MELISSI

SCHEDIASMATA POETICA.

Secundo edita multo auctiora.

PRIVILEGIIS

ROMANI CÆSARIS AD VII. ET FRANC. REGIS AD IX. ANNOS.

LVTETIÆ PARISIORVM.

Apud ARNOLDVM SITTARTVM sub scuto Coloniensi, monte divi Hilarij.

Anno CIↃ IↃ LXXXVI.

EPIGRAMMATA
AD PAVLVM MELISSVM SCHEDIVM.

I. AVRATI, POETÆ ET INTERPRETIS REGII.

ILLA Typographicis quæ rursus carmina prelis
Subdis legentium ob sitim;
Non semel atque iterum, decies repetita placebunt
Tuis MELISSE *opusculis,*
Mella quibus stillant vatis testantia nomen;
Tibi quod dedit nutrix Iovis,
Quod dedit illa senis Chrysippi sedula nutrix,
Labris cibum mansum ingerens.
Nam quod apis sibi de variis mel colligit herbis,
Per Hymettios colles volans;
Colligis e variis tu docte MELISSE *Poëtis,*
Latialis apis, & Attica.

IACOBI AVGVSTI THVANI ÆMERII.

NOSTRA adeon' tutus tibi visa Lutetia portus,
Et statio studiis apta MELISSE *tuis;*
Liqueris ut patrij tam longum flumina Mœni,
Et potior tibi sit Sequana visus amor?
Scilicet heic strepitus inter bellique procellas
Musæ habitant, puero numina culta tibi.
Ergo bis algenti redit horrida bruma Decembri,
Bis canis arenteis findit hiulcus agros;
Dum patriæ oblitus nostris teris otia terris,
Vt nos promisso munere PAVLE *bees.*

Jamque morata diu pluteum tua carmina linquunt,
Aemula Dircæis Aeoliisque modis.
Tu patriæ longum potuisti ponere amorem;
At manet æternum posteritatis amor.

ACHILLIS STATII LVSITANI.

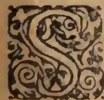
SEDERE labris in Platonicis apes,
Et mella presserunt sua.
Mox ut beati condierunt rhetoris
Os, avolant examina;
Et in MELISSI sessitaverunt apes
Labris, Poëtæ nobilis.
Toto relicto nectare, huic cum nectare
Nomen reliquerunt suum.

IANI ANTONII BAIFII.

CONCEDE hoc nostræ mea Gallica Musa Latinæ
Quod petit. hinc veniat forsitan auctus honos.
Pauca meo Franco sed carmina grata MELISSO
Donentur, certæ pignus amicitiæ.
Namque meas limâ non dedignatus amicâ
Nugas, ille animi candidus expoliit.
Nunc vero totum sparsurus nomen in orbem,
Ebria Cecropio scripta lepóre dabit:
Sicque meum sociâ nomen nova pagina famâ
Nobile longinquos differet in populos.
Ede bonis avibus, mellite MELISSE, Camænæ
Munera Romanæ quæ relegenda terent.
Delectes prosisque simul: lauderis, ameris,
Præmiaque æterno digna labore feras.

MELISSVS LECTORI.

SALVE plurimum, mi Lector. Quod ne ignorares ut facerem, feci: nimirum voluisse me meis in Poëmatis qualibuscumque ita stylum calamumve temperare, ut nemini unquam mortalium aliqua inde crearetur offensio. Etsi enim hoc scribendi genus planè debet esse ingenuum atque liberum; tamen, quæ nunc sunt tempora, non tam licentiæ plusculum indulgendum, quàm hoc unicè studendum putavi, ut mea non modò ab insigniter eruditis, iisque paucis, qui accuratius singula examinare consueverunt; verùm etiam a mediocriter doctis, iisque pluribus, quibus plerumque novitas arridere solet, commodè legi possent. Ideoque fore confido, ut si non applausum meruisse omnium, at certè ab aliquammultis saltem, quorum in numero homines pono mihi amicissimos; nonnullam hoc nomine videar inivisse gratiam. Cum autem hos fetûs secundos, sive a Genio naturæ, sive ab arte ingenij, Marte videlicet ac Minervâ propitiis, non usque adeo infeliciter, ut arbitror, profectos, meos ipsius esse constet, utpote qui me jure ac merito patrem agnoscant legitimum; & veró illis facère quod mihi libeat liceat: eccuinam absurdum videbitur, si eos aut pluribus, aut nemini omnino, aut ei tantummodò Heroinæ, quam animo meo unam atque unicam elegi, donandos censuerim? Quam rem neque mihi, neque illis, neque ARNOLDO SITTARTO, qui sumptûs in his excudendis fecit, uspiam fraudi esse volo; præsertim quum mea ipsemet, ubicumque opus erit, tum a malevolorum obtrectatione, tum sinistrâ interpretatione,

ſim publicê defenſurus. Faceſſant igitur nimium curioſi, qui, ut nodum in ſcirpo quærant, non tantùm manibus pedibusque, ſed multo magis linguâ factioſi,

petulantius undique captant
Venaturam oculis, auribus aucupium.

Cum turbulentis nihil mihi rei, nihil negotij; multo minus cum temporis noſtri controverſiis. Pacem utique colo, quietis amans: nec non tranquillitatem otij cum Phœbo, cum Muſis, cum Pallade & Sophiâ, cum Mercurio, cum Venere honeſtâ & Suadâ, cum Gratiis denique ipſis, litterarum humaniorum præſidibus, ambabus (quod aiunt) amplector ulnis. Eiuscemodi certê noſtra non ſunt, tamquam in Augéæ cuiuspiam ſtabulis nata; ut in ea, quemadmodum contagione alicubi ſerpente aut graſſante, ſuſpectos in viatóres ſolet, videatur inquirendum. Viros equidem doctos atque eruditos, ubicumque gentium aut locorum degant, amo, colo, veneror: a quibus mehercule magnum accepiſſe beneficium lubens merito confitebor, ſi me ipſi amicê atque placidê, ſicubi fortaſſis a me peccatum ſit, admonuerint. Tales ſanê criticos & Ariſtarchos libenter fero: calumniatorum autem fæcem ſusque deque habeo. Cenſuram & judicium celeberrimæ ACADEMIAE Pariſienſi ut antea permiſi, ita etiamnum permitto, atque in poſterum permittam: ita tamen, ut neque optimis Poëtis, hac tempeſtate florentibus, neque conſiliariis quibusdam Regiis, Poëticæ artis peritiſſimis, facultas præripiatur ſententiæ liberê dicundæ. De ſtylo & charactére ſermonis heic nihil omnino monendum arbitror, quum varia variorum carminum diverſitas diverſam & ipſa formam inducat loquendi. Tu, Lector benivole, noſtris delectatus linguâ favebis, & mei meorumque haudquaquam faſtidibis.

SERENISSIMÆ AC POTENTISSIMÆ HEROIDI

ELISABETHÆ

ANGLORVM HIBERNORVMQVE REGINÆ

S. P. D.

NTER plures quas referre possem causas, ELISABETHA Regina beneficentissima, treis potissimum esse noris, quæ me hominem externum ad consecrandum tibi labores meos jampridem impulerunt. Præcipua quænam sit, etsi tute per te ipsa, ut es perspicacissima, vel me tacente facile divinabis; eam tamen coram ex me, uti spero, idque brevi(ita me meumque iter Deus opt.max. fortunet) uno verbo expeditam intelliges. Alterius documentum quin evidens atque omnibus perspicuum fiat, quei facere possum? Doctissima enim ipsa, & bonis litteris excultissima es, atque adeo plurium linguarum cognitione instructissima: ac proinde his similibusque de studiis rectissimê omnium non modò judicium ferre, verùm etiam ingenia liberalia sigillatim discernere consuevisti. Tertia causa ex priorũ invitamento illicioq; tamquã perenni fonte, jugiter manavit; quæ medius

ſidius per triginta totos annos ipſos (cur enim quod verum eſt infitier ?) tam animum quàm deſiderium meum ita obſtrictum mancipatumque tenuit, ut neque huius ardentiſſima cupiditas tanto temporis intervallo unquam imminui, neque illius diutina perſeverantia vel tantillum uspiam mutari : immo contra in dies magis ac magis utrumque amore tui propius videndæ incredibiliter incendi animariq; ſenſerim. Huc acceſſit non tam perſuaſio quàm ſpes certiſſima, fore omnino, ut ab illuſtriſſimo tuæ Maieſtatis ſplendore, plurimum Poëtæ huic dicam, an Poëmatis, adfulgeret lucis atque claritatis: ſiquidem te mihi inſtar fulgentiſſimi in polo Arctico ſideris, Helices aut Cynoſuræ, ad quod curſum navis dirigeretur meæ, ſemper ob oculos poſui. Quid porró ? Exſpectasne, ut congeriem tuarum virtutum præſtantiſſimarum, àc bonorum maximê inſignium, quibus ab ipsâ rerum naturâ copioſiſſimê fuſiſſimêque dotata es, heic coacervem; & cum illis priſcorum exemplorum collationem instituam ? at mehercule id huiusce non eſt loci. Sufficiat mihi, ſi te velut pretioſiſſimam gemmam, aut margaritam, aut unionem inter omnes unam eminere dixerim. Fruſtra profecto, fruſtra mihi laborem ij videntur ſumere, qui ſcripta hiſtoriasque pervolutantes veterum, Heroinam quamdam præ ceteris inſignem, cum quâ tu rectê compareris, inventum iri exiſtimát. tantum enim abeſt, ut parem aliquam aut ſimilem tui ſcriptorum monumenta ſuggerant, ut nulla planê feminarum illuſtrium, quæ vel in mi-

nimo sit tibi conferenda, sese uspiam offerat. Quę res facit, ut non tantùm eruditis omnibus maximæ sis admirationi, sed quasi Dea quæpiã de cælo in terras demissa, nõ a subditis modò tuis, Britanniæ Hiberniæq; incolis, verùm etiam ab universis totius orbis terrarũ Principibus, nedum Poëtis, merito suspiciaris, colaris, ameris. Quocirca mirum cuiquam videri haudquaquam debet, si & antea ego & nunc quoque, jeiunis fortasse nimium versiculis, non dico laudum tuarum, quas immensas esse constat, cumulum æquare (id quod mehercule nemini mortalium divinitus concessum esse arbitror) sed animi mei dumtaxat significationem qualemcumque edere sim conatus. Quippe, ut olim de te scripsimus,

Si qua virago gravi celebrari carmine digna est,
Ipsa celebrari carmine digna gravi es:
Ac quidem eo mage digna, tuis quo fortius omneis
Dotibus exsuperas Diva Britanna Deas.

Sanê autem cuperem integrum de te, Heroina potentissima, ceu præclarissimê mereris, suscipere opus conscribendum; si aut te ita velle intelligerem, aut me præstare aliquid posse sensu perciperem. Quidquid tamen jusseris, in eo adornando non committam quin me vires atque nervos omnes intendisse fatearis. Vale, & conatibus meis fave. Dat. mense AVGVSTO, anno CHRISTI nati millesimo quingentesimo quincto & octogesimo. LVTETIÆ Parisiorum.

Paulus Melissus Germanus Francus, Comes Palatinus & Eques, civis Romanus.

AD ELISABETHAM
ANGLIÆ REGINAM.

MELISSI EPIGRAMMA.

NON *tantùm*, REGINA, *meos tibi dono libellos,*
Addita queis justo fine suprema manus:
Sive Poësis erit, seu cantio Musica, sive
Nescio quid melici; scilicet omne tuum est.
Nec solùm tibi dono meos sacroque libellos:
Hocce caput Genio dedico, Diva, tuo;
Germanumque hominem Francâque propagine cretum
Regia me dedo sub juga servitij.
Vtere devoto capite, ingenuoque Poëtæ
Sis hera, qui laudes incinat usque tuas.
Eccui Libertas tanti sit, ut esse recuset
Tam raræ dominæ nobile mancipium?

Polire, in urbe quæ ſit orta Romuli:
Meus te Iämbus iſte purus, innocens,
Suo qui & uno it ambulans, vides, pede,
Pedis modive nec requirit exteri
Opem ullam, adit MELISSE*; & orat unicè,*
Tuum ut librum novem ſacrum ſororibus
Sinas benignus ire tandem in omnium
Manûs; latére nec diu velis domi
Tua ſeverus id, quod eſſe publicum
Novem eſt Deabus eſt amicum Apollini.
Nihil ſi Iämbus iſte purus, innocens
Prece hac te erit potis movere ferreum:
Sequetur alter, & ferê viam inſtitit,
Malus, minax, ferox, cruentus & nocens.

FEDERICI MORELLI
TYPOGR. REGII.

NON *dederat Samius finem motumve Meliſſus,*
Aſt unum immenſum, mobilitate carens.
Diſsimilis Samio ſimilisque es France Meliſſo:
Nam ſimul immenſum das opus & ſtabile.
Sed Samius numerum non admittebat in uno;
Tu numeris orbem vis decorare tuis.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλλος ἔην Σάμιος, φράγκος τάδ' ἔγραψε Μέλισσος,
οὗ ῥέ' ἀπὸ γλώσσης ὂψ μέλιτος γλυκίων.
τοῦ δ' ἔπεσιν Μοῦσαι σφραγῖδ' ἐπέθηκαν ἑαυτῶν,
ἤ, ζουσαι, μή 'τις τοῦτο μέλι κλαπέτω.

Idem Latinê.

ALTER *erat Samius; Franci ſunt iſta* MELISSI*,*
Cuius melle fluit dulcius eloquium.
Huius carminibus Muſæ ſua ſigna notarunt,
Ne fures poſsint mellis opus rapere.

Εἰς Παῦλον Σχέδιον Μέλισσον Ῥωβέρτου Στεφάνου ὀκτάστιχον.

Οὐχί σε ὄιστα μάτην, φίλε Παῦλε, τριώνυμον οἶμαι,
    καὶ γὰρ ὁμοῖος ἔφυς τοῖς σεῦ ἐπωνυμίαις·
οὕνεκα παντοίων ἀνὰ μήποτε παύεο μολπῶν,
    κληθῆναι Παῦλον χρή σε κατ' ἀντίφρασιν.
ὅσσα δ' ἐπεὶ κομψῶς ἐπιγράμματ' ἀποσχεδιάζεις,
    ἥρμοσε τὸ Σχέδιος δεύτερον οὔνομά σοι.
τοῖς δὲ δυσὶν προτέροις τρίτον οὔνομα σεῖο Μέλισσος
    ἕσπετο, τοῖς μελιχροῖς ἀμφὶ σέθεν μέλεσι.

CHRISTOPHORI HOMAGII DELICIANI.

CVM legeret Schedij Schediasmata culta MELISSI,
    Sepositâ paullum pulcher Apollo lyrâ
Clamat: Io, si sunt Schediasmata talia Musæ,
    Quale laboratum, dicite, carmen erit?

HIERONYMI CAVELLATI PARISIENSIS.

QVIS novus hic vates Parnaßi gloria surgit?
An sacer est Musis, floresque Heliconis amœni
Carpit? an Actiaci propria illi est gratia Phœbi?
Nam quæ, culte MELISSE, *tuis facundia verbis*
Allicit; artificem ut vatem miremur opusque!
Zoilus & gelidâ trepidet formidine pallens,
Conspicit ut mitti tua docta Poëmata in auras.
Næ, donec terris his verba Latina vigebunt,
Doctorum gliscet tua fama per ora virorum.

QVAS *tu Camœnas me reposcis, o novem*
MELISSE cura Virginum?
Meisne demens versibus mutas tuos,
Hyblæa mella Corsicis?
Beato egentem me lacessis munere,
Cui pœnè sacra exaruit
Sonante lympha quam profudit ungulâ
Præpes Medusæ filius.
Salve ergo paucis, & memento illud vetus,
MELISSE, Sunt plures mali.

Q. SEPT. FLORENTIS CHRISTIANI.

HAS *laurûs Latioque arbusta fluentia melle,*
Atque illibatos vivo de fonte liquores,
Cum Phœbo Cereris tibi suggessere ministræ;
Et frugi vatem & dulcem fecere MELISSE:
Cuius ob os veteres obvertant ora Latini,
Et dubiam palmam sibi Transalpinus Apollo
Iam faciat. grandi en plaudit Germania alumno,
Insolitis mirata ardere caloribus Arcton.
Tale tibi, o Francæ & Germanæ gloria gentis,
Musa dedit carmen, castum Deöides illæ
Finxeruntque bonum. sed ut est intonsus Apollo,
Vt puræ hæ quæ mella legunt flaventia; sic hinc
Aut haurire nefas, aut ulla arbusta profanos
Cædere. nempe locum pollens servat Dea, cuius
Qui temerat numen, temnitve improvidus iras,
Discat Triopidæ ceritam horrescere pœnam.

Εἰς Παῦλον τὸν Μέλισσον.

Ἀττικὸν ἦν τὸ μέλι προπάλαι τετρώβολον, ὄφρα
  ξουθαὶ ἐν ὑβλείοις οὔρεσι βουγενέες
ἐξεπόνουν, καὶ ἔρωτας ἐσύλευον κηριοκλέπτας.
  νῦν τόδε πᾶς χρυσοῦ ἀντερύσαιτο μέλι,
τόφρα Παλατῖνος Φοίβου συνέθηκεν ὀπάων,
  φράγκος Γερμανῶν ὄζος ἀρηιφίλων·
οὐ μὲν Ἀρισταῖος, μᾶλλον δὲ Μέλισσος ἄριστος,
  νοῦν τε μελισσουργὸν καὶ μελοποιὸν ἔχων.
φείδετε τῶν σίμβλων κηφῆνες. τοῦτο μελίσσαις
  τὸ σμῆνος καθαραῖς ἀμβατόν ἐστι μόνον.

Φλ. Χριστιανός.

Sic Latinê ferê ad verbum exprimebat

THEODORVS CHRISTIANVS F.

QVATTVOR *olim obolis vænibant Attica mella,*
  Quæ flava Hyblæi vertice montis apes
Fingebat, furesque favi figebat Amores.
  Nunc auro contra quilibet ista luat
Mella, Palatinus quæ Phœbi assecla refingit,
  Germanis Francus fortibus ortus avis:
Non quidem Aristæus, verùm optimus ille Melissus,
  Cerea cuius mens mella melêque facit.
Vos fuci fugite hinc, & melli parcite. nempe
  Tantùm apibus puris alveus iste patet.

LVD. CARRIONIS.

AMICE *magne, amice docte & integer,*
Gregi noveno amate, amate Apollini,
Gregem novenum amans, amans Apollinem;
Poësim in urbe primus ause Noricâ

HEVS typographe, bibliopola, librarie, quisquis es: MAXIMILIANI II. Rom. Imp. Privilegio, anno CHRISTI M. D. LXIV. menſe Septembri Viennæ, item HENRICI III. Franc. & Polon. Regis, anno M. D. LXXXV. menſe Ian. Pariſiis dato: illo quidem ab editione uniuscuiusque operis in VII. hoc veró in IX. annos conceſſo: cautum mihi eſſe ſcito, ne quis vel in Germaniâ vel in Galliâ lucubrationes meas, præter cui commiſero, excudat, alibive excuſas vendat. Commiſi autem hanc SECVNDAM Poëmatum meorum editionem ARNOLDO SITTARTO, in celeberrimâ Pariſiorum Academiâ bibliopolæ jurato; TERTIOque iterandam promiſi. Quapropter labores alienos ne involato, fucum ullum ne facito, citraque conſenſum meum nihil audeto. Si quis huiusce cautionis ergo adverſus ea fecerit, fraudem frauſus; mulctam pœnamque in Diplomatis ęſtimatam luere damnas eſto.

MELISSVS.

IN HOC MELISSI OPERE CONTINENTVR

EMMETRA, ad æmulationem Pindari modulata.
MELICORVM libri.
EPICA.
ELEGIARVM libri.
MVSÆ, id est, Epigrammatum libri IX.

In sequentibus partibus exspectato

EArina, Therina, Oporina, Cheimerina; in quibus Hendecasyllabi versûs.
Odarum Noricarum libros II.
Monocola.
Parodias.
Carmina sacra.
Acanthas.
Vrbes.
Epigrammata e Græco.
Symmicta.
Eiconas præterea, Insignia, Symbola, Gamelia, Epitaphia.
Alia nonnulla, quæ omnia jam absoluta prelum desiderant.

PAVLI MELISSI SCHEDII, FRANCI, GERMANI

COMITIS PALATI-ni & Equitis, Laureatique Poëtæ, Civis Romani

EMMETRA.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

Strophe I.

ELISA, Britannico creata sanguine regum,
Eademque princeps Angliæ caput,
Franciæ columen, Hiberniæ domina,
Oceanique potens hera:
Cuius in pectore sapientia Palladis
Habitat; in ore Suada mellilinguis;
In oculis Euphrosyne. cuius solium
Regale fulcit Themis, æqui
Rectique præses; non sine candidâ
Puritate Fidêque,
Conjunctißimis sororibus, quales
Vix alibi reperire locorum est.

Antistrophe I.

PRonis genibus poëta Francus ad tua supplex
Genua advolutus, quei manum tibi
Osculer, patere quæso; osculer patere
Quæso tibi niveam manum,
Indicem (ut spero) benevolæ, o Dea, gratiæ.
Solet etenim tui favoris aura
Placida languentem animum solatiolo
Firmare, & acrem trepidanti

Metum clienti demere. Quis neget
Diditam endo medullas
Virtutem egredi tuis ab armillis,
Almitiêque decente comarum?

Epodos I.

VEl odor ſaltem tetigerit veſtium
Suaviſsimis olfactum fragrantius;
Quanta properiter, quanta cor
Sentit remedia! Quòd ſi placidos
Non modò luminum radiis in hoſpitem
Miſeris, verùm etiam mitiſsimis adfata
Præsentem fueris vocibus: o quâ
Non voluptate, quo non lepóre
Jugiter adficies Charitum mulſobibarum
Heliconidumque alumnum?

Strophe II.

HEroica dignitas, & ampla vis, rutilumque
Diadema, maieſtasque regia, &
Splendor ille radians, cui vel ætherias
Poſſe faces Hyperionis
Cónvenit vincere; timidum jecur opprimant
Temere: niſi eruditio tua, atque
Facilitas ingenij, tum quæ moderat
Humanitas hanc gravitatem,
Et ſcita linguarum illa peritia,
Atque amor lyricorum
Perquàm ſingularis, erigant mentem.
Vsque adeo eſt tibi dia facultas.

Antiſtrophe II.

QVæ natio, quod ſolum, genusve tot populorum
Genuiſſe talem prædicabitur
Vſpiam? ſimile quiddam aut ſecundum ubinam

Inveniemus? In os palam
Vna laudarier es, & unica, dignior.
Quòd Asia non dat, Africæque tellus;
Americam quis putet Europæ imparilem
Sceptris daturam? Tibi soli,
Regina, Eóus donat & Hesperus
Nomen; ac tua fama est
Maior clariorque, quàm potis fari
Pindarus, aut Maro, & acer Homerus.

Epodos II.

OPulentis ex Arabiæ finibus
Venisse quæ fertur cum gregario
Agmine Solymam, perspicax
Ænigmata variis implicita
Tendiculis resolvere; num tibi ipsamet
Comparari queat heroina, quamvis longê
Divinum Salomonem superasse
Æstimetur? pol haud est eritve,
Qui tua sensa, animique bona exemptilis ausit
Potiora pernegare.

Strophe III.

TAcebo superfluentis alta pondera gazæ, &
Cumulos, quibus te Plutus obruit,
Vsquequaque coacervans opes. At enim
Cui dubium est, nemus aureis
Fructibus, cui bene vigil appositus Draco
Fuerat; Iâsonisque vellus olim
Celere partum rate, thesaurûmque nigris
Moles ab Indis, & opima
Traducta in istanc tot spolia insulam?
Præter hoc & abundans
Hanc rerumque fenorisque ditavit

Copia fertilibus parasangis.

Antistrophe III.

SIt, suadeo, nemini sit, hancce fraude Pelasgâ
Petere, aut apertâ vi lacessere.
Cyrus hoc aliquis attentet armipotens;
Ille age te Rhodopeïam
Sentiat Tomyrida cruentificâ nece.
Gere, gere bella, sic volentibus Diis:
Capit enim dextra laceßita gladium
Audacius: miles & ictum
Ter provocatus valdius incutit,
Marte cetera tutus.
Tu fortes Amázonas, necessum si
Sit, Geticis imitabere peltis.

Epodos III.

APage hinc Mavors, apage. nil, nil tibi
Rei est in his regnis. quin capis fugam,
Maúraque petis inglorius
Magalia? vigilax in speculâ
Excubitor fidem (mihi crede) fallere
Nunquam avebit; neque sanctum impune jusjurandum
Solvent indigenæ. Fœdifrago istud
Suaseris, impiatoque Pœno.
Sic agere haud didicit gravis Hibernia; nec sic
Generosa gens Britannûm.

Strophe IV.

ARsit face fúnebri cremata Gallia multos
Miserê per annos: arsit indidem
Belgium; neque etiamnum cinis cinerem
Sopiit ignivomis focis.
Tu, tuâ virgine duce, tuta Britannia
Agis & ages dehinc dies quietos,

Vbi ubi secura mali sors vivere amet.
Salus perennet precor istæc:
Æternet hæc pax commoda patriæ.
Vota ohe rata sunto;
Quæ drensantium omine auspicato grex
Ad Thamesim probet albus Olorum.

Antistrophe IV.

BEata bonis tuis have Albionia tellus,
Itidemque Londinum, urbium decus,
Aulico celebre fulgore. Tuque adeo
Vnio have pretiosior
Vnionum, ROSA que rosarum Amathusidum
Nitidior, o virago; flosque florum
Potior, & summa coronarum omnigenûm
Corona: quam stipat, in orbem
Coacta, magnorum procerum manus
Purpurantium ab ostro;
Sicut Cynthiam minora turmatim
Astra polo comitantur euntem.

Epodos IV.

VOlupe est tot magnifica pallatia
Spectare: jucundum est nobiles viros
Visere, & alacres principum
Dextras tagere. juvat, docta juvat
Pectora mutuis peramanter alloqui
Versibus. Dij patriam servate tutelares;
Florentemque diu numine JOVÆ
Hunc statum sic propagate, ut aucta
Posteritas clueat. Dea tu dilige vatem,
Modò digna te canantur.

AD FRIDERICVM II. REGEM DANIÆ.

Strophe I.

MONVMENTA veterũ si FRIDERICE, Rex
Celeberrime, disquisita ponderes;
Invenire est, maximæ admirationi
Fuisse regalem Pyramidum Ægyptiarum
Situm: inde Phariam turrim, ignibus
Destinatam noctilúcis, navitæ
Quos sequerentur remigantes:
Mœnia dein Babylonica,
A Semiramide cóndita, in oculos
Incurrisse mirificè: hinc adeó templum
Ephesinæ Dianæ
Splendidissimê ædificatum.

Antistrophe I.

LEgis, Artemisiam quantus adederit
Amor, ut cineres, post nigra conjugis
Fata Mausóli, mero mistos feratur
Bibisse, & ingens struxisse decoræ sepulcrum
Regis memoriæ. Quid, nobilem
Dum colossum Solis in pulchrâ Rhodo,
Aut simulacrum fabrefactum
Forte Jovis mihi Olympij
Reris adspicere, cogitat animus?
Plus mentem (puto) tamen adficeret Cyri
Domus, exoticusque
Plutus, aureumque lacunar.

Epodos I.

OPus tuum, o DANIAE *rector,*

Miraculis hercle non cedet antiquis.
Nempe nobilißimorum
Fiet CORONAEVS *fontium:*
In urbe quem Noricâ, suis cum basibus
Scapisque epistylisque ex ære
Corinthio adfabrè curasti
Signis adornandum fusilibus,
Non sine sumptibus magnis,
Artificumque singulari industriâ.

Strophe II.

VIden' Oceanus ut stagna regurgitet
Aquulenta, columnato capax labro?
Quo super stat Teuto nixus, Celta, Iberus:
Exinde Thrax, & trux Tartarus, & Moscus atrox.
Hi cum arcubus, at illi cum cavis
Machinis collineantes. hinc trium
E medio antri Terminorum
Pectora gurgite prominent:
Ponè quos, sub hederis tereticulis,
Fixum est, Rex, tuũ atque tuæ SOPHIAE *insigne.*
Elephas militari
Cum cohorte turriger adstat.

Antistrophe II.

VIgiles capite custode crepidinem
Retinere Dracones tutam amant. Ab his
Surgit in gyrum, manu sceptrum Hera gestans,
Superba pavo: post armisonâ Virgo dextrâ,
Cui noctua sacra est; hastilia
Virgo crispans, ocquiniscens cáßidam:
Dehinc Dea cum corde æstuoso, &
Cum jaculo; ac puer aliger.
Nexa pensilibus arma latus habet

Sertis; Musicæ decus, ægidaque anguinam,
Et in uno ligamine
Ambo plexa grammata Regum.

Epodos II.

SIrenas excelsior post hæc
Erexit ordo, mamillis abundantem
Prosipantibus liquorem.
Delphinas instigant fuscinis
Nudi pueli: premit jacentes cochleas
Protervus unguis. Equos Neptuni
Non lassat unquam aquai rivus:
At ipse Neptunus summa tenens,
Calce terit levem concham:
Dextra tridente, læva cornu prædita est.

NICOLAO PONTEO, DVCI VENETORVM.

Strophe I.

NATIONIS *nomine Teutonæ,*
Prægestit animus gratulari
Recens adeptos honores serenissimo
Venetorum duci NICOLAO,
Frontisque sacrum tiaram.
Quid prius, quid posterius celebrare
Habes, Calliope, laudi quod fiet
Decorique, tam eruditione præstanti, &
Tam facundiâ pollenti, & tam strenui-
tatis singularis principi?
Quem solio collocavit eburno,
Suffragiorum calculis non discrepantibus,
Astræa dextram gladio armata,
Sinistram bilance instructa; virago,

Quâ nihil æquius, quâ nihil justius.

Antistrophe I.

MItigans undas Hadriaticas
Neptunus hilarem effert tridentem;
Tethysque Nymphæque, glaucas solutæ comas,
Vitreum ductitantes per æquor
Choros, ovatu resultim
Pérstrepunt. quin & cava litora plausum
Tollunt unanimem. lætiscit polus,
Revigescit æthra. Non videtis, ut vestri hoc
Imago Leonis sentiscens, vividum
Quiddam spiret, auratæ jubæ
Concutiens crispulos mihi villos,
Tritónis audito tubæ clangore? Suscitat
Salaciam conchicen argutus
Triumphare, testarique profusa
Gaudia nantium squamivestes greges.

Epodos I.

QVid nos facere par est
Sensibus humanis præditos;
Ratione carentia quum tuis, dynasta,
Exsultent hilariter incrementis?
Communem omnium lætitiam & nostram
Putare fas sit, eodemque
Liceat nobis frui bono, votisque
Potiri publicis; qui Allemaniæ
Latis ab oris, per nubibus propin-
quarum Alpium fauces anfractuosas,
Amœnitatem Patavinæ Académiæ
Quæsiimus, Musis amici.

Strophe II.

IMperatoris manus Austridæ,

Veri gerula, D O R N B E R G V S ille,
Juxtâque F E R R E R I V S, *Galliæ regis os*
Nitidum atque eloquens, se disertos
Præconiorum gerunt an-
tistites ex omnibus Oenotriorum
Oratoribus heroum. nec potis
Meritas silere lingua promptior vatum
Secures; nec horret flore sceptri tui
Promulgator ampullarier.
Dandolus est quondam amore Petrarcham
Peculiari prosecutus: haud secus penes
Te gratiosam patiare, o dux,
Haberi Camenam; cui meliora
Annuerint novi Dithyrambi mele.

Antistrophe II.

VRbis hi fundamina, primiter
Surrecta liquidis endo salsis,
Canent. canent Hunnicas Barbarorum, super
Aquileâ feris dirutâ ausis,
Iras, & immane torvi
Attilæ flagrum, trucis archityranni,
Vastantis Latios fines. nec Clephum
Memorare miserint, gravem Ausonum pestem:
Vt hæc inter auctoramentum publicæ
Subcrerit rei per mutua
Vincula, & hinc insulæ maris omnes
Ionij Ægæique eidem accesserint: & ut
Pipinus æquo Venetos exce-
perit, Langobardis sub juga missis,
Jure, suis uti viverent legibus.

Epodos II.

ASt hæc aliaque ipsi

Historiis debent nuncij,
Tibi qui titulos, animose, pervetustis
Germanos proceribus, admirantur
Extolluntque, summatum Italûm jussu,
Et urbium indigetum more. En,
Equites partim creas eorum, partim
Ornas donis, beasque privilegiis.
O vive felix, & suesce non semel
Interseri fastis, annaliumque
Celebriori serie Participatiæ
Vrseolæque stare gentis.

IOHANNI GEORGIO ZOBELLO, EPISCOPO BAMBERGENSI.

Strophe.

ARCTOAE *temperatrix harmoniæ Lyra,*
Cælo recepta quondam Thraciis ab oris
Post Orphea trucibus interemptum Bacchis;
Demitte Lyra chordas peramabiles,
Vt amabili plectro nobilißimi
ZOBELLI *nobilißimum filium*
GEORGIVM *more patrio cantem:*
Ille velut candidis Narcissus foliis
Progerminans, odore suavissimo
Fragrantes exspirat animas halituum.
Ille velut purpureis Hyacinthus comis,
Humeri decus explicans aureolum,
Oculos adficit voluptate
Jucundissimâ; nec pietatis egens
Nec virtutis, uti nec pulchritudinis.

Antistrophe.

ÆNnales prædicant æquo moderamine

Francoa MELCHIOREM *frena temperantem,*
Quà lenis Erebipolim refusâ Manus
Intersecat aquâ.te Radiantiæ
Nemorosa tempe,multa feracia
Glycyrrhiza , loquuntur antistitem
Recens creatum. Date, date o grandes
Seu lituos seu tubas. nunc ingentis opus
Est oris. en, parente quid lætius
Tuo est?en,quid matre hilarius?vel sub humo
Gaudia testata volent. Tibi cognatio,
Tibi cuncta propinquitas sanguinis ac
Generis gratulatur,applaudens
Tanto muneri. Vive decus procerum,
Vive,& Semideus consuesce dicier.

Epodos.

ARduum est urbes cum populis regere;
Neminique,nisi quibus a Deo
Ter optimo ter maximo tributum,suppetit
Volucris remigium consilij,cæleste numen
Imitantis,& in penetralia Geniorum
Sese insinuantis,excelsioribus
Sapientiæ præpetis evectum usque pennis.
Alata mens enthei poli trascendit
Cærula,metuitque terris obtorpescere
Vacua. Subvolet inde reversa,
Non nisi pacatas oleæ virentissimæ
Frundes reportat & populis & urbibus.

AD IOANNEM STVRMIVM, ACADEMIAE ARGENTINENSIS RECTOREM.

Strophe.

LAVDVM *præconia* STVRMI *tuarum*
Indugredi velle, non cuiuslibet est, quamvis
Primoribus guttas ille Castaliæ degu-
starit aquæ labris; sed cuius propitio
Nascentis aut Stilbon adspexerit ortum lumine,
Cisij Phœbéi satelles, aut cui Ledæus anser
Pars Borealis æquum vocis argutæ sonum,
Itemque Fidicula harmoniam commodam
Instillaverit: ut tam ligato numeris
Quàm pedestri sermone dignê prædicéris.
At ne his quidem satis oris, nedum
Satis aderit virium, posse facultate
Ingenitâ sibi viam aperire, tuique
Tubam celebrandi invenire idoneam.
Vsque minores adeó præteritis gignimur viris.

Antistrophe.

MAgni Demosthenis linguæ Pelasgæ
Et Ciceronis Latinæ, quæ viguere olim,
Nunc est opus. nunc & plectra Mæonij vatis
Virgiliique deposcendum. simul enim
Te Gallia admirata est, Italia expavit stupens,
Alemanni palmis tulere, adoraverunt Britanni,
Cantaber osculatus, Sarmata amplexatus est,
Sacrique coluit & venerata est chori
Præses Pallas: ubinam virum tot populis
Complacentem indagare quis quæso potis sit,
Provinciam licet acceptarit?
Age age Quiritum eloquentissime, nos umbram

Esse sinas modò (nihil enim sumus) ecquâ
Licebit apparére, luminaria
Maxima fuscante tuæ sic radio claritudinis?

Epodos.

SCaturiat ex ore meo limpidissimis
Fons laticibus, vel meri venas mulsi
Perenne, mellifluumque nectar manantibus:
Numquid inexhausto jugis eloquii tui
Faciet Oceano? quin & si cui Junonis compoti
Aërigenæ magnum per inane tantos
Pluviis ciere largê detur imbres nubibus,
Vt vel uberrimæ sint diluviei faciundæ;
Vix ille vix ad inexsuperabiles facundiæ tuæ
Accedet abyssos. Satius o quiesse homini, quàm
In cassum aliquid tentasse. Deorum est, posse finire
Tuarum STVRMI *præconia laudum.*

AD MARCVM ANTONIVM MVRETVM AQVITANVM.

Strophe.

SICCINE *luminibus negaris Teutonum*
MVRETE, *tuos præ cunctis optime vultûs*
Avidâ expetentum mente? siccine te Pontifex
Aureâ Romæ nec invidendâ compede
Detinet, ne dimovendus venias loco? at tibi
Longê plura promisisse dona, divites quàm Veneti,
Battorides STEPHANVS *perhibetur, Sarmatiæ rex*
Præstans atque doctus juxta. age, numquid opulens
Potuit ille amplis rebus obtinuisse? Thybrim
Vistula certet provocare, quem pertinacem
Potis Brenta nondum sit exorare? ah, quòd si nihil heic
Valent disertê blandita Pithûs verba flexicordis;

Austero

Austero Scythâne Getâque parando opus erit
Rhetore? Dij melius, queis facundia curæ.
Passus repulsam, ter quaterque idem petat necesse est.

Antistrophe.

VErtito Melpomenen meam in Leucosiam
Natura potens rerum; ut pulcherrima Siren
Maris Hadriani facta, litus ad hoc proximum
Sive dulci voce, sive suavi tibiâ,
Sive jucundâ chely, flectere callidis feros
Agrestesque, nedum mitiore præditos ingenio,
Pelliciat tetricæ domitorem Barbariei
Monstrorumque: non ut naufragij neque sui
Neque aliorum, multo minus popularium, sit
Causa; sed ut partim in voraginosâ Charybdi
Laborantibus, partim ab adlatrantis Scyllæ canibus
Prope óbrutis, partim denique in Syrtes periculosas
Abreptis opem ferat. omnibus ille siquidem
Vnus & unicus (ut dicto uno omnia dicam)
Muretus est sacra anchora, atque portus, atque asylũ.

Epodos.

MAgneta posse reses ferrum ducere miramur,
Ingeneratumque fœdus exploramus gnaviter.
Atqui mirificissimum est, te velut Alciden Gallicũ
Alterum, non hominum eruditissimorum cohortem
Solùm perlecebris istuc inusitatis attrahere,
Sed Apollinem Musasque Charitasque mellilingues,
Sed Atlantiaden ad te Veneresque Minervasque,
Sed Suadelam quoque, Sirenumque totam progeniem
Planê rapere. Sentio, sentio MVRETE, *quàm me*
Constrictum teneas arctis adamántinæ catenæ
Fibulis: gustavîque jampridem immane quantum
Manarit ex ore tuo deliciarum voluptabilium.

Bibat hasce nemo,nisi cui Camenæ sint amicæ.

AD PETRVM VICTORIVM FLORENTINVM.

Strophe I.

AT EGO *improbus sanê forem,*
Qui te,optime VICTORI,
Nec amare nec colere vellem;
Te,inquam,quem viri boni
Omnes amant,colunt:
Eoque magis censerer improbus,
Qui non amorem oppidó quam libens
Hereditario familiæ tuæ
Honestissimæ cernendum ad pronepotes
Transferre conarer,haud ductariê
Sed navê. Libeat mihi te tuosque,
Dîe senex, adorare planê; quisnam
Id ne facere liceat vetasit?

Antistrophe I.

AQua fontis haud dicenda aqua est,
Ipsum nisi deriva-
ta,colore limpidula puro,
Jucundoque amabilis
Fontem sapore re-
ferat. Viden' autem,ut vena profluens
Vestræ perenne scaturiginis
Extrudat absque fæce latices? viden'
Vt hi rursus ipsis siphonibus acti
Porró liquorem Deæ illimem vehant?
O argentea lympha,lympha o salúbris,
Ne rogo clude,nec jugis obstipari
Cuiquam patere labra aperta fontis.

Epodos I.

PRoh ! quemnam ſalientibus
Obſtaculo eſſe rear ſcatebris?
Quemve Nilos temere Euriposque
Obturare? Valeant,
Tibi qui ſequius volunt, tuæque domo.
Abeant in malam rem, qui mihi, qui meæ
Non bene. Sed hoc acerbius doles,
Vt inaudimus, heu, tubum vitalem ex
Canalibus illis unum amœniſsimis
Fractum, ruptum. patienter fac feras.
Rarumne, ſi figuli teſta conteratur,
Aut quod humidâ ex humo eſt putrefiat?

Strophe II.

MIſeros homillos ! quid ſumus
Ah, præter arenoſæ
Ita pulveris coalitam maſ-
ſam, ut, quandoque vis parum
Saltem inferat manum,
Repentè reſolvamur; nec adfabrè
Conglutinatos tenaciſsimæ
Compaginis juvare retinacula
Queant? quo minus mireris, malè fidæ
Vt plurimum ſortis inclementiam
In nos conglomerare ſexcenta rerum in-
commoda: qualiter ſæpe quondam exeſo-
rum præcipitia tumutuoſo

Antiſtrophe II.

RVere impetu (crax!) montium
Avulſa ſolent. tellus
Gemitum dat, imaque cavernæ
Nequicquam remugiunt,

Impune subrutis
Casæ trabibus tignisve proximæ,
Fortasse & ipso colono simul
Prostrato humi. jacent alia quassa vi
Ruinæ gravis, præter propter herilem
Fundum. sed hæc ominosis hostium
Sint occasibus. Integrum cordis hercle
Rudera nulla quamuis minacum lapsu-
um, núllaque mala metu recurvant.

Epodos II.

DEnasci senio palam est
Quæ nata sunt: tamen hactenus, o
Tusciæ dulcis ocellus VICTO-
RI, *palmas ita tuas*
Animadvertit Arnus insitas pater; ut
Suboles traducum plures nova dactylos
Protulerit aucta, surculosque núl-
lius evanidas in ævi sæclum.
Vege, vige & auge perpeti robore;
Et tecum florida sint plantariûm
Virgulta, queis rigui nec saliva riui
Desit, & medulla roris alma adsit.

PETRO ANGELIO BARGAEO.

Strophe.

QVID *animum vellicatim gloriola*
Titillat? calcáre quid exstimulas o Fama
Residem, cantare adurgens brevia capistro
Ora frenatum? non, non opis est meæ
Angelij in BARGAEI *(papæ, cuius viri?)*
Præconia celerrimis excurrere

Veredis. Ille, ille venator omnium
Maximus, illustris instar Oriónis
Aut Persei, suas ipse laudes prævortitur,
Alite Memnoniæ raptus equo Matutæ,
Talaribusque nepotis Atlantij
Pedes incinctus: jamque caput aureum
Cæli inter sidera condidit aurea.

Antistrophe.

Vereor heu plurimum, ne, si mihi vel
Custodis Cretum cita fingier, arte impactis
Lita ceris, Dædali remigia queant, &
Plumipes factus tranem acer inania;
Tramite tam diverso ferar, quàm Thessalum
A fratribus abesse Ledéis senem
Vides, Metiri suâ se decempedâ
Quemque decet, limitesque finitos haud
Prætergredi. at nec anser volandi vi, si sapit,
Aut aquilas imitari volet, aut Phœnicem:
Hæ præpetes Jovis, illa & Apollinis.
Strepens ausit multo minus anas cati
Voces mentirier harmonicas cycni.

Epodos.

CErnis, ut Architæ quasi volatilem
Me columbum, tui BARGAEE *glutinis*
Aucupio teneat ames implicatum?
Vtut hinc avellar; retibus iterum
Pedicisque tuis illaqueer necesse est,
Pellacibus in tricas adactus escis.
Expedi nodos age, meque sine
Vagari liberè, quâ lubet, & quo-
cumque levis feret aura Apeliótæ.
Immò Thesei filo potius strictiore

Adligatum in vinculis tenebis usque. nam
Ab amico amiciter capi suave est.

AD IOANNEM MICHAELEM BRVTVM, STEPHANI POLONIÆ REGIS HISTORICVM.

Strophe I.

SICVT *humidos liquores, e sinu feti Jovis*
Interdiu cum largitate jugi
Depluentes, seu mamillis
Junonis e lactifluis
Rorem serenâ nocte Liber emulsum,
Ceresque frugipróma,
Paciferæque oleæ repertrix
Avidis petessunt desideriis:
Idemque anhelant florilegæ Napææ,
Dryadesque silvicultrices, non sine
Oreadum congrege cœtu:

Antistrophe I.

SIc vigore, BRVTE, *cæli siderumque roscido*
Mortalia optant sæcla recreari, &
Per novas subinde vires
Vitale cor animarier.
Vitæ medullam, traducesque naturæ,
Et succulenta rerum
Iäpeti genus ex Olympi
Sibi fontium venis irriguis
Haurire gestit. semina quippe fas est
Et originem satori rerum Deo
Acceptam in hoc orbe feramus.

Epodos I.

QVid? astra nonne vim ratam, secunda sive læva,

In hæc infimi ſoli corpora
Exercent; hominumque temperant
Animos, qualitatesque privas
Cælitus inſtillant?
Næ, Camenis attributos ordine
Fati perpetuo motûs orbicos
Genius teſtatur ipſemet virorum
Natalibus claris celebrium,
Donisque variis adeó præditorum.

Strophe II.

NEmo ſanê, nemo quisquam nec Latinos exſtitit
Inter poëtas, nec catos Pelasgos,
Cui vel œſtro vel furori
Fuiſſe divos ambigas
Ignes, canendi cauſam. eâpſe re ſi quos
Inſtinctus ille vivax
Reddiderat generoſiores,
In eos novæ denatorum animæ
Migraſſe creditæ. ſed enim vegentes
Sine fine perpetim durant ſpiritûs,
Boni bonis ingenerati.

Antiſtrophe II.

MVſicus quòd ſi cluo ipſe, te diſerto interprete,
Nec ſpernit a me ſe procul Thaleia;
Candido imputandum Olori,
Quem Sol, Venus, Cyllenius
Sub Capricorni vertice, in domo Theſei
Sibi adſciere amicum:
Tum mediâ in regione cæli
Reſonis Lyræ chordis Threïciæ,
Chirone proximo: neque non volanti
Citò Pegaſo, marinis horoſcopum

In piscibus dextra tuenti.

Epodos II.

FEtûs poëmatum Maro lambebat instar ursi:
Levis simius gravis Pindari
Audaces ego, liberis lice[illegible]
Numeris strictior, Dithyrambos
BRVTE *repræsentem,*
Rarus exempli sequendi præbitor?
Omnes omnia non callemus. tamen
Modica explendæ siti facit scatébra
Arente quondam fauce, & æstibus
De fomite brevi focus ingens relucet.

AD CAROLVM SIGONIVM MVTINENSEM.

Strophe.

SIC *fortuíto stella tulit radiosissimum*
Pexa crinem, SIGONI, *o & Mutinensium*
Sidus aureum, o & gemmee Félsinæ
Ocelle; sic tulit (inquam) stella nupera
Ad te nescio quid mittere fumorum
Luculenti expertium foci. Væ mihi,
Si vapor ille densior tuo clarissimo
Perobscuram induit caliginem lumini
Væ mihi, si lampadis tuæ fulgores
Spissa præstinguit nebularum mearum átritas!
Revoco, revoco sub incúdem minus
Adfabrê politas, ut decebat, laminas.
Scoriam pol excoquendum crassiorem,
Stricturæ ut absistant tenuiores.

Antistrophe.

ILlustriorem materiam mihi tu commoda

Artifex nobilisque & splendide, neve converte gratiosum, sed preme pollicem.
Precabor Idaliam, ne non vicem sui
Fungens Mulciberis, vividiorem ignem
Construat; qualem redauspicandis fibris
Ex casiâque surculisque turis creditur
In arâ Solis adlucente Panchaïus
Saecula Phoenix superstes uls sexcenta
Excitare. ah! flammane par nostra posit tuae
Reputarier? ecquid imprudens rei
Opto? non profecto, non amicum est numini,
Inferum chaos vel astris comparare,
Puro vel auro massulam orichalci.

Epodos.

POne me, pone tenebricosis abstrusum
In locis, quo nec potis Eos rosea
Nec Phosphorus se candidus penetrare;
Nae tibi me talem dedero, queicum
In tenebris mices. Vt fuliginosior
Statuâ videar annisque situque obsitâ;
Protinus simul ac tuorum unica rutilans
Ocellulorum obradiaverit scintillula,
Fulguris in morem, nubila & quidquid erit
Vmbrae crepusculive discussa dabis.
At si Jove mortuo tu Juppiter fias,
Fulmine nos trisulco ferire cave.

AD ALDVM MANVTIVM, PAVLI F. ALDI N.

Strophe.

QVA *te recinam lyrâ?*
Quo te memorem carmine?

O nec avitæ nec patritæ
Virtutis atque eruditionis degener
Heres, MANVTI. *jam ferè centesimum*
Portitor Helles Nepheleïdos ver
Reduxit amœnum, ex quo reflorescentibus
Bonarum litterarum studiis, tuus ille
Ille tuus, politißimorum unus, excoluit
Avus Latios campos & rura Pelasga,
Averruncatis Barbarici segetibus
Lolij, Camenarumque latebras
Aganippæ fontibus inventis
Aperuit, Pindique aditum reclusit
Heliconisque, difficilem prius.

Antistrophe.

VEstigia proximè
Sectantis, idem visus est
Non sine felici labore
Præstare (quantum quidem sibi sumpsit) patris
Laudatus ardor. cuius in cultißimis
Qui spatiari volet hortulorum
Quincuncibus; huic suaves nec absunt flosculi
Nitere, at nec corollæ bene olentibus herbis:
Vnde suis sibi nemo non serta seligere
Comis poterit, nullo marcentia sæclo.
Felices o Manes utriusque ter & uls,
Quibus abditi post justa cineris,
Tibi carus nempe nepos ALDE,
Tibique gnatus PAVLE, *super videndus.*
Bona tot poßidere animi datur!

Epodos.

ET adauge propritim tibi relictam
Hereditatem MANVTI, *nec illam sine*

Extra familiæ decus ercisfundam.
Soboles tibi succrescat adoro,
Aureo quæ germine doctrinæ caput
Redimita, propáget opes sine inter-
ruptione sexcentos in annos.
Repullulent subinde surculi novi,
Causamque fructûs præ se ferant
Vberioris. Viridario e vestro
Cui licuerit carpere laureolam,
Pol dignus erit novenarum
Adscribi comitibus sororum.

AD CLAVDIVM ANCANTHERVM.

Strophe.

TOTOS *nempe Soles, totas nempe Proserpinas*
Vigilacibus indulges lucernis, cerebrigenæ
Operate sacris Deæ, laboriosissime
ANCANTHERE*: nec tibi quidquam fenerat*
Somniculosi Latmius Endymion
Papaveris, frontem oppidó madescens lassulam
Riguæ quietis adspergine roscidâ.
Jam te Paterni, jam te Mercurialis
Labra docta tenent & hiante suspensum
Labello, & aure tacitê bibulâ
Haurientem aurea dicta, sanis Panaceæ
Lita succis: qualia nec vel Epidaurij
Filios, nec Æsculapium patrem medico-
rum almum, salutariora profudisse mediis
Credimus in floribus per Thessala tempe,
Seu Peloponnesi per geniale nemus.

Antistrophe.

NIper duxerat te diæ sub sapientiæ
Penetralia, divini profectò vir ingenij
ZABARELLA, *mysteriorum apertiores palam*
Sensiis, Oedipus velut alter, explicans,
Occulta perscrutatus Aristotelis
Reperta. quàm miraris arduam mentem viri,
Vt acumen acre sectis patuit viis!
Quid planius, quidve enodatius, aut quid
Melius queat in medium uspiam adferri,
Quod absque difficiliore modo
Displalescat? Benedictus en indole rarâ
Adolescens, germen amabile GEORGIAE
Stirpis, Aloïsio clarissimo Venetûm
Cretus senatore; totus addictus Patavij
His studiis, pendet arguto Zabarellæ ex
Ore, tuæ Pithûs morigerus monitis.

Epodos.

QVis humeris dabit alas meis, non quidem
Icarias, sed aut præpetis aquilæ, aut
Ledæi oloris; qui Zabarellam tergore
Pegasi candidissimo provectum
Per inania celeriter sequi ne retarder;
Astrica non modò poli monstra volubilis,
Sed ipsa quoque fata reclusa edocendus?
Lavite mihi, o Nymphæ Aponi, grave
Corpus, ut expiatis purius artubus,
Altior & cerro & coniferâ cyparisso
Tollar Euganeûm super apices montium.
Age remigio pennarum applicito mecum
CLAVDI *vehere, tuo non sine Georgio.*
Nunquam discludet Olympus Olympo debitos.

AD IOSEPHVM ZARLINVM CLAVDIENSEM.

Strophe.

ZARLINE *princeps ordinis harmonici,*
Idemque Musarum pater omnium, quot
Nunc vigent in orbe, quotque post vigebunt;
Ecquando Latinum de rebus ipse Musicis
Quod opus es pollicitus, in auras
Prodiet? ecquando mihi licebit
Tui cupidißimo flagrantibus
Illud intueri ocellis?
Rumpe moras age, desideriique mei
Penitis ardoribus si forte non re-
stinguendo prorsus es, at saltem
Aliquantam eis recreatricem aquulam
Inverge, crastinæ caput Auroræ
Ocyus irrorans liquidißimâ stacte,
Sinumque suave olente myrobalano.

Antistrophe.

COnjuncta Phœbo Melpomene, & tereti
Cyllenio Euterpe comes, astra cæli
Prosperê tibi faventis ordinarunt
Fulgentia natali luce, non sine intimæ
Et Eratus & Veneris amico
Lumine. finxere celebriorem
Bonæ hinc Charites, laborque rite cla-
ravit altus architectum
Harmoniæ. Nova tu priscaque plurima sym-
metriis aptas suis, symphoniasque
Deducens cum modulis, cantum
Mihi Doriâ Lydiâque & Phrygiâ
Discernis arte, chrómaque compingis:

Denique perfectum bene Musicum informas,
Peritum alacriore sonere tono.

Epodos.

QVem tibi rear Vranien locum
Aetherios inter Genios, melodiarum
Olor scientissime, desti-
naturam superi Jovis fato?
Chrysolithis alas amictus lucidissimis
Super excelsi Croni globum
Evehére, choris nihil invidendus
Animorum semper immortalium;
Mediusque in Cherubinis ac Seraphicis
Oscen alitibus, ter-sanctum indeside
Concines (auguror) voce Tonantem.
Rape me tecum rape sub astra, si nec
Auribus humanis ingrata, nec oribus indigna
Caelitum modulor, melicae fidicen lyrae.

DE CAROLI VTENHOVII ET ANNAE PALLANTIAE AMICITIA SIBI APPLAVDIT.

AVSPICIO *novem sororum*
Notitiam mihi November
PALLADOS VTENHOVIIQVE
Concilias. sacrae Melisso
Semper erunt tuae Calendae,
Quas memorent novem Camenae,
Pro meritis tibi voventes
Carmina syllabis novenis,
Carmina versibus novenis.

I. CLIO.

NAtæ celebrare Jehovam
Regesque ducesque Camenæ,
Citharis adsite lyrisque;
Fas pangere mense Novembri
Laudis nova carmina thyrso
Animis omni sine fuco.
His CAROLVS *ille Calendis,*
Simul his innotuit illa
PALLANTIA *Nympha Melisso.*

II. EVTERPE.

VOluptabilis est bonorum
Et jucunda beatitudo,
Quos junxit probitas fidésque.
Hac nil dulcius est in urbe,
Hac nil suavius est in agro,
Hac nil pulcrius est utróvis.
Mansuescunt homines in urbe,
Mitescunt homines in agro,
Lenit pax & agros & urbes.

III. THALEIA.

VIrens Libani velut cedrus
Cacumine læta frundeo
Perenne comis regerminat:
Pari cor amiculis modo
Vigens, animusque respuens
Marcescere, floret integer.
Cedrum rigat ille ros tener
Adoreüs; at cor uvidus
Rigat Clariæ latex aquæ.

IV. MELPOMENE.

CAntibus & numeris meris

Personat unanimis chorus;
Lacte natant labra melleo:
Candidulis per Olympium
Aethera vectus ovans cycnis
Grex melos usque reclangitat.
Nil nisi carmina montibus,
Nil nisi cantica vallibus
Blandisonis reboant modis.

V. TERPSICHORE.

GRacileis agitare manûs,
Agileis glomerare pedes
Iterabitis innocui:
Niveus Jocus ipse micat,
Roseus Pudor ipse salit,
Micat & salit Euphrosyne.
Agitur bene cum sociis,
Vbi mens sine fraude patet;
Sine crimine simplicitas.

VI. ERATO.

AMor, sincerus amor verê;
Fides, sincera fides stricto
Liget vestras animas nodo.
Favillæ mutuus accensæ
Calor vos urat, & æternum
Manens incordiet æqualeis.
Columbos VTENHOVI *vincis,*
Palumbes PALLAS *amando, sed*
MELISSVS *turturibus par est.*

VII. POLYMNIA.

CLarus insigneis nitet inter
CAROLVS *vates, nitet inter*
Clara laudatas Dea Nymphas.

Clarior fiet meiis ex se
CAROLVS; dicente Melisso
Clarior PALLANTIA fiet.
Elaboratum dare marmor
Posteri novistis eburve;
Musa donabit memor ævum.

IIX. VRANIE.

ALbe qui polo micas Olor,
Candidos amicos aureis
Celsa plumulis ad astra fer:
Huc ubi canora Thracij
Chordulis sonantibus lyra
Vatis orbe lacteo subest.
Quid moraris? Astra vatibus
Digna sunt, & astris dignus est
Cœtus inclitorum pectorum.

IX. CALLIOPE.

PRomere voce bonâ laudes,
Voce bonâ doctos canere
Novi perstrepitante fide.
Quo te proripis VTENHÒVI
Sidera tam citò contingens?
Quo tua proripitur PALLAS?
Nescius adspergi maculis
Nempe quit ingenuus CANDOR
Cæli promeruisse domos.

IOANNI ROSBACHO MISNENSI.

Strophe.

IVVENI *modestißimo quæ canam*
ROSBACHO *melica, quæque lectitet sonorus Albis,*

Albidosque Misena smaragdus, in vertice
Racemosorum sita collium;
Mihi (amabo te) paucula dictabis, o Melete,
Antiquiorum Musarum decentissima.
Ille Themin legumlatricem, filiamque
Themistos Astraean indeside studio
Sectatus, utriusque a latere
Ne latum quidem recessit unguem,
Scaevolas Sulpiciosque Trebatiosque
Nostri temporis amplexatus mirificê
Et in Almannis & in Ausonum Lycéis:
Variam unde rettulit scientiam.

Antistrophe.

INeünte ab aevo politissimi
Audivit FABRICII *ora Chemnicēsis, ora nullis*
Pol secunda labris, operâ sororum novem
Rotundatis. Quae, bone Fábrici,
Libitina nobis caput invidit ingenuum,
Ne longius doctis esset fruisci dehinc
Emolumentorum, divinae ex fonte mentis
Scatentum, & humecta torrentibus riguis
Praecordia juventae cupidae
Reddentum? dapis sed Angelorum
Compoti nunc trechedipna humeros eburnos
Ornant; hymniferâ Jovae paeanas ubi
Modularis voce lyrâque consonos. ut
Melior rependit aula gratiam!

Epodos.

TEcum ROSBACHE *nunc hilaror, candidate*
Gloriae, quam tibi lux niveis equis
Propriam spondet. Video caerimoniam
Gravissimam; & Basilicae dexterrima

Scholæ ſuffragia; quibus abſente nobis
Tuo decretus eſt honori tiaras
Capitis velamen, digiti veró decus
Annulus auro gemmâque coruſcáns lucidâ.
At cuia lingua tibi baſium figet,
Quale nonâ parte ſuæ Charites imbuerunt
Ambroſiæ? o lætum diem! Ecce Rheno quoque
Tua cordi gaudia, Nymphisque Rhenéis;
Ne ſolus Albis Albiadesque triumphent.

ABELO STRASBVRGO SPONSO.

Strophe.

O T E *lepidulum venuſtulumque!*
O gratioſæ Comitatis
Elegantem alumnum,
S T R A S B V R G E; *qui Gratias Etruſcas*
Sacrum advoces in thalamum!
Ehó, non ſint ad Elyſtrij
Herbiferas fluminis ripas
Aut delicatæ
Charites, aut pætulæ Veneres,
Quæ mellilinguem cantillent Hymenæum?
Agedum, non ſine me, non ſine meis
Queant Emmetris tumulticrepæ
Spargi nuces; dum Tomingidi
Rutilis Cupido novum tedis
Ad cubile prælúcet viam?

Antiſtrophe.

B E r *ſmanus, amor ille Suavitatum, &*
Caſellij dulces Camenæ,
Cum lyrâ Chytræi

Tuique fratris, vel hisce si quis
Maior, tuo digna toro
Valebant commodularier.
At numeros Juniæ nostros
Poscunt Calendæ.
Zygia Juno fave; Zygia
Juno fave. Zonam dissolvere castam
Monet albente micans Hesperus equo;
Monent astra, nuptiis conjugum
Amica. jam sponse blandulæ,
Hederâ arctius, tener uxoris
Semiclusa pressabis labra.

Epodos.

BAsia rape, rape basia;
Facinusque virile patra:
Quod libuerit, licuerit.
Exesto quantum est fascinationum.
Joce, Fescennini pater cachinni
Liberrime; quot deliciis
Tot illecebras condiisti?
En, nectareæ sponsa
Melliginis imbuta mulso,
Stillat odorifero
Guttas liquore roscidas!
Matuta vides, ut illa
Se beatiorem Cydippê,
Ille se dicat Acontio?

AD LAVRENTIVM SCHOLZIVM SILESIVM.

Strophe.

DÆDALAS *artificum manûs*

Cum veterum tum recentum,
Animósaque signa miramur admodùm,
Sive coloribus illa picta,
Sive ebore exacta adfabrè
Indico, lapideve Pario,
Vel ære Cyprio, aliisve metallis.
Cui non notus Apelles ille Cous,
Aut Parrhasius Ephesinus, aut
Zeuxis? Pheidian quis ignorat?
Quem Praxitelis Scopæque sollertior
Industria fámaque latet? quem catus
Lysippus Calamisque non obstupefacient? cui denique non arriserint
Et Méntoris egregiæ formæ, & elegantes
Myos erronibus fibris acanthi?

Antistrophe.

CErtat antiqua, feracius
Ingeniorum bonorum,
Superare sagacis ævum artis æmulum
Tot monumenta, supraque vires
Tendere nervos. nam quoque &
Pervicax hominis animulus
Trascendere polos geminos, avet (idque
Haud raro) similis fingi Deorum.
Est hoc quidem aliquid, ut arduum,
Mortalique præditis captu
Sublimius. Exstat, exstat argutius
Jovæ simulacrum opificis, maximè
Quem mireris, homuncio; quomodo
Generetur; quomodo cælestem hauriat
Vivax animam, teneræ sub parentis alvo
Latitans, menstruâque luce crescens.

Epodos.

NAturæ peritißimo,
Occultiorumque plurimorum scito,
Agemi SCHOLZI *fer acceptam*
ARANTIO *singularem*
Fetuum indaginem.
Ille cæci labyrinthum regni,
Embryonis domicilium, vigil
Corruspatus, aperuit hortuli intera
Claustra, diutißimêque reconditas
Notitias in luce locavit.
Bononienses hoc ter & quater beati
Machâones, hoc beatæ puerperæ.
Redeat felicitatis huius
Pars ad nostrates aliquantula;
Gratias ARANTIO *sempiternas agent.*

AD PETRVM VICTORIVM.

Strophe.

CVNCTATOR *audiam pol crediderim*
Vernas apud tuos bene providos,
Qui suavißimis tuis amantißimisque,
O dulcißime VICTORI, *litteris*
Minus responderim properiter.
Ignosce. veniam meretur excusatio.
Ea quidem sanê heic me chlamydatum,
Clipeoque Tritopidos armisonæ præcordia
Protectum, manumque macharâ Archilo-
chi instructum, medias inter tigrides
Offendére, formidulosas & hyænas
Aprosque torvos. plusquàm immane, quantum
Sustinuerim heu pericli, cum bellus

Prœliando effrenatißimus.

Antiſtrophe.

CRudelis hasce non Hyrcania, nec
Gætúlus aſper, aut Calydonius
Saltus miſit huc, quibuscum atroces gerendum
Pugnas mi foret. atris Hercyniæ
Jugis ſilvæ ſata, ſpuria vah
Portenta latebras nothas reliquerunt, in hos
Profecta limites Euganeorum,
Rabioſius dummodo, ſi liceat, poſſent truci
Inſanire ſævitiâ. aſt hactenus
Supinatus humi nec ſum viſus, &
Immotos pedes acrior robore fixi;
Exungulatis iſtis nempe monſtris
Ora fera lancinavi. En veſtigia
Cladis! hanc nulla ætas obruet.

Epodos.

SPem tulit ipsa mihi patrima virgo
Barbaricis infeſta beſtiis, remini-
ſcenti nominis unicè tui, VICTORI
Indefeſſe. quin & ſuppetias alacres
Veteribus illis a Camenis ſenſimus,
Thelxiope nimirum & Aœde, & Arche, &
Melete; Camenis inquam tibi domeſticis:
Germaniſsimus enim illis es. queis utique
Acuta mihi tela commodo ſubjicientibus
Ex ipsâ Pataræi pharetrâ ſagittipotentis,
Impetûs hoſtium facile dedimus irritos.
Juppiter ſervat, qui Jove natis ſerviunt.

AD HIERONYMVM WOLFIVM OETINGENSEM.

Strophe.

QVIS *fuit ille,* VOLFI,
Qui primus homines, miserrimum genus,
Filis Parcarum tenuißimis
Vel in alto
Vel terræ propiores
Suspendit; atque hos quidem filis
Candidulis, illos nigris:
Omniumque eadem sors
Esset, effecit? simul atque enim
Inexorabilis Atropos
Pollice linum inciderit atro;
Subito heu decidimus. Bullam
Hominem dixeris, aut foliolum
Arbusculæ, aut somnij
Fumive fugientis umbellam.

Antistrophe.

ME bene ventilatum
Ridet Lachesis, altius profundius
Torquendo furvi vaga licia
Radij. sed
Clotho mi tamen, ut quos
Fatum efficax consequatur, sub-
temina ducturos, nivem
Æmulantia, fusos
Rite jußit currere; dum ratas
Poli scrutata vices, brevis
Curriculo ævi maxima divis
Bona portendier æquis, an-
nueret. Speribus ut minima pars

Respondet ingentibus!
Vt frangit animos levis forfex!

Epodos.

ARanearum pendulis Reges
Se purpuramque involvere telis
Amant, amàbuntque semper;
Fatali interitum necessitati
Ex stultæ sapientiæ penu
Rati posse subtrahi. nos adeo & hos
Ipsos hercule, & funebri comam
Implicatas cupressu
Ridere sueta cohors sorores,
Cedrino recens amicti subere,
Athanasiæ regnum occupamus
Vivi; quod illis abnegatur mortuis.

IN NVPTIAS SEBALDI WELSERI, PATRICII AVGVSTANI ET NORIMBERGENSIS.

Strophe I.

ELEGANTISSIMO *Noricorum*
Juvenum, lectissimæque puellæ,
Sponsis venustissimus, agedum
Quæ canam mihi subministra
Erato pulcherrima: si te
Nec Gratiæ destituunt comites,
Aprica sertis impedita myrteis
Timpora; si nec Cupidinum
Manûs agilium languent
Præacutis ferire mortalia
Telis corda, salubrium
Auctoribus vulnerum.

Antistrophe I.

HOc die nuptiis consecrato
Hymenæus festa gaudia poscit;
Poscit serenata lætitiis
Pectora, & sine nube frontem.
Procul hinc rugæ, procul ite
Mæsti Catones, tetricæque nurûs,
Vultum Sabinarum severum, tórvaque
Frustra imitatæ Calabridum
Supercilia. nequaquam
Locus ægræ molestiæ cónvenit;
Nec fas est animum gravi
Mærore percellier.

Epodos I.

NOvæ ridentia nuptæ labra,
Puniceis simillima rosis,
Rhodiisve coraliis;
Flammantesque oculi, siderum
Æmuli nitidê scintillantium;
Faciunt pol, ut alacriores
Quisque gerat spiritûs, & hilariore
Sit animo. Decus o quantum
Ab insigni relúcet corpore!
Quantus ab aureo nitor monili!

Strophe II.

HVc ades, patriæ flos SEBALDE,
Mihi contemplare membra decôra,
Dotesque raras, quibus solidê
Prædita est tua MAGDALENA.
Viden' ut jam carpere fructum
Suavißimum, ceu libeat, liceat
Ex hortulo succis referto? Carpite,

Carpite vernantis hortuli
Seu deliciolas, seu pro-
lecebras; quâ Lubentiæ vos trahunt,
Udis non sine basiis,
Nudis vel amplexibus.

Antistrophe II.

MAter ex HALLERORVM *creata*
Genuinâ stirpe, femina præstans,
Amet nurum, non quidem minus ac
Peleo sociatam amasse
Thetidem socrus memoratur.
Tum, vitricus GEVDERIDES *proprium*
Tuis uti se præbuit votis patrem;
Ipse socer, cui propinquitas
Cordi est, in oculis, non ut
Generum, te ferat, sed ut filium.
Adfines faveant tibi, &
Cognata plaudat manus.

Epodos II.

PRecari longa alicui sæcula
Si juvat, ut juvat; precor, uti
Avis instar Arabiæ
Sexcentas tibi messes dehinc
Ampliusque seni detur condere,
Vegeto pariter ac valenti.
Dignus enim es, quem Deæ beneficiorum
Onere præcumulent, & quem
Nepotes conspicentur perpetim
Progenie optimâ reseminari.

IOANNI IACOBO ET IOANNI LVDOVICO HAINZELIIS, PATRICIIS AVGVSTANIS, NVPTIAS CELEBRANTIBVS.

Strophe I.

APERITE *nunc, aperite mihi*
Totum Hesperidum nemus,
Et odoriferos spargite flores,
O Veneres, quascumque
De pulchritudine certare
Lubido rapit. Conjugio simul
Copulantur, uno eodemque
Die, IACOBVS *&* SABINA,
LVDOVICVS *item &* SVSANNA;
HÆNZELIDÆ *juvenes, par nobile fratrum,*
Cum NITHERTIBVS *puellis,*
Cognatione junctis invicem.

Antistrophe I,

ROseæ genæ & rubicunda labra
SABINAM; *oculi nigri*
Decorant, & honestißima forma
Purpuream SVSANNAM:
Vtramque divitiis multis
Et dote peramplâ. sed & hæc melos
Voce liquidâ figurare
Perita, sæpe provocavit
Nos decentibus in certamen
Cantibus: illa nurûs persæpe Suëvas
Erubescere heu coëgit,
Pulchram æmulans facem Thaumantidos.

Epodos I.

PRosapiam NITHERTVM

Vetustißimam quis enunciet;
Cui Triphyllon stemmatis
Patricij nota?
Hac e gente sibi conjugem
Deligere HENRICVS *amavit*
HÆNZELIVS, *qui senator optimus*
Cluet, idemque gnavißimus
Familias indagare Vindelicas:
Vester ille, vester, o sponsi,
Frater, unicæque
Pater unicus
VERONILLÆ.

Strophe II.

CApe gaudium, cape lætitiam
IACOBE, *animi integer:*
Cape lætitiam & gaudia copi
Pectore, facte adfinis,
Mi LVDOVICE, *tui fratris.*
SABINA *age,* SVSANNA *age comptulam*
Explicato largius frontem.
Vobis Amor Jocusque, Amorisque
Et Joci genitrix arridet,
Pollicita intemerati pignora lecti
Filios, avi patrisque
Candorem, & insitam pronos sequi

Antistrophe II.

PIetatem, & ingenuæ fidei
Consortia nam probis
Probitas comes est: prava sequuntur
Stirpe sati pravorum.
Felix propago, tuam disce
Sentiscere laudem, & novam adoreæ

Nosse nomen. Ut bonæ gaudent
Bonum arbores tulisse fructum;
Prole sic bene moratâ ipsi
Exhilarantur honestanturque parentes.
Deme famam & ipsum honorem;
Laudi quid hoc in orbe aut gloriæ est?

Epodos II.

DOctrina clariorem
Utrumque efficit; velut lumina
Vestra germanos. eo
Gestio vos magis.
Celsis Aonidum immittere
Arcibus, ac nomina fida
Perpetuis consecráre sæculis.
Sinite exemplar industriæ,
Sinite virtutis vos ego numerem
Munis atque gratus. hac solâ
Pactione pol fit
Hominum genus
Immortale.

AD NICOLEAM ET LOIDEM VIENNÆAS, CLAUDII ANTONII BARONIS CLEREVANTII FF.

Strophe.

AN, *si quid unquam mihi fuit gratum,*
Subdubitabitis, quin munera vestra
Fuerint mihi gratißima, o NICOLEA
Et LOI *Viennides, nobilißima*
Virgines? Sudaria illa duo,
Artificiosißimis picta Mæandris,
Oculatißimisque pervia labyrinthis,

Quantâ mi voluptate animum adfecerunt!
Quàm illa miratæ sunt, studiis
Pallados exercitæ, Noriadum puellæ!

Antistrophe.

PVlvillus autem laboribus quantis
Constitit; in figuris rite locandis,
Metricâque formâ digerendis! Variis
Huc vellera Seres ipsi coloribus
Attulere, & contulere manûs
Vestræ opifices admodum rara in hunc signa,
Vigilace intuenda mente. Juvat Olympo ex
Celso prominentem Altitonantis dextram
Lance cum fatali geminâ
Cernere: quo symbolo Justitiæ admonemur.

Epodos.

OPerosissimi salvete digiti,
Limbolariarum acuum magistri;
Salvete, & hancce gratiam reportate
Pro diurnis nocturnisque molestiis,
Meâ causâ adhibitis. At o quàm
Suavis odor mihi caulas narium
Replet, ex stacte casiâque & amomo
Fragrantiore! Proprius tibi sit
Odor hic, o mollicule Pulville:
Proprium item vobis, o Clerevantides,
Vincere acu Phrygionisque opere
Sequanicas omnes Gallicasque nurûs.

OBERTO GIPHANIO
IVRISCONSVLTO.

Strophe I.

LYCHNIDIS *hoc quodcumque est, sedentariâ*

Consertum opellâ, post irrequietum
Iter, Rhenus quod me genitor
Naidum, Nicrique conflux
Amnis, atque adeo Lutrea palûs
Conficere nuper vidit: habe tibi
Tuæque IVSTINÆ *consecratum,*
O juris interpres cate GIPHANI.
Erycina te leges sub
Alias, aliaque sub jura vocavit,
Non fori nec stlitium propria, sed
Familiæ mutuiter procreandæ.

Antistrophe I.

QVippe tuis unum deerat id commodis,
Vxore fruniscí posse cupita.
Dedit hanc PAMGARTNERVS, *columen*
Noricum, ex sorore natam,
OELHAVO *patre. quem, mi crede, virum*
Nec Themidos Astrææque peritia,
Neque elegans unquam promptitudo
Linguæ Latinæ destituit: quibus
HIERONYMO *grandævo*
Socero clepere animum impune valebat.
Quin avus sponsæ eminens erat apud
Capita terna Imperii consulendo.

Epodos I.

VEtere quid juvat editum esse
Stirpe, nisi illam & heróa
Virtus, & excellentis ornet
Præstantia doctrinæ?
Vtriusque munus indeptasti
OBERTE *dotis, adfinibus beatus*
Largiter patriciis. Tibi NORIBERGA
Plaudere;

Plaudere; tibi gratulari
P A L Æ C O M E; *non ſine merâ hilaritate*
Et Patrum & Profeſſorum.

Strophe II.

DI facerent, ipſo gaudij tempore
D O N E L L V S *huc Lugduno Batavorum*
Tetuliſſet, quos veſtigo, pedes:
Quàm proinde & ipſe ovatu
Cerneret ſubito lætiſcere! quàm &
Tute rapereris pronus in obvios
Tanti viri amplexûs! quanta porrò
Feſtivitatem auctaret adoreæ
Cumulatioris fama!
Proceres pol & Academeia & alumni
Vulta præſtolantur aurea hominis,
Et avidis ipſum animis expetiſſunt.

Antiſtrophe II.

VOs duo in intégrum reſtitutæ ſcholæ
Vnâ facem prælucebitis almam;
Aderitque ex adſcitis aliquis
Tertius, viciſsitati
Vtilis. Dabit acclines monitis
Grex melior aures, ſpóntéque præviæ
Sequetur auræ fulgétra. Nemo
Præsente vobis non reverentiam
Merito exhibebit Divæ,
Gladium in manibus habenti, Eunomiæque
Vindici legum. tuerier amat
Vtraque tam Gymnaſium quàm Senatum.

Epodos II.

ETiam olivifera Minervæ
Præſidio triumphabis

Tu GIPHANI, *confarreandi*
Ritu licitis sacris
Operate. Jamque (quod faustum sit)
Dea annuit tibi filium paternæ
Indolis similitudine, termitisque
More juvenantem. Vigesces
In hoc nato, natus & (hariolor) in te;
Gloriâ ambo florentes.

AD HIERONYMUM GROSLOTIUM LISLÆUM.

Strophe.

QVALIS, *impatiens Solis,*
Phœnicia cera calore
Liquitur, exposita
Apricitatis torridulis
Æstibus; haud aliter mea
Diffluxisse medullam
Liquidam LISLÆE *mentis*
Ardore tuo sensi,
Veteres amores in GVLIELMII
Testificante Manes,
Juvenis eruditissimi;
Quem nos plus oculis, plusve oculis si
Carum pote quidpiam
Esse, semper amavimus.

Antistrophe.

INtimo mihi adhuc ingens
Stat corde dolor; stat acerbo
Discidio patulis
Hians cruentum vulneribus
Plâga triplex, miserabili

Lamentaria questu:
Inibîque sauciatis
Letale recrudescit
Tumor ille fibris, arctam animæ viam, &
Spiritui meatum
Nimietate præstrangulans
Sævi cordolij. Gliscit & istæc
Ob funera LIPSIO
Mæstitudo animi recens.

Epodos.

TIbi quoque exestur, HIERONYME,
Luctu jecur anxifero,
Quale ferunt Tityo lancinari
Rostrantibus in viscera milviis
Penitißima. Væ miseris! Vter
Vtri feret opem auxiliarem?
Quis nobis Æsculapius EVMOLPIVM
In auras revocabit ab inferis?
Quis talaripes virgâ redivivum
Tanget aureâ? O amice, frustra
Sumus, heu! Nos potius invicem
Amemus, amemur; & dio FIDIO.
Dexteras sacras pagamus
Sinceri, diæque MONETAE.

AD LEONARDVM LECHNERVM ATHESINVM.

Strophe.

PRo *duplici labore*
Gratia duplex
Referenda venit tibi,
LECHNERE *Musice.*

Sed huiusce quodcumque temporis
Superest, mente
Æquâ libenter feremus.

Epodos.

O Imago somnorina,
Oculis meis in monte præfi-
gurata Regio, cum adhuc
Puer essem, & mihi nondum
Tegeret lanugo pilosa genas:
Confidens animi fore
Spero, uti (nam quid mihi fraudem
Frausa sis?) reapse tandem
Veres, simulacra
Quod ipsa præ se tulisse
Commemini. Fatalis enim mihi
Mea (præfiscinê) ROSINA *est.*

AD HVGONEM BONCOMPAGNIVM, GREGORIVM XIII. P. M.

In gratiam Germanicæ nationis, quæ erat Bononiæ, Anno 1579.

Strophe I.

QVALIS in *Hesperidum viretis amœnissimis*
Draco pervigili lumine custos
Aurea servabat mâla,
Nihil indulgens sopori
Gelidæ fratri mortis:
Tale tuum, GREGORI *pontifex maxime,*
Ovilia custodientem
Ausonia, insomnem bipatentibus
Oculis, Bifrontem
Lanigeri gregis magistri
Videre mirantur. speculâ is
Desuper ab altâ Vaticani, in urbem
Aciem, totumque obvertit in orbem.

Antistrophe I.

F*Atidicam Themin hoc ferunt singulari modo*
Tibi, non sine sanctâ Theobúle,
Grande tuis incrementis
Meritumque præmiumque,
Titulos ut maiores
Omine ferres, spepondisse, vestratium

Antistrophe I.

HOc die nuptiis consecrato
Hymenæus festa gaudia poscit;
Poscit serenata lætitiis
Pectora, & sine nube frontem.
Procul hinc rugæ, procul ite
Mæsti Catones, tetricæque nurûs,
Vultum Sabinarum severum, tórvaque
Frustra imitatæ Calabridum
Supercilia. nequaquam
Locus ægræ molestiæ cónvenit;
Nec fas est animum gravi
Mærore percellier.

Epodos I.

NOvæ ridentia nuptæ labra,
Puniceis simillima rosis,
Rhodiisve coraliis;
Flammantesque oculi, siderum
Æmuli nitidè scintillantium;
Faciunt pol, ut alacriores
Quisque gerat spiritûs, & hilariore
Sit animo. Decus o quantum
Ab insigni relúcet corpore!
Quantus ab aureo nitor monili!

Strophe II.

HUc ades, patriæ flos SEBALDE,
Mihi contemplare membra decôra,
Dotesque raras, quibus solidê
Prædita est tua MAGDALENA.
Viden' ut jam carpere fructum
Suavissimum, ceu libeat, liceat
Ex hortulo succis refercto? Carpite,

Carpite vernantis hortuli
Seu deliciolas, seu pro-
lecebras; quâ Lubentiæ vos trahunt,
Udis non sine basiis,
Nudis vel amplexibus.

Antistrophe II.

MAter ex HALLERORUM *creata*
Genuinâ stirpe, femina præstans,
Amet nurum, non quidem minus ac
Peleo sociatam amasse
Thetidem socrus memoratur.
Tum, vitricus GEUDERIDES *proprium*
Tuis uti se præbuit votis patrem;
Ipse socer, cui propinquitas
Cordi est, in oculis, non ut
Generum, te ferat, sed ut filium.
Adfines faveant tibi, &
Cognata plaudat manus.

Epodos II.

PRecari longa alicui sæcula
Si juvat, ut juvat; precor, uti
Avis instar Arabiæ
Sexcentas tibi messes dehinc
Ampliusque seni detur condere,
Vegeto pariter ac valenti.
Dignus enim es, quem Deæ beneficiorum
Onere præcumulent, & quem
Nepotes conspicentur perpetim
Progenie optimâ reseminari.

IOANNI IACOBO ET IOANNI LVDOVICO HAINZELIIS, PATRICIIS AVGVSTANIS, NVPTIAS CELEBRANTIBVS.

Strophe I.

APERITE *nunc, aperite mihi*
Totum Hesperidum nemus,
Et odoriferos spargite flores,
O Veneres, quascumque
De pulchritudine certare
Lubido rapit. Conjugio simul
Copulantur, uno eodemque
Die, IACOBVS *&* SABINA,
LVDOVICVS *item &* SVSANNA;
HÆNZELIDÆ *juvenes, par nobile fratrum,*
Cum NITHERTIBVS *puellis,*
Cognatione junctis invicem.

Antistrophe I.

ROseæ genæ & rubicunda labra
SABINAM; *oculi nigri*
Decorant, & honestißima forma
Purpuream SVSANNAM:
Vtramque divitiis multis
Et dote peramplâ. sed & hæc melos
Voce liquidâ figurare
Perita, sæpe provocavit
Nos decentibus in certamen
Cantibus: illa nurûs persæpe Suëvas
Erubescere heu coëgit,
Pulchram æmulans facem Thaumantidos.

Epodos I.

PRosapiam NITHERTVM

Vetustißimam quis enunciet,
Cui Triphyllon stemmatis
Patricij nota?
Hac e: gente sibi conjugem
Deligere HENRICVS *amavit*
HÆNZELIVS, *qui senator optimus*
Cluet, idemque gnavißimus
Familias indagare Vindelicas:
Vester ille, vester, o sponsi,
Frater, unicæque
Pater unicus
VERONILLÆ.

Strophe II.

CApe gaudium, cape lætitiam
IACOBE, *animi integer:*
Cape lætitiam & gaudia copi
Pectore, facte adfinis,
Mi LVDOVICE, *tui fratris.*
SABINA *age*, SVSANNA *age comptulam*
Explicato largius frontem.
Vobis Amor Jocusque, Amorisque
Et Joci genitrix arridet,
Pollicita intemerati pignora lecti
Filios, avi patrisque
Candorem, & insitam pronos sequi

Antistrophe II.

PIetatem, & ingenuæ fidei
Consortia nam probis
Probitas comes est: prava sequuntur
Stirpe sati pravorum.
Felix propago, tuam disce
Sentiscere laudem, & novam adoreæ

Nosse nomen. Vt bona gaudent
Bonum arbores tulisse fructum;
Prole sic bene moratâ ipsi
Exhilarantur honestanturque parentes.
Deme famam & ipsum honorem;
Laudi quid hoc in orbe aut gloriæ est?

Epodos II.

DOctrina clariorem
Vtrumque efficit; velut lumina
Vestra germanos. eo
Gestio vos magis.
Celsis Aonidum immittere
Arcibus, ac nomina fida
Perpetuis consecrare sæculis.
Sinite exemplar industriæ,
Sinite virtutis vos ego numerem
Munis atque gratus. hac solâ
Pactione pol fit
Hominum genus
Immortale.

AD NICOLEAM ET LOIDEM VIENNÆAS; CLAVDII ANTONII BARONIS CLEREVANTII FF.

Strophe.

AN, *si quid unquam mihi fuit gratum,*
Subdubitabitis, quin munera vestra
Fuerint mihi gratißima, o NICOLEA
Et LOI *Viennides, nobilißimæ*
Virgines? Sudaria illa duo,
Artificiosißimis picta Mæandris,
Oculatißimisque pervia labyrinthis,

Quantâ mi voluptate animum adfecerunt!
Quàm illa miratæ sunt, studiis
Pallados exercitæ, Noriadum puellæ!

Antistrophe.

PVlvillus autem laboribus quantis
Constitit; in figuris rite loçandis,
Metricâque formâ digerendis! Variis
Huc vellera Seres ipsi coloribus
Attulere, & contulere manûs
Vestræ opifices admodum rara in hunc signa,
Vigilace intuenda mente. Juvat Olympo ex
Celso prominentem Altitonantis dextram
Lançe cum fatali geminâ
Cernere: quo symbolo Justitiæ admonemur.

Epodos.

OPerosissimi salvete digiti,
Limbolariarum acuum magistri;
Salvete, & hancce gratiam reportate
Pro diurnis nocturnisque molestiis,
Meâ causâ adhibitis. At o quàm
Suavis odor mihi caulas narium
Replet, ex stacte casiâque & amomo
Fragrantiore! Proprius tibi sit
Odor hic, o mollicule Pulville:
Proprium item vobis, o Clerevantides,
Vincere acu Phrygionisque opere
Sequanicas omnes Gallicasque nurûs.

OBERTO GIPHANIO IVRISCONSVLTO.

Strophe I.

LYCHNIDIS *hoc quodcumque est, sedentariâ*

Consertum opellâ, post irrequietum
Itiner, Rhenus quod me genitor
Naidum, Nicrique conflux
Amnis, atque adeo Lutrea palûs
Conficere nuper vidit: habe tibi
Tuæque IVSTINÆ *consecratum,*
O juris interpres cate GIPHANI.
Erycina te leges sub
Alias, aliaque sub jura vocavit,
Non fori nec stlitium propria, sed
Familiæ mutuiter procreandæ.

Antistrophe I.

QVippe tuis unum deerat id commodis,
Vxore fruniscí posse cupita.
Dedit hanc PAMGARTNERVS, *columen*
Noricum, ex sorore natam,
OELHAVO *patre. quem, mi crede, virum*
Nec Themidos Astrææque peritia,
Neque elegans unquam promptitudo
Linguæ Latinæ destituit: quibus
HIERONYMO *grandævo*
Socero elepere animum impune valebat.
Quin avus sponsæ eminens erat apud
Capita terna Imperii consulendo.

Epodos I.

VEtere quid juvat editum esse
Stirpe, nisi illam & heróa
Virtus, & excellentis ornet
Præstantia doctrinæ?
Vtriusque munus indeptasti
OBERTE *dotis, adfinibus beatus*
Largiter patricíis. Tibi NORIBERGA
Plaudere;

Plaudere; tibi gratulari
PALÆCOME; non sine merâ hilaritate
Et Patrum & Professorum.

Strophe II.

DI facerent, ipso gaudij tempore
DONELLVS huc Lugduno Batavorum
Tetulisset, quos vestigo, pedes:
Quam proinde & ipse ovatu
Cerneres subito lætiscere! quàm &
Tute rapereris pronus in obvios
Tanti viri amplexûs! quanta porrò
Festivitatem auctaret adorea
Cumulatioris fama!
Proceres pol & Academeia & alumni
Vulta præstolantur aurea hominis,
Et avidis ipsum animis expetissunt.

Antistrophe II.

VOs duo in intégrum restitutæ scholæ
Vnâ facem prælucebitis almam;
Aderitque ex adscitis aliquis
Tertius, vicissitati
Vtilis. Dabit acclines monitis
Grex melior aures, spóntequе præviæ
Sequetur auræ fulgétra. Nemo
Præsente vobis non reverentiam
Merito exhibebit Divæ,
Gladium in manibus habenti, Eunomiæque
Vindici legum. tuerier amat
Vtraque tam Gymnasium quàm Senatum.

Epodos II.

ETiam olivifere Minervæ
Præsidio triumphabis

Tu GIPHANI, *confarreandi*
Ritu licitus sacris
Operate. Jamque (quod faustum sit)
Dea annuit tibi filium paternæ
Indolis similitudine, termitisque
More juvenantem. Vigesces
In hoc nato, natus & (hariolor) in te;
Gloriâ ambo florentes.

AD HIERONYMVM GROSLOTIVM LISLÆVM.

Strophe.

QVALIS, *impatiens Solis,*
Phœnicia cera calore
Liquitur, exposita
Apricitatis torridulis
Æstibus; haud aliter mea
Diffluxisse medullam
Liquidam LISLÆE *mentis*
Ardore tuo sensi,
Veteres amores in GVLIELMII
Testificante Manes,
Juvenis eruditissimi;
Quem nos plus oculis, plusve oculis si
Carum pote quidpiam
Esse, semper amavimus.

Antistrophe.

INtimo mihi adhuc ingens
Stat corde dolor; stat acerbo
Discidio patulis
Hians cruentum vulneribus
Plâga triplex, miserabili

Lamentaria questu:
Inibique sauciatis
Letale recrudescit
Tumor ille fibris, arctam animæ viam, &
Spiritui meatum
Nimietate præstrangulans
Sævi cordolij. Gliscit & istæc
Ob funera LIPSIO
Mæstitudo animi recens.

Epodos.

TIbi quoque exestur, HIERONYME,
Luctu jecur anxifero,
Quale ferunt Tityo lancinari
Rostrantibus in viscera milviis
Penitissima. Væ miseris! Vter
Vtri feret opem auxiliarem?
Quis nobis Æsculapius EVMOLPIVM
In auras revocabit ab inferis?
Quis talaripes virgâ redivivum
Tanget aureâ? O amice, frustra
Sumus, heu! Nos potius invicem
Amemus, amemur; & dio FIDIO.
Dexteras sacras pagamus
Sinceri, diaque MONETAE.

AD LEONARDVM LECHNERVM ATHESINVM.

Strophe.

PRO *duplici labore*
Gratia duplex
Referenda venit tibi,
LECHNERE *Musice.*

Vix unum petere
Ausus fueram munusculum,
Compellatione mutuâ
Veteris amici Dyrnhoferi:
Tu geminas idem
Suave meritum, tibîque
Gemino obligans me vinculo
Obstringis irresolubilem.

Antistrophe.

MVsæ tibi faventes
Flumine linguam
Clario, mea numina
Musæ, imbuére. dein
Sonos edocuit
Te cantor Apollo proprios.
Te dulces modique, & illicis
Socia fidis vox harmonico
Pectine cónstrepens,
Artificis expoliti
Numeros sequentem, Gratiis
Iungit sodalibus arbitrum.

Epodos.

AThesi tuo meus adplaudit
Mænus, amnium Francicorum
Latê rex. tripudiant celeri
Nymphæ pede mobiles,
Tereti suras
Pampino vinctæ. Modu-
laminibus rapimur cygni
Olorinæ suävitudinis.
Quid simile, quid par in orbe est
Toto symphóniæ?

AD ROSINAM.

Strophe.

ITA *me Veneres bene ament,*
Et quantum eſt Cupidinum;
Vt ego te perditê amavi
Semper, amôque, & amavero
Dehinc quoque, mel merum
ROSINA, *meumque dulce mulſum.*
Nunquam ego de te hercle vel
Minimum queo cogitare
Quinqueluſtris amator;
Quin mihi cor tripudians gaudio
Exſiliat, tuumque animo pollicear
Credulo favorem,
Tametſi prius ne ſemel quidem
Mihi conſpectæ.
Tantum poteſt vis amoris!

Antiſtrophe.

SImilis (puto) parque mei
Nusquam fors amaſius
Dabitur inventus, adæquè
Cui fuerit bona Fauſtitas
Amica. at in hoc tamen
Ineſſe aliquid putent ſiniſtri,
Tam diuturnâ quod heic
Videar remorâ teneri
Longiuſculus, ante
Quàm liceat tua meis pupulis
Cernere viva lumina, votique ſiet
Compotitus ardor.

Sed huiusce quodcumque temporis
Supereſt, mente
Æquâ libenter feremus.

Epodos.

O Imago ſomnorina,
Oculis meis in monte præfi-
gurata Regio, cum adhuc
Puer eſſem, & mihi nondum
Tegeret lanugo piloſa genas:
Confidens animi fore
Spero, uti (nam quid mihi fraudem
Frauſa ſis?) reapſe tandem
Veres, ſimulacra
Quod ipſa præ ſe tuliſſe
Commemini. Fatalis enim mihi
Mea (præfiſcinê) ROSINA *eſt.*

AD HVGONEM BONCOMPAGNIVM, GREGORIVM XIII. P.M.

In gratiam Germanicæ nationis, quæ erat Bononiæ, Anno 1579.

Strophe I.

QVALIS *in Hesperidum viretis amœnissimis*
Draco pervigili lumine custos
Aurea servabat mâla,
Nihil indulgens sopori
Gelidæ fratri mortis:
Tale tuum, GREGORI *pontifex maxime,*
Ovilia custodientem
Ausonia, insomnem bipatentibus
Oculis, Bifrontem
Lanigeri gregis magistri
Videre mirantur. speculâ is
Desuper ab altâ Vaticani, in urbem
Aciem, totumque obvertit in orbem.

Antistrophe I.

FAtidicam Themin hoc ferunt singulari modo
Tibi, non sine sanctâ Theobúle,
Grande tuis incrementis
Meritumque præmiumque,
Titulos ut maiores
Omne ferres, spepondisse, vestratium

Piê memorem dignitatum,
Splendidiores quæ facerent tuos
Atavos, patremque
Progeniemque clariorem.
Minora sic ostenta poli
Accipere suerunt lumen administrum
Dominatoris de lampade magnâ.

Epodos I.

NObiles Senas, Etruriæ corculum,
Reddidisse memoratur nobiliores
Ænéas Silvius ille, cui postmodo
Cognomen erat Pio secundo;
Familiamque Piccolominiam,
Doctissimorum fertilem virorum,
Illustriore posuisse in laude:
Vnde & huic & illis favens
Pennis Fama candidis,
Immortale decus feliciter utrisque
Arrogavit, inque Olympi
Arces beatas sustulit.

Strophe II.

QVid tua Félsina? nonne longê ipsa præclarior
Reliquis caput excelsius efferre
Vrbibus, ultra Apennini
Juga cælo proximi? Quid
Tua gens, BONCOMPAGNO?
Nonne ea multo celebratior ceteris
Honore sacras ob mitras præ-
cellere; viburnorum ut agrestium

Humili frutero
Aeriæ solent cupreßi,
Cedrive frundentis Libani,
Aut abietes, Hercyniÿ comantes
Nemoris natæ, antistare ligustris?

Antistrophe II.

TV velut Arctophylax, rotantis poli cardinem
Revolubilibus vertere gyris
Impiger, observas anni
Veteris momenta: justis
Vt eant porró metæ
Cursibus, adniteris: Iuliis ordinem
Vicesque ratas hinc dioptris
Astronomi adsignent petis ac jubes.
Sed enim nisi aptê
Solstitiÿ æquinoctiÿque
Remensa fixo monstra gradu
Edocuerint intercalare tempus;
Medio brumam miscebimus æstu.

Epodos II.

ROma curas prædicet tuas, & piam
Prædicet patria mentem; prædicet Ancon
Instauratas per hiulca paßim vias,
Fontesque salubribus scatébris;
Merita, quæ sequens opere pari
Æternet ætas, te colens, tuique in-
delebilem memoriam conservans.
Exterorum in annalibus
Pol scribére Teutonum
Fautor, Teutonum amator. quam quidẽ ego laudem
Faxo, si pote est, ut alterum
Oblitteret ne sæculum.

PAVLI MELISSI SCHEDII, FRANCI, GERMANI

COMITIS PALATI-ni & Equitis, Laureatique Poëtæ, Civis Romani

MELICORVM LIBER PRIMVS.

AD ELISABETHAM
REGINAM ANGLIÆ.

MELOS PRIMVM.

SACRA *Numina, fontes*
Quæ tenent Aganippidos, fervidis adoleſcens
Ad Salania tempe
Dum frequens gradibus ſequor; quâ capace docentis
Mente, nec ſine plauſu,
StigelI Latia imbibi dicta: nuncius ecce
Mi repens geminam aurem
Verberare novis, novam rebus attenuatis
Indui faciemque &
Formam, ELISA, *noviſſimê te favore Tonantis*
Occupante patritæ
Regium ſolium Angliæ, & ſceptra avita gerente.
Vt mihi intima raptim
Cordis exſiluere præ gaudio! Vt mihi thyrſo
Pectora éxcita laudis
Spes agonia perculit! Jam potiris honore;
Jam thalaſſia regnas
Nympha, cui Clarius chorus, Gratiæque decentes,
Quæque Pallas Athenis
Olim habebat idoneas elegantior arces,

Præses ingeniorum ; &
Omne denique cælitum siderumque faventum
Mutuis glomeramen
Cuncta munera nutibus , cuncta dona dederunt.
Jam nec amplius atri
Temporis memorem puto , carcerisve nefandi ,
Nec , protervia Technæ
Quas creare gravissimas suerat , insidiarum ,
Immerentia colla
Ultimo exitio (nefas) morte præcipe dantum :
Qualis horrida grando ,
Conglobata per aëris spissa , forte gelati
Denset agmina nimbi ,
Verticesque hominum obvios, térgaque icta ferarum
Pérferit , nece multâ
Lúgubris pereuntium. Væjovis male sanas
Turbinisque procellas
Jam dehinc requieverit spero , Diva , tuorum
Ver serenum oculorum :
Quos ubi in popúlum tuum patriæque salutem
Verteris , meliore
Quippe luce fluent dies , gratiorque nitebit
Aura ; nubibus actis
Splendet auricomi velut pura Solis imago ,
Gaudium atque voluptas
Terræ & Oceani incolis. Aureum, auguro vates,
Te superstite sæclum
Post redibit, & aureos útraque Insula versûs
In tuam , Dea , laudem
Audiet merito cani , posteris memorandos :
Queis per hos aliquantus
Cor movebit honor modos , te perenne sonantes.

AD CAROLVM QVINCTVM, ROMANORVM IMPERATOREM.

SCEPTRO *relicto & fascibus Imperi*
In gloriosam tendis Iberiam,
Vt quidquid ævi transigendum
CAROLE *Quincte tibi superfit,*
Ducas quieto liber in otio,
Ab implicatis rebus omißior.
Iam FERDINANDVS *frater, omne*
Pondus onusque humeris subire
Vt antè promptus, Cæsareum gerit
Sceptrum imperator: jam diademate
Solus potitur, Teutonesque
Arbitrio regit unus æquo,
Tranquillitati pérbene consulens,
Pacique cunctis publicitus data,
Quacumque degant lege, quæve
Municipi stata jura servent;
Nullis adacti vivere vinculis,
Aut obligati serva pati juga; at
Impune libertate digni
Moribus & patriis fruisci.
Tu vindicandis relligionibus
Nec curam inanem, nec regionibus
Vllos anhelandis licebit
Amplius Herculeos labores
Impéndere optes: attamen haud queas
Vitâ senectâ non reminiscier
Persæpe præclaras Gradivi
Præteritis operas in annis,
Fortique gestas milite res graveis,

Totam per Europam atque per Aphricam.
Ex queis PHILIPPVS *rex superstes,*
Progenies tua, plurimarum
Exempla virtutum ut merito potest
Sic debet ultro sumere; non quidem
Ad insolentem (turpe) fastum,
Sed generosam imitationem:
Non ad perenni dignum odio malum
Crudelitatem sive tyrannidem,
Sed lenitatem: non ad arma
Denique cæca tumultuanter
Arrepta, & ausu pertemerario;
Sed pacem amicam, & commoda publica;
Sarctamque regnorum salutem
Et bona concilianda quæque.
Res ulcerosa est Imperium, nisi
Labes facessant. Sana bonos duces
Regesque nunquam perdiderunt
Consilia, incolumesque leges.

IN OCCASVM HENRICI SECVNDI, FRANCORVM REGIS.

LVDICRAS *inter volitationes,*
Et figurati simulacra Martis,
Dum ferox HENRICE *ruens caballi*
Terga fatigas,
Impetu crispans frameam trabalem,
Non sine horrendi feritate ludi:
Ecce te Mongommerides necantis
Obvius hasta

Cuspide heu frontem malè sauciatum
Prœlians dejecit humi. Cadentem
Sublevat festina cohors, gravemque
Vulneris ictum
Arte chirurgi medicâ valentes
Irritâ curare operâ laborant.
At neque in fatis erat, ut salúbris
Munera dextræ
Robur infirmo famulare ferrent;
Nec semel ruptum breve Parca filum
Longius diducere amavit ævi
Lege sequestrâ.
Vidit hoc damnum adproperare multo
Antè REISACHRI *speculantis astra*
Mens cata, & prædixit in Austriorum
Vrbe Viennâ
Publicê scripto (quod & ipse legi)
Edito, quem rex sibi Francus annum,
Quem sibi mensemque diemque lævum
Ipse caveret,
Grande protélans humeris periclum,
Atque discrimen capulare vitæ.
Heu fidem veram nimis! heu futuræ
Præscia labis
Signa, divino manifesta fato!
Sidera haud fallúnt. quotus ergo quisque
Est in humanis, rata cui docebunt
Sidera mentem?
Sed quid in stellis animo occupato
Hæreas pensim, Deus ipse quando
Et Dei dispreta jacet monentis
Vox & imago?

AD

AD FERDINANDVM ROM. IMPERATOREM.

EN, *hanc virenti* FERDINANDE *frontem*
Liberalis o dator
Lauru coronas, cœtuique claro
Aggregare nobilem
Nihil moraris Cæsar immerentem;
Arbitratus hocce me
Honore dignum. Tale, Friderico
Dante, contigit decus
Celti poëtæ; tale bellicoso
Martiis ad Hadriam
Hutteno in armis, MAXIMILLIANI
Vinciente dexterâ;
Eumque equestres inter altiore
Collocavit in loco.
Vtrique jam me nunc Eoa France
Comparare forsitan
Audebit, altrix nostra; & ipse Manus,
Me canente lætior,
Superbiore fronte dehinc per urbes
Patriæ eriget caput,
Nymphis amatum, & fertili Lyæo,
Collium cacumina
Et plana riparum usque vestienti
Pampinis virentibus.
Domum reverso jugis ad fluentum
Stræonis, Deo duce,
Vt spero, Melrichstatum amica tendet
Mi meisque brachia:

Salubre Melrichstatum, ubi secundis
Matre ovante nixibus,
Vitalis hausi spiritum medullæ.
Noscar obvio Lari;
Gratabiturque docta Mergileti
(Auguror) Polymnia
Caro sodali, candidasque aviti
Ad Salis caput Deas
Cernet faventes: unde nostra sese
Primum origo protulit
A monte Francûm curiâque regum
Ducta. Quantacumque erunt,
Congratulantum perstrepente plausu,
Inchoata gaudia;
Hæc inter, at fas est, bone Imperator,
Liberalitas tua
Dignê evehetur, nec silebit ætas
Postera hancce gratiam;
Quam forte Lethes algido amne tingui
Maximum foret nefas.

AD MAXIMILIANVM SECVNDVM, ROM. IMPERATOREM.

QVID *otioso margine desides*
Heic tot jacemus ludibrium dies?
Jam castra protelo movendum,
Cæsar, & in medias ruendum
Thracum phalangas. Regia se tibi
Mox deditura est Alba, modò impetu
Equos citato, militemque
Duxeris acer eo locorum.

Invasit horrens [illegible] metus,
Budamque muros. Danubius patet
Viis secundis. ne morare
Corda animosque mares euntum
Ad fervida ultro prælia. Cernis, ut
Marti tuo tot millia militent,
Totius Europæ vigentum
Flos juvenum, proceresque lecti?
Pugnata cui tam multa, nec unicus
Per nationes bella, tuum (reor)
Nec tantus unquam usquam sequutus
Vi patruum numerosiore,
Nec talis est exercitus. Austriûm
Te stipat omnis nobilium cohors:
Te stipat Hunnus cum Bohemo,
Slesiadûmque ducum catervæ.
Germana promissum auxilium tuis
Conjungit armis ecce potentia,
Cessura nullis Barbarorum
Viribus. Ausonias videre est
Fortique Ibéras pectore copias.
Galli frequentes suppetias ferunt:
Ferunt & Angli, Danicusque
Limitibus manus & propinquis
Effusa Suecis: nec latere a tuo
Absunt Poloni, gens tolerabilis;
Quos inter illustris refulget
LASCVS, *Hyperboreo superbus*
Equo, & monili splendidus aureo.
Quid nominatim magnanimos duces
Opus sit enarrare, quorum
Quilibet eximiâ gerendi

Virtute belli præditus? Ergo age
Molire in adversa agmina progredi,
Dum robur invictum juventæ,
Dumque virent genua acriorum.
Ne sit tibi, ne sit facere heic moram
Ad Arrhabónis flumen, ut insolens
Tyrannus attentatam Iülam
Occupet, ac miseram Sigethum.

AD WOLVFGANGVM COMITEM PALATINVM RHENI, DVCEM BAVARIÆ.

OCCASIONEM *negligere optimè*
Rei gerendæ, seque reducere
Suosque in angustum, negarim
Militiæ esse opus auspicatæ.
Agendum apertâ fronte; & in hosticos
Conferctiori sic cuneos manu
Perrumpere audendum, Scythasque
Agminibus subitis fugandum.
Momenta rerum per celeres vias
Lucrosa sunto; qualia Julius
Cæsar putavit Gallicanis
Anticipanda repens in oris.
Gens nostra semper nescio quomodo
Audit supinis tardior orsibus.
Dum moliuntur, dum parantur,
Annus abit, sine Martis usu.
Tu fers molestè deside in otio
Perire frustra pectora militum;
Ac proinde WOLVFGANGE *nusquam*

Cæsarem ad alternos cupidum
Monere cessas. Dexteritas tua
Evicit, ut sit Thracibus obviam
Itum, atque consertis catervis
Ad nemoris juga dimicatum.
Præfixa in hastis tot capita hostium
Relata, prædæ non sine copiâ, &
Albæ gubernatore capto;
Strenuitatis opus virilis
Testantur: unde & splendida THVRIO
Merces, equestri torque nitens honor,
Virtutis ergo dante cessit
Cæsare. Sed nimio camelos
Plus æstimantum, capta animalia,
Quæ causa tanti est? Præda juvat, juvat
Rapina: verum ter quaterve
Mille loco dromadum æstimarem
Si Sollymannus, mœnia qui Getis
Quondam Viennæ cinxerat Austriæ,
Nostram in potestatem veniret,
Christiadûm capitalis hostis.

AD CAROLVM IX.
GALLIÆ REGEM.

SEV *fata sæva, nemini mortalium*
Vitanda, belli incendium
Commune terris misceant; seu Fors nocens
Disseminatis jurgiis
Ad arma cives concitet, discordibus
Palmis feroces; sive Mars
Ex se cruentus hoc agens, per mutua

Quosvis trucidet vulnera,
Vrbesque viduet, rura vaſtet, atque opes
Tot ſubditorum exhauriat:
Miſerrimus pol Galliæ eſt tuæ ſtatus,
Rex CAROLE, *atque non modò*
Tuis, ſed (heu flagella!) ne externis quidem
Sicco intuendus lumine;
Queis tam beatum, tamque florens funditus
Perire regnum displicet
Doletque valdè. nam quis eſt noſtræ ducum
Germaniæ, vel principum
Exoticorum, ut magnum omittam Cæſarem,
Qui non quietem ſuaſerit?
Eurûm procellis in mari furentibus,
Vim ſentiente Nereo,
Gravique tempeſtate decumanos duplo
Augente fluctûs & triplo;
Navis, gubernatorque, vectoresque item
Periclitantur præmodum,
Salutis incerti. Tenacis anchoræ
Spes fixa nil juvat, juvat
Nil acre robur remigum, nil carbaſa
Commiſſa cæco turbini.
O vela retro, dum licet, lege optimi
Secunde FRANCISCI *nepos,*
Portumque tutum carpe. Sic tibi Venus
Formoſam ELISAM *ex Auſtriâ*
Deducat uxorem, tuâque cum pare
Dulci inſeneſcas otio.

Fortitudinis exemplum.

QVANTA *vis hostes animi domantis,*
Quæve in heroo duce magnitudo
Mentis, & quantum queat excitatus
Pectore fervor:
Terna declarant satis illa bella
Pro focis pugnata, sacris & aris;
Clarius monstrat meliusque summæ
Hora diei;
Omnibus nervis ubi dimicando
Prœlians, vires animose totas
Exseris princeps, gravibusque tandem
Occidis armis:
Quippe quem nemo, nisi bellicosis
Hostium stipata manus catervis
(Proh fidem!) caræ spoliare quivit
Munere vitæ.
Arborem nescis ita Caure magnam
Solus exstirpare, nisi irruentes
Mutuis Eurusque Notusque jungant
Flabra procellis.
Tanta pol virtus, domitâ Zigetho,
Tale erat robur comitis SerinI;
Cuius heu vidi mutilâ caput cer-
vice revulsum.
Cedite o Bruti, Decij, Metelli;
Cedite hinc priscis celebres ab annis:
En recens fusi specimen dat ingens
RVBBO *cruoris.*

AD HENRICVM VALESIVM, ELECTVM REGEM POLONIÆ.

HENRICE Francis edite Regibus,
Quæ te remotæ in tesqua Poloniæ
Fortuna mittit, qui tot inter
Sarmatiæ populos, rigentem
Sitos ad Arcton, rex novus imperes?
Jam lata Rheni flumina, jam vada
Trajecta Mæni; jamque vestros
Albis habet Viaderque currûs.
Te dives auri Vistula, Carpati
Sub montis ortus finibus, obviis
Exspectat ulnis; destinati
Purpureum diadema regni,
Plaudente cœtu, timporibus tuis
Sacras ad aras impositurus, &
Pro more commissurus omne
Jus in eos necis atque vitæ.
Parum sed istic temporis auguror
Morabere, exsors advena Galliæ.
Nam prole germanus virili
CAROLVS ecce caret, tibîque
Successionis legitimæ vices
Debentur uni. Patria cum tuam
Dextram expetiscet, omniumque
Vox erit una, tuaque matris;
Revertere huc, dux magne, revertere,
Frena ut capessas Celtidos inclitæ:
Statumne mutabis, retroque
Vela dabis patriæ in salutem?

Næ destinata est pars thalamo tuo
De Lotharingo ſanguine, lilio
Ornanda regali LOISA,
Spes ſubolis nova procreandæ.

PRINCIPI IGNOTO.

Melos ſomniatum.

EXSVRGE *ſicut Lucifer; indue*
Thoraca; muni tempora caßide;
Arma lacertos enſe; firma
Robore quadrupedum cohortes,
Illuſtris heros. naſceris, ut geras
Summi Jehovæ bella, per avios
Traducta ſilvarum receßûs,
Attonitæ metuenda genti.
Te durus armis Noricus inſtruit;
Vrbs ſubminiſtrat Franca alimonium;
Procúdit Argentina nummos;
Spes animum ſuper aſtra tollit.
Euœ! frementes rauca minis cie
Martis furores pectore concito;
Ceu fauce ſævâ rugientes
Indomitæ catuli leænæ
Olim inſuſurrant. nemo tibi manûs
Opponet acreis; quippe Deo duce
Bellator exciſum profanas
Ibis, ovans animi, catervas.
Rhenum bicornem tu pede dextero, &
Lævo Moſellam Treviricum premes;
Sicceſcet Euphrates Eôus.

AD CAROLVM QVINCTVM, ROMANORVM IMPERATOREM.

SCEPTRO relicto & fascibus Imperi
In gloriosam tendis Iberiam,
Vt quidquid ævi transigendum
CAROLE Quincte tibi superſit,
Ducas quieto liber in otio,
Ab implicatis rebus omiſsior.
Jam FERDINANDVS frater, omne
Pondus onusque humeris ſubire
Vt antè promptus, Cæſareum gerit
Sceptrum imperator: jam diademate
Solus potítur, Teutonesque
Arbitrio regit unus æquo,
Tranquillitati pérbene conſulens;
Pacique cunctis publicitus datæ,
Quacumque degant lege, quæve
Municipi ſtata jura ſervent;
Nullis adacti vivere vinculis,
Aut obligati ſerva pati juga; at
Impune libertate digni
Moribus & patriis fruiſci.
Tu vindicandis relligionibus
Nec curam inanem, nec regionibus
Vllos anhelandis licebit
Amplius Herculeos labores
Impéndere optes: attamen haud queas
Vitâ ſenectâ non reminiſcier
Perſæpe præclaras Gradivi
Præteritis operas in annis,
Fortique geſtas milite res graveis,

Totam per Europam atque per Aphricam.
Ex queis PHILIPPVS *rex superstes,*
Progenies tua, plurimarum
Exempla virtutum ut merito potest
Sic debet ultro sumere; non quidem
Ad insolentem (turpe) fastum,
Sed generosam imitationem:
Non ad perenni dignum odio malum
Crudelitatem sive tyrannidem,
Sed lenitatem: non ad arma
Denique cæca tumultuanter
Arrepta, & ausu pertemerario;
Sed pacem amicam, & commoda publica,
Sarctamque regnorum salutem
Et bona concilianda quæque.
Res ulcerosa est Imperium, nisi
Labes facessant. Sana bonos duces
Regesque nunquam perdiderunt
Consilia, incolumesque leges.

IN OCCASVM HENRICI SECVNDI, FRANCORVM REGIS.

LVDICRAS *inter volitationes,*
Et figurati simulacra Martis,
Dum ferox HENRICE *ruens caballi*
Terga fatigas,
Impetu crispans frameam trabalem,
Non sine horrendi feritate ludi:
Ecce te Mongommerides necantis
Obvius hastæ

Cuspide heu frontem malè sauciatum
Prælians dejecit humi. Cadentem
Sublevat festina cohors, gravemque
Vulneris ictum
Arte chirurgi medicâ valentes
Irritâ curare operâ laborant.
At neque in fatis erat, ut salúbris
Munera dextræ
Robur infirmo famulare ferrent;
Nec semel ruptum breve Parca filum
Longius diducere amavit ævi
Lege sequestrâ.
Vidit hoc damnum adproperare multo
Ante REISACHRI *speculantis astra*
Mens cata, & prædixit in Austriorum
Vrbe Viennâ
Publicè scripto (quod & ipse legi)
Edito, quem rex sibi Francus annum,
Quem sibi mensemque diemque lævum
Ipse caveret,
Grande protélans humeris periclum,
Atque discrimen capulare vitæ.
Heu fidem veram nimis! heu futuræ
Præscia labis
Signa, divino manifesta fato!
Sidera haud fallunt. quotus ergo quisque
Est in humanis, rata cui docebunt
Sidera mentem?
Sed quid in stellis animo occupato
Hæreas pensim, Deus ipse quando
Et Dei dispreta jacet monentis
Vox & imago?

AD

AD FERDINANDVM ROM. IMPERATOREM.

EN, *hanc virenti* FERDINANDE *frontem*
Liberalis o dator
Lauru coronas, cœtuique claro
Aggregare nobilem
Nihil moraris Cæsar immerentem;
Arbitratus hocce me
Honore dignum. Tale, Friderico
Dante, contigit decus
Celti poëtæ; tale bellicoso
Martiis ad Hadriam
Hutteno in armis, MAXIMILLIANI
Vinciente dexterâ;
Eumque equestres inter altiore
Collocavit in loco.
Vtrique jam me nunc Eoa France
Comparare forsitan
Audebit, altrix nostra; & ipse Manus,
Me canente lætior,
Superbiore fronte dehinc per urbes
Patriæ eriget caput,
Nymphis amatum, & fertili Lyæo,
Collium cacumina
Et plana riparum usque vestienti
Pampinis virentibus.
Domum reverso jugis ad fluentum
Stræonis, Deo duce,
Vt spero, Melrichstatum amica tendet
Mi meisque brachia:

Salubre Melrichstatum, ubi secundis
Matre ovante nixibus,
Vitalis hausi spiritum medullæ.
Noscar obvio Lari;
Gratabiturque docta Mergileti
(Auguror) Polymnia
Caro sodali, candidasque aviti
Ad Salis caput Deas
Cernet faventes: unde nostra sese
Primum origo protulit
A monte Francum curiâque regum
Ducta. Quantacumque erunt,
Congratulantum perstrepente plausu,
Inchoata gaudia;
Hæc inter, at fas est, bone Imperator,
Liberalitas tua
Dignê evehetur, nec silebit ætas
Postera hancce gratiam;
Quam forte Lethes algido amne tingui
Maximum foret nefas.

AD MAXIMILIANVM SECVNDVM, ROM. IMPERATOREM.

QVID *otioso margine desides*
Heic tot jacemus ludibrium dies?
Jam castra protelo movendum,
Cæsar, & in medias ruendum
Thracum phalangas. Règia se tibi
Mox deditura est Alba, modò impetu
Equos citato, militemque
Duxeris acer eo locorum.

Invasit horror Strigonium metus,
Budæque muros. Danubius patet
Viis secundis. ne morare
Corda animosque mares euntum
Ad fervida ultro prælia. Cernis, ut
Marti tuo tot millia militent,
Totius Europæ vigentum
Flos juvenum, proceresque lecti?
Pugnata cui tam multa, nec unicas
Per nationes bella, tuum (reor)
Nec tantus unquam usquam sequutus
Vi patruum numerosiore,
Nec talis est exercitus. Austriûm
Te stipat omnis nobilium cohors:
Te stipat Hunnus cum Bohemo,
Slesiadûmque ducum catervæ.
Germana promissum auxilium tuis
Conjungit armis ecce potentia,
Cessura nullis Barbarorum
Viribus. Ausonias videre est
Fortique Ibéras pectore copias.
Galli frequentes suppetias ferunt:
Ferunt & Angli, Danicusque
Limitibus manus & propinquis
Effusa Suecis: nec latere a tuo
Absunt Poloni, gens tolerabilis;
Quos inter illustris refulget
LASCVS, *Hyperboreo superbus*
Equo, & monili splendidus aureo.
Quid nominatim magnanimos duces
Opus sit enarrare, quorum
Quilibet eximiâ gerendi

Virtute belli præditus? Ergo age
Molire in adversa agmina progredi,
Dum robur invictum juventæ,
Dumque virent genua acriorum.
Ne sit tibi, ne sit facere heic moram
Ad Arrhabónis flumen, ut insolens
Tyrannus attentatam Iülam
Occupet, ac miseram Sigethum.

AD WOLVFGANGVM COMITEM PALATINVM RHENI, DVCEM BAVARIÆ.

OCCASIONEM *negligere optimê*
Rei gerendæ, seque reducere
Suosque in angustum, negarim
Militiæ esse opus auspicatæ.
Agendum apertâ fronte; & in hosticos
Conferctiori sic cuneos manu
Perrumpere audendum, Scythasque
Agminibus subitis fugandum.
Mome nta rerum per celeres vias
Lucrosa sunto; qualia Julius
Cæsar putavit Gallicanis
Anticipanda repens in oris.
Gens nostra semper nescio quomodo
Audit supinis tardior orsibus.
Dum moliuntur, dum parantur,
Annus abit, sine Martis usu.
Tu fers molestê deside in otio
Perire frustra pectora militum;
Ac proinde WOLVFGANGE *nusquam*

Cæsarem ad ulteriora tundum
Monere cessas. Dexteritas tua
Evicit, ut sit Thracibus obviam
Itum, atque consertis catervis
Ad nemoris juga dimicatum.
Præfixa in hastis tot capita hostium
Relata, prædæ non sine copiâ, &
Albæ gubernatore capto;
Strenuitatis opus virilis
Testantur: unde & splendida THVRIO
Merces, equestri torque nitens honor,
Virtutis ergo dante cessit
Cæsare. Sed nimio camelos
Plus æstimantum, capta animalia,
Quæ causa tanti est? Præda juvat, juvat
Rapina: verùm ter quaterve
Mille loco dromadum æstimarem
Si Sollymannus, mœnia qui Getis
Quondam Viennæ cinxerat Austriæ,
Nostram in potestatem veniret,
Christiadûm capitalis hostis.

AD CAROLVM IX. GALLIÆ REGEM.

SEV fata sæva, nemini mortalium
Vitanda, belli incendium
Commune terris misceant; seu Fors nocens
Disseminatis jurgiis
Ad arma cives concitet, discordibus
Palmis feroces; sive Mars
Ex se cruentus hoc agens, per mutua

Quosvis trucidet vulnera,
Vrbesque viduet, rura vastet, atque opes
Tot subditorum exhauriat:
Miserrimus pol Galliæ est tuæ status,
Rex CAROLE, *atque non modò*
Tuis, sed (heu flagella!) ne externis quidem
Sicco intuendus lumine;
Queis tam beatum, tamque florens funditus
Perire regnum displicet
Doletque valdè. nam quis est nostræ ducum
Germaniæ, vel principum
Exoticorum, ut magnum omittam Cæsarem,
Qui non quietem suaserit?
Eurûm procellis in mari furentibus,
Vim sentiente Nereo,
Gravique tempestate decumanos duplo
Augente fluctûs & triplo;
Navis, gubernatorque, vectoresque item
Periclitantur præmodum,
Salutis incerti. Tenacis anchoræ
Spes fixa nil juvat, juvat
Nil acre robur remigum, nil carbasa
Commissa cæco turbini.
O vela retro, dum licet, lege optimi
Secunde FRANCISCI *nepos,*
Portumque tutum carpe. Sic tibi Venus
Formosam ELISAM *ex Austriâ*
Deducat uxorem, tuâque cum pare
Dulci insenescas otio.

Fortitudinis exemplum.

QVANTA vis hostes animi domantis,
Quæve in heroo duce magnitudo
Mentis, & quantum queat excitatus
Pectore fervor:
Terna declarant satis illa bella
Pro focis pugnata, sacris & aris;
Clarius monstrat meliusque summæ
Hora diei;
Omnibus nervis ubi dimicando
Prælians, vires animose totas
Exseris princeps, gravibusque tandem
Occidis armis:
Quippe quem nemo, nisi bellicosis
Hostium stipata manus catervis
(Proh fidem!) caræ spoliare quivit
Munere vitæ.
Arborem nescis ita Caure magnam
Solus exstirpare, nisi irruentes
Mutuis Eurusque Notusque jungant
Flabra procellis.
Tanta pol virtus, domitâ Zigetho,
Tale erat robur comitis Serini;
Cuius heu vidi mutilâ caput cer-
vice revulsum.
Cedite o Bruti, Decij, Metelli;
Cedite hinc priscis celebres ab annis:
En recens fusi specimen dat ingens
RVBBO *cruoris.*

AD HENRICVM VALESIVM, ELECTVM REGEM POLONIÆ.

HENRICE *Francis edite Regibus,*
Quæ te remotæ in tesqua Poloniæ
Fortuna mittit, qui tot inter
Sarmatiæ populos, rigentem
Sitos ad Arcton, rex novus imperes?
Jam lata Rheni flumina, jam vada
Trajecta Mæni; jamque vestros
Albis habet Viaderque currûs.
Te dives auri Vistula, Carpati
Sub montis ortus finibus, obviis
Exspectat ulnis; destinati
Purpureum diadema regni,
Plaudente cœtu, timporibus tuis
Sacras ad aras impositurus, &
Pro more commissurus omne
Jus in eos necis atque vitæ.
Parum sed istic temporis auguror
Morabere, exsors advena Galliæ.
Nam prole germanus virili
CAROLVS *ecce caret, tibîque*
Successionis legitimæ vices
Debentur uni. Patria cum tuam
Dextram expetiscet, omniumque
Vox erit una, tuæque matris;
Revertere huc, dux magne, revertere,
Frena ut capessas Celtidos inclitæ:
Statumne mutabis, retroque
Vela dabis patriæ in salutem?

Næ deſtinata eſt pari thalamo tuo
De Lotharingo ſanguine, lilio
Ornanda regali LOISA,
Spes ſubolis nova procreandæ.

PRINCIPI IGNOTO.

Melos ſomniatum.

EXSVRGE *ſicut Lucifer; indue*
Thoraca; muni tempora caſſide;
Arma lacertos enſe; firma
Robore quadrupedum cohortes,
Illuſtris heros. naſceris, ut geras
Summi Jehovæ bella, per avios
Traducta ſilvarum receſſûs,
Attonitæ metuenda genti.
Te durus armis Noricus inſtruit;
Vrbs ſubminiſtrat Franca alimonium;
Procúdit Argentina nummos;
Spes animum ſuper aſtra tollit.
Euœ! frementes rauca minis cie
Martis furores pectore concito;
Ceu fauce ſævâ rugientes
Indomitæ catuli leænæ
Olim inſuſurrant. nemo tibi manûs
Opponet acreis; quippe Deo duce
Bellator exciſum profanas
Ibis, ovans animi, catervas.
Rhenum bicornem tu pede dextero, &
Lævo Moſellam Trevericum premes;
Siccescet Euphrates Eóus.

Pons viridis tremet arxque Mæni.
Quæ fulsit alto stella recens polo
Felicitatem rebus in asperis
Portendit, ob mutationes
Imperij veteris novique.
Victor rebelles tundere pertinax,
Fusis redibis nobilis hostibus
Divina latâ lege jura
Reddere per populos, per urbes.
Tu celsa, cornu scilicet alterum,
Fastigiorum culmina subruens,
Æterna curabis renitens
Stare tropæa tui triumphi.

AD STEPHANVM BATTORIVM, REGEM POLONIÆ.

QVÆ *te, Polonûm voce faventium,*
Fortuna regem Sarmaticis plagis,
Veloce ab Henrici receptu,
Battoride STEPHANE *inter omnes*
Vnum spepondit: non ea casibus
Subjecta vulgi, nec temerariis
Dicetur eventis; sed ipsis
Sideribus patrioque cælo.
Numen, benignum Numen, in omnibus
Cui Fata parent subdita, proprio
Hæc administravit gubernans
Momine, consilioque certo,
Quo tota mundi machina firmiter
Adnixa fulcro stat. Deus est, Deus,
Qui regna transfert, transferetque

[illegible], queis ea regna cunque
Volet daturus. Desinite, o genus
Mortale, rimari abdita cælitum
Arcana. Si noctes diesque
Mille, vel Oedipodis Minervâ,
Mutationis causam, & originem
Cæcam repertu, mille per ambitùs
Modosque, vestigetis: illa
Nunquam animo venit exputanda.
Fatale lancis pondus idoneam
Nequit Tonantis fallere dexteram.
Huic jus ademptum est cum coronâ;
Grande alij diadema partum.
Reconditarum tu sapientiam
Electe rerum intelligis, utpote
Quem magna doctrinæ paratæ
Copia, & ingeniosioris
Innata virtus stipet acuminis;
Rectêque agendi dexteritas manum,
Pectusque dium multitudo
Consilij melioris armet.
Rex quippe te uno nullibi gentium
Hoc vivit ævo doctior. Vnicum
Phœníca te cuncti vocare
Quadrifidis poterunt in oris.
Macte eia tantis macte animi bonis,
Fortique dextrâ! Jam mihi Thrax metu
Perculsus horrendo cor alget;
Alget, & in pharetram recondit
Tela heu veneno pérlita Colchico.
Jam te propinquorum (adspice) filij
Septemtrionum partim amere,

Partim odio quoque prosequuntur
In arma nati. Tu cape commodam
Occasionem Marte potentior
Invadere hostes, hostiumque
Victor agro subito occupare
Exercitûs vi præpete, & arcium
Pinnis potiri. Scande age laurigcr
Currûs triumphales, rotisque
Ferre novus medium per agmen:
Ceu, plausitantum fama Quiritium,
Duces in antiquum Capitolium
Quondam vehebantur, corollis
Plectilibus capita alta vincti.
Quid? fallor, an vox Delphiaco specu
Emissa lætis insonat auribus,
Tibique faustos pollicetur
Imperio potiore fasces,
Et ampliores ulteriorum opes
Provinciarum? Vade, & alacribus
Cinctus Polonis, subjugatæ
Jure tuo dominare Moschæ.

AD RVDOLPHVM SECVNDVM, ROM. IMPERATOREM.

VIx *tribus lustris series dimidij insecuti*
RVDOLPHE *Cæsar terminavit annos;*
Quàm Libitina prædam
Splendidam egit, auferens
Carolum patris patruum, dein tibi Ferdinandum
Avum, patremque Maximillianum,
Austride procreatos

Cæsarea origine !
Ponderi quorum juvenis pulcher adultiorum
Deo ordinante nunc subis , paratus
Ferre molestiarum
Ingruentum onus grave .
Ille te murum Scythicis oppositum catervis
Sequester obdit , rebus auspicatis
Imperij , ducumque
Stantibus senaculis
Prosperê , palmaque modo nisibus obstinatis
Pertædiosam sarcinæ prementis
Te superante molem ,
Haud labante poplite .
Arduæ gestu superûm rector ubi valentes
Jehova vires subministrat ausis ,
Non humeros nec artûs
Robur acre deserit :
At neget præparcus opem , præsidiumque demat
Manu retractâ ; virium facultas ,
Cera velut liquescens ,
Omnis omnium perit .
Macte virtutis solidæ , macte animi Imperator ;
Præclara gesta fortium virorum
Quos tulit alta Roma ,
Æmulare fortior.
Te tot Alcidæ validis , Teutona corda , nervis
Stipant : tot armant Pánnones , tot Hunni ,
Fulmina acuta belli ;
Tot phalanges Austriæ ;
Te Bohemorum sequitur planta frequens leonum ,
Jubâ , ungue , rictu (cernis) horridorum .
Terrificant Molossi

Bestias Otmanicas
Acer huc venator eas sanguineus verutis
Oportet, ima saltuum fruteta
Súmmaque rite lustrans,
Queis aprugna secubant
Rostra, vinetis nimis heu rostra inimica Jovæ.
Lupis & ursis tigribusque sævis,
Idque genus RVDOLPHE
Pluribus (malum) feris
Quantus accrevit numerus! linquitur heu rapinæ
Ovile Christi. Milvij tenaces
Accipitresque adunci,
Gryphiumque atrocium
Involant cortes miseras agmina, vulturumque
Manus raptorum; qui tuas alaudas
Quique aquilas adhámant,
Vnguibusque aheneis
Semper harpagare inhiant. Reccidimus profecto
Victa turba, Thracibus domandi
Teutones, in senecti
Tempus orbis ultimum.
Sabbathum mundi celerat vesper. ob id monarchis
Volúcre raptim mane cludit ævum,
Curriculo repages
Arguente ferreas.
Tu capessendo satius publica frena Cæsar,
Diu superstes vive; vive rerum
Incolumis potiri,
Absque clade patriæ.

AD IVLIVM ECHTERVM, EPISCOPVM WIRZEBVRGIVM, FRANCIÆ DVCEM.

VVLGO quin habeat res ea plurimum
Momenti, species cuius in obvios
Incurrit orbes pupularum
Splendida, quis dubitabit unquam?
Miramur veterum jamque recentium
Moles magnificas, áltaque turribus
Educta ad ipsas usque nubes
Culmina, cælitibus propinqua.
Quid prodesse rear talia, si vacent
Vsu, si populo commoda nesciant
Præbere, & auctorem nepoti
Invideant opera illa sero?
Incisum tabulis, aut brevibus typis
Commissum, merito plus animos ferit,
Ipsi voluptatemque menti
Suppeditat cupientiorem,
Quàm nudus paries, marmore n minum
Muto nobilium. Quid, rogo, Pántheon
Esset, nisi hoc Agrippa sanxet?
Quidve rigens opus Hadriani,
Ad flavum Tiberim? quidve theatra tot,
Et tot pyramides cum statuis forent,
Ni tanta paßim proderentur
Conspicuis monumenta signis?
IVLI, tu gladio, tuque potens pedo
ECHTERÆ columen gentis, & incliti
Antistes almus Virzepurgi,

Franciacique caput ducatûs.
Non es, crede mihi, non sine nomine es
Nomen. Posteritas (auguro) regiam
Structuram, & excelsos Penates,
Splendidaque æthereas in oras
Magnis tecta adeó ducta laboribus,
Iris perfugium, quod neque diviti
Crœsó pudori sit Midæve,
Nec satrapæ generosiori;
Laudare, & meritis tollere honoribus
Nunquam desinet. At quos Académiæ
Sumptûs recenter auspicandæ
Non facis, eximios sequutus
Dextræ Mygdoniæ munere principes?
Quos non doctiloquos in numerum viros
Legis professorum, scholamque
Reddere teque celebriorem
Felix, & patriæ consulere impiger?
Rectê. doctus enim es, dóctaque pectora
Amas, & eruditiores
Haud modicæ tibi promovere
Curæ est. hoc etenim quisque paratior
Musas hospitio suscipere exsules
Decenter, illarumque alumnos,
Quo magis est reliquis ab arte
Instructus Clariâ: quæ rude, quæ ferum
Emollire genus suevit, & horridas
Domare cautes, ac modestos
Mentibus ingenerare mores.
Cœptis macte tuis, dux bone Franciæ.
Dextrum numen adest. Surge age, surge opus,
Faustum Camenarum saluti

Præsidium

Præsidium auspiciis secundis.
Te non exsuperet docta Lutetia;
Te non seu Patavi sive Bononiæ
Cultura vincat, nec politæ
Nobile gymnasium Viennæ.
Cedant ingeniis extera gens tuis:
Francorum veniat promptior indole
Non ulla pubes. Fama nostro
Propria sit precor hæcce MÆNO.

IN LAVDEM SEBASTIANI VENERII, DVCIS VENETORVM.

VIRTVTE *functos eximiâ duces,*
Virosque priscis laudibus æmulos,
Et pace præsignique bello
Digna forisve domive gesta
Fari decorum est. Si placet, audiant
Hæc ipsa, sanguis patricius, tui
Legantve gentiles, sequester
Dive, potens maris Hadriani.
Sed doctiorum quis tua, quo decet,
Præclara vincto facta canet pede?
Quis præco duraturum in annos
Condere sumet opus trecentos?
Venis ut ingens ardor inæstuet;
Cum plena rerum copia ditium,
Tum magnitudo, finis expers,
Propositi monet abstinendum.
Vostras minutâ ne mihi sit lyrâ
Tentare palmas. huc alares tubas,

Huc & sonaturos (ut æquum est)
Grandia fer lituos trabales,
Vates novenis alte sororibus,
Non invidendum qui Veneri sacræ
Fers nomen acceptum : nec alter
Rector abes veneraride Musis.
Vides, ut amplos strictior in sinûs
Longê jacentum brachia litorum
FRANCISCE porrectam stupescat
Vndisonam ratis Amphitriten,
Nudata firmo remige? fas tamen
Favente partam numine, claßici
Victoris octonis marinam
Idibus inseruisse pugnam.
Fortuna faustis sideribus comes,
Fortuna pennis dextima candidis
Plaudens ovansque, ignara mergi
Vostra liburna supervolavit,
In Christianûm carbasa pronior:
Transtris sed instans fortiter hosticis;
Remosque rostratasque proras
Frangere terricrepis procellis
Turbo repentè est visus atrocior.
Pars sauciari fulmine ferreo,
Pars dißipari frustulatim,
Pars itidem juga ferre serva.
Non tum, profundo Thracibus óbrutis;
Victoriosæ munus adoreæ
Impune Naupactéa risit
Alga, nec indecorem triumphum
Præsagierunt Bistonides nurûs;
Quum funeratos glandibus æneis

Tinxisse flerent bellicosos
Triste cruore fretum maritos.
Immane, quanto mox fuerint metu
Formidulosi cærula Bosphori
Perculsa, ByZantIque fracti
Mœnia! nam Selimo tyrannus
Terrore quassus cor tremulum, retro
Tendebat undis vela dare anxiis,
Periclitari in priva nolens
Damna mares animos Leonum.
Sic apparatûs agmine Persici
Xerxem replentem Dorida, prœlio
Quondam Neoclidæ superbus
Fudit apud Salamina Mavors;
Piræa reddens tuta, per Atticam
Firmans quietorum otia mensium
Prolem, renascendis abunde
Palladiis hilarata ramis.
Nunc ite Thraces, cæsaque corpora
Debete amaris fluctibus. ite nunc
Phocisque delphinisque naves
Ludibrium. Venetas pol alnos
Lunis cecidit sub melioribus
Felix bipennis; nec tibi flatuum
Adversiorum pugnat Eurus,
Optime dux patriæ triremis.
Quantum valeres arte duellicâ,
Sensit Columnas fœdere particeps;
Sensistis alatæ cohortes
Regis ab auxiliis Iberi.
Ante occupandum Threiciâ manu
Pulchram venustæ Cypridos insulam

Præstò fuisses, o supremum
Hadriacæ columen salutis;
Injuriosi gens animi fugam
Suâpte credo sponte capesseret,
Dispersa Riphæas per oras
Trans Rhodopæ juga, trans & Hæmi.
Quid nuper? an non, vel simul ac tuum
Splendentis instar Luciferi jubar
Adfulsit, actutum luisque
Acria, letiferæque pestes
Fugére, morbique, & mala noxia
Contagionis, corporibus gravem
Latenter inspirare diri
Callida sævitiam veneni?
Revisit urbes alma salubritas,
Camposque frugum pristina fertiles
Adflavit auræ lenitudo:
Purius inde nitere Soles.
Foti Camenis in Patavi sinum
Coire rursum grex studiosior:
Gaudere & Antennor sub umbris;
Euganeique salire colles.
Verona priscos salva colit Lares;
Integritatis Brixia mutuæ
Junxit Penates; ceteræque
Supplicio satis expiatæ.
At nil ab omni stat latere integrum,
Exsorsque noxæ. Quei meruit pius
Ille & fidelis voster heros
(Dicite magnifici) intueri
Palatium atros in cineres prius
Versum, supremâ quàm vetulum die

Finiret ævum? nunc sed eheu
Illud & ille jacet; jacentque
Vnâ tot, igni quæ periisse flet
Nereus, & udus Nereidum chorus,
Amissa jacturæque rerum
Irreparabilium, nisi olim
Damnum repensans hora sequacibus
Ahena inauret tempora commodis.
Atqui novatum surget istud,
Et novus ipse resurget idem,
Vocante Manes cælite claßico:
Quanquam incliti ne sic quidem in abditis
Tot facta bellatoris antris
Clausa latent, sed aperta cunctis
Qui sunt, feruntur; quique dehinc erunt,
Ferentur, arcto si tumularier
Heroa nec virtus, nec ævi
Splendida fama cavo poteßtur.
Sed jam propinquum nostra volans subit
Portum faselus. desine nænus
In pace composto rogales
Musa loquax iterare questûs.

IN NVPTIAS ALPHONSI SECVNDI, FERRARIÆ DVCIS.

FESTAS *choréas, & genialium*
Ludos jocorum, diaque noctium
Ostenta collucente flammâ,
Et creperæ simulacra pugnæ;
Dum Mantuani filia principis
FERRARIENSI *legitimê duci,*

Futura lecti pars jugalis,
Sistitur: Aonio quis ore
Versuque, tedas qui deceat, canet?
Quæ digna vatum penna recentium
Splendentis exæquabit auro
Ac nitidis radiosa gemmis
Fulgétra Divæ? Diva quibus modis
Dicetur ipsa; aut tu quibus, inclite
ALFONSE metris, Allemannæ
Multimodis studiose linguæ?
Me quippe thyrso carminis enthei
Jampridem adactum non Hymenëos
Modò apparatûs hac in aulâ,
Regificasque novem dierum
Sollennitates dicere, laus agit,
Et quidquid usquam conspicitur decens;
Verùm & lacessitos cupido
Egregiis animosus ausis
Titillat artûs, non sine Palladis
Vrgente jussu, perpetuum tuis
Hinc auspicaturæ poëma
Laudibus, eximiisque factis.
Olim sed istud. Nil nisi jubila
Nunc audiuntor cum fidium sono
Tubisque lætis. En superbâ
Mincius imperiosus undâ,
Et fluminum rex Eridanus, potens
Sursum frequenti tollere brachia
Vterque plausu, nuptialem
Lætitiam tibi gratulantur,
Adfinitatis fœdere mutuo
Non sejugati. nec mihi cornuum

Prægestiendo temperabit
Vber aquis Athesinus amnis.
Quin ipse crebris Hadria fluctibus
Elatiori litora verberat
Fragore, Neptuno per æquor
Cæruleis equitante mannis.
Gurges profundo quotquot habet Deas,
Quotquot sub udorum amne cubilium
Padusve Nymphas Minciusve;
Exsiliunt, & in omen unâ
Omnes secundum gaudia congerunt,
Tuis fluentem sidere prospero
Successum, & exoptata cœptis
Munera rite dari precatæ.
Vides, ut ictûs immemores feri, &
Collacrimati lúgubre succini
Manare desuetæ piamen,
Heliades quoque lætiorem
Frontem serenis vultibus explicent?
At nemo quisquam de populi grege
Vestri dat atræ mæsta curæ
Signa, hilaris odiosa pompis.
Quem non voluptas excitat æmula,
Commune melli cui neque gaudium est,
Nec publicus cordi triumphus;
Vsque fleat doleatque fas est.

AD RVDOLPHVM II. ROM. IMP. ET ERNESTVM ARCHIDVCEM AVSTRIÆ.

LAVDES *magnificas Austriacæ domûs,*
Stirpisque vestræ regia sidera,

Praeconis alto dicta versu
CROPACII, *& meritam Viennae*
Famam, cui potius quàm tibi dedicem
RVDOLPHE *Caesar, nominis incliti*
Defensor, ERNESTO*que fratri,*
Munia Pannoniae gerenti?
Divinam Themin, & fatidicae Deae
Suadam sororem quippe rogaveram
Consultor. oraclum legendos
Vos dedit ante alios dynastas.
Nimirum patriarum obvia vos uti
Provinciarum sors vicè mutuâ
Decrevit heredes, avitis
Régnaque distribuit statutis
Vsurpanda: pari sic glomeramine
Vestigiorum trita capacium
Signa adsequutos, pacta reddit
Gloria participes honorum.
Quanquam semper inest vis generosior
Fulvis jubatâ fronte leônibus,
Virtusque sublimes in altum
Praepetibus volitare pennis
Vrget sponte aquilas, fulmineum genus:
Tamen sequaci saepe parentium
Docentur exemplo minores.
Non secus arduitatis ipsi
Metis admoniti, quamlibet inviis;
Quo dirigatis roboris insitas
Vires, inexhaustosque nervos,
Ante oculos iter altum habetis.
Alpinis abies edita montibus
Contenta non est vertice montium;

Sed usque se contendit ipsam
Exsuperare, jugumque summum
In quo nata viret; non hiemis modò
Ventique & æstûs, sed quoque fulminum
Sævæque contemptrix procellæ.
Perstat, & aërij Tonantis,
Nusquam mota loco, triste periculum
Vitat, comanti frunde superbiens.
Mirantur hanc salvam jugorum
Numina quotquot, Oreadesque
Et canæ Dryades saltibus imperant,
Tutela præsens stirpibus arborum;
Non absque vicinæ minaci
Invidiâ pereuntis orni.
Ecquis non itidem, Dijs sata gens, tuum
Sceptrum & tiaram, quâ pote, maximè
Sublime culmen pertigisse
Dicat, & astra ferire famâ?
Quis vestros apices non meritissimo
Ob nomen ingens suspiciat? Tulit,
Tulit tot ac tantos propago
Nobilis Austriadûm monarchas,
Vt cum præcipuis tótius audeant
Orbis tyrannis laude celebribus
Certare, & insignes triumphos
Emeritamque referre palmam.

AD ISMAELEM SOPHIVM, REGEM PERSARVM.

Incentivum.

METVENDVS *generi Christiadarum*

Ferus ille hostis, atrox, & capitalis,
Toties jam superatus tibi victricibus armis,
Sibi tandem vada ByZantia nusquam
Fore secura timet tútaque; gressum
Vbi miles tuus intra regionem pharetratam
Tulerit, liberiore exspatiatus
Equitatu, peditatuque ruenti.
Age porrò, generosissime Rex, persequere hostes,
Nec inabrupta Tyches emolumenta, &
Patrij prospera magmenta Gradivi
Fuge, quacumque patebit via vi; continuare.
Per apertum tua duc signa, trucemque
Othomanni subolem fac Tanaim ultra
Gelidum, & Caucasea ultra juga septemque triones
Procul actam domites; atque ita fundas,
Vt in Europam Asiamque arma nefanda
Latro nūquam queat audace manu sumere deinceps,
Licet omnem lapidem moverit, atque
In acutos gladios omne metallum,
Dryadum omnes siluas verterit in bellica tela.
Viden' ut te & tua circùm agmina lætis
Volet interrita Victoria pennis?
Cape faustum omen, & acri sociûm robore pollens
Quate muros, quate turres, quate portas;
Per & urbes pede veloce Gelonas
Phaleratis in equis invehere o Persa triumphans.
Tamen hæc inter honorare memento
Sacra CHRISTI, venerarique Tonantis
Grave numen; neque nostræ fidei jura professos
Loco eodem puta habendos, pariles quo
Agathyrsûmque Getarumque maniplos.
Tibi qui non nocuere, his decet æquam dare legem.

AD IOANNEM COMITEM PALATINVM RHENI, DVCEM BAVARIÆ.

LEGITIMAM nepotum
Caroli Magni subolem, Teutona corda, lati
Queis data frena Rheni,
Dum Palatinos proceres, & procerum labores
Inseruisse nostris
Gaudeo vates Melicis: tu mihi præter omnes
IANE, Bipontis heres,
Dignus occurris, citharam cui veneranda Cleio
Annuerit libenter,
Principum palmare decus. Dixero comitatem;
Dixero singularem,
Quæ tibi cordi est, pietatem, ingeniumque sollers,
Pectus & eruditè
Litteras doctum Latias; non sine tam recentum
Historiarum amore,
Quàm vetustarum studio. Colligis, undecumque
Dignum aliquid repertu
Se repræsentans oculis, vel seriem librorum,
Vel tabularum honorem
Poßit augere, & gravium cognitione rerum
Mentem animi per artes
Reddere expertam varias, multiplicemque ob usum.
Namque virens ut hortus
Stirpibus plantisque novis, arboribusque & herbis
Omne genus refertus,
Sufficit paßim innumero commoda mille fructu:
Sic penus unctioris
IngenI, partis opibus divitiisque plena,

Emolumentum in amplum
Suggerit caræ patriæ consiliorum acervum
Vtilium quotannis.
Hac tuo causas populo commoditate freto
Sors bona prosperavit,
Et salutarem meritis addidit æqua pacem:
Quâ precor ut fruaris
Perpetim, nec laudis egens, nec meritorum inanis.

AD ELISABETHAM
REGINAM ANGLIÆ.

HEV, *quæ latrones perniciem in tuam*
Erinnys armat? quis furor efferas
Sicariorum cæde trudit
In scelera exitiosa dextras?
Jam deprehensi sunt toties necis
Diræ administri; nec tamen impios
Deterret auctores, ELISA,
Supplicij genus irrogati.
Divina summi cura DEI *malis*
Tutam periclis præstitit hactenus,
Custode fido nempe vitæ
Apposito, vigilique ocello.
Si quid dehinc discriminis ingruat,
Idem repellet protenus, ac tuis
Defendet adversum imminentes
Pectoribus bene firmus ictûs.
Sic spero certê, nec minus apprecor
Vt fiat. Ipsum nam me equidem lubens
Fatebor unum, qui tui pro
Verticis incolumi vigore,

Statuque regni sospite vòtaque
Precesque fundat pectore ab intimo;
Felicis eventûs præoptans
Gaudia, lætificamque sortem.
Pro te Jehovam non merito rogem,
ELISA, *cultæ clara Britanniæ*
Regina, quâ vel doctiorem
Pristina, vel sapientiorem
Magisque facundam haud tulit, haud feret
Ætas renascens? Nosce animum hunc meum;
Nosce hunc amorem, pluriumque
Præterea, tibi qui tuisque
Sceptris verecundo ex animo favent.
At funeratam qui miserê volunt
Præsente fato, comprehensis
Damna repende, repende fatum.

AD CHRISTIANVM DVCEM SAXONIÆ, AVGVSTI F.

Pro liberatione Casparis PEVCERI.

CHRISTIANE, *potentum*
Clare Saxoniæ ducum sanguis; en tua supplex
Ad genua advolutus,
Grex Poëtarum omnigenûm Teutoniæ, precari
Obsecrâreque nunquam
Desinet validissimis quàm potest precibusque &
Supplicis, & imo ex
Corde tot desideriis adsiduê profectis:
Vt, miserrima quàm sit
Vinculis rigidissimis tam diu & sine fine

Conditio impediti,
Mente perpendas tacitâ, & commiseratione
Motus, istud acerbum
Mitigare decennium carceremque labores,
Quo malè detinentur
Crura PEVCERI. *Meruit si violentiori*
Mancipari er antro,
Leniat diuturnitas fervidam patris iram,
Leniat irrogata
Pœna gliscentes animos. Doctus & eruditus
Ille, & in variarum
Artium penitralibus diligenter, & omni
Cum studio & labore,
Tum fide versatus; item præter opinionem
Multitudinis imæ
Mente præditus entheâ, gratiam prope nullam
Impetret? an scientem
Plurimæ linguæ veterum nulla (quod heu dolendum
Liberare potis sit? [*est*)
An nihil remedI sagax Æsculapius ille,
Aut opifex Apollo
Calleat portare suo munis uterque alumno?
Prosit ab socerum olim
Quod Melánthona dixerit, principem & coryphæum
Palladiæ catervæ.
Prosit, exantlasse molestam historiæ exarandæ
Curam, & aurea cum Dijs
Gratiisque volentibus consecrasse beatæ
Scripta Perennitati.
Numen AVGVSTI *placidâ proinde roga parentis*
Quæsumus prece, dux o
CHRISTIANE, *oculis piis ut gravißima tandem*

Respiciens miselli
Vincla PEVCERI *senis, aut liberiorem in auram*
Missum ad Albidis undas
Ambulare domum sinat, aut (modò ulla petitis
Spes bona restat) illum
Filio nostrisve choris donet. Vbi hocce faxis,
Gloriam tibi summam
Comparabis apud tuos non piæ modò mentis,
Verùm etiam æquitatis;
Exterosque & cuncta penes Castaliæ cohortis
Rara pectora clemens,
Comis, approbus audies. maximas quoque grates
Tam tibi quàm parenti
Rite persolvent Charites, linguaque docta vatum.

AD GVLIELMVM ROBERTVM, DVCEM BVLIONIVM.

VRBES, *Teutoniæ quas tenet ambitus,*
Lustrandi cupidum te modò Norici
Montis relictâ sede, rectus
Mittet cursus in Austriam,
Divorum patriam, quos colo, Cæsarum:
Spectabis nitidæ mœnia, quàm patent
Latê, Viennæ, Cæciique
Verrucosa cacumina,
Et quodcumque super Pannonij soli.
Hinc te Praga potens, aúlaque Cæsaris
Splendore præfulgens RVDOLPHI
Dignis excipiet modis.
Non te Pierio carmine prosequar,
Excelsi generis sanguine prosatum?

Non vota pro veſtrâ ſalute
Fundam munere debito?
Europæ fluviorum o rapidiſsime
Amnis, quem metuunt æquora, Dánubi,
Fac ſalvam & expertem pericli
Navim principis optimi
Tuto flumine tot millia devehas,
Dum ſperata pedes litora ſoſpites
Figant in actâ. vosque Syrtes,
Interrupta minacibus
Saxis per medias antra voragines,
Sedate o fremitûs, horribilemque aquæ
Spumantis æſtum. Spectet inſons
Vndantes fluvij minas
Tam pulchrum caput, ac pectus idoneum
Olim pro patriis egregias focis
Adire pugnas, lubricisque
Conſtantem penitus fidem
Dextris oppoſitam, reddere poſteris.
Si te exempla movent, ut merito movent,
ROBERTE, *maiorum ducisque*
GOTFRIDI *Bolionij,*
Qui bello validos perdomuit Syros,
Atque urbem Solymam fortiter hoſtibus
Redoccupavit interemptis,
Dignus nomine regio:
Subdant illa tibi calcar, ad inclitam
Virtutem exſtimulans acrius. haud minor
Sit cura germano, virile
Heroum decus ingredi.
Quo vos cumque vocant ardua grandium
Rerum, & difficilis militiæ labos;

Vterque

Vterque macti site, ut olim
Dulcis vos saturet quies.
Ah fines utinam cernere Galliæ
Pacatos liceat, donec ab Hunnicis
Domum reuersus sospes oris,
Sertas indigenis Deis
Votivas memori pectore dedices;
Et tecum redeant incolumes, tuæ
Queis cura demandata vitæ, &
Susceptæ series viæ.
Nata e Borboniæ stirpe propaginis,
Suspirans reditu mater eget tuo,
Quâ Mosa jucundis Sedánum
Lymphis molliter irrigat.
Ecquidnam superest, quod tibi comprecer
O princeps? Eadem sit tua sors velim,
Quam maximè exoptant beati,
Et quâ tute cupis frui.

AD LVDOVICVM DVCEM WIRTENBERGIVM.

ET flore & almi germine báccharis
Evincta flavas Melpomene comas
Greßûs adornabat propinquos,
Inclite DVX, *tibi gratulatum*
Adventum in urbis compita Noricæ;
Et jam Penates triste petóritum
Intrabat, advectans maritam,
Ægidii prope tecta fani:
Cum turre ab altâ clangor Ilißias
Turbat volúcres fúnebris. En malum

Omen, malum omnino ac ſiniſtrum
(POEMERIO ore gemente dixi)
Quòd ſigna dantur triſtia mortuis,
Quin immò vivis: ſubjicit ille. Vix,
Vix biduanus tute noſtrâ
Hoſpes in urbe moraris, ex quo
Vinarienſis læta ſororij
Thuringum ad Ilmum gaudia cum tuâ
Vxore liquiſti, Necrinos
Deſubito repetens receſſûs.
Invidit amplæ lúgubris Atropos
Felicitati. nec mora; rumpere
Aggreſſa vitæ longioris
Stamina DOROTHEÆ, Badeni
Celſo creatæ ſanguine CAROLI,
Te reddit orbum, te viduat tori
Conſorte carâ. Solus eheu
Solus ages nemore in retruſô
Ævum, dolendo; turturis in modum
Suavi carentis compare, quam nocens
Auceps dolosâ fraude cepit,
Aut celeri feriit ſagittâ.
Audis, ut altos dent gemitu ſonos,
Leſſumque ducant ob Dominam invicem
Orbæ gynæcéi puellæ?
Largifluoque genas rigatæ
Madore, flentes ut tuditen't gravi
Vitale pugno pectus; & inſuper
Heu fata, fata heu dira; mæſtæ
Ingeminent tetricis querellis?
Gemmæ, & niteſcens veſtis, & aureæ
(Aiunt) mitellæ hinc ite agedum procul:

Simulque prævelare tendunt
Timpora funereâ cupressu.
Pegnessus imo tot querimonias
Vndans ut hausit gurgite, protinus
Nymphæ sorores lacrimarum
Flumine delicuisse visæ.
Cum Fama jugem perculerit Necrum
Rumore certo; quid rogo acerbius
Sic derelictæ, LVDOVICE,
Accidere heu patriæ potestur?
Quid nationi? quidve Académia?
Quid junctiori sanguine proximis?
Haud defetiscetur piarum
CRVSIVS *Aonidum sacerdos*
Chordis sonorum tendere barbiton;
Et vestra Graio plangere funera
Cantu, parentalemque mutos
Ad cineres iterare vocem.
Alter quis autem est, qui numerosior
Orationis lemmata funebris
Concinnat, & cursum diserto
Integrat ore, ruentis instar
Amnis secundô flumine? Diis ego
Diis advocatis supplico, queis mea
Sunt usque cordi plectra; donent,
Non homines modò posse doctis
Ad condolendum cire melódiis;
Feras sed ipsas, & lapides rudes;
Totasque silvas lacrimosæ
Frangere carminibus cicutæ,
Et vim cycnéam subdere piscibus:
Hæc norat Orpheus, Ismarius canor:

Hæc norat Amphion, & ipsa
Vocis Arioniæ facultas.
Stat flere privatam aëre conjugem:
Stat prole cassam simplice conqueri.
At non beatam exclusit illi
Mors animam a superûm ducatu:
Vt nec tibi, DVX *o celeber, viam*
Obsepsit arctam luctus, ab alterâ
Qui te (sed olim) copulandâ
Arceat, ob subolem creandam.
Sic spero sanè. nam Venus alteram
Seu Juno fautrix éducat VRSVLAM
Tibi Palatinis in hortis,
Delicias & amœnitates
Lecto secundo. Cetera ne nimis
Luge; sed eventum æquanimus Deo
Committe. Post nubes suëvit
Auricomus revenire Pæan.

AD IACOBVM MARCHIONEM BADENSEM, CAROLI F.

AVDAX *ingenui pectoris impetus,*
Et virtus, animum vi penitrabili
Ad sublimia rerum
Instigans, & ad arduos
Casûs quottidie gnaviter excitans;
Te spondet celebrem militiâ fore,
O exorte Badenæ
Alter Mars & honor domûs.
An te sic potuit mater amabilis
Ab se mittere? sic patria linquere?

Sic Durlachia Nymphe
Vultu ſuſtinuit tuo
Privari? Comes is magnanimo duci,
Bellum pro patriâ, & pro patriæ inclitâ
Libertate gerenti.
O quantum eſt, facere auſpice
Hoc tirocinium? Nemo adeó tenax
Eſto, vel modicis parcere ſumptibus
Vt malit, Theomneſti
Quàm veſtigia principis
Fortunata ſequi. Dulce humeris labos,
Adfectans ſolidæ præmia gloriæ,
Atque æterna paciſcens
Dignis nomina laudibus.
Ecquem non alacrem reddiderint tubæ?
Eccui non animum tympana roborent?
Heic flos nobilitatis
Germanæ prope totus eſt:
Heic tot conſpicui, quos memores, viri,
Inſignesque manu, & conſilio graves.
Inter quos Fabianum,
Cui gentilitium dedit
Nomen DONA *vetus, ſicubi cernere eſt,*
Aut armos fodientem acris ad arma equi,
Aut per caſtra tuentem
Vallos, ut fit, & aggeres;
Aut juſſas obeuntem eximiâ fide
Curas atque operas; non ſimilem Deis
Præſtó reris adeſſe
Meſſallæ tibi imaginem?
At noſtri merita & facta boni ducis
Cum quo Scipiadarum aut Deciûm queas

Tam florentibus annis
Conferre? Vnus hic omnium
Virtutes superat: nec modò ab omnibus
Hic unus meruit maximê amarier,
Verùm & summus haberi
Inter præcipuos duces.
Huic cum tute frequens ad latus hæreas
Arctê; quis dubitet, quin etiam ipsèmet
Longo edoctus ab usu
Fias experientior?

AD FRIDERICVM IV. PALATINVM RHENI COMITEM, BAVARIÆ DVCEM.

EXEMPTVS *humanis alienißimo*
Tempore est pater tuus,
FRIDERICE *Palatine,*
Lanificis breve licium sororibus
Pollice fatali nentibus.
Vix matris umbras mæsta parentaverat
Annuo piamine
Querimonia; te luctu
Cum Libitina domestico obruens, patre
Orbat adhuc impúbem, & genas
Læves gerentem, necdum adolescentiæ
Inchoanda limina
Pede finitimo ingressum:
Atque ideo, ob teneram pueritiam, imparem
Nec satis instructum proprij
Justa administrare imperij munia,
Subditosve (ceu decet)

Regere, ah misero hoc rerum
Turbine, quo neque se periclitarier
Teutona LIBERTAS *ac* FIDES
Negat, neque atrox Marspiter incendiis
Abstinet feras manûs,
Rigidique acie ferri,
Rhenigenas populos ad arma concitans
Bellica, & infestorum undique
Signorum agros urbesque metu territans.
Inter hæc tumultuum
Gravia, & creperi Martis
Dura, ferox quibus iste penè Galliam
Exscidio totam, & Belgium
Totum hacce tempestate (nefas heu) dedit;
Cum prope omnium forent
Oculi (& merito) fixi in
Vulta tui genitoris; ac sub asperâ
Mole laborantes, immò jam
Fermê labantes sollicitarent opem
Membra publici statûs:
Humeris siquidem illius
Omne onus incubuit: repentè tollitur
E medio, Fatis debitus.
Vesanientis sic pelagi fluctibus
Dum vigil renititur
Ratis æquoreæ rector,
Frangere vim Boreæ ruentis aut Noti
Impiger, absorptum se videt,
Importuosi dorsa gravatus maris.
Remiges dolent, dolent
Socij: gemit udarum
Nereïdum manus. ipse rauca personans,

Dante sonos conchâ flebiles,
Triton stupefactus furiosum Æolum,
Æolique flaminum
Rabiem arguit in cassum.
Haud aliter, FRIDERICE, *lúgubri patris*
Interitu mærent principes
Germaniæ, mærent sociorum agmina:
Mæret ipse patruus,
Et avi quoque germanus.
Tuque adeo ante alias pudica nuperi
Nympha voluptas connubij,
Simul gynæcéo, facis in funere
Lessum; & obticescere
Tuba plurimà jam cœpit,
Nec nisi luctificâ dat ægrimoniæ
Indicium tristis syrmatum
Prolixiorum fimbria, verrens humum.
Occulit Nicer caput,
Caput occulit & Rhenus,
Amnicolæque Deæ. Sed ista te manent,
O puer invicte, incommoda
Non temere, non casu. tibi enim sævior
Fors, acerbiorque plus
Nimio, a teneris annis
Ad mala quæque ferenda sustinéndaque
Sic animum prædurare amat;
Vt cum viriles attigeris orbitas,
Teque tristis horrido
(Quod abominor) adflarit
Forsitan aura Noto; molestioribus
Ne facile fractus cóncidas
Nimbi procellis. quin ita te ultro geras

Fortem, uti lubens praeit
Monitis tibi formator
Morum alacer, reliquique nobiles, duces
Ac moderatores semitae
Tendentis ad virtutem, aliosque insuper
Laudis atque gloriae
Apices; quibus insignem
Post obitûs hodiêque cernimus palàm
Principibus famam gliscere,
Aevo perennantem. sed enim hanc tu quoque
Consequére adoream,
Vbi non modò virtutes,
Verùm etiam in pretio atque honore te penes
Exstiterint perdocti viri.

AD MAVRICIVM LANDEGRAVIUM HESSIAE, WILHELMI F.

MAVRICI, *proles patris eruditi,*
Siderum scrutantis eúntium orbes;
Prona cui submittere amat lubentes
Haessiá fasces:
Anne divinis Sophiae repertis
Excolis mentem, variisque linguis
Gnavus incumbis, repetisque doctas
Palladis artes?
Principi nil tam bene cónvenit, quàm
Esse versatum in studiis bonarum
Artium, & mores didicisse copi
Pectore dignos.
Huic novae leges, & adulta parent
Iura: nec quisquam queritur rebelles

Subditos contra facere ac vetusto
More receptum est.
Ardui si quid regionis ergo
Incidit, non semper eget disertis
Jureconsultis, aliisve, quorum
Consilia ille,
Ille per sese catus, aucupetur:
Suppetunt largæ sed opesque resque
Verbaque haud vanas iterata lingua
Verbere in auras.
Rectius terras sapiens gubernat,
Multa cui libri tribuere docti, &
Multiplex rerum documenta plura
Contulit usus.

AD GOTHARTVM DVCEM LIVONIÆ.

MAGNANIMOS *inter Teutoniæ duces,*
Regumque clarorum inclita nomina,
Queis dia virtus, atque verax
Relligio pietasque cordi est,
Te quoque si ponam carmine nobilem,
GOTHARTE *princeps magne Livoniæ:*
Non est, opinor, quòd recuses
Ordinibus procerum optimorum
Aoniisque olim cœtibus inseri.
Nam te quis alter sit celebratior?
Quis alta sursum ad astra tolli,
Versibus, ellogiisque laudum
Grandibus ornari dignior? O mihi
Vultum tetrarchæ tam venerabilem

Coram liceret intueri,
Munificamque manum osculari:
Qualibus & quantis adficerer, vices
Sortis recordans, pectora gaudiis!
Quantam voluptatem ex benigno
Perciperem sonitu loquentis!
Turbida post bella, atque agmina Pánnonum,
Visusque Martis turbine Gallias;
Post nubilum Apenninum, & Alpes
Culmine sideribus minantes,
Post superatum ingens Oceani malum,
Et quod sinistri fert iter insolens:
Certè peregrinantem adhuc me
Intemerata rapit lubido
Pluria visendi tesqua, juga, & plagas,
Gentesque, & ampli marginis incolas,
Septemtrioni proximantes,
Non sine fluminibus locorum.
Materiem cultis nempe darent metris
Rerum exterarum prodigia. hinc reor
Exemplar ornatuque pulchro &
Versicolore notâ niteret.
Ante alios omnes te mihi sumerem
O DVX *canendum, & legitimam tori*
Nympham, Megalburgi vetusto
Semine Saxonici creatam.
Adde tuos natos, enthea pectora,
Post te regundis finibus a Deo
Jam destinatos: cui secures,
Scéptraque, & imperij potestas,
Et populi cura; cuius ad unicos
Nutûs monarchis terminus instat, &

Letum tyrannis. Ille transfert
Regna subinde, novosque reges
Sufficit antiquis, nec speciem aut genus
Curans, nec alti stemmata sanguinis:
Bonos in arcem sublevare
Promptior, at premere impiatos
Et scelere & tinctâ cæde cruoribus.
Vt justus est, sic justitiæ Deus
Patrocinatur, lancis æquæ
Arbitrium gladiique gestans.
Te stabilem in sella sospitet is ratâ
Precor, tuisque in mutua posteris
Elargiatur poßidere
Posse diu regionem avitam
Fœdera, & a pactis inviolabilem,
Nec pacis expertem. Hæc rata sint uti
Vota, apprecari quippe fas est,
Quotquot habes animi fideles.

AD PRINCIPEM IGNOTVM.

VIRTVS *nulla quidem laboris expers,*
Nec quisquam potis est imaginando
Virtutes adipiscier cupitas,
Absque labore.
Cur fortuna magis favet labori,
Virtutique minus? Labor sibi ipse
Merces: invidiæ meretur insons
Præmia virtus.
Fortunam pare lance ponderemus,
EVTYCHE, *invidiamque prostitutam:*
En, quàm Fors levis, & gravis premendo

Livida bilis!
Tu, quem sors bona sustulit benignê,
Me, quem sors mala deprimit malignê,
Fortunate leva, bonæque fac me
Participem auræ.
Tum pili faciens ego ipse plenum
Livoris jecur, invidique fellis,
Quod me cumque odium manebit, alto
Pectore temnam;
Virtutesque tuas laboriosus
Æmulabor. Erit, dehinc ut æquos
Mutatâ vice sors mihi rependat
Æqua labores.

PAVLI MELISSI SCHEDII, FRANCI

MELICORVM LIBER SECVNDVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

QVOS *legis, Regina, meæ libellos*
Indolis præ ſe ſpecimen ferentes,
Quinque luſtrorum, quibus otioſas
Trivimus horas,
Eſſe opus ſcito. Calami laborem,
Quem ſtylus poſcit metrici canoris,
Vt vides, omnem tibi dedicavi;
Docta quòd eſſes,
Atque linguarum variarum ad unguem
Scita, & idcirco raperes amore
Me tui, deſiderioque magno
Nympha videndæ.
Vt loquax intra mediocritatem
Sermo conſiſtat meus, & papyrus
Hæcce non alto nimis expetiſcat
Nomine ferri:
Attamen pervolve meos libellos
Limine in primo, medioque & imo;

Nulla pol clangore tuæ carebit
Pagina laudis.
Idque adhuc deinceps fore pollicebor.
Namque jam totum quia consecravi
Me tibi, Regina, tuæque laudi,
Advena & hospes;
Quis vetet (jussu moneor Minervæ)
Quo minus dextro radio inchoatæ
Finiam æternæ studio irremisso
Stamina telæ?

AD IOACHIMVM ET HENRICVM ORTENBVRGIOS COMITES ANTIQVOS.

PRÆCLARA *res est, omnibus & modis*
Summè celebranda, ut puto, principes
Cultis bonarum litterarum
In studiis posuisse tempus;
Primoque ab ævi flore peritiam
Nactos earum, quas modò ventilat
Censura, controversiarum,
Judicio didicisse sano
Dignoscere astum & flexibiles dolos
A veritatis gutture simplici,
Griphosque verborum implicantum
Ambiguos ab apertiore
Planum professi dogmate pectoris,
Tum nigrum ab albo, plumbea ab aureis
Secernere, & technis remotis
Justificas stabilire leges.
Deliberandum si grave & arduum

Se quidpiam offert, quo nisi protinus
Fontes recurrendum est ad ipsos,
Ad penitasque rei medullas?
Quàm multa per se principibus patent
Ipsismet ultro, queis sapientiæ
Doctrina profectu beatas
Divite nutrit alitque mentes:
Quum ceteroquin, in medium quod hic
Aut ille juris scitior attulit,
Tanquam peregrino relatum
Auriculas feriet sonore.
At tædiosum est mentem aliam sequi,
Suâ relictâ; quòd neque idonea
Neque apta sit rebus gerendis,
Arbitrio dominata servi.
Accedit huc, quòd sæpe domesticis
Suisque egentes consiliis, eos
Audire cogantur tetrarchæ,
Quorum opera exitij & ruinæ
Cladisque causâ est, non modò subditis,
Verùm & sibi ipsis, dum malè consulunt;
Et turbulentas machinando
Sollicitant Acherontis undas,
Chao reducto. Talia persequi
Incommoda, huius non fuerit loci.
Duntaxit hæc nostra eruditos
Calliope celebrare sumpsit
Viros, Camenis præsidium sacris:
Quos inter altâ te memorem tubâ,
O sanguis ORTENBVRGIORVM
Bavaridûm IOACHIME, *teque*
HENRICE *eodem semine prósatum:*

Vtrumque

Vtrumque veris ingenuê artibus
Excultum, & illustres merentem
Nobilium titulorum honores.
Antiquiorum non sat imaginum
Vos usque virtutem, ac decus inclitum
Spirare? doctrinarum abunde
Stemmatibus cumulum addidistis.
Sollerte quales aurificis manu
Gemmæ repôstæ versicoloribus
Monilia exornant figuris,
Et lapidum pretiosiorum
Gazam intuentis lumina vivida
Potenter ad sese alliciunt, sui
Amore; quomodo & sub Idæ
Culmine forte repertus olim
Magnes, ahenas attrahere efficax
Massas: peræquê vis generosior
Elúcet ex splendore vestri
Nominis, eximioque cultu.
Exsertat acres magnanimus vigor
Dotes, & ingens egregias sui
Mentes in admirationem
Sponte rapit rapietque porrò
Virtutis ardor. Fas mihi sit tuas
Cantare laudes o IOACHIME, *qui*
Vt sortis adversæ premaris
Fluctibus, haud tamen opprimêris.
Fas & mihi sit te celebrem meo
HENRICE *versu reddere, qui novem*
Phœbi sororum amare cœtum
A tenero puer ungue suesti.
Nimirum adepti munera gloriæ

Cum ſitis ambo, veſtra age quis dehinc
Vetabit immortalitati
Nomina perpetuo ſacranda?

AD IVLIVM COMITEM SALMÆVM.

FELICIORES *ſunt aliis aliæ*
Temporibus Muſæ. ſpretus honor jacet
Interdum earum, nunc in altos
Splendidior levat ille pennas
Tractûs Olympi: qualis in ætherias
Remigiis alæ præpes ovans Jovis
Liberrimè ſe librat auras,
Fulminis haud metuens triſulci.
Cuiâ fit iſtud, dic, operâ? an Genio,
Aut poſitu ſtellarum, aut hominum & Dei
Fatis, vel æquâ ponderatis,
Impare vel trutinâ, imputandum?
An forte culpæ quisque ſuæ faber eſt?
Quòque magis Famam prenſat, eo magis
Illi ipſa vertit terga, ſicut
Fluxa capillitio recalvo
Fortuna, cæcis fallere imaginibus
Immeritos gaudens, & variabili
Exponere irriſos abunde
Ludibrio, & rudibus cachinnis.
At non laborum vilis inutilium
Decipitur quondam Chœrilus, inclito
Auſus malè ortis ac ſiniſtrè
Verſiculis (ut ineruditi
Solent) Alexandro obſtrepere improbiter:

Stipitibus [illegible]r[illegible]am scribier ulmeis,
Regale quam gratis nomisma
Dignior accipere hei Philippos.
Exactiori tu bone censor agis
Judicio; ac vivos pectoris impetûs,
SALMÆE IVLI, *candidosque*
Rite cycnos ab inerte ganså
Atrisque corvis (quâ cluet ingenium
Arte tuum, multis nobile dotibus)
Secernis acer: Cilnij instar,
Regibus Oenotriis creati;
Cui Plotius, cui Flaccus, itemque Maro
Et Varius, suavique ore Propertius
Doctas replebant semper ædes,
Flos Latij dominæque Romæ.
Spretos procul se Mevius & Bavius
Cernere. Suffenis nil pretij super,
Vt nil Aquinis Cæsiisque,
Et genus hoc aliis ineptis;
Quorum cicutas nil nisi de trivio
Arcadicum quiddam stridere maudias,
Certamen at Phryx impudenter
Marsya cum Clario inchoabit
Deo. nec absunt, heu, ruditate sonos
Qui cuculi insuaves turpiter æstiment
Præstantiores esse dulcis
Atthidos artifici canore.
Quonam patrono, quam mea Musa parat
Suscipere, stabit FRANCIADOS *labor*
Defensus? aut cuius dynastæ
Præsidium calor invocabit,
Mentem excitatam non nisi ad arduum opus

Quottidie inflammans? non ego virium
Inops, nec a venæ scatébris
Pauper, Apollineove dono.
At sive plectri Pindarici numeros,
Seu citharam lenem vatis Horatij
Sequi, aut Poëtam Mantuanum,
Mæoniæve tubæ canorem
Conabimur: te, queis pote cumque modis,
Magnanime o Heros, concelebravero,
Tuamque virtutem atque famam
Perpetuis memoraro sæclis.
Certê id meretur summa tua & pietas,
Vtiliumque ingens cognitio artium, &
Doctrina: quæ vel sola magnis
Te queat æquiparare Divis.

AD IOANNEM WARMVNDVM SCALIGERVM, VERONÆ ET VICETIÆ DOMINVM.

ECQVIS *vetustæ progeniem domûs*
Insigniorum Scaligerûm legit,
Virtute quorum bellicosâ
Historiæ superant refertæ;
Nec incitatur pectore vivido
Ad prædicandum, quam tot inóbrutis
Heroës illi Marte factis
Perpetuam meruere famam,
Decusque clarum nominis enthei?
Quid comparandum sit Canibus tuis,
WARMVNDE, *Mastinisque magnis?*
Marmora queis operosa servat

Verona vestro dedita numini,
Reducta quamvis sub Veneti jugum
Haud vorticosis actus undis
Eluet ipse Athesis perennem
Laudum inclitarum congeriem, quibus
Avita clarent stemmata. Cæsares
Vobis honorem, non sine alto
Munere, purpureique reges
Quondam obtulérunt haud modicum: & ducum
Vigens propages in pretio genus
Illustre tanto comperitur
Vsque habuisse; toris ut amplis
Occasionem conciliaverit
Seu Juno regnorum æmula, seu Venus
Custos maritæ sancta tedæ.
Vnde suas Aquila altiore
Pennas volatu sidera in ardua
Librare, & ausa est tela Jovis sibi
Concessa in hostes contumaces
Imperij vehementiore
Torquere nisu: vestra Aquila illa ovans
Victo rebelli, & Cæsaribus fide
Perenne servatâ triumphans.
Vestra Aquila illa celébris, inquam,
Claras (nisi obstet sors violentior)
Ipsoque dignas sanguine res dehinc
Porrò patratura, & recentem
Imperio paritura famam.
Non tu (Minervæ numen adest tuæ)
SCALANA *proles o generosior*
WARMVNDE, *tantam tamque fortem*
Spem foveas animo irremisso?

Næ tempus instat, cum Nemesis grave
Rerum potito disjiciet jugum
Fatalis ultrix, inque fundos
Restituens veterem locabit
Heredem avitos. nam titulo malo
Quod poßidetur, sit licet integrum,
Succeßionem roborato
Cardine perpetuare nescit.

AD IOSEPHVM SCALIGERVM IVLII CÆSARIS F.

QVÆ vallis, aut quæ te juga detinent,
Ocelle Phœbi SCALIGER*? aut quibus*
Abstrusus antrorum latebris
Subtrahis ora manûsque luci;
Quòd nulla planè, ceu prius, ad tuum
Volans MELISSVM *fertur epistola*
Gallis ab oris? pænitetne
Dulcis amicitiæ, pigetque
Franci poëtæ? Septem abiere jam
Messes iniquo sidere, dum tacens
Oblivio sum colloquendi
Harpocratem nimis æmularis.
At sive lucem purpuream refert
Aurora, seu nox it comes Hespero;
Tu pol profecto, qui in medullis
Inque oculis mihi totus hæres,
Nunquam sinis nos immemores tui
Traducere ævum: blándaque cum quies
Humectat artûs, ipsa nobis
Somnia te vigili reducunt.

In mente præsentem. usque adeo tuæ
Impressa forma est obses imaginis
Hoc corde. Contra tute pectus
Imbuis effluitante Lethes
Fortaßis undâ: cuique prius fuit
Melli recentis (credo) sapor favi,
Gustanda nunc felli est palato
Inveterata apium saliva.
Novem o sorores, vos quoque Gratiæ
Causam roganti dicite; dicite,
Quânam impiatus voce læsi
Numina? quâ meruive culpâ
Abominatis cœtibus addier
Vulgi profani? non ego fontium
Consors, nec ausus deprehendar
Aonidum temerasse sacra, aut
Spreviße vates, optima pectora,
Vatumque amicos: quin potius viros
Doctos amore prosequutus
Eximiê colui, colamque
Posthac, vigescens dum meat halitus
Pulmone ab ipso per labra sospitis,
Sensimque nativo calore
Incolumes vegetantur artûs.
Magnum aio quiddam, polliciti tenax;
Nec quisquam aberrantem ore redarguet
Justo, nec accusabit astu
Dicta vafro quasi lubricantem.
Tu quæso mores indue pristinos
Diserte fandi; neve recrastina
Pacale responsum, sed ultro
Pythagoræa silentiorum.

Abrumpe decreta, & socialibus
Lacesse chartis SCALIGER, *unicè*
Tibi faventem, & quem mereris
Vsque tui studiosum honoris.
Splendescit usu mucro, situ pigro
Rubiginatur. vox ita cóndita in
Torpente vaginâ Angeronæ,
Continuis hebetatur horis.
Loqui decórum est: muta minus decent
Musarum alumnos. exitio est, diu
Mussare, amori; & quondam Amyclæ
Damna luunt taciturnitatis.

ADAMO DITRICHSTÆNIO BARONI, CÆS. PALATII PRÆFECTO.

QVÀM *mihi Phœbe sacer materiam dabis,*
Et luculentam & dignam Aganippidum
Choris, celebrandi decoro
Præsignem meritis virum
Carmine? Cæsarei cui vigilantior
Commissa sanctê est cura palatij;
Cui multa præfecto sagaci
Debent Austriaci duces,
Aúlaque consiliis illius intimis
Prudenter usa, ad grandia publicarum
Augmenta rerum, principumque
Nervos, adque salubria
Tótius imperij commoda. Clarior
Hinc facta pridem, non modò Teutonum
Oras, sed Europam universam
DITRICHSTÆNIA *laudibus*

Gens replet innumeris. Limina Cæsarum
Regumque magnorum hoc sibi nomine
Congratulāri visa, sese
Felicißima prædicant,
Cum generose tui paßim ea sentiunt
ADAME *vultûs lumine prævio*
Multum frequentata, & beatis
Tacta tritaque calcibus.
Ille etiam paries, ille etiam angulus,
Secretiorum qui penitralium
Consulta secum ruminantur,
Aures acrius arrigunt
Ad tua proposita & scita. Vides, uti
Demissus ordo te reverens colat
Subselliorum, teque stantem
Causæ ultro bonitas juvet?
O utinam, eximium quæ rogo Cæsarem,
Favore vestro consequar! Est tibi
Meis facultas annuendi
Votis: est ea Cæsaris
Gratia, quæ precibus sponte suâ locum
Cedat; petiti reddere compotem
Paratior, quàm denegandi
Velum obtexere nubilum.
Spero equidem facilem, quam peto, rem fore, &
Mollem impetratu; si mihi Dij favent:
Quorum benignâ fretus aurâ
Immortalibus inseram
Cælicolarum adytis Cæsaream domum, &
Domûs columnas inviolabiles.
Has inter, o illustris heros,
Stabis præcipuo loco.

AD RICHARDVM STREINIUM BARONEM.

STREINI *Camenarum eximium decus,*
Clarumque ſidus nobilis Auſtriæ;
Sollerter ætatem quibusnam
Te rear in ſtudiis tot annos
Triviſſe, præter quæ prius edita
Inſigniores, Auſtriacum genus,
Mirantur, ut debent, abunde
Suſpiciuntque domûs vetuſtæ?
Non otioſam credibile eſt ſatum
Quemquam ad voluptatem, aut Aſiatica
Plumas, vel ignavi veterni
Pigritiam, reſidesque ſomnos;
Qui digna ſeſe non modò, & inclito
Quondam ſuorum ſtemmate ſuscipit,
Verùm & labores usquequaque
Poſtgenitis probat abſolutos:
Quales ſecundo numine Palladis
Vulgaſſe conſtat te nitidis typis;
Quales & Herberſtænidarum
Illum oculum columenque gentis.
Tanto profecto pluris habendus eſt
Rerum retruſarum auctor idoneus,
Ac laude maiori ferendus,
Quanto animi generoſioris
Virtute famam ſcripta per ardua,
Illuſtriorem reddere amat. Prout
Enim decórum eſt vel minutis
Sideribus, radiare cælo

Flammâ coruscâ; sic quibus est datum
Prægrandiori lumine ceteris
Anteire, eo sublimiori
Astrica monstra poli minora
Splendore adornant, quo magis ipsamet
Natura vires exserere ardet, &
Sese vel exæquante Divos
Ingenio superare tendit.
Divina quisquam, o summe virûm, tuæ
Reperta mentis carmine pérbrevi
Comprendere ausit; teque inanis
Speret ad astra migrare penna?
Olli potes sunt, abietis in modum
Excelsum ad auras tollere verticem
Sueti; vetustatique multo
Proxima Romuleæ ferentes
Vestigia, in Pindum aut Heliconios
Contendere ocres, quum libet, impigri,
Et non nisi immortale Phœbi
Aonio canere ore carmen.
Musis amici nos tenue ac leve
Quiddam sonamus, serpere tantùm humi
Docti: sed interdum, sequacis
More hederæ, super eminenti
Sese applicantis dentibus arbori,
Per alta sursum scandere nitimur,
Fortes maritatæ supremum
Tangere Hamadryados cacumen.

AD SIGISMVNDVM VIHEVSERVM, IMPERII PROCANCELLARIVM.

QVANTA *mole negotiorum*
Vrgeare, novimus;
Nec me fugit, quot in dies & horas
Pressus conficiare curis
Ac laboribus, novo
Subinde adauctis sarcinarum acervo.
Aurem quippe oculumque magni
Te quis esse Cæsaris
Nescit? quis æqui vindicem bonique
VIHEVSERE *negat? Recurrunt*
Ad domesticos Lares,
Tuumque vultum supplices adorant
Legàti, & comites ducesque, &
Vrbium potentium
Selectus ordo: jura quos petentes
Blandê adfaris, amiciterque
Advenas sinis loqui
Tecum. inde justus promoves secundis
Causas auspiciis, relatas
Intimum ad senaculum,
Et ponderatas æquitate lancis:
Quam, dum sidera sese in alta
Ferret olim idoneis
Astræa pennis, liquit his in oris
Normam, legitimamque amussim
Rebus expeditius
Dijudicandis. Illa lanx, ut æquum est,
Germanos hodiêque nostros

Invicem tenacibus
Firmat statutis; regna quaeque sarcta
Reddit tectaque: tum dynastas
Resque publicas fovet,
Et cuique tutos instruit Penates.
Hac meum trutines libellum
Oro supplicem, & notas
Libellionis. spero namque prisca
Confirmanda novis RVDOLPHI
Litteris diplomata
Et FERDINANDI *&* MAXIMILLIANI:
Quaeque CAROLVS *ille quartus*
Imperator annuit
Genti vetustae, nobilissimorum
Ex origine procreatae
(Vt vides) Amadium,
Iri impetratum, ut jure sanciantur
Recenti, & mihi filioque,
Si quis unicus patri
Obtigiget heres. Dicam ego perenni
VIHEVSERE *lyrâ (poëtae*
Si qua vis adhuc) tuas
Laudes; itemque Caesaris futuram
Celebrabo lubens Camenâ
Personante gloriam,
Famamque verê regiam ex triumphis.
Non me carmine luculento
Cuipiam sit aemulo
Anteire? non si Pindarum, gravemque
Alcaeum, Rhodopeïumque
Jactitabit Orphea.
Magnum quid hisco. sed dabis minora

Spernenti veniam benignê.
Magna Cæsaris cani
Magno meretur barbito corona.

AD EITELFRIDERICVM COMITEM ZOLLERANVM.

INTERCIDERVNT *stemmata plurium*
Summatum, & amplas progenie domos
Privavit heu Clotho, sinistrê
Fila secans venientis ævi.
Stirps vestra durat hactenus integra
In flore summo. Traxit originem
Gens Brandeburgorum vigescens
A generis gravitate vestri,
Vos a Columnis. Arx Zagarolla adhuc
Antiqua servat nomina: nec fidem
Tu demis EITELFRIDERICE
Rebus in hoc atavisque primis.
O quanta laus est, historiis novis
Priscisque clarere, & veterum inclitam
Famam propagare in nepotes,
Non sine numinibus Deorum!
Vobis decórum est, perpetuoque erit,
Quòd eruditos diligitis viros,
Sacrosque vates Musicosque
In pretio atque in honore habetis.
Te præter omnes enthea vis movet
Ad verê amandum Pieridas Deas,
Melêque Musæa, & cycnorum
Vtilium resonos canores.
Nam quorum (amabo, dic age) sumptuum

Te pæniteret, quos facis in catam
Symphoniarum disciplinam,
Artis & harmonicæ magistros?
Quapropter & me scitò, Comes, tui
Amore ductum, non minus in meis
Sedem relicturum libellis
Jam tibi, jam suboli virenti;
Quam maximorum verticibus ducum,
Sceptrisve regum. Quos celebrent enim
Magis Camenæ, quàm Camenas
Qui magis ante alios amarint?

NICOLAO COMITI OSTRŎROGIO.

VT sæpe magnum, fontis ab únius
Parvis scatébris, fluminis alveum
Dilátat augens, ampliatque
Nauigeras aqua prona vires:
Hinc copioso gurgitis impetu
Adacta passim, brachia longius
Extenta non unas abunde
Porrigit exsuperans in oras:
Bene auspicatus sic Académiæ
Vix institutæ cursus, ob uberes
Crebrosque cætûs adfluentum,
Ordia prima sui & frequentem
Celebritatem non modò vincere
Amat; sed altê, quâ pote, cornua
Ornata vexillis honorum
Tollere, & ulterius subinde
Protendere audet. Munere Norico

ALTORFIANUM *gymnasium viget,*
Vigentque alumni, quotquot illud
Adsiduo studio frequentant.
Dij liberales, queis decus artium
Curæ est bonarum; sint, date, perpetim
Hæc dona florenti juventæ
Propria, & utibili senectæ.
Infesta Musis hinc procul exsulet
Rictu canino Barbaries minax,
Tatramque defensare si quis
Barbariem paret advocatus.
Bene est. Inauratam arcupotens pater
Movit pharétram, télaque in hosticum
Vibranda pectus viperini
Fellis acore cruenta tinxit.
Quin ipsa sollers mille operum Dea,
Torvique virgo luminis, ægida
Concussit, horrendam videri
Gorgonei feritate vultûs.
Pro te induérunt arma duellica;
Pro te parati & pro grege Delio
Pugnare, & ipsum te, relúcens
OSTROROGI *decus optimatum,*
Inferre cæli sidereis plagis:
Quâ rebus actis maximus Hercules,
Vel clarus Oriónis ensis
Fulget, Abantiadesve Perseus.
Jam te (bonum sit) purpura dignior
Reddit decórum: jam tibi gymnasii
Rectoris adsignantur alta
Munia, præcipuæque partes.
Jam præferuntur sceptra Palatij

Aurata;

Aurata; sicut CHRISTOPHORO, Austriâ
ZERNEMBLIORVM gente nato,
Cui merito ante alios Polonus
Succedis. Ecquâ lætitiâ tuum
Fratrem IOANNEM crediderim fore
Hoc nunciato delibutum,
Batthoridæ STEPHANI peramplâ
Versantem in aulâ, & regia providê
Jussa exsequentem, non sine maximâ
Æqualium admiratione, &
Nobilium, procerumque regni?
Quæ gratulanti gaudia pectore
Testabitur vox STVRMIA, quum tuæ
Virtutis antistare famam
Omnibus audierit? Beatum
Hoc Sturmianum nomine prædium
Sæclis futuris indigitabitur;
Ex quo triumphalis profecta
Ellogij tuba personarit,
Auresque non lævâ anteferentium
Clangore dextro, nominis in tui
Laudem, replerit. Te profecto
Te bonus ille senex, tuumque
Amore germanum usque tenerrimo
Est prosequutus: vosque Academicum
Suspexit agmen singulari
Officio, pietate, curâ.
Nunc auspicatos tam popularium
Plausûs tuorum, quàm bona Teutonum
Congratulantum, & hæc Melißi
Consona verba libenter audi:
Tum rectionem magnificam scholæ

Sic administrandam accipe, ut omnium
Unus satisfecisse votis
Nomine reque feraris ipsâ.
Abs te hoc Senatus sanctior, ac Patrum
Exspectat ordo: teque adeó tua
Ipsius ultro præparatum
Excitat ad benefacta virtus.

IN DISCESSVM IOANNIS CHRISTOPHORI BARONIS TSCHERNEMBLII.

CHARITES, *Charites decoræ*
Cerebroque Jovis nata virago,
Vosque novem sorores,
Heliconis incolæ;
Tuque præses artium
Intaminate bonarum:
Comites, comites adeste
(Pede sospite quocumque feretur)
CHRISTOPHORO *venusto;*
Generosa quem tulit
Stirps sub Austrio polo,
ZERNEMBLIDVM *decus ingens.*
Eat hinc, eat hinc precamur,
Genio bene defensus; & urbes
Teutonicas, & oræ
Loca vasta Belgicæ
Visat: hinc Britanniam
Cum Galliâ populosâ.
Petat inde petat Pyrénen,
Et Iberiaci regna Philippi:

Nérea findat æquum;
Latio nec invida
Sors vetaßit hospitem,
Byzantioque vetusto,
Videor, videor videre
Vt ab omnibus his excipiaris
Cum sociis benignê:
Vt item periculi
Liber, explices iter
Impune sanguine junctis.
Age nunc age, cum reversus
Fueris, peregrinate; memento
Munera grata Divis
Preculas humillimas
Ferre. Grata pectora
Deposcit ipse Jehova.

AD CLAVDIVM ANTONIVM VIENNÆVM, BARONEM CLAREVANTIVM.

VT *fama tristis perculerat mihi*
Aures acerbo cordaque nunctio,
Vixisse FRANCISCVM *Viennam*
Eximiæ juvenem staturæ;
Quo nemo ad amnem pulchrior aureum
Erat Mosellæ, némoque fortior
(Ni furva rupset Parca vitæ
Stamina) Sequanicis in oris:
Ex cordis interno ingemui cavo,
Dolens juventæ robur idoneæ
Viresque contra dira sævæ

Tela nihil valuisse mortis.
Primis in annis o puer óccidis,
Ceu malva, curvæ dentibus invidis
Succisa falcis, sive aratro
Asphodelus graviore tactus.
At ne cadentem funere filium
Tu bellicosum plus nimio geme,
Prælustris ANTONI, *tuumve*
Pectus ede insolito dolore.
In laude summâ vixit, & integrâ
Re Gallicarum signa cohortium
In Belgium astu militari,
Auspice ALENSONIO, *gubernans*
Duxit, supremis functus honoribus,
Priscorum avorum dignus. An inclitâ
Burgundiæ vos stirpe regum
Progenitos negitet vetustas?
Negent minores? Nil juvenem tamen
Antiqua virtus juvit. Eum duces
Luxere, luxerunt tribuni, &
Centuriæ peditum recentum
Heu ter quaternæ, queis erat anxiè
Præfectus. Illi dant tumulum Brygæ,
Brygæ quiritantes, GEORGI
Marmoreo in tritavi sepulcro,
Thalaßiarchi munia Galliæ
Qui geßit olim strenuus. I modò, &
Quid grande patri pollicere
Nate. Jaces nova præda leti,
Jacentque tecum gesa duellica,
Ensesque duri, non sine ferrei
Thoracis usu caßidisque.

At tibi qui GEDEON *superstes*
Est, longioris firmior impleat
Ætatis annos, deliciæ tuæ
Matrisque, CLAVDI, *prorogetque*
Cum seniore senex propagem.

AD ANDREAM WOLVFGANGVM POLHEMIVM, BARONEM.

QVI *litterarum spretus honor jacet,*
Vitare contemptum impos & insolens
Vulgi profani; sæpe cristas
Erigit ille tamen, novisque
Pennis in altum tendere cernitur,
Siquando quanto sis celeber satus
Illustriori stirpe, & auctus
Divitiarum opulentiori
Splendore; tanto te generosior
Bonas ad artes ardor & impetus
Vltro propellat persequendas,
Artificesque animas amandas.
Videre talem CYRIACVM, *tuum*
Gentilem & adfinem, Aonides Deæ:
Videre talem Teutonesque &
Ausones, o POLEMI: *viroque*
Superbierunt Danubius pater
Oenumque flumen, queis nova gloria
Surgebat. Invidit repentè
Huic Libitina, trucemque Parcam
Secare jussit stamina tam brevis
Ævi. nefastâ sic metitur manu
Flos Solis, aut scævâ securi

Laurus odora feritur olim,
Non sponte vitam cum viridi comâ
Ponens, sed ictu perdita noxio.
Nos fama si quâ luculentis
Carminibus sinat ire in ocres
Musarum, & augusta ilicet ingredi
Templa erudito cum GVLIELMIO,
Crescentis adsertore linguæ;
CYRIACVM *eripiemus atris*
Orci tenébris, inque aditi poli
Vivum supremâ sede locabimus,
Æternitati consecrantes
Tam generosam ànimam, caputque
Stellis decorum: qualibus énitet
Australi in orâ dexter idemtidem
Et lævus Oriónis alti
Aureolis humerus nitellis.
Tu laudis huius, quâ pote, particeps
VOLGANGE *fies, teque Adamántinis*
Genusque per tot sæcla priscum
Scribier in tabulis videbis.
Mirata vestrum postera gens decus,
Virturem apisci præteritis parem
Certabit, æternumque nomen
Non sine vate sibi parabit.

AD GEORGIVM RVPERTVM BARONEM POLHEMIVM.

RAPTÆ *sub antrum funere lúgubri*
Matri parentas rite POTENTIÆ
RVPERTE, *suffusamque dignis*

Fert lacrimis ANOMOEVS *urnam,*
Stirpisque vestræ progeniem refert,
Antiqua clarans POLEMIA *domûs*
Augmenta, & ALTI *dia* CAMPI
Stemmata nobilibus trophæis.
Debemur Orco, quotquot humo satis
Vitæ fruisci munera contigit:
At non Averno mancipatur
Spiritus; ætheriæ sed oræ
Petit recessûs, unde reciprocam
Auctore Jovâ duxit originem:
Quâ nec pote unquam Thrax potiri,
Nec recutita cohors Hebræûm;
Nisi efficacem Christiadûm fidem
Amplexa, & albo deinde fidelium
Inserta mortem vincat, & sic
Participet rata regna cæli.
Tu luctuosæ ne dato prænimis
Locum querellæ: sed grave mitigent
Fomenta præconcepta vulnus
Temperie moderatiori.
Patrem SIGISMVNDVM *ante oculos tibi*
Ponas oportet. Cernis, ut obvios
Et ipse & omnis vestra pubes
Fert animo patiente casûs!
En patruelis, si sit opus, virum
Fortem æmulatus pectore maximo,
Solamen ANDREAS *gementi*
Addet: idemque alacer SCHIFERVS
Præstabit ultro. non ego questubus
Deero levandis, quem prius additum
Vobis per Apennina nostis

Culmina difficiles salébras
Sermocinantem reddere mutuis
Depreßiores vocibus, ac magis
Planas. Sed istæc mitto: quanquam
Haud fieri pote, quin, peractæ
Mecum juventæ dum reminisceris,
Quâ celsa Romæ Sena colonia
Turrim Camilli, quâque monstrat
Vrbs Patavina cavum sepulcrum
Anténnoris; te colloquij trahat
Jucunda nostri gratia, & Attici
Sodalium adspersi lepóres,
Non sine Pieriâ salivâ.
Vt lætus olim & tecum habui & tuis,
RVPERTE, *festo tempore: sic nefas,*
Mærente te, non velle tanti
Luctibus indoluisse amici.

AD FABIANVM BVRGGRAVIVM DONÆVM.

VIVIDA *divinæ mentis alacritas,*
Ex oculorum acie quæ tibi relúcet,
Faciesque digna principe,
Conspicuum reddit te magis Hespero,
Æthera per nitidum candidis micante
Radiis, sub ipsum, cum dies
Oceano mersa est suda; crepusculum.
Quis FABIANE *tui claritatem honoris*
Memoret? quis alti munera
Ingenij, & priscæ stirpis originem
Carminibus celebret, mortis invidendæ

Carie & situ carentibus?
Eximit humanis te decus artium,
Queis alios superas, singulare planê
Decus; atque plurium sciens
Eloquium linguarum, ámplaque divitis
Consilij penus: ex quâ subinde promis
Bona multa in usum publicum,
Nec bona pauca in rem principis optimi:
Vsque adeo innumeris dotibus locúples
Meritisque abundas largiter!
At licet & comi sis & amabili
Indole, nec juvenum mitior sit alter:
Tamen insonante claßico
Arma fremens apro sis truculentior,
Forte canum rabidis morsibus petito;
Simul instar ursæ murmura
Rauca cies, antro cui latitantem Hylas
Sustulerit catulum furtim, eoque silvam
Viduarit, ornis obsitam.
Quin igitur pullum Martis idoneum
Te, generose, probes, cui potest oriri
Dubium? Euge Donæum genus,
Macte tuo fervore, & domini tui
Insequere egregiâ laude Callidori
Poplites, apisci debita
Percupidos palmæ præmia. Mox erit,
Fortis ut ex acie bellicâ ipse partem
Referas triumphi maximam.

AD IOANNEM TSCHER-NEMBLIVM BARONEM.

QVÆ veris almi temperies novam
Portare mæstis lætitiam solet,
Tepore frigus leniente;
Hæc tibi nunc hiemem pudicâ
Orbo maritâ rettulit, o decus
ZERNEMBLIDARVM IANE *potentium*
Carnis in oris, Sclavonumque
Finibus, Austriacumque ad Istrum.
Quàm multa præter spem temere accidunt,
Casuque fluxo! sic tamen, ut DEI
Nutu voluntatique fixæ
Credideris nihil eximendum.
Quòd si comato nec pilus unicus
Mortalium de vertice labitur,
Divina quem non, teste CHRISTO
Prænumerarit ibi potestas:
Quanta ipsa curæ membra adeo integra,
Totamque compagem (adspice) corporu
Esse arbitreris conditori,
Nos homines ita prosequenti
Ardore magno, ut non nisi mortuis
Vitam redònet? Sat fuerat quidem
Superque, lucis huius usum
Immeritis tribuisse gratis:
Æterna porrò præmia cælitum
Resuscitatis annuit artubus;
Beatque Olympo, quos nec auræ
Munere norat, humove dignos.
Lecti jugalis tu nihilo minus

Consortem ademptam sic viduus gemis,
Ut Turtur amissæ ob rapinam
Comparis anxifero dolori
Incumbit æger, nec patitur gravem
Luctum levari. Tot tibi filios
Enixa partu est, totque natas:
Unius anne animæ evolantis
Jacturam iniquo ferre animo decet?
Superstes illa est in generum toris.
KRESINGVS *id* SCHOENBERGIVS*que &*
STREINIVS *ille* RICHARDVS *(atqui*
Heroes) haud sanè inficias eunt.
Quin STARHEBERGI *pagina* GVNDACRI
Solantis adfinem, in sororis
Funere, pondus habere debet.
Accedat huc, quod vix tulit Austria
Pares amores conjugio pari.
Hoc solum & unum est nempe, quod te
Macerat, atque animi recessum
Mærore findit non tolerabili.
Sed forte pectus frangitur haud malis.
Hoc robur, hanc mentem perenni
Posteritas feret ipsa laude.

AD PHILIPPVM HVRALTVM CHLVERNIVM, REGNI FRANCIÆ CANCELLARIVM.

HVRALTE *magnæ gloria* FRANCIÆ,
Cui summa rerum prægravium nimis
Commissa post Regem secunda:
Dum tibi luctifico replevit

Dolore Clotho pectora contumax,
Fallentis aevi licia praesecans
Dulci maritae, plus medullis
Luminibusque tuis amatae;
Lugere tecum me sinis, an vetas?
Sed quei vetares? Carmine mortuam
Resuscitari, si pote esset,
Discuperes; modulante sicut
Plectro profundis Eurydicen suam
Orpheus ab umbris exciit, entheo
Melodiarum suave mulcens
Infera regna sono, trucemque
Fatale in ipsas jus animas Deam
Habentem ab aevo. Praestitit hoc idem
Adfinis AVGVSTVS, *verendi*
Clara senis suboles THVANI,
Caram sororem non modò, sed patrem,
Quo fulta viguit curia praeside,
Fratremque defunctum sonoris
Tot numeris animare doctus.
O si potenter vis eadem meis
Roburque inesset par modulatibus,
Quid non piorum ipse in parentum
Funere, sacra ferens, fuissem
Molitus aequè? dein patruelium
Casu optimorum? post aliorum item,
Quos hacce vitâ carsores
Hisque oculis habui gregales?
Quòd si qua doctis vox inerit tamen
Vivax Camenis; pollicear fore
Posthac ut in nostris perennis
ANNA THVANA *legatur odis.*

AD AVGERIVM GISLENIVM BVSBEQVIVM, CÆSS. CONSIL.

PROSPECTVS *ille pulcher edito e loco,*
Amœnitasque collium
Juxta adjacentum, quos habitans colis;
Quem non adficeret beatiorum?
Vineta paßim Libero turgentia
Feracis ostentant gravem
Vindemiam anni. Meßis opimior,
GISLENI, *locuplete fruge plena*
Distendit horrea: antè pratorum æquora
Feni juvencis atque equis
Sat educarunt, hórnaque pabula
Spe venturam hiemem laceßierunt.
Vicina silva non tibi feras negat,
Canum domandas rictibus.
Stat in propinquo celsa LVTETIA,
Stant circum oppida civiumque villæ,
Pagique & arces, & Deorum culmina
Sancta. at colonorum casæ
Augustum & ipsæ quid referunt situ
Quantumvis humili, sed oppidanis
Feliciori. Quâque SEQVANAM *vides*
Venire, tanquam circino
Per prata & agros, perque novalia
Circumductus oberrat, & receßûs
Ambage curvâ limitatos prænatat;
Merces deorsum navibus
Ac ferre sursum haud indocilis pater.
Quid fontes referam scaturientes,

Venasque aquarum limpidas salubrium,
Ad usque Reginæ novos
Ductus in hortos, per tria passuum &
Plura millia? Pons tubos, secundo
Refectus HENRICO, *libenter sustinet.*
Vel illa lympha, vineæ
Subjuncta vestræ, quàm nitidissimis
Manat gurgitibus, strepens ab antris
Virente musco circùm, & udo Naidum
Tofo decenter obsitis!
Ædes supernæ cum speculâ eminent,
Ædes ætherio Jovi propinquæ;
Vmbrisque gaudent arborum vestirier:
Hortique odoratum nemus
Amat pudicê virgineâ manu,
Neptis nempe tuæ, seri colique.
Hanc CLODOALDVS *dat voluptatem tibi*
Non absque Divûm munere.
Rident Penates, ridet adorea,
Et quantum est opulentitatis almæ;
Heroque Genius gratulatur ipsemet,
Avens celebrari meis
Perenne metris. Tu cave BVSBEQVI,
Ne quis, quæ tibi consecro, profanet.

AD GVALLIOTVM TVRRIANVM, LYMOLII DOMINVM.

SATIN' *antehac rear haud esse cruoris*
In humo Gallide per bella profusum,
Nisi rursus fera Martis soror armare nefandis
Paret ausis madidas sanguine dextras?

Coierunt sociæ fœdera turmæ,
Et in armis gerere ardent, quod in altâ requiete
Dare fini nequiere ante negotI.
Miserorum labefacta indigenarum
Trahet horrendam iterum res opis incerta ruinam,
In utriúsque cruentâ nece partis,
Spoliorum populatrice rapinâ,
Et edacis face flammiæ, domuum exurere tecta
Malè promptæ. Timet incendia flavus
Liger, & Sequana rex uber aquarum:
Timet incendia præceps Rhodanus, stágnaque lentans
Arar undis: nec Aquitana Garumnæ
Uada magni, neque Dordonnia regna,
Quibus o clare LYMOLI *propiores colis arces,*
Sibi tutas poterunt improbo ab igni
(Ita sors fert mala) promittere ripas.
Nihil expers manet eheu vitiorum scelerumque,
Vbi mores, ubi leges, ubi jura
Sacra pessum pedibus lixa profanis
Premit impune, vel audax calo proculcat inultus.
Violatur Themis, æquique bonique in-
temerati prius acerrima custos;
Violatur Themidis nata, satellesque Minervæ
Clariarumque sororum innumeralis
Alienas profugis calcibus oras
Terit exsul, rediturus patria ad limina nunquam:
Adeo immitis & atrox & acerbus
Furor exasperat hostilibus iras
Animis, ceu Leo raptor ruit in bucera sæcla
Animantum, rabioso ore famêque
Stimulatus. Sed enim res nova non est,
Vt in infirma & opum expertia robur validusque

Aliquando exserat athletica vires,
Gladiatorve alacri verbere nervos.
At iniquum mihi valdê GALIOTE *hocce videtur,*
Sua cives sibi sævire cruentum
Rapido in viscera per prælia ferro, &
Aliud nil nisi cædes meditari & lanienas.

AD IOANNEM CHRISTOPHORVM TSCHERNEMBLIVM, BARONEM.

MAGNORVM *in aulis qui sibi principum*
Regumque vitam ducere commodam
Proponit, & præstantiores
Inter habere locum expetiscit:
Non ille morum exempla nefantium,
Non luxum inanem, non meretricias
Sequetur escas; non bibendo
(Quo proceres vitio laborant)
Teret dierum lóngaque noctium;
Nec ventrioso deditus otio
Tantum, ac voluptati supinæ,
Dilapidabit opes paternas,
Lusûs avari corda cupidine
Accensus: & quodcumque aliud nefas
Vulgo sibi applausum videtur
In speciem, scelerumque fuco
Captare palpum, non imitabitur
Illud: neque istis adstipulabitur,
Queis turpe pulchrum, probrum honestas,
Crimen honos, vitiumque virtus
Falso æstimatur. quin ita se geret,

Vt recta

Et recta per se tam ratio, ipsaque
Natura poscit, quam decorum
Splendidaque eximiæ parentum
Stirpis propago postulat. haud enim
Quisquam, juventæ qui male perdidit
Adflictor annos, lábeque omni
Turpificatum animum senectæ
Transmisit amens, laude aliquâ statum
Prioris ævi tollere cogitat;
Sed exsecrando tætra secum
Flagitia innumerasque noxas
Abominatur, postgenitos monens,
Non sic agendum tempus, ut egerit
Ipsusmet abnormis, bonæque
Mentis inops, animique cæcus.
Nequicquam adulti, CHRISTOPHORE, *hæc vident,*
Senesque facti. Moribus integris,
Probâque vitâ, sobrioque
Pectore, & ingenuo pudore
Juventa vernans gaudeat, ut pium est,
Deoque amicum. Trita parœmia
Exterminetur, cum lupis quæ
Te miseris ululare jussit,
Aut more eodem vivere, quo solent
Aulæ. Bonus sit mos, bene cónvenit
Bonis. sed inter perditorum
(Quo mihi cumque loco moréris)
Consortia, ægrê lactea castitas
Servatur. actutum attrahitur nefas,
Parumque fermenti in farinæ
Se valet insinuare massam.
Ast exterorum concoquere expedit

Navos: tametsi gratius est, domi
Manere contentum suapte
Sorte, opibusque sibi relictis;
Quàm spe bonorum tot mala & impia
Arcessere ultro. Qui pius esse vult,
Excedat aulâ. namque raro
Dia habitat pietas in aulis.

AD GEORGIVM ERASMVM TSCHERNEMBLIVM, BARONEM.

ERASME, *nulla est gloria laureàm*
Exhauriendis quærere poculis,
Novamque potando triumphi
Materiem aut genus aucupari,
Vt heluonum colluvies solet,
Falerna Bacchi perdere munera
Natorum, Eleusinæque coctum
Igne avido Cereris liquorem.
Non bos arator, non equus impiger
Ingurgitat se flumine largius,
Natura quàm poscat repugnans.
Non asinus, rudiusve brutum
Infert sibi vim sponte suâ, sitim
Restinguere ardens. Solus homo, DEI
Vivax imago, ceterisque
Nobilius, rationis atque
Mentis vigenti lumine præditum,
Heresque cæli natum animal, bibit
Plus sæpe, quàm vel sit ferendo,
Vel bibuli patiantur ora.

Si vulgus audit stultum adeo & carens
Tenore recti iudicij, nimis
Inebriari immane: quanto
Stultius est, alieniusque
Virtute ab omni, magnanimos ubi
Reges, & alto sanguine Principes
Vrgere se cernas Lyæi
Ror' capedinibus repletis,
Miscéreque amplis prœlia faucibus,
Non solum avitæ semper egentia
Laudis, sed almæ sanitati
Perpetuo facientia ægrê?
Proclive multo nunc magis est, domi
Græcationis luxum imitarier,
Moresque Alexandri nefandos,
Quàm duce gesta foris Gradivo.
Indignor, abs se spernere tam procul
Plerosque verâ cum Sapientiâ
Frugalitatem, seque ventri
Dedere, more Epicuridarum:
Quales Vlyßis de socio grege,
Circæa vina audacter ut hauserant,
Narrantur in verres aprosque
Degenerasse, pecus probrosum.
Tu pulchra honoris, tu decus imbibes
Virtutis, atram non vitij luem,
ERASME, *quâ paßim ferê omnis*
Iam scatet aula potentiorum.
Te namque prudens tot Sophia artium
Sanctis repertis imbuit; ac quidem
Culpata nunquam est ipsa cuiquam
Sobria vita, pijque mores.

AD NICOLAVM COMITEM OSTROROGIVM.

CVI *navigata est nulla Thetis, Noti*
Nescit procellas, nescit amara aquæ,
Et nauseatum, fluctuosi
Quem ciet unda maris, tremorem.
Huic nemo pallentem incutiet metum
Pirata prædans, vulturij genus
Rapacis; huic nemo latronum
Ad jugulum fera cultra ponet.
Secura tuto quisquis in otio
Domi expetiscit degere tempora,
Periculosas continentis
Ille vias quoque præcavebit.
At nulla virtus, nullus honor pigros
Sectatur unquam: strenuitas decus
Meretur ingens, NICOLAE
Sanguinis OstrorogI propáges.
Externa laudi est visere gentium,
Et nationum discere proprias
Cum more linguas, pluriumque
Rerum adeó sibi comparare
Vsum. Absoluto per mare per solum
Cursu, reversum te tua sospitem
Polonia exsultante demum
Excipiet peramica plausu.
Te cara mater femineum decus,
Te frater, aulæ fama Polonicæ,
Prensabit amplexu osculoque;
Gensque tibi reditum propinqua

Congratulando, lætitiæ genus
Omne apparabit. Denique te gravem
Adsciscet aulai in senatum
Rex STEPHANVS, *metuendus heros*
Ob bellicosæ robora dexteræ;
Cui sceptra regnum Moschica destinant,
Digno omnium qui jure princeps
Sarmaticis dominetur oris.
Tu carpe salvus, quod reliquum est iter;
Quòque ibis, unà cum superorum ope
Tecum ire per gentes remotas
Vota mea atque animum memento.

Navigaturus in Angliam.

FLVCTVS *Oceani vagi*
Et vos Oceani numina fluctuum,
Tuque o flatibus imperans,
Perque altos equitans Æole gurgites;
Navim, quâ vehor, obvium
Ad portum properis ducite cursibus.
Sic & Nereïdum chorus
Vobis mille ferat serta virentia, &
Grati signa animi locem
Ipse in gramineo margine litoris.
Pande o pande sinûs, Dromo:
Ventus prosequitur vela secundior.
LONDINVM *memorabile, &*
Insignem cupio visere Regiam,
Reginamque Britanniæ,
Quâ nil splendidius, nil generosius
Orbis totus habet, nihil

Admirabilius. Non ex feminis
Humanu genus est, neque
Mortali similis (credite) femina:
Cælo duxit originem.
Divorum subolem nam polus Arcticus
Testatur. Via lactea
Exspectat reducem. Cedet ei lubens
Sellam Caßiope auream:
Ipsi quâ rutilos fulgere candidæ
Vidistis radios facis,
Ante annos tredecim. quippe ibi Perseo,
Lævâ Gorgoneum caput,
Et dextrâ nitidum qui gladium tenet,
Vicina esse amat. Interim
Qui Cantabrigiæ gymnasium vetus,
Quique optabilis Oxoni
Iucundo teritis limina in otio,
Vates, optima pectora,
Divam nobilium pectine carminum
Tantisper retinete, dum
Post ævi hocce senex inchoët alterum
Sæcli tangere limitem.
Exin, more Aquilæ, se juvenescere
Formosis videat genus:
Ac nobis reliqui copia temporis
Laudes sufficiat novas,
Amplam & materiem donet, idemtidem
Reginam celeberrimam
Ornandi numeris uberioribus;
Cuius fortiter inclitis
Virtutum elogiis lucter incmori.
[illegible] proxim[illegible]

Sulcantur vada ; jam carbasa contrahit
Nauclerus. Lyra tu fides
Alterno cohibe flexanimas jugo .

AD THAMESIM FL.

PARENS *olorum flumen herilium ,*
Flumen Caystri nobilius vadis ;
Dic , unde per regna hæc aquarum
Vnde tot innocuæ volúcres ,
Recente lacte & Parrhasiâ nive
Candentiores ? Ales Apollinis
Nusquam locorum tam libenter ,
Tamque frequens habitare amat , quàm
Tuo gregatim creber in alveo .
Nempe istud augurium ominis est boni .
Excludere his ripis minores
Gens solet inviolata pullos .
Antiqua fama est , post Phaëthontium
Casum , & sorores cortice populi
Albentis obductas , & udis
Succina de lacrimis fluendo
Concreta ; Cycno , qui Ligurum oppidis
Regnavit , album pectora in alitem
Fuisse mutata : atque nato
Regis idem maris accidisse ,
Quem concitati robur Achillei ,
Quia ense læsum non poterat dare ,
Prostravit , adflixitque terræ :
Tum pater in volucrem ipsiusmet
Mutasse natum nominis , & manûs
Vertisse in alas dicitur , & cutem

Dolore Clotho pectora contumax,
Fallentis ævi licia præsecans
Dulci marita, plus medullis
Luminibusque tuis amata;
Lugere tecum me sinis, an vetas?
Sed quei vetares? Carmine mortuam
Resuscitari, si pote esset,
Discuperes; modulante sicut
Plectro profundis Eurydicen suam
Orpheus ab umbris exciit, entheo
Melodiarum suave mulcens
Infera regna sono, trucemque
Fatale in ipsas jus animas Deam
Habentem ab ævo. Præstitit hoc idem
Adfinis AVGVSTVS, *verendi*
Clara senis suboles THVANI,
Caram sororem non modò, sed patrem,
Quo fulta viguit curia præside,
Fratremque defunctum sonoris
Tot numeris animare doctus.
O si potenter vis eadem meis
Roburque inesset par modulatibus,
Quid non piorum ipse in parentum
Funere, sacra ferens, fuissem
Molitus æquè? dein patruelium
Casu optimorum? post aliorum item,
Quos hacce vitâ cariores
Hisque oculis habui gregales?
Quòd si qua doctis vox inerit tamen
Vivax Camenis; pollicear fore
Posthac ut in nostris perennis
ANNA THVANA *legatur odis.*

AD AVGERIVM GISLENIVM BVSBEQVIVM, CÆSS. CONSIL.

PROSPECTVS *ille pulcher edito e loco,*
Amœnitasque collium
Juxta adjacentum, quos habitans colis;
Quem non adficeret beatiorum?
Vineta paßim Libero turgentia
Feracis ostentant gravem
Vindemiam anni. Meßis opimior,
GISLENI, *locuplete fruge plena*
Distendit horrea: antè pratorum æquora
Feni juvencis atque equis
Sat educarunt, hórnaque pabula
Spe venturam hiemem laceßierunt.
Vicina silva non tibi feras negat,
Canum domandas rictibus.
Stat in propinquo celsa LVTETIA,
Stant circum oppida civiumque villæ,
Pagique & arces, & Deorum culmina
Sancta. at colonorum casæ
Augustum & ipsa quid referunt situ
Quantumvis humili, sed oppidanis
Feliciori. Quâque SEQVANAM *vides*
Venire, tanquam circino
Per prata & agros, perque novalia
Circumductus oberrat, & receßûs
Ambage curvâ limitatos prænatat;
Merces deorsum navibus
Ac ferre sursum haud indocilis pater.
Quid fontes referam scaturientes,

Venasque aquarum limpidas salubrium,
Ad usque Reginæ novos
Ductas in hortos, per tria passuum &
Plura millia? Pons tubos, secundo
Refectus HENRICO, *libenter sustinet.*
Vel illa lympha, vineæ
Subjuncta vestræ, quàm nitidißimis
Manat gurgitibus, strepens ab antris
Virente musco circum, & udo Naidum
Tofo decenter obsitis!
Ædes supernæ cum speculâ eminent,
Ædes ætherio Jovi propinquæ;
Vmbrisque gaudent arborum vestirier:
Hortique odoratum nemus
Amat pudicê virgineâ manu,
Neptis nempe tuæ, seri colique.
Hanc CLODOALDVS *dat voluptatem tibi*
Non absque Divûm munere.
Rident Penates, ridet adorea,
Et quantum est opulentitatis almæ;
Heroque Genius gratulatur ipsemet,
Avens celebrari meis
Perenne metris. Tu cave BVSBEQVI,
Ne quis, quæ tibi consecro, profanet.

AD GVALLIOTVM TVRRIANVM, LYMOLII DOMINVM.

SATIN' *antehac rear haud esse cruoris*
In humo Gallide per bella profusum,
Nisi rursus fera Martis soror armare nefandis
Paret ausis madidas sanguine dextras?

Coierunt sociæ fœdera turmæ,
Et in armis gerere ardent, quod in altâ requiete
Dare fini nequiere antè negotI.
Miserorum labefacta indigenarum
Trahet horrendam iterum res opis incerta ruinam,
In utríusque cruentâ nece partis,
Spoliorum populatrice rapinâ,
Et edacis face flammæ, domuum exurere tecta
Malè promptæ. Timet incendia flavus
Liger, & Sequana rex uber aquarum:
Timet incendia præceps Rhodanus, stágnaque lentans
Arar undis: nec Aquitana Garumnæ
Vada magni, neque Dordonnia regna,
Quibus o clare LYMOLI *propiores colis arces,*
Sibi tutas poterunt improbo ab igni
(Ita sors fert mala) promittere ripas.
Nihil expers manet eheu vitiorum scelerumque,
Vbi mores, ubi leges, ubi jura
Sacra pessum pedibus lixa profanis
Premit impune, vel audax calo proculcat inultus.
Violatur Themis, æquique bonique in-
temerati prius acerrima custos;
Violatur Themidis nata, satellesque Minervæ
Clariarumque sororum innumeralis
Alienas profugis calcibus oras
Terit exsul, rediturus patria ad limina nunquam:
Adeo immitis & atrox & acerbus
Furor exasperat hostilibus iras
Animis, ceu Leo raptor ruit in bucera sæcla
Animantum, rabioso ore famêque
Stimulatus. Sed enim res nova non est,
Vt in infirma & opum expertia robur validasque

Aliquando exserat athletica vires,
Gladiatorve alacri verbere nervos.
At iniquum mihi valdê GALIOTE *hocce vi-*
Sua cives sibi sævire cruentum *[detur,*
Rapido in viscera per prælia ferro, &
Aliud nil nisi cædes meditari & lanienas.

AD IOANNEM CHRISTOPHORVM TSCHERNEMBLIVM, BARONEM.

MAGNORVM *in aulis qui sibi principum*
Regumque vitam ducere commodam
Proponit, & præstantiores
Inter habere locum expetiscit:
Non ille morum exempla nefantium,
Non luxum inanem, non meretricias
Sequetur escas; non bibendo
(Quo proceres vitio laborant)
Teret dierum lóngaque noctium;
Nec ventrioso deditus otio
Tantum, ac voluptati supinæ;
Dilapidabit opes paternas,
Lusûs avari corda cupidine
Accensus: & quodcumque aliud nefas
Vulgo sibi applausum videtur
In speciem, scelerumque fuco
Captare palpum, non imitabitur
Illud: neque istis adstipulabitur,
Queis turpe pulchrum, probrum honestas,
Crimen honos, vitiumque virtus
Falso æstimatur. quin ita se geret,

Vt recta

Vt recta prorsus tam ratio, ipsaque
Natura possit, quam decorum
Splendidaque eximiæ parentum
Stirpis propago postulat. haud enim
Quisquam, juventæ qui male perdidit
Adflictor annos, lábeque omni
Turpificatum animum senectæ
Transmisit amens, laude aliquâ statum
Prioris ævi tollere cogitat;.
Sed exsecrando tætra secum
Flagitia innumerasque noxas
Abominatur, postgenitos monens,
Non sic agendum tempus, ut egerit
Ipsusmet abnormis, bonæque
Mentis inops, animîque cæcus.
Nequicquam adulti, CHRISTOPHORE, *hæc vident,*
Senesque facti. Moribus integris,
Probâque vitâ, sobrioque
Pectore, & ingenuo pudore
Juventa vernans gaudeat, ut pium est,
Deoque amicum. Trita parœmia
Exterminetur, cum lupis quæ
Te miseris ululare jussit,
Aut more eodem vivere, quo solent
Aulæ. Bonus sit mos, bene cónvenit
Bonis. sed inter perditorum
(Quo mihi cumque loco moréris)
Consortia, ægrê lactea castitas
Servatur. actutum attrahitur nefas,
Parumque fermenti in farinæ
Se valet insinuare massam.
Ast exterorum ceu coquere expedit

Nævos: tametsi gratius est, domi
Manere contentum suâpte
Sorte, opibusque sibi relictis;
Quàm spe bonorum tot mala & impia
Arcessere ultro. Qui pius esse vult,
Excedat aulâ. namque raro
Dia habitat pietas in aulis.

AD GEORGIVM ERASMVM TSCHERNEMBLIVM, BARONEM.

ERASME, *nulla est gloria laureæ*
Exhauriendis quærere poculis,
Novamque potando triumphi
Materiem aut genus aucupari,
Vt heluonum colluvies solet,
Falerna Bacchi perdere munera
Natorum, Eleusinæque coctum
Igne avido Cereris liquorem.
Non bos arator, non equus impiger
Ingurgitat se flumine largius,
Natura quàm poscat repugnans.
Non asinus, rudiusve brutum
Infert sibi vim sponte suâ, sitim
Restinguere ardens. Solus homo, DEI
Vivax imago, ceterisque
Nobilius, rationis atque
Mentis vigenti lumine præditum,
Heresque cæli natum animal, bibit
Plus sæpe, quàm vel sit ferendo,
Vel bibuli patiantur ora.

Si vulgus audit ſtultum adeo & carens
Tenore recti iudicij, nimis
Inebriari immane: quanto
Stultius eſt, alieniusque
Virtute ab omni, magnanimos ubi
Reges, & alto ſanguine Principes
Vrgere ſe cernas Lyæi
Rore capedinibus repletis,
Miſcéreque amplis prælia faucibus,
Non ſolum avitæ ſemper egentia
Laudis, ſed almæ ſanitati
Perpetuo facientia ægrê?
Proclive multo nunc magis eſt, domi
Græcationis luxum imitarier,
Moresque Alexandri nefandos,
Quàm duce geſta foris Gradivo.
Indignor, abs ſe ſpernere tam procul
Plerosque verâ cum Sapientiâ
Frugalitatem, ſeque ventri
Dédere, more Epicuridarum:
Quales Vlyßis de ſocio grege,
Circæa vina audacter ut hauſerant,
Narrantur in verres aprosque
Degeneraſſe, pecus probroſum.
Tu pulchra honoris, tu decus imbibes
Virtutis, atram non vitij luem,
ERASME, quâ paßim ferê omnis
Jam ſcatet aula potentiorum.
Te namque prudens tot Sophia artium
Sanctis repertis imbuit; ac quidem
Culpata nunquam eſt ipſa cuiquam
Sobria vita, pijque mores.

AD EDOARDVM STAFFORDIVM, REGINÆ ANGLIÆ APVD GALL. REGEM LEGATVM.

PRINCIPVM *Regumque frequentat aulas*
Multus orator, decorantque crebri
Ora legati, prout alta rerum
Munia poscunt.
Cæsari hic vicinus adest RVDOLPHO,
Ille Amurathen Asiæ tyrannum
Mollit; Hispanæque alius profundit
Verba Pyrenæ:
Quosdam in Arctoas jubet ire partes
Sermo consultus, Daniæque tractum.
Te frequens populis, EDOARDE, *nunc* LVTETIA *cernit*
Regem apud Francum vigili labore
Munus injunctum studiisque obire
Debitis, curæque vices Britannum
Mittere in orbem.
Nam nisi in primis celebri fuisset
Nota Reginæ gravitas fidesque
Pectoris, candorque probatus, & STAFFORDIA *virtus;*
Quam tot in bellis etiam per annos
Plurimos dextrâ metuente vinci
Sole prælustrem mage reddidisti
Splendidus armis:
Non tuis commissum humeris ferendum
Pondus hoc ingens; neque tanta, dignè
Cui præes, mandata foret tuo provincia Marti.

Plura tu ſecreta viceſque rerum
Noſſe præſentum catus, intimaſque
Provido cauſas oculo intueri,
Non ſine laude
Gratiæ magnæ cumulum reportas,
Conſequuturus meritos honores
A triennalis ſpatij laborum
Fine peracto.
Iam quaſi coram videor videre,
Vt voluntati placidoque nutu
Conſonas Divæ licito papyros
Tempore nactus,
Proſpero cum DVGLASIÆ *nitore*
Inſulam ſoſpes repetas paternam,
Et redux matrem bene adhuc valentem
Rite ſalutes,
In tuæ caſto dominæ cubiclo
Proximum lecti latus occupantem,
Grande Nympharum decus, in ſuëtis
Quas hodièque
Educat ripis Thameſinus amnis.
O dehinc præclara negotiorum
Expedi momenta, graveſque firmo
Robore moles
Suſtine; quantas oneratus axe
Terga cæleſti ſubit acer Atlas.
Quo minus ſuccumbis, eo parata eſt
Gloria maior.

AD NICOLAVM COMITEM OSTROROGIVM.

CVI *navigata est nulla Thetis, Noti*
Nescit procellas, nescit amara aquæ,
Et nauseatum, fluctuosi
Quem ciet unda maris, tremorem.
Huic nemo pallentem incutiet metum
Pirata prædans, vulturij genus
Rapacis; huic nemo latronum
Ad jugulum fera cultra ponet.
Secura tuto quisquis in otio
Domi expetiscit degere tempora,
Periculosas continentis
Ille vias quoque præcavebit.
At nulla virtus, nullus honor pigros
Sectatur unquam: strenuitas decus
Meretur ingens, NICOLAE
Sanguinis Ostrorogi propáges.
Externa laudi est visere gentium,
Et nationum discere proprias
Cum more linguas, pluriumque
Rerum adeó sibi comparâre
Usum. Absoluto per mare per solum
Cursu, reversum te tua sospitem
Polonia exsultante demum
Excipiet peramica plausu.
Te cara mater femineum decus,
Te frater, aulæ fama Polonicæ,
Prensabit amplexu osculoque;
Gensque tibi reditum propinqua

Congratulando, lætitiæ genus
Omne apparabit. Denique te gravem
Adſciſcet aulai in ſenatum
Rex STEPHANVS, *metuendus heros*
Ob bellicoſæ robora dexteræ;
Cui ſceptra regnum Moſchica deſtinant,
Digno omnium qui jure princeps
Sarmaticis dominetur oris.
Tu carpe ſalvus, quod reliquum eſt iter;
Quòque ibis, unà cum ſuperorum ope
Tecum ire per gentes remotas
Vota mea atque animum memento.

Navigaturus in Angliam.

FLVCTVS *Oceani vagi*
Et vos Oceani numina fluctuum,
Tuque o flatibus imperans,
Perque altos equitans Æole gurgites;
Navim, quâ vehor, obvium
Ad portum properis ducite curſibus.
Sic & Nereïdum chorus
Vobis millè ferat ſerta virentia, &
Grati ſigna animi locem
Ipſe in gramineo margine litoris.
Pande o pande ſinûs, Dromo:
Ventus proſequitur vela ſecundior.
LONDINVM *memorabile, &*
Inſignem cupio viſere Regiam,
Reginamque Britanniæ,
Quâ nil ſplendidius, nil generoſius
Orbis totus habet, nihil

Admirabilius. Non ea seminis
Humani genus est, neque
Mortali similis (credite) femina:
Cælo duxit originem.
Divorum subolem nam polus Arcticus
Testatur. Via lactea
Exspectat reducem. Cedet ei lubens
Sellam Caßiope auream:
Ipsi quâ rutilos fúlgere candidæ
Vidistis radios facis,
Ante annos tredecim. quippe ibi Perseo,
Lævâ Gorgoneum caput,
Et dextrâ nitidum qui gladium tenet,
Vicina esse amat. Interim
Qui Cantabrigiæ gymnasium vetus,
Quique optabilis OxonI
Jucundo teritis limina in otio,
Vates, optima pectora,
Divam nobilium pectine carminum
Tantisper retinete, dum
Post ævi hocce senex inchoët alterum
Sæcli tangere limitem.
Exin, more Aquilæ, se juvenescere
Formosis videat genis:
Ac nobis reliqui copia temporis
Laudes sufficiat novas,
Amplam & materiem donet, idemtidem
Reginam celeberrimam
Ornandi numeris uberioribus;
Cuius fortiter inclitis
Virtutum elogiis lucter inémori.
Eo ... proxima ... portui

Sulcantur vada, jam carbasa contrahit
Nauclerus. Lyra tu fides
Alterno cohibe flexanimas jugo.

AD THAMESIM FL.

PARENS *olorum flumen herilium,*
Flumen Caystri nobilius vadis;
Dic, unde per regna hæc aquarum
Vnde tot innocuæ volúcres,
Recente lacte & Parrhasiâ nive
Candentiores? Ales Apollinis
Nusquam locorum tam libenter,
Tamque frequens habitare amat, quàm
Tuo gregatim creber in alveo.
Nempe istud augurium ominis est boni.
Excludere his ripis minores
Gens solet inviolata pullos.
Antiqua fama est, post Phaëthontium
Casum, & sorores cortice populi
Albentis obductas, & udis
Succina de lacrimis fluendo
Concreta; Cycno, qui Ligurum oppidis
Regnavit, album pectora in alitem
Fuisse mutata: atque nato
Regis idem maris accidisse,
Quem concitati robur Achillei,
Quia ense læsum non poterat dare,
Prostravit, adflixitque terræ:
Tum pater in volucrem ipsiusmet
Mutasse natum nominis, & manûs
Vertisse in alas dicitur, & cutem

Candent prævelasse plumâ.
Credideris celeri volatu
Ambos decoras huc per inania
Librasse formas, & generis decus
Auxisse multâ prole, quâ (nec
Deficiunt) Thamesinus amnis
Adhuc abundas; non sine maximo
Amœnitatis delicio, & gregem
Castum voluptate intuendi.
Vix ita pulcher erat, ut isti,
Ledæus anser, duplicis elegans
Creator ovi; de quibus inclitus
Castor Clytæmnestræque fulgor,
Cumque sorore Helenâ coortus
Pollux in auras. O mihi gutture
Cycnéa vox, aut lingua simillima
Scitê canentum, personaret
In numerum: cuperem Britannæ
Splendorem ELISÆ *dicere regium,*
Formamque summis cælitibus parem,
Vultumque maiestate plenum,
Non sine fulgidulis ocellis,
Stellæ gemellæ lucem hebetantibus.
Oris diserti mellifluam adderem
Facundiam, & sermonis usum,
Indigenâ locupletiorem.
Quot illa linguas callet, Achaicam
Præter Latinamque, ingeniosior!
Quot illa fortunæ & Minervæ
Dotibus, eximiisque pollet
Virtutum acervis! Dij facite, illius
Ex parte saltem mellea flumina

Loquentis adfectare Cleio, &
Dulciculam lyra suavitatem
Blandè æmulari possit amabilis
Linguæ, bonarum vindicis artium.
O quam beatas hanc & illam
Illecebræ memor æstimarim!
Quàm me beatum, cui venerabilis
Heroidos tam splendida munera
Diasque virtutes canendo,
More cycni, licet immoriri!

AD THOMAM BROMLEVM REGNI ANGLIÆ CANCELLARIVM.

QVO *tu munere fungeris*
Pleno sollicitis usque molestiis,
O BROMLEE, *Britannici*
Lanx æqui, & patriæ consilium Dices:
Illud non hominem, reor,
Naturamve hominis, sed potius Deum
Poscit, vel genitum Deo.
Tantis ecquis enim posse laboribus,
Tantis posse negotiis
Solus sufficere, & prævalidissimum
Æquis ferre humeris onus
Dicetur, graviumque ardua molium
Firmis pondera cruribus
Sustentare? Vides, ut nec Atlas quidem,
Quamvis corpore maximus,
Vastam signifero cardine machinam
Præfulcire queat, nisi
Artûs suppositos senserit Herculis:

Nec fastigia turrium, &
Templorum valeant alta cacumina
Durare inviolabili
Compagis serie; ni Telamonibus
Fundamenta cohercita
Structuræ sociis nixa superstitent
Pinnarum incolumem statum.
Sed res se bene habet. Te Themis enthea,
Teque Astræa polo redux,
Te fida Eunomia stipat, & integrum
Præstat, ceu Caryatides
Salvos ædificI cum cameris tholos.
Jura hinc sárctaque téctaque
Servas, & stabili regnum ope roboras;
Reginamque Britanniæ
Fulcis in solio strenuus aureo,
Gaudentem meritissimis
Securas populis reddere ferias,
Pacalique fidelium
Exornare oleâ limina civium.
Quæ vobis bona Faustitas
Plus uno maneat propria sæculo.

AD GVLIELMVM CÆCILIVM BARONEM BVRGLEIVM, REGNI ANGLIÆ THESAVRARIVM.

EVROPÆ *varios cognite* CÆCILI
Per tractûs, celeber non modò in Angliâ,
Aut Germanide terrâ,
Aut per Francida nobilem:
Virtutesne tuas, & sapientiam,

Et summam graviorum experientiam
Rerum, non sine magno
Doctrinæ cumulo, quasi
Hospes mirer in hac exterus insulâ,
An tanquam proprio jure domesticus?
Quum Regina potentis
Circumspecta Britanniæ
Tantum promeritis attribuat tuis,
Et tantum fidei credat idoneæ,
Vt cunctis in Olympum
Tollare ellogiis senex:
Solus sim reliquus, dicere qui tuas
Laudes ore pigrer, sponte aliâs viris
Dignis laude parato
Ac prompto memorabilem
Æterno Aonidum carmine gloriam
Propagare? Etenim si pietas tuæ
Mentis, canitiesque
Incorrupta, & ab integro
Manans corde fides, núllius óblita
Pigmenti specie, nec simulamine
Infucata doloso,
Spectetur: satis una erit
Quæque harum superis reddere te parem
Posse, & perpetuis gentem apud Anglicam
Consecrare papyris;
Quas & CÆCILIDÆ tui,
Sinceræ memores post tria sæcula
Famæ, perquàm avidê discere gaudeant,
Venturamque nepotum
Easdem perdoceant domum.
Quid præclarius est aut generosius,

Quam partum meritis eximiis decus
Derivare sequacum
Clara in stemmata posterûm?

AD CAROLVM HOWARDVM, SVMMVM ANGLIÆ THALASSIARCHAM.

NORTFOLCIORVM *progenies Ducum*
HOVVARDE, *vestram dum vagus insulam*
Hospes pererro, regiamque
Visito quottidianus aulam;
Non te salutem, non reverentiâ
Te digner, altum quæ deceat statum?
Tu mitis humanusque præ te
Non modò fers mihi comitatem,
Et singularis summa gratiæ;
Hanc re sed ipsâ continuè probas,
Probas & illam. Summa certè est
Laus procerum indigenûm, subinde
Adfabiles sese & peramabiles
Præbere in externos & in advenas.
Natura id ipsum liberalis
Vos docet, ingenuusque morum
Politiorum candor, & aureæ
Benignitatis temperies, lita
Liquore mulsi, melleique
Nectaris, ambrosiæque guttæ.
Hanc suavitatem, & lenia pectorum
Fomenta, linguæque illecebras meras,
Sic usque amamus fascinati;
Vt simulata etiam probemus

Et ficta nonnunquam, ut fieri solet
Plerumque, verborum innumeralia
Soni profusè prodigorum,
Obsequijque operaque largæ.
Contra tumores ódimus admodum, &
Fastidiosæ corda superbiæ,
Ritum ferarum præferocum
Et rigidas imitata cautes.
Inflata mansues & placidus fugis;
Fugis modestus CAROLE *turgida.*
Hinc præter omnes te Camenæ
Te Charites celebrare sumunt.

AD ROBERTVM DVDLÆVM, COMITEM LEICESTRIVM, REGIÆ IN ANGLIA HIPPOCOMIÆ PRÆFECTVM.

REGNORVM *stabili sorte potentiam,*
LEICESTRI *Comes inclite,*
Nervosque Herculeis non sine viribus,
Felicemque hominum statum,
A quo præcipuè, aut unde petendum erit,
Divino superûm nisi
A nutu? Superis scéptraque & ardua
Fasces imperij graves
Curæ. Per superos stat, rata cardinis
Firmi robora quo minus
Languefacta ruant. Res ea numini
Accepta est referenda; quo
Fortunante, potens inviolabili
Rerum se moderamine

Exsertat capulus, prævalidæ manus
Gestamen, rigido insciens
Tangi Barbaricæ more tyrannidis:
Cui nec quod merito pium
Æquumve est oculos aut animum adficit,
Nec lenimine pectoris
Mollit sævitiam mellea comitas,
Sed vis intolerabilis
Pro desiderij cuncta libidine,
Effreni instar equi, malis
Suadet consiliis aut agere, aut agi
Curare exitio sui, &
Subjecti populi pernicie ultimâ.
Tolle o lumina tolle per
Gyrum, & trans vitreos Oceani vagi
Porrò respice gurgites:
Exemplumne petes? Dij melioribus
Prospexere Britanniæ
Fatis, quam studiò pacifico regit,
Tranquillamque regat precor,
Pollens magnanimæ dextra viraginis;
Dignæ, cui favor annuat
Cælestum patriis e regionibus
Plures posse colonias
Transmigrare novos orbis in extimi
Tractûs, atque alium insuper
Mundum veliferis quærere navibus,
Austrinæ attiguum plagæ
Et flabris Zephyri mitibus. Occupet
Illas fortis & adserat
Gentes præsidiis virgo Britannica,
Nostrum numen; & a sua

Zonæ

Zonæ flore recens indigetata humus
Nomen VIRGINIÆ *gerat*.

AD PHILIPPVM ET ROBERTVM SYDNEIOS, VIROS ILLVSTRES.

PHILIPPE *Musarum nitor*
Phœbique, & orti Pleiade;
Honos ROBERTE *Palladis,*
Flos Gratiarum germinans;
Anglicæ decora aulæ:
Ambo Deabus omnibus
Cari Deisque singulis;
Ambo Dionæ suavibus
Digni reperti basiis,
Amplexuque Dianæ:
Lenem favoris halitum
Meis Camenis obsecro,
Vestræque mollem gratiæ
Adflate mi Favonium,
Dignus sim modo, & illæ.
Natæ verecundo genas
Pudore suffusæ, timent
Vulgi sub ora publica
Prodire nondum puberes,
Necdum amoribus aptæ.
Pater veretur, ut satis
Cultæ polirulæve sint.
At purpurisso, polline,
Fuco, œsipove succido,
Aut Achaide cretâ,

Vnctave cerussæ litis
Adulterari pharmacis
Vultûs puellares negant,
Pigmenta cuncta respuunt,
Adscitosque colores.
Ac proinde nativæ magis
Amabitis formæ decus;
Magis figuras has sine
Colore comprobabitis,
Sincerasque probasque.
Natura naturæ æmula
Quæque est suæ. Si filiæ
Sui Minervam simplicem
Parentis exprimant, sat est;
Sat est, si nihil adsit.

AD FRANCISCVM WALSINGHAMVM ET ROBERTVM BEALVM, REGIÆ ANGLICÆ FAMILIARES.

PEREGRINAS *potuisse in regiones*
Penitrare, & sine damno superare
Maris alti fremebundas rate durante procellas,
Genitalemque in humum denique salvum
Ad amicos tria post lustra reverti
Quatuorve, innumerarum experientissima rerum:
Generosi est, animique ad mala fortis:
Bona sors hæc quibus accepta ferenda est
Posituris, rata portans ab Olympo omina fausto?
Neque Proteus, neque Vertumnia Morphe,
Neque casus, neque Fortuna, rotæve

Temere Ixiona volvens dubiâ ambagine gyrus,
Genium addit comitem impune ducemve
Bene natus; ſed amicabile Numen
Superûm rex, ope cuius ſtipulatoque favore
Mala cedunt, fugam adornantque pericla,
Sibi primas merito poſcit in omni
Tribui reque locoque, & pariter tempore quovis.
Tibi WALSINGHAME *præclare, tibîque*
BEALE *ornate, ſat iſtocce ſuperque*
Manifeſtum eſt. Ego veſtras ubi luſtravero terras,
Prope ſeſſus ſtatui quando viarum
Mihi metam, variorumque laborum;
Loca quæram peramœna & bene ſecura Camenis:
Modò, quæ pectore multumque diuque
Agito, reſpicient vota volentes
Superi, nec meliorem mihi Fatum reſecet ſpem
Requiei potiundæ vel in arvis
Proavitis, vel in oris alienis.
Quid enim tam diuturno ſpatio creber oberrem?

AD DANIELEM ROGERSIVM, REGINÆ ANGLIÆ LEGATVM.

DVM *vitâ fruar hac ſuperſtes,*
ROGERSI *decus Angliæ,*
Reginæ meritas Britannæ
Laudes ore hilari canam:
Dignæ, cui mea meque totum
Vni devoveam lubens,
Mancipemque, per huius ævi
Quidquid mi fuerit ſuper.
Sum facturus idem, ſupremo

Postquam tempore vixero;
Cum velocis ahena Fati
Uis, & Parca valentior,
Divûm munere commodatum
Me reposcet anhelitum.
Quei facturus idem? rogabis.
Supplex ætherium Jovem,
Supplex Aonidumque patrem
Deprecabor Apollinem,
Vt post fata meus remigret
Uivax in niveos cycnos
Spiritus, Thamesim incolentes;
Limpidum Thamesim, meo
Factum carmine clariorem.
Nam quo perpetuus gregem
Plurium Thamesis cycnorum
Alet, plúraque perstrepent
Rostra; eo quoque lætiore
Divam gutture concinens
Clangam. Quisquis & hos olores
Inaudiverit oscines,
Viderítve, Melissus, aiet,
In his vivit oloribus.

PAVLI MELISSI SCHEDII, FRANCI

MELICORVM LIBER TERTIVS.

AD ELISABETHAM ANGLIÆ REGINAM.

O Diva, claram quæ regis Angliam,
Potens beatos reddere quos velis,
Dignosque regali favore:
Accipe fronte precor serenâ,
Quæ dedicamus carmina Numini
Tuo volentes. sic Genius tuus
Vigescat æternum canoræ
Suavibus in numeris Thaleiæ:
Sic ipse perpes præco tuæ ferar
Laudis per orbem: quâ Boreas strepit
Sonorus, & lenis flat Auster;
Quâque oriens micat occidensque
Titan, Olympi perpetuum jubar.
Testes meorum sint volo carminum
Vterque Sydneius, Rogers*que;*
Quique tibi mea verba reddet
Gilpinus, *Augustâ mihi cognitus*
In urbe, Suevi cæruleis aquis
Lyci rigatâ: quo Rvdolphvs

Imperij proceres frequenti
Manu evocatos consulere invicem
Communis in rem jusserat arbiter
Statûs, & incrementa latis
Publica subsidiis tueri.
Me gratiosum te penes hac chely
Spero futurum. Sit precor o meis
Bono Camenis, velle plenum
(Si jubeas) opus exarandum,
Regina, de te suscipere, omnibus
Perfectum ad unguem, quâ potero, modis:
Prositque, de te Diva nullas
Ter duo lustra tacere chartas.

AD ROSINAM.

ROSINA *bella, floridis apricior corymbis;*
ROSINA *pullulante lætior myrto,*
ROSINA *liliis rosisque pulchrior,*
Perenne virginum decus:
Sereniore dum mihi coruscus auspicatum
Nitore Sol diem quater decennalis,
Fluentem ab usque primulâ recentium
Crepundiorum origine,
Reducit, aureis micans jugalium quadrigis:
Bene ominare. sic & ipsa ab Aurorâ
Et imminente salveas ab Hespero,
Agens diurna lustrici.
Bene ominare; meque ter quaterque nominatum
Jube salute prosperâ frui tecum,
Licebit exteris ob illa regia

Duella in angulis vager.
Quis autumasset? en adhuc, per octo lustra, calebs
Et hunc morante cerno Marte natalem:
Tamen virente mi comam induit nigram
Pudens Oliva termite;
Etruriæque corculum volens honesto Senas,
Oreadasque perlibenter adspecto,
Modestiore fronte & ore praditas.
Benigna bruma post iter
Latinum, & urbis Ausonum perambulationem,
Viasque cognitas, amœnius prabet
Poli sub huius axe, pra quod expeti
Domi queat, triclinium.
Feros tumentis Hadriæ dehinc timere fluctûs
Supersedebo, seu fragosa Pœnini
Gelu rigentis expavere pracipi-
tia. Vt reducta vallium,
Vt hacce collium juvant reflexa, fontiumque
Scatentum ad ima lene murmur! heic lauri
Virent, viretque silva Palladi sacra,
Citrisque consitum nemus.
Cupressus atque pinus heic stat; ilicesque frundent;
Fragrantiusque myrteis odorati
Replentur halitu decenter hortuli,
Et usque ver novum tepet.
Domus canore Musico, & sonore nabliique &
Lyræ resultat. Istiusmodi vivant
In otio ac quiete Lipsius, precor,
Et ipse Dousa nobilis,
Et ipse Carrio, & Grapheus, & ipse Giselinus
Novans vetusta sacla; vosque Lernúti
Modique, pectora absoluta, non sine

Typos amante Golzio.
Idem precabor, ac lubens, & Vtenhovio ipsi,
Et eius intimis: idemque Melléro,
Coloniensi quo celebrius cluet
Canente territorium.
Idem hocce Gulielmium tagat Decembre votum;
Amore qui rosarum Adonidum captus,
Trecenta cum rosis canistra mollibus
Deæ sacravit enthea.
Ibére Mars facesse, Mars Iber facesse: tuque
Redoccupare Belgium vel invita
Memento Pax, quietis exsulis soror,
Alumna dulcis otij.
Eamne, & optimam alloquar sodalium catervam?
Vetor. Sit ut nimis remota, salvere
Tamen per ora vos jubebo prodromi,
Amata Cynthio cohors:
Et inter hancce symbolam, memor gregis diserti,
Scypho litabo septies coronato:
Simulque saxo coram adesse te, mea o
ROSINA, *melle dulcior,*
Fragrantiorque balsamo, nitentior ligustro
Cycni.que plumulis. Adesse te prestó
ROSINA *saxo opinione, & abditam*
Trahace hiabo carmine;
Idemtidem o cupita bis decem irrito per annos
Proco, sed usque mi negata; quæ nunquam
Potis vel uno ocellulo viderier,
Nisi semel per Ideæ
Imaginariæ, polo silente, conspicillum.
Inanis hinc amator exstiti formæ
Tuæ, virago. Mantis inde plurima

Mihi futura Christius,
Neque hoc rogatus, immo vi manum intuens prehensam
Palam omnibus, sed invidenda prædixit;
Fore auguratus, ut Diana vicies
Rotante circulo prius
Meare signa cerneret per obviata fratris
Citum Phlegonta, quàm tuæ virum Zonæ
Hymen doceret arcta vincla solvere.
Abisse terminum hunc scias:
Propinquat hora debitæ statuta pactioni.
Quid immorare? quid meos in obliquum
Repellis ambitûs? quid ægrimoniis
Jecur misellum acerbius
Premisque & angis? Euge, seu Britanna vel Batáva
Meum tenetis, aut Etrusca, deside-
rium, vel Hadriana litora, aut novæ
Beata rura Franciæ,
Lacûsve ripa cogniti minus minusque; seu vos
(Libentius quod hercle crederem) casto
Deæ fovetis in sinu Melannides;
Paterve Rhene eam tuo
Ab amne, Naidum sacro vides choro aggregatam,
Hymettio ore dulce nectar haurire,
Catumque pectus Attico imbui favò:
Ad illa quæso commodum
Pedes euntis advenas loca apta sistitote,
Vbi illa degit, anxiumque fors exest
Sibi ipsa cor, medullulamque tabidam:
Amore tum vicario
Praadligata nemini, pudica corda Nymphæ
Ad hoc meum cor, o Cupidines, strictim
Eatenus ligate, quâ cohæreat

Jugalis usque copula.
At ipsa non minus flagrans ames tuum Melissum, & Colas ROSINA, *quàm perusta Thaumantis*
Amasse fertur alma Mémnonis patrem, aut
Diana pulchra Virbium.
Vtrimque faxit hoc Venus, tot invocata votis,
Decensque Juno, prónubæ gerens munus;
Bonusque Lucifer diem advehat bonum:
Vlysse ero beatior.

AD ELISABETHAM ANGLIÆ REGINAM.

TANTINE *sum, Regina, de me*
Vt rogites volens,
Vbinam locorum victitem?
Tantine sum, Regina, Musas
In penetral tuum
Vt amanter acceptes meas;
Mihîque magnas proinde grates
Sic jubeas agi,
Quasi quid merenti gratiæ?
Fortaßis & ROSINA *quæ sit*
Nostra, rogaveris.
Equidem ipsemet (credas velim)
Ignoro. nunquam enim Rosinam
Vidi ego, quam cano
Cecinique, quamque post canam.
Vmbram ergo captas o Melisse?
Omnimodis: quia
Procul hinc abest corpus Rosæ;
Nec sat scio, quonam sub axe

Eutopiæ. Peris
Igitur Rosinam, & perditum is
Et tempus & te France? quid tum?
Dummodo non meæ
Pereant imagines ROSÆ.

IN NATALEM ROSINÆ.
AD FLORAM.

VIRGO, *quæ florum studiosa cultis*
Præsides hortis, decus herbularum;
Sive tu Chloris, Dea, sive gaudes
Flora vocari:
Candida natalis adest ROSINÆ;
Fac tuæ pulchris manibus Napææ
Mille jam nectant maris ex virenti
Rore coronas.
Naiades castæ, Dryadumque vernans
Turba, cum Nymphis aderunt pudicis;
Gratiæ & Musæ quoque, Oreadesque &
Pura Diana.
Sparge pulsandam pedibus Dearum
Mollibus terram violis rosisque;
Alba Junoni foliis tenellis
Sparge ligustra.
Dum choros ducent mea cura Divæ,
Præcinens Clio, præiensque Pallas
Rite festivo nova temperabunt
Gaudia plausu.
Phœbus aurato residebit arcu,
Personans leni citharâ. ROSINAM
Myrtus incinget, mihi digna crines

Laurus obibit.
Adfer huc unguen puer, ac Lyæum:
Adfer huc stacten, genus omne succi,
Magma, pastillos, Syriisque vecta
Balsama ab oris.
Hæc dies sollennis erit: quotannis
Hanc diem, & te Flora, meamque Nympham
Annuo nostræ celebrare pergent
Carmine Musæ.

IN FONTEM HORTENSEM ELISABETHÆ REGINÆ ANGLIÆ.

O ARGENTEOLIS *lucide rivulis*
Fons, & frigidulis limpide glareis;
Ecquæ Nympha loci te gelido cavæ
Rupis ab antro
Limphis tam riguis elicit uberem?
Vt persæpe tuas margine in herbido
Miratur scatebras gemma Britanniæ
Dulcis ELISA!
Vt persæpe sitim languidulæ cies!
Tu candente oculos pascis imagine;
Aures tu satias murmure; tu rigas
Labra liquore.
Os, aures, oculos devoveo tibi,
Crystalli Cypriæ splendidior vitro
Dulcis fonticule, o, fontis Ilißij
Dulcior undis.
Monstra quæso mihi, quæso tuam mihi
Nympham monstra, agedum. Nobilium lubens

Illam Naïadum præficiam choro,
Nobiliorem
Quàm vel Cymodoce, quàm vel Erotion,
Vnus vel niveis candida Amyntias.
Sic nunquam tua nec ſicca, nec arida
Vena dehiſcat;
Sic herboſa tibi gramina veſtiant
Ripam; ſic viridis pomus opaculâ
Defendat rapidum frunde Caniculæ
Deſuper æſtum.

IN HORTVM ELISABETHÆ REGINÆ ANGLIÆ.

VERNE *Reginæ decor o Britannæ,*
Summa præſentis dominæ voluptas,
Arborum denſis fruticumque ſilvis
Hortule florens:
Quis tibi vatum neget eleganti
Elegans carmen? quis Apollinari
Frunde velatus tibi cantitare
Pauca recuſet?
Hauriat virago potens volenti
Aure ſedatos modulantis orsûs;
Heic Roſas inter medias, & inter
Lilia cana,
Ductili puris ſaliente limphâ
Fiſtulis; & luſciniâ, ſonori
Gutturis doctâ, melos integrante
Lucis & umbra.
Dum cano ſeptos nemoris recesſûs,
Aut parum o frigilla ſilens quieſce,

Dauliam ſuavi cata provocare
Voce magiſtram;
Aut ſimul dignas celebrate mecum
Hortuli laudes: ſed ut hæ per ævum
Omne creſcentes in heræ benignæ
Vota redundent.
Qualiter vix Heſperidum fuiſſe
Ceſpites cultos puto, vixque Cyri
Penſiles hortos, & amœna Adónis
Alcinoique
Frundeo ornatu decorata tempe:
Tale pol maiusve decus canemus
Areas ornare tuas comatis
Hortule ramis.
Heic odor, quali fruitur Sabæus:
Heic nitor, quem Semiramis petiſſet:
Heic color, quo ridet hians beato
Copia cornu.
Dulce præluſtri ſpatiari in aurâ
Mane; jucundumque meridiari;
Veſperi ſuave eſt abeunte Sole
Paſcere viſum.
Heic bonum eſt dormire, bonum eſt morari:
Cultui gnavo melius vacare:
Optimum, cantûs hilares jugare &
Dulce poëma.
Cultor herbarum memor atque florum,
Atque radicum ſub humo latentum, &
Stirpium priſca & nova ſingularum
Nomina ſignet.
Tum ſalutarem propriamque & aptam
Omnium; Macer quaſi quis renatus,

Vimque virtutemque potentiamque indagine prodat.
Non opus nostræ frutices ad unguem
Persequi cunctos, variasque plantas:
Præstet hoc malim indigenæ resultans
Musa poëtæ;
Cui per abstrusos vaga corda gyros
Scitus errorum labyrinthus urget.
Pieri o fesso liquidum canenti
Porrige fontem.
Hæc sat est tentasse levi sub umbrâ
Pampini. Salve mihi ter quaterque
Hortule, & Regina vale trecentos
Sospes in annos.

EVPHROSYNÆ HÆNZELIÆ AVGVSTANÆ.

QVÆ *tam candidula est manus,*
Ebur Indicum
Niveo colore
Alabástraque vincens;
Cuius littera ductibus
Calami integris
Nitidam salutem
Operosa Melisso
Adscripsit Latio sono?
Manus ista pol
Manus esse pulchræ
Mihi prodita certis
Signis EVPHROSYNÆ; *quòd hæc*
In epistolâ

Meliore fratris,
Animi indice, multum
Me salvere sibi jubet.
Quid ego tibi,
Tibi quid rependam
Meritißima virgo?
Grates dulciculæ feram?
Nimis hoc parum est.
Resalutem? id ipsum
Minus. attamen ipsi
Grates EVPHROSYNÆ *lubens*
Ago maximas
Habeoque; porró
Sed agam, sed habebo
Semper; quin referam. sed &
Ita nunciis
Resaluto verbis,
Magis officioso
Hanc ut pectore non queam:
Ita blanditer
Resaluto blandam,
Vt amantis amorem
Contestetur Erotion.
Quid enim tibi,
Tibi quid rependam
Meritißima virgo?
Te formosa quadrimulam
Ego noveram
Viridi sub ævo,
Charitumque dicatam
Musarumque sacris choris.
Tua bis novem

Prope

Prope finit annos
Modo grandior ætas,
Iam te Melpomene leves
Docuit fides
Celeri increpare
Digito, resonosque
Vivâ voce, per ambitûs
Modulaminum,
Iterare cantûs,
Medio in grege Phœbi.
Iam te Pallas adinstruit
Phrygius opus
Geniale telis,
Dubio Labyrinthi
Septo texere cónditum,
Et acu recens
Variata molli
Bene pingere fila.
Sic & parvula dum foret
Ariadna, sic
Pudibunda gnavas
Solita Icariotis
Exercere frequens manûs.
Ibi nec lyræ
Aberant, nec odæ:
Aderantque laboris
Salamen citharæ. Fuit,
Tua cum mero
Labra melle tincta
Licuit mihi coram
Audire, & modulos simul
Canere. En erit,

Vt in Italorum
Diuturnior oris
Lentê commorer incola ,
Viridem Lycum
Procul ingemiſcens
Nitidamque videre
AVGVSTAM, *decus urbium?*
Erit, ut meì
Specioſa ſomni
Per inania fruſtrer?
Abſens cerno ego cerno te
Lepidiſsima,
Propriam figuram
Oculis animoque:
Nam non mentem animi modò
Rapit impetus,
Sed & ocyores
Rapiuntur ocelli
Ad quæ diligimus loca,
Licet avia
Penitus. Tametſi
Igitur procul abſum
Veſtris corpore finibus;
Tamen Alpium
Iuga verticoſis
Prohibere timebunt
Dorſis, quo minus hoſpiter
Propior Lyci
Aliquando Nymphis,
Nemus inter & hortos;
Vſus nempe volucribus
Avidæ Spei

Taciturnus alis.
Siquidem omine dextro
Spes ultroque citroque iens
Benesuada, mox
Fore pollicetur,
Vt amœna sub horni
Opportuna Favonij,
Et hirundinum
Reditûs apricos,
Iterum ipse redux sim.
Hanc ut Lucifer advehat
Roseus diem,
Niveis notandam
Ab utroque lapillis;
Votivâ EVPHROSYNE *roga*
Superum patrem
Prece. Virginali
Prece flectitur æther.

IN BARBARAS
HÆNZELIORVM.

A SVAVITATE *Suevicæ*
Gentis alienum, quid putem
Aut unde nomen barbarum
Duas habere fratrias,
Hænzelliorum conjuges,
Vos dicitote Suevides
O dicitote Nymphæ.
An uxor Henrici fera est?
An nupta Baptistæ ferox?
Vtrique nomen Barbaræ est;

Non barbaris quod vultibus ;
Aut barbaris ſint moribus ,
Non quòd Minervâ barbarâ ,
Aut barbarâ loquellâ :
Quæ Nicomedeiæ data eſt
Juſſu Dioſcori patris
Ob Chriſtiana dogmata
Virgo tyrannicæ neci ;
Transmiſit in Suevas plagas
Martyr beata exoticum
Sed liberale nomen .
Quid fratriâ hac formoſius ?
Quid fratriâ illa pulchrius ?
Vtrâque quid pudicius ?
Non mitis hæc illâ magis ;
Non illa comis hac magis .
Hanc rarior dos ingenI ,
Illam indolis venuſtat .
Ambæ niſi ſuaviſſimæ ,
Ambæ niſi dulciſſimæ
Fuere , ſunt , & poſt erunt ;
Adeſte : diverſam omnibus
Teſtetur Henricus ſuam ,
Baptiſta teſtetur ſuam .
Tacete , ni poteſtis .
Henrice muſſas ? non ita eſt ?
Baptiſta muſſas ? ſic pol eſt ,
Vt diximus ; nec dixerit
Falſò celebrator palam
Veſtrorum amorum candidus ,
Et dona quisquis obvius
HænZelliana laudat .

Bene o valete, & vivite
Bene, optimi fraterculi,
Vosque optimæ sororculæ.
Cœpto ſecundentur pari
Veſtræ familiæ; queis Hymen
Fraterculare pectus &
Sororiare ſentit.

IN LABIAS ROSINÆ.

QVALIS *renidet florida Punici*
Fiſſura mali, quod numeroſior
Vtrinque granorum rubentum
Copia ſubter operta rupit:
Tali decenter mollia diffluunt
Labella riſu flexanimæ RHODES,
Inter canendum ſuave, & inter
Dulce ſono patrio loquendum.
O delicatis ora coralliis
Rubentiora, & purpureis roſis,
Formoſa quas ſputo cruoris
Ipſa ſui Cytheréa tinxit;
O ſive Pithûs ſive Cupidinis
Liquore gratæ ſparſa medullulæ,
O plena divinis beati
Nectaris ambroſiæque ſuccis
Labella; quàm vos geſtio vel ſemel
Diſſuaviari, ſi licet, ut libet:
Quo nempe Celtæ, quove Belgæ
More ſolent teneras puellas.
Caſtê ac pudicê ſic tamen, ut nihil
Præter ſalutem tetricitas gravis

Sentire dicatur Catonis,
Aut anuis vigilax ocellus.
En adfluentis rore saliuulæ
Humescit udo lingua sub angulo,
Pellecta flammantes rubore
Has labias propiore labri
Compáge iunctis tangere basiis.
Si maior essem, Carolidûm satus
E stirpe; sanê non vererer,
Quale dabat Salomon venustæ
Prudens Sabææ, tale etiam tuis
ROSINA *malis figere savium.*
Quin ipsa tu quo celsiore
Nata loco es, seriemque vestram
Tot rebus anteis; hoc gere te precor
Submißiorem, si tibi diligor:
Et antevertens appetentis
Oscula, me prior o sculare.
Mea antevertens oscula, me prior
Exosculare, inquam, & thalami fidem
Promitte. Promitto vicißim,
Basiolum fore tale gratum
Æquê, & beatum non minus, atque quod
Haud aio raptæ Tyndaridi Paris
Dat, sed quod aut lentê reverso
Icariotis amans Vlyßi
Indulsit, aut regina Britanniæ
Statura lecti fœdere (quod quidem
Sperare nunquam nec queat nec
Debeat, Hectoreus nisi heros)
Sponso futuro non bene deneget.
Quid o moraris bella ROSINA*? qu*

Cunctaris? Aut tu basia me,
Aut mihi te sine basiari.

AD TVRTVRES SVOS.

TVRTVRES, *sacri Veneri pudicæ,*
Qui pares unis animis, & unis
Mentibus, concorde toro beatum
Degitis ævum:
Ecquid auditis gemitûs Melißi?
Ecquid hauritis querulas loquellas,
Mane quas primo gemo, quas anhelo
Vespere sero;
Conscios vos esse mei sonoris,
In dies quo canto meam Columbam,
Novi, & hoc ipsum mihi testis æquê
Novit Acanthis;
Ægra curarum resonante cantu
Scita lenire, & sociâ accinente,
Tempus ut fallant grave, milleformes
Promere voces.
Ructus en creber magis aggemiscit
Ingemiscenti, neque rariore
Vester obtutu labra anhela visus
Spectat hiantis.
Nostis apprimê, mea Turturilli
Cura, quàm constanter amem colamque
Vnicæ fato mihi destinatum
Pectus amicæ.
Nostra erit tandem, licet octo menses
Luna complerit nova transigendos;
Vosque post escæ satie cupitæ
Pascet alumnos.

Vivat o mecum pariter ROSINA
Invicem sicut bene victitatis!
Talis o regnet mihi mutuo con-
cordia lecto!

AD AVRORAM.

AVRORA, *Solis splendor ille pulchrior,*
Quo purpurare cernitur
Et mane cælum & vesperi serenum;
Formosa nata lucidissimi Jovis,
O ter quaterque & amplius
AVRORA *salve. Te meis venustam*
Quoties ocellis lætus adspexi, palam
Videre ELISAM *sum ratus,*
Britanniæ illam doctam & eruditam
Reginam, in illiusque vivâ imagine
Meam ROSINAM, *tot libris*
Tot luculentis carminum involúcris
Claram; poëtarumque mille versibus
Pridem celebratam, in mei
Tantum favorem, gratiamque Nymphæ.
AVRORA, *quid te in orbe toto est pulchrius,*
Formosius, venustius?
ELISA, *quid te splendidum magis, quid*
Illustre regificumque te mage uspiam?
ROSINA, *quid te dignius*
Celebriusve aut notius per orbem?

IN AVICVLAS SVAS

REGVLI *quondam genitalis auræ,*

Aëris nati, & nemorum potentes
Alites; sed nunc caveæ inquilini
Corpore servo:
Omen acceptum canitote quæso
Oscines dextris mihi gutturillis:
Tuque nil lævi cane sis ROSINÆ,
Dulcis Acanthi.
Ecce Sol ætherque simul puellæ
Hortulum favente meridianum
Lumine adspectant, bona pollicentes
Quæque precanti!
En Dionæam niveam columbam,
In meum quæ se gremium, volando
A domûs castæ propiore tigno,
Sponte receptat!
Jam diu vinclis ego mancipatas
Vos manumissas dabo, singulisque
Aureum anellum pede complicabo,
Cum titulo isto:
LIBERA HÆC VOLO SIT AVIS MELISSI.
Ibitis, quo vos per inane ducet
Aura, quo frundens nemus incitabit
Præpete cursu.
Antè continget tamen eximendis
Osculum. rostella rubris labellis
Blandiens vobis hera basiabit
Terve quaterve.
Aucupum nulli hinc subitura visci
Præda cedetis, neque captiosas
Sentiet fixo pedicas adhæsu
Mobilis ala.
Si tamen fors incideritis in rem

Non bonam; fraus omnis abeſto, rite
Cognito, vobis merito obtigiſſe
Libera jura.

AD NICOLEAM ET LOIDEM VIENNÆAS, CLAVDII ANTONII BARONIS CLEREVANTII FILIAS.

MVSIS *amicæ, cáraque Gratiis*
Binæ ſorores pectora, germinans
Stirpis Viennææ propago,
NICOLEA *o mea, tuque* LOI;
Sic in Minervæ & Pieridum choro
Teretis ævum? ſic animum entheis
Paſcetis in Floræ viretis,
Et veterum Sophiæque libris?
Sic Graia paßim cum Latiis aquis
Exhaurietis flumina? Quàm bene
Factum, quòd in doctis puellis
Malueritis habere nomen,
Fruique famâ, quàm vel acu levi
Pollere tantum, vel radio aut colu;
Tramâve telæ multiformis
Pallada Cecropiam æmulari!
Quid, quòd rotundos cogitis in pedes
Sonos Latinos? & calamo duce
Quaſcumque formas luculentê
Pingitis, effigieſque rerum;
Veſtri ſequutæ rite per omnia
Manum magiſtri, & dia domeſtici
Reperta BOISSARDI: *neque ipſas*

Textilis in bicolore lino
Pictura fallit? Dic mihi, dædala o
Natura rerum: Quis potuit Deus
Perfectum ad unguem tot beatis
Artibus imbuere elegantum
Pectus sororum? Quæ Dea tot catis
Raram replevit dotibus indolem?
Quæ pulchritudo, quæ venustas
Emicat ex utriusque vultu!
Cui præferamus Nicoleam Deæ?
Cui comparemus Loida numini?
O dignam Olympi sede matrem,
Sidereoque comas perennes
Honore cingi; cuius ab ubere
Duxere natæ lactea flumina!
Nimirum equestris Clærevanti
Haud alias potuisse virtus
Dicetur olim gignere filias:
Avita virtus, quâ nihil exstitit
Maiorum in ævo nec minorum
Nobiliusve celebriusve,
Amœnum ad amnem Sequanici Dubis.
Nam vester, o Nymphæ, eximius parens,
Vt ille Mæcenas Etruscis
Regibus ortus eques, perinde
Burgundiorum sanguine proditur
Regum creatus. Quale fuit decus
Quantumque non solum propagi
Magnificæ, generique vestro,
Sed Christiani nominis ordini,
Quæ Clodovæi sponsa iniit torum
CLOTILDIS *heroina, regi*

Francigenûm capitalis auctor,
Gauderet ut Baptismate tinguier
Sacro, & salúbrem Christiadûm fidem
Amplecteretur? Non BEATRIX
Illa ferax quoque, Friderico
Quæ Barbarossæ nupsit, ab inclitâ
Vesontione traxit originem,
E stirpe vestrâ nata mater
Cæsaribus ducibusque claris?
Hæc cogitando mecum, & in intimas
Res intuendo mente sagacius,
Præconia & famam decusque
Mirificê rapior vetustæ
Cantare gentis: nec queo percitis
Oestro Camenis ora sonantia
Jubere mussare, & retrorsum
Propositi revocare habenas.
Sinetis ergo dehinc vel idonea
Quæ tento, vel saltem ah minus apta me
Fari, o sorores, bina Phœbi
Sidera, Castalidumque ocelli.
Quòd si parum uni forsan & alteri
Amor satis sit noster: in hoc tamen
Scitote vestri neminem usquam
Vivere me studiosiorem.

AD CATHARINAM HEVIAM CLEREVANTIAM.

O FILIARVM *nobilium parens,*
Ex Heuïorum creta propagine,
Matrona, non Junone magnâ,

Non Ope primigena, neque Hebê
Minor. quid est, quod carminibus meis
Defers honorem tantum, ut & ipsamet
Nataque, dono unâ tributo,
Ni niveis manibus salutem
Adscripseritis? Non ego maximi
Talem favorem muneraque æstimem
Transmissa, præstantisque gazæ
Intemerata loco reponam,
Perennis indicium (auguro) gratiæ,
Quâ prosequutæ me estis, ob unicum
Melos, Mosellanas in oras
Non sine consilio sagacis
Missum Minervæ? Vivat id omne per
Ævum; atque Metis, inde Grymontio,
Arcique Montoæ decórem
Splendidiusque subinde nomen
Æternet. Atqui digna es, item tua
Sunt digna sanè pignora, de quibus
Nunquam obticescat Fama, nunquam
Posteritas sileat futura.
Virtus VIENNÆ *sanguine regio*
Burgundiæ sub limite originem
Traxisse, longævâ nepotum
Per titulos serie feratur.
Gens HEVIORVM (*sæcula quinque jam*
Fluxere) *claris ex Eburonibus*
Metensem in urbem prædicetur
ROGERIO *duce commigrasse.*
Quin ipse de me sic meritus bene
Robertus ille est Heuïus, ad lacûs
Versante secessum Melanni;

Sic etiam tuus ille natus
Franciscus ultro notitiæ meæ
Adsuevit, ad Nitci hospita flumina,
Suasore Boissardo & Trelæo:
Vt nec amicitiæ me eorum
Vnquam, nec illos pæniteat meæ.
Ac proinde quodcumque hac proficiscitur
Ex mente, sic in vos profectum
Credite, uti faciam tibîque
Tuisque rem gratam, ac memorabilem
In omne sæclum. Si mereor, tuum est
Hoc nomine uno me meosque
Perpetuo CATHARINA *amare.*

IN NVPTIAS NICOLEÆ VIENNÆÆ CLEREVANTIÆ.

RIPAS *Mosellæ, & patria cæruli*
Linquit Grymontis culmina, Oreadum
Festiva cultrix Naidumque
Aurea NICOLEA, *propago*
Divina matris, flos Clerevantidum,
Itura in arcem Sequanicæ plagæ,
JAVCOVRTIO*que optata Nympha*
Purpureos thalamos marito
Stratura. Nymphæ tu Venus i comes,
Salvamque duc per difficilis viæ
Longinqua, cum sorore binâ
Et numero genitricis almæ.
O quàm flagranti pectore & intimis
Exspectat illam sponsus amans fibris,
Burgundiorum stirpe regum

Editus! Eia agedum fer, inquit,
O Diva lætis omnibus meo
Sperata voto gaudia: da toro
Videre partem destinatam,
Nomen ab eximiâ Viennæ
Domo trahentem nobile. Sic ait;
Ternasque juxta pro meritis tuo
Vovet corollas ipse fano
Aureolas, totidemque Amori,
Fratrique Amoris. Tu Dea munere
Contenta voti reddito compotem
Et hunc & illam, liberosque
Conjugij facito auspicati
Formosa tollant pignora; quâ genus,
Quâ nomen altum, quâ celeberrimam
Semper propagatura famam
Per decus & titulos equestres.

AD LOIDEM VIENNÆAM.

LOI *verecundi flos illibate pudoris,*
Virgineæ tutela Minervæ;
Sequanicisne domum rediisti sospes ab oris,
Cum genitrice sororeque carâ?
Sic mihi BOISSARDI *vestratis epistola nuper*
Rettulit ingeniosa Poëtæ.
Adventu sublime tuo caput extulit altis
Gurgitibus pater ipse Mosella:
Naiades & quotquot viridantis in amne Mosellæ
Humida regna colunt, & ad amnem
Quotquot vicinum Nymphæ loca grata frequentant,
Et faciles tua cura Napææ,

Nec non cum Dryadum tenero agmine Oreades ipsæ
Vnâ omnes, sacra per juga Bacchi,
Excepere tuos reditûs plaudentibus ulnis,
Ad numerumque canente melódo
Et citharam pulsante leves duxere choréas;
Non quales gens rustica Volscæ
Consuevére, sed Aonidum de more sororum
Aut Charitum, quoties Hymenæum
Vel Pæana canunt festivâ voce sonantem:
Audiit hæc viditque Grymontis
Montoæque arcis custos, genus indigenum, Lar:
Nec mora; & hic exsultat & ille
Lætitiâ plausuque fremens. tum certat uterque
Te prior in penitralia avita
More receptare insolito, fessamque fovere
Ex longarum ambage viarum.
Ipse tibi paries gratatur suave renidens;
Splendescensque tapetibus aureis:
Ianuaque ipsa adeó gemino cum poste superbit
Te præsente. Iocum Geniumque
Insimul heic videas conjunctos cum patriis Diis
Nube carentem exporgere frontem.
Angulus heic omnis ridet, ridentque Penatum
Gens maiorum, & turba minorum.
Ipse etiam, o Musis carissima virgo mihique,
Lætor ió te sospite; & oden
Hanc jubeo de te scriptam vestrâque salute
Francigenas ediscere Nymphas.
Quid potius faciam? Nomen ventura nepotum
Sæcla tuum volo, LOI, loquantur.

AD MARIAM VIENNÆAM.

MARILLA, *delicatule*
Virguncularum ocellule,
Quas nobiles Metensium
Matercularum Zonulæ
Luminis aureolas in auras
Tulere: crescin' jugiter,
Præ teque succi plenulum
Vigensque fers corpusculum;
Cuiusmodi hac ætatulâ
Candidulas vegetat puellas?
Pulchella ceu surgit recens
Myrtus tenellis ramulis,
Comisque odora crispulis;
Adflata leni ventulo
Roscidulisque rigata lymphis:
Sic tu MARILLA, *floscule*
Puellularum, te exseris
Erectulis cincinnulis,
Demulsa veris halitu, &
Fonticuli Charitum scatentis
Perfusa rore limpido.
Tui micant ocelluli,
Vt noctilúcæ stellulæ.
Tibi labella purpurant
Æmula flammeolis corallis.
Perlævigata marmora
Eburque candidissimum
Manus tuæ purissimæ
Vincunt: manus inquam tuæ

N

Laŭrelo niveæ decore.
Morum insuper decentium
Politula elegantia,
Et blandicella suavitas,
Venustioribus poli
Cedere nescierint Deabus.
Ante omnia est, quod me allicit;
Loquella, liquidißimo
Dulcißimoque nectare
Omnique melle dulcior,
Atthides ambrosiis quod olim
Ex herbulis apiculæ
Legére. Delibutus his
Tibi est palatus guttulis,
His delibuta guttura,
Linguaque, & ipsa labella bella.
Quòd si ipsa tu uno & unico
Me suaviere suavio,
Aut osculeris osculo,
Aut basies me basio,
Dulcisonum tibi cantitare
Melos parantem: nectaris
MARILLA *pol dulcißimi,*
Tuique mellis optimi,
Tuæque liquidißimæ
Particulam imbiberim medullæ?

AD CAMILLAM MORELLAM.

CAMILLA *doctarum inclita virginum*
Alumna, sacri gloria verticis,
Quem Phœbus augur cum Camenis

In[illegible] ante alios fuerit:
Quænam au[illegible] munere te poli
Produxit Eos? quæ tibi candido
Fulſere in ortu tam benignê
Sidera? quod genitale ſignum
Naſcentem amavit tot nitidiſſimis
Ornare donis? Haud ego te genus
Mortale, MORELLA*que cretam*
Stirpe reor, ſed Olympiorum
Sanguen Deorum. nam niſi conſpicer
Divinius quiddam ac generoſius,
Supráque vulgarem Minervam
Plebis, ineſſe tibi CAMILLA:
Vnum infimorum me, licet, æſtimes;
Vnum invidorum me ſimul arguas,
Qui te, quod uno omnes tibi ore
Dant facile, ſpoliare partæ
Præconio alto laudis, ut æmuli
Solent, malignê coner, honóreque
Privare digno, debitisque
Ellogiis, celebrique famâ.
Sed tantum abeſt, ut noxia quæpiam
In me reſidat talis; ut obviis
Hoc pectus ultro amplexer ulnis,
Hoc venerer caput, oſculerque
Manum, atque ſanctam te veluti Deam
Supplex adorem. Quod niſi ab intimis
Præcordiis manare credis,
Ex animoque loqui MELISSVM
Sentis: amorem cui fatear meum,
Faceſque amoris? qui vehementior
Tanto eſt pol in te, Diva; quanto

Suspicio magis expolitam
Doctrinam, & artis Pieriæ decus.
In queis perenni non ita floruit
Honore Sappho culta, nec sic
Filia Sulpiciy diserta;
Vt tu vigescens carmine nobili
Puella præstas. Non ego te colam,
Germana Musarum CAMILLA?
Non ego te Charitumque ocellum,
Tuique Phœbi delicias vocem?
O viva imago Palladis! o catæ
Medulla Peithûs! o renati
Flos redivive CAMILLÂ *secli!*

AD ROSINAM.

VIRES *ingenuæ, cúraque virium*
Quæ sanitatem in corpore temperat,
Te cedro faciunt parem
O ROSA *vere tepenti.*
Nunc lauro similis, nunc tiliæ mihi
Vidêris. ultro te Melitusides
Cingunt rore thaláßino,
Bácchare Flora coronat.
IN CVRA *Charitum* FLORIDA *semper* ES:
Cultu Thaleiæ mascula roscidæ
VI FRONDES ALACRI: *comæ*
Luxuriantur in auras.
Flores quale furens Auster amygdalis
Decußit, ævi flos cecidit mei; aut
Ceu bruma aspera vineas
Despoliavit honore.

Arentes refove lux mea amygdalas,
Siccosque succis imbue palmites:
Gemmas palmes aget novus,
Trudet amygdala flores.
Tunc vel sub medij triste Capri gelu,
A VI *vigoris perpetuo tui*
FLORENS DICAR, *& altior*
Abiete sidera tangam.

AD CAMILLAM MORELLAM.

VIRGO *Castaliis nomen ab artibus*
Æternum merito nacta; decentior
Horis, pulchrior Hebê,
Scintillantior Hespero:
Quam quinas aveo per trieteridas
Cum desiderio cernere maximo,
Ex quo prima diserti,
De te scripta tuisque item
Musis, VTENHOVI *carmina legimus.*
Ni te Teutonici subtrahis oribus
O MORELLA *poëtæ,*
Aut semotior invides
Nostris luminibus lumina: fac tui
Spectandæ liceat, si pote, copiam
Impetrare, tuisque
Tandem colloquiis frui.
Si non dura geris pectora cautibus,
Si non difficilem dant aditum fores:
Hos ipsos rogo saltem
Ad dextram niveam lubens.
Pervenisse sinas, simplicis evidens

Argumentum animi, non adeo malos
Versus, quos meus ardor
Jucundis citharæ modis
Expreßit, Latij pectinis æmulos.
Ah quei dura fores, quam teneris piæ
Eduxere Camenæ,
Vatum numina, ab unguibus?
Ah quei dura fores, cui labra primitus
Mitis Leucothea, labra corallus
Decertantia rubris,
Rivo lactifluo imbuit?
Ah quei dura fores, nectare cui scatens
Lenes linguæ sonos edit, Hymettio
Tinctos rore, favisque
Hyblæarum apium litos?
Quid multis moror? en sponte suâ patet
Indivulsa bonæ janua gratiæ,
Et postes ab amico
Se gaudent venerarier.

AD ANNAM PALLANTIAM.

ECQVID *sub patrios Lares*
Redux ab adsuetâ VTENHOVI *domo,*
O PALLANTIA, *doctis*
Invigilas Musis, & amœniorum
Oblectamine carminum
Deducis ævum strenua, nunc diem
Fallens, & modò noctem
Præcipitans insomnis? Vt hoc utrumque
Ex te audire lubens velim!
Ne linque, amabo te, studij ratum

Istiusce tenorem;
Neu patere inceptis aliquid, quod obstet
Forsan, cursibus injici:
Velut ruentes sponte suâ obviam
In laudem arcta jugales
Frena retrorsum urgent, rapidoque vector
Dat sufflamina currui.
Natura præstans, arte valentior,
Te præclariter auxit
Dotibus excellentibus, ac Minerva
Concertare dedit catæ.
Huic tu palæstræ jam valediceres?
Non, non sic erit. Vltra
Quin jubeo te pergere, progredique
Quàm longè potes. Artium
Campus renatarum usque amat excoli.
Te verò decet, ANNA,
Tam celebri quod nomen adepta famâ es
Semper reddere clarius.
Nam quo puella es nobilior domi,
Hoc illustrior atque
Splendidior virtus tua post cluebit.

AD CAMILLAM MORELLAM.

LIMPIDOS *ab uberi*
Scaturientes fontis amne rivos
Si quis inæstuanti
Heu viatori negitet, nonne magis magisque
Aridam negans sitim
Accendet; ut quæ Tantalo appetenti,
Jamque ferè bibenti,

Rursus a labris fugitat conscia lympha culpæ?
Hoc idem mihi hospiti
Celtarum in oris forte commoranti
Accideret, CAMILLA;
Si flagrans adsécla tui, quod tibi dulce pleno
Manat ore, nectaris
Privarer haustu, queisque per tot annos
Discupij irrigare
Corda, sermonum placidis abstraherer fluentis.
Ah resolve, amabo te,
Resolve labrorum illa eburna claustra,
Et sine delicatas
Melleæ venæ scatebras jugiter exsilire
Protenusque fundier;
Libare tantum quas pudenter optem,
Si (quid enim recuses?)
Prolui totis vetitum est. Numquam etenim remissâ
Mente conquievero,
MORELLA, *quin (quæ summa postulati est)*
Dulcibus Hippocrenes
Ex tuæ lymphis riguos eliciam liquores.
Euge suave corculum!
Euge o voluptas blanda Gratiarum!
O geniale mulsum!
Roscido fauces aperi sácchare dulciores,
Atque floridissimum
Emitte succum, quem siticulosæ
Lambere apes Melissi
Gestiant, circùm alveolos murmure bombilanti
Stridulisque pinnulis
Densè volantes. Nil tibi est pericli:
Namque favi CAMILLA

Mille post ad te redient fenore cum ter amplo.
Interim satis tibi
Superque sit, si, quâ frui laboro,
Scripsero mellilinguem
In tuis Suadam labiis usque tenere sedem.

AD FRANCINAM.

FRANCINA, *Divarum ætherium genus,*
Quæ fronte rectâ conjugium IOVIS,
Bellis Minervam æquas ocellis,
Et roseis Venerem labellis;
Quid pro beato nunc tibi basio,
Jubente quod non ferre BAIFIO
Nobis recusasti, rependam?
Quid tibi retribuam merenti?
Vt illud ipsum nectareum osculum
Spes expetivit nulla, nec ad meum
Votum vel optatum venire
Mens mea tale aliquid cupivit;
Sic fortuito te mihi dante, eo
Jucundiusque & gratius accidit,
Quo pulchriorem te necesse est
Confitearque venustiorem.
At forte ne te pæniteat dati,
Hoc scito, nullam mi neque in Ausonum
Oris, neque in tellure Gallûm,
Quos iterum ecce adij, dedisse
Vnquam vel unum (juro ego) suavium.
O virgo, labias credito virgines
Libasse, nullis antè tactas
Feminei labij salivis.

Vates pudicis vatibus ac piis
Adscribor, & castum Aonij gregis
Frequento cœtum, queis perenni
Nomen honore tuum sacrabo,
FRANCINA; *ut ætas postera tam diu*
Miretur illud, quàm tibi carmina
Hæc nostra duratura verê
Auguro perpetuos in annos.

AD CAMILLAM MORELLAM.

TITAN *Erigonæ propinquiores*
Admorat radios, iubâ relictâ
Vapidâ Leonis rapidi;
Cum tua se dedérunt mihi limina
Perlibenter aperta, teque vultu
Et blandis facilem CAMILLA *verbis:*
Tetigique dextram, labiis
Mollibus osculandam; simul obtuli
Meæ primitias tibi Camenæ
Vates. grande etenim nefas putabam,
Sine debitis carminibus
Tam celebrem alloqui velle poëtriam.
Nam mentem subiit, fuisse moris
Hoc antiquitus, ut sacras Deorum
Aditurus ædes, aliquid
Muneris exhiberet, reverentiæ
Ergo, numinibusve numinumve
Signis. Tu Dea viva, tu Minervæ
Suboles, recepisse nihil
Frugis ab hocce cultore Heliconidum
Feraris? nihil aut tulisse honoris

Ab illo, tua qui perinde magni
Facit, hacque fecit tenus, ac
Post faciet pius numina, quam diu
Vivet? Iamque abiere, virgo, bini
Menses, dum nimium silentis altam
Taciturnitatem tacitâ
Mente fero; vocatam nihilo minus
Te sperans aliquando reddituram
Par pari, simul ac venustiores
Elegos amicum est tibi, vel
Hendecasyllabos scribere floridos,
Seu quocumque modo lubet sonoras
Increpare lyræ fides canendo.
Avidissimo certê equidem, o
Culta CAMILLA, *desiderio melos*
Exspecto geniale. Quid moraris
Cunctabunda? quid in dies & horas
Tua differens scripta meis
Auribus atque ocellis manibusque item
Subtrahis? quid inaniter fatigas,
Suspensumve animum tenes hiantis?
Anime o fatigate morâ
Spem modo maximam concipe. Distulit
Respondere meis eo CAMILLA,
Compensaret ut hancce tarditatem
Locuplete penso, & modica
Uberioribus carmina versibus.

AD CLEREVANTIAS,
TREM ET FILIAS.

SVRGIT *exortu novus ecce Titan,*

Candidas jani decorans calendas,
Luce Jucundâ faciente lætos
Rursus ocellos.
Qui recens stellis oritur secundis
Annus, eventum precor auspicatum
Proferat vobis, mea cura Nympha,
Non sine plausu.
Proximus felix eat; inde prosper
Tertius, quartusque dehinc; itemque
Quinctus, & quotquot volet ordinato
Volvere Parca
Stamine exactis iterata fusis
Pensa. Vos nunquam bona derelinquat
Faustitas: mentem sit habere sanam
Corpore sano.
Te tuus conjux CATHARINA *salvam*
Salvus offendat, reducem ad Penates
Regis ex aulâ proprios ubi illum
Fors cita sistet:
Sospites & vos GIDEONA *fratrem,*
Spem VIENNÆI *generis, reversum*
Sospitem ex Chattis, videatis almæ
Opto sorores.
Maior hinc natu niveam parentem,
Facta maturis genitrix beata
Nixibus, reddas aviam tenellæ
Pignore prolis:
LOI *tu sponso sociere pulchro,*
Virginum flos intemerate; tuque
In modum myrti generosa crescas
O AMARYLLI.
Summa quæ voti? nihil ut sinistri

Accidat vobis vel inauſpicati.
Hæreat BOISSARDVS *in hac amicus*
Parte bonorum.

AD ROSINAM.

HÆC *labella, quæ rubebant pulchriora ipſis roſis;*
Punicæque flore mali, flammæo papavere,
Et purpurantibus corallis:
Hæc labella, ſuaviando vellicata centies;
Hæc labella, morſicatim baſiata millies,
Fragrantiora odore myrrhæ:
Febre nunc adflicta acutâ, & horrido (malum) gelu
Tota livent, tota pallent. Luror ipſa reddidit
Pallentiora frunde buxi.
Jam genarum honos, & omne evanuit circùm decus:
Jamque ocellorum albicantes hirquulos auriginis
Infecit heu crocus malignæ.
Me miſellum, qui tui ſic ora vultûs intuor!
Te miſellam, quæ levari mi nequis tanto malo,
ROSINA, *crux mea, & gravamen!*
Àh ſi acerba hæc ſuſtinenda pœna vênit, cur mihi
Suſtinenda potius illa non venire maluit?
Pro te ægritudinem tuliſſem,
Tot paroxyſmos ſubiviſſem. idque nunc faxim lubens,
Te modò iſtac liberatam peſte bella Sanitas
Reviſat, adferens ſalutem.
O bona adſis ſoſpitatrix, & meam tali illico
Fac puellam febre ſolvas: quam meo ipſe in corpore
Ni ferre ſentiam, dolorum
Me caterva vexet omnis, arguatque criminis,
Protuliſſe falſa. ſed tu lux mea, & vita o mea,

Me vera non negas loquutum.
Nam paratum sic habes me (quod quidem sæpe hactenus
Ipsa es experta) ut necessum si sit, & Fata urgeant,
Pro te haud mori uspiam recusem.

AD CAMILLAM MORELLAM.

VT *silet, vocisque suæ sonorem*
Abdit arguto Philomela cantu,
Donec adversæ glaciale brumæ
Fregerit algu
Veris adventus, spatioque tento
Creverint dies Zephyris aprici:
Sic diu quæ conticuit, suæque
Plectra Thaleiæ
Distulit seras quasi muta in horas,
Virginum MORELLA *novem perennis*
Fama, jam novās referente Jani
Luce Calendas,
Verticem & flammâ propiore nostrum
Sole tacturo, labra melle dulci
Pasta sesamoque, dehinc suâpte
Sponte resolvet.
Auribus voces bibulis amœnas
Hauriam curâ vigilantiore,
Quàm lyram Sapphûs teneræ canoram
Lesbia pubes
Audiit, Phaonve canentis ardor;
Aut Tanagrææ modulis Corinnæ,
Favit applausor, criticusve censor
Sub Jove nudo.

Non ego importunus in hoc, ut ægrè
Aut tibi aut tuis faciam Camenis;
Admonens, tandem reseranda clausæ
Vincula linguæ,
Nec per ambages remoramque tantam
Esse suspendendum animum, eten is,
Qui tuæ dignis Genium Minervæ
Provocat ausis.
Candidè tecum loquor, o CAMILLA:
Candidè mecum loquere ipsa contra, &
Pauculis desiderio flagrantem
Versibus exple.
Quanta enim fibris avidis cupido in-
Æstuet tuos numeros legendi,
Tute mi testis. cave nostra porrò
Vota moreris.

IN OBITVM PETRONILLÆ CAMPANICÆ, VXORIS IACOBI COMITIS MONGOMERII.

NYMPHÆ *Matronides, vosque, propinquior*
Sanguis Dearum Franciadum, Deæ
Primos trahentes stirpis ortûs
Lympharum a patre Sequanâ;
Adsitis, calidasque ubere lacrimas
Manate fletu, nec laceris genis
Comisque parcentes, nec ipsis
Crudo verbere cordibus.
Ecquæ funereum lex facere heu vetet
Lessum eiulantes? Inclita (proh dolor!)
Concessit Heroina fatis,

SVZÆI *comitis ſoror,*
Et MONGOMMERII *conjugium tori,*
CAMPANICÆ *flos atque decor domûs,*
Haud inter illuſtres locandæ
Poſtremâ ſerie loci.
Ah luges merito tam caput aureum
IACOBE, *Gallûm ab rege vetuſtior*
Origo deſcendens Gomero.
Bis binas trieteridas
Tecum pacifico lux tua, quam gemis;
Vixit cubili; te cupidiſsimo
Amore ſemper proſequuta,
Quanto nec pia Julia
Pompeium, ſolidæ nec fidei memor
Alceſtis Admetum, aut teneræ viros
Lacænæ amarint, ceteræque
Matres, hiſtoricis libris
Auctorum veterum quàm celeberrimæ.
Gliſcente belli turbine civici,
Adverſa contempſit virili
Fortis mente pericula,
Præſtans magnanimæ corda viraginis;
Seque ipſa conſtantem inſuper arduis
In rebus, imperterritamque
Præbens quottidie magis.
Non illam Oceanus gurgite naufrago,
Non prædo in undis, non aliena humus
Deterruerunt; quin remotum
In longam usque Britanniam
Sectaretur, amans usque adeò tui:
Qualis refertur ſponte ſequuta vel
Hypſicratéa Mithridatem,

Vel

Vel rarißima Lentulum
Virtus Sulpitiæ. Quid, quod & ultimis
Ostendit ausis, quam tibi fida, quam
Pertæsa non esset laborum;
Prægnas cum properaret in
Hanc urbem, celeri vecta malè essedo,
Dyudicandæ sollicitans rei
Processum? ubi semestrem abortum,
Motu quassa uterum gravi,
Chirurgûm medicis auxiliantium
Commisit hei frustra artibus. unde ei
Fatalis intentavit hora
Mortem, non sine maximo
Plorantum gemitu, & numina præmodum
Crudelia unâ voce vocantium.
Heu sortem acerbam, o PETRONILLA,
Sexûs feminei decus!
An non te potuit solvere noxio
Diana partu? non potuit Cypris
Succurrere ægræ, Cypridisve
Mater? non potuit Dea,
Cuius tu Genium atque ingenium catum
Referre noras? non opifex potens,
Scitusque Latôus medendi,
Inventor melicæ lyræ?
Nec Musæ comites? Heu pudor omnibus
Vobis probrumque est, tam quòd amabilem,
Quòd tam pudicam, tamque castam
Et pulchram, atque adeò piam
Nymphen, Francigenas inter Amázonas
Excelsiori pectore præditam,
Paßi estis o Divi perire.

O

Nam quæ gratia moribus
Et dictis inerat! quæ reverentia
Ad se trahenti quosque modestiæ!
Astris refulgentes ocelli,
Rubris ora corallis
Certabant. Aderat rectior entheæ
Statura formæ: tum gravitas decens,
Et plena maiestatis altæ
Jucundißima comitas,
Mentes pelliciens ad studium sui
Verumque amorem; scilicet invicem
Sic temperata, ut nescias pol,
Vtra excelluerit magis.
En vnquam melius labra loquentia
Audisse jures, sive disertius?
Suadæ medullam quippe dixes:
Tantum dædala mellei
Natura addiderat nectaris ádfatim
Linguæ. Fluebat sermo domesticus;
Scaturientis limpidum instar
Fontis, purus & integer,
Nullo luxurians laxius ambitu:
Id quod, soluto quæ numeris pede
Scripta exaravit, ac ligato,
Testatum faciunt satis:
Ob quæ debet ei Gallia plurimum;
Dignæ profecto, cui tumulum optimi
Quique & Poëtæ rhythmicique
Ornent versibus aureis.
Nos saltim attigimus pauca; locum, ut decet,
Primum annuentes indigenis. tamen
Post fata qualicumque lætos

Officio hoc fore credo Manes.

IN NVPTIAS IAQVELYNNÆ CHARRVÆ AVRELIANÆ.

IAQVELYNNA *Celticarum*
Flos decusque Naidum,
Pulcher quas Liger amnis
AVRELIÆ *pulchro in sinu*
Progenuit speciosiores;
Ades huc ades, tuumque
Intuere blandulis
Æstuanter ocellis
MAILLARDVM, *& ex Hymettiis*
Mellea verba refunde labris.
Tua forma cepit illum,
Cepit elegantia,
Et dulcedo loquellæ,
Morumque grata suavitas,
Et lepor ingenij decorus.
Viden' ut calore magno
Tostus ardeat? viden'
Impotentia flammæ
Cor eius ut sæva ustulet,
Æstus & interiorem ad ossa
Rapidê exedat medullam?
Digna es ipsa amarier:
Dignus is redamari.
MAILLARDE *gaude. lux tua, &*
Vita, pari calet igne amoris.
Veneris favor benignus,
Mutuisque nexibus

Musarum Charitumque
Devincta utrinque gratia
Conciliavit opus jugale:
Opus ad quod aequa Juno
Colligandum adingerit
Lentae vimina vitis,
Nec non glycyrrhizae utilem
Virgam, ederamque tenaciorem.
Niveam Cupido ceston
Matris implicat lubens,
Cingulum geniale:
Quo nupta primum innexa, fit
Aethereis similis Deabus.
Thalami ad fores pudici
Cantitate Adonides.
Hymen o Hymenae;
Aequale par accopulas
Mitis Hymen, Hymenae mitis.
JAQVELYNNA *amat maritum*
Casto amore CLAVDIVM.
Hymen o Hymenae;
Promitte patri filium
Comis Hymen, Hymenae comis.
JAQVELYNNAM *amat maritam*
Puro amore CLAVDIVS.
Hymen o Hymenae;
Promitte matri filiam
Dulcis Hymen, Hymenae dulcis.

AD CATHARINAM PVISIAM CHAMEROLLIAM.

CVM læta nostris semideæ parem
Gressum intulisti Nympha Penatibus,
Tuoque conspectu sereno
Exhilarare nouem sorores
Dignata es, ingens o CHAMEROLLIÆ
Decus propagis PVISIA; *ne siem*
Saluus; nisi altâ Nonacrinam
Fronte superbam Atalantan esse
Prastó putarim: quippe viraginem
Illam statura magnificæ refers
Proceritate, & bellicosam
Vertice Amazonio Camillam.
Te forma præstans nobilium trium
Laudi Dearum, queis Paris additus
Et censor & judex, adæquat:
Te gravior Tyriæ Elisæ
...ncessus ornat: te Charitum decor
...t gratiosam & reddit amabilem:
Te lingua facundam diserto
Arguit eloquio, paremque
...hûs, rigentes flexanimo sono
...centis ornos, dúraque marmora.
Adhæc (quod admirantur omnes)
Tanta pudicitiæ tibi usque
...cura, pulchræ quanta nec Helchidi
...e, nec castæ Icariotidi
Comperta quondam, quas sacrâque in
Historiâ legis & profanâ.

Celebriores. Sed pietas tua,
Verique cultus numinis, haud sinit
Te non honestatem verendam
Aßiduè ante oculos habere:
In quâ jugalis quin thalami velis
Cara educandas pignera filias
Domo paternâ, quis negabit?
Præcipuè tibi LANCELOTVM,
Raræ puellum juppiter indolis,
Verè institutum moribus aureis
Sanâque doctrinâ politum
Rite dabit CATHARINVS *ille*
DVLCIS, *loquellæ quem decorat lepos,*
Suavique manans pectore comitas,
Rerumque multarum per orbem
Cognitio, variæque linguæ.
Hunc nacta, de caro optima filio
Promitte patri quæque. Adoleverit,
Vobis & illi haud pænitendo
Reddiderit memor ore grates.

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER QVARTVS.

AD ELISABETHAM ANGLIÆ REGINAM.

LEGISTI *numeris quas dedimus Pindaricis strophas:*
Legisti Melicωn treis alios libros,
Quorum primus, ELISA,
Magnorum inclita Cæsarum
Et Regum atque Ducum, quos celebro, numina continet,
Alter se Comitum nomine venditat,
Illustrique catervâ
Clarorum ante alios virûm.
Castis virginibus tertia, nec non Heliconiis
Consecrata viget pagina feminis:
Inter quas tua virtus
Tanto splendidior nitet,
Quanto nobilius laude novâ promerita es decus,
Nymphis præ reliquis sic radians, uti
Stellis endo minutis
Scintillante Venus face.
Quartus nunc sequitur cum socius legitimo liber
Comprendens seriem temporis ordine,
Annorumque juventæ;

Vt quemque Aoniis aquis,
Non Zytho cecini, vel Bromij potibus ebrius.
Namque & Nephalie sobria sobrio
Puram e fonte bibendam
Lympham Clitorio dedit,
Suadens indolis atque ingenij vim moderarier
Leni temperie. Quæ ruit impetu,
Ceu torrentibus undis
Spumas sáxaque multa agens
Transalpinus Isax præcipiti volvitur agmine,
Hæc oblíta sui sæpius obvios
Intus vena liquores
Inconsultior eggerit,
Buccæ quo vacuum cumque modo prompta repleverit,
Et vano strepitûs obtuderit sono
Conturbatior aures:
Qualem gutture ab improbo
Anser clangit iners aërias per nebulas volans,
Cygnorum opprobrium suave canentium.
Tu R E G I N A *susurris*
Sic adplaudito nanus;
Vt non tam numeres, quàm trutinâ, quæ cano, ponderes
Vestras Ausonio carmina barbito
Divulgantia laudes,
Europæa per oppida
Non solùm celebres, verùm etiam (si Genius favet
Cœptis) perque Asiam, perque Libystidis
Oræ tesqua, novique
Orbis multiplices plagas,
Famæ præpetibus remigiis, atque adeo omnium
[illegible] sic memorabiles
[illegible] facla futuras,

Vt faustißima posteri
Hæc, queis vivere te contigerit, tempora prædicent,
Ævi participes nonnihil aurei,
Adscribentis Olympo
Te æternis graphiis Deam.

AD HIERONYMVM WOLFIVM.

TANTIS *Amores me sibi vinculis*
Accopularunt, ut neque fortius
Cauti Prometheus, nec retortis
Arctius Andromede catenis
Sint alligati. num mihi Gordios
Impune nodos irresolubiles
Anceps Alexandri machæra
Discidio fragili resolvat?
Constringe VOLFI *mutua valdius*
Hæc fibularum labra tenacium,
Hamoque circumda trilici
Brachia Amicitiæ fidelis.
Annecte firmos candide circulos;
Quales Olympi Jova domestici
Nec firmiores nec tenaces
Cardinibus magis applicavit.
Hinc te per altas ætheris orbitas
Sublimis infer, Mæonio pede
Momenta natalis diei
Pandere Francigenæ Melisso.
Te, quid figuris Zodiacus ferat
Obliquus, & vim noscere siderum
Fixorum, & erronum meatûs,

Vranie docuit magistra.
Insomne, dices, ut caput ignei
Draconis ortu surgat, & albuli
Horoscopo sit juncta Cycni
Cauda, viâ in liquidâ volantis:
Juxtâque apertas Pegasus inferat
Sublimis alas; Pegasus, arduâ
Qui calce rupem verberando
Aonias reseravit undas.
Dices, ut Orphei Threïciæ lyræ
Stellam ministret Cypria dexteram; &
Devexa præceps ima cæli
Occupet Oarion; sed alto
Victor triumphet Phillyrides polo,
Senex ad unguem qui citharæ sciens
Præceptor instruxit canentem
Æaciden. Referes, ut almo
Soli Venusque & Mercurius comes
Sint inquilini Eudæmonis ædium;
Quâ curvipoples limitatis
Ægoceros stabulat sub antris.
Porrò minaces Falciferi manûs
Canes, aristam qui prope Virginis
Exspicat: hinc Martem cruentum,
Verberaque anguinei flagelli;
Hostes professos conjugialium.
At non omittes retrogradi Jovis
Robur, potestatemque Lunæ
Prosperiore loco micantis.
Tandem explicatas auguris in modum,
Divine VOLFI, *sortilegi vices*
Fatique Fortunæque (quantum

Astra Deüsque sinunt) recludes.
Divina fari verba tuum est : tuum est
Celsas in arces scandere. Lubricis
Vtcumque nos metimur astra
Visibus, ab humiles videri.
In me supremi (sentio) numinis
Prædestinato vis agit enthea :
Verùm supinato reclines
Mox eadem mihi tardat alas.
Frustra volatu Dædalon assequi
Tentaro : frustra Persea finxero.
Frustra laborat præpeditus
Bellerophonta sequi viator.

AD IOSEPHVM SCALIGERVM, IVLII CÆSARIS F.

EN TE *nunc iterum meis ocellis*
Quantus quantus es, o propago Divûm,
Venerande IOSEPHE, *palam*
Exhibuit videndum per imaginem
Somni conciliator ipse Morpheus,
Planê ut sæpius antea. Ruebam
Manuum tenaci cubito
Adproperans in amplexum, & in osculum
Festinus rapiebar appetitum.
Nunquam pol neque te uspiam locorum,
Neque adæmulatam effigiem
Artifici intueri similamine
Contigit mihi : juro, juro sanctê.
Vnde ergo faciem tuam & staturam
Mihi conspicari licuit,

SCALIGER? unde transmissa sub has meas
Palpebras per inane, forma sese
Spectris insinuavit ipsa vivis?
Quid acumen adfers Sophiæ?
Næ, sit oportet ingens amor ille, amor
Absentem potis advocare amicum
Divinæ radio capace mentis.
Nimia illa cordis calidi
Fax, animique desiderium trahax;
Tum quæ nocte diêque ventilatam
Argutatio cogitatioque
Speciem modis mirificis
Format imaginando: peridoneum
Post, artûs requiete alente fessos,
Sensibusque oculisque præfigurat
Simulacra seu Peirithoi
Euryalive, seu Theseos optimi.
Sed jam crediderim satis superque
Illusisse mihi ista somniando.
Reliquum est, uti quàm cupido
Lumine viderim umbram similem tui,
Per phantasmata cæca contigendam;
Contra tam cupidè ipse membra aperti
Modò præbeas corporis his
Vultibus intuenda, o animæ duplo
Plus quàm dimidium meæ. Parumper
Præstolandum erit. at manûs negatas
Decimæque pensare moras
Messis amarit una illa diecula.

AD NICOLAVM CISNERVM, TRIBVNALIS IMP. ADSESSOREM.

SVAVIDICVM resonis poscor melos integrare nervis,
Seros in annos posteris canendum.
Huc ades o CISNERE. lyram cape, candidumque mecum
Virente crines pampino revinctus
Natalem celebra. ter & o quater invocemus altum
Musas novenas, Gratiasque trinas,
Sobria libando Rhenensia, Franculæve pressos
Vitis liquores, Neccharisve dona.
Cantemus pariter. viden' ut bona signa dent hianti
Lauri melódo, proximæque myrti?
Idibus Octobris Musæ, mea cura, Mantuanum
Videre natum primitus Maronem.
POSTHIVS has Germersemius quoque, Gratiarum [alumnus,
Ortu beato consecravit idûs.
Hunc, medicum & vatem finxit catus artium magister;
Illum, poëtam nemini secundum.
Ille vagum Tiberim tenuit fide Minciumque doctâ:
Hic (ecce!) Rhenum sistit atque Manum.
Alter curam habuit culti gregis atque ruris: alter
Curat potentum sanitatem & hortos.
Condidit æternas chartas Maro: Posthio futuris
Æterna libris inchoata fama est.
Indelibatam Andinus sibi gloriam paravit:
Intacta laus & Posthium sequetur.
Suggere quod reliquum est, Phœbi decus o, poëticæque
CISNERE turbæ fautor arbiterque.
Ingrediens priscis rem laudibus, inclitam recenti
Virtute præco gloriam meretur.

AD IOANNEM HAGIVM FRANCVM.

De obitu Petri Lotichij Secundi.

IANE O SECVNDI *prime sodalium;*
An fama pennæ verbere Noricos
Petivit agros, lugubremque
Mæsta obitum tibi nunciavit
Clari Poëtæ, plus oculis tuis
Subinde amati? Me prope nuncius
Funebris a Nicro huc profectus
Terrifico exanimavit ictu.
MÆNVS *stupescens attonito parem*
Nymphæque tristes me, velut antea,
Vix nosse præ squalore dicunt:
Vsque adeò mihi luctuosus
Est pectus angor. STYRMERIAS *genas*
Coram videres, óraque RVGERI,
Queicum hospitatus sum; recenti
Vtraque pallidiora cerâ
Iurare posses. Occidit, óccidit
Haud parva nostræ gloria FRANCIÆ,
Flos ille vatum cultiorum,
LOTICHIVS, *Charitum voluptas,*
Leposque Musarum, & nova Apollinis
Imago, nostris vix modicos dies
Ostensa terris. Sicne linquis
Triste solum, & petis astra? sicne
SECVNDE *amicos deseris, & secas*
Spem curtam amicorum? heu breve & irritum

Stamen vacillantum Dearum!
Heu subito cita fata casu!
Venisse me, messem ante modo unicam,
Ad MYRTILETI *mœnia, nec tuos*
Vidisse vultûs, o SECVNDE;
Nec sociam tetigisse dextram?
Habere nullam abs te Schedium notam,
Nullum & charactêra ingenuæ manûs?
Ecquis Poëtarum recentum
Nunc Elegos canet, Eclogasve
Æquê elegantes? quis pedis impares
Modos Phalæci? Cui dabitur, bono
Æquare dignam posse versu
Phyllida, Callirhoënque pulchram,
Longoque amatam tempore Claudiam?
Vt hoc præoptet quis, tamen anxium
Frustra laborem sumet, HAGI,
Sidera ni faveant aventi
Movere plectrum. quin sciet hoc idem,
Si promptiorem quis (sed enim boni
Nascuntur, haud fiunt, Poëtæ)
Possideat Genium Secundi.

AD CONRADVM DINNERVM ACRONIANVM.

ALVMNE *Musarum, decusque*
Patriæ, Suevæque gentis gloria
DINNERE, *Phœbi purpuratis*
Clarior surgentis ortu vultibus:
Tuo faventes en honori

Candido, lucem rogamus candidam,
Quotquot Medusæis Poëtæ
Rivulis lavamus ádfatim labra.
Plaudit tibi novem corona
Virginum, cum Gratiis decentibus.
Surgit tibi Latóus heros,
Frundibus comas revinctus laureis.
Nymphæ colentes uda ripæ
Fertilis fruteta gaudent Mænides.
Arridet usquequaque vernis
Collibus nitens amœnum apricitas.
Spargit rubente humum roseto
TYNDARIS, *miscetque lilia albula:*
Funditque olentes picta florum
Mater heic & flosculos & herbulas.
Ergo novâ DINNERE *macte*
Gloriâ, nostro æqua consultum duci
Adscite, præsentis diei
Terminos signes lapillo candido;
Et delibutus adfluente
Gaudio læteris exsultim licet.
Sparten adeptus es cupitam.
Postumi contingat ut custos tori
Pudica, nil minus studeto;
Quo tibi reddatur illa pulchrior
Ornatiorque Sparta. Mundi
Sis herus licebit, audias item
Latê tyrannus; ipsa desit
Pectori solatium mæsto ferens
Serena conjux: hercle mundus
Amplius nec mundus est, nec esse quit.

AD

AD IOANNEM POSTHIVM GERMERSEMIVM.

QVONAM ista, POSTHI, Barbaries ferox
Nostræ occupavit Teutoniæ plagas?
Quo prava consuetudo sævos
Inveteravit apud Cyclópas,
Vt nil in usu sit mage, quàm scyphis
Certare, & haustus ordine Bacchicos
Diesque noctesque integrare; &
Nobilium juvenum solutis
Versantum in aulis non modò perdita
Lymphare sumpto pectora toxico,
Verùm & frequentantem cathédras
Gymnasiorum ubicumque cœtum?
Quocumque vertas lumina, nuspiam
Potu vacabis. Pestis in omnibus
Hæc regnat antris angulisque,
Sponte recepta, & amata, & ulnis
Ambabus amplexata libentius,
Quàm vita frugi & sobria. Fluctuum
Levere citius spumeorum,
Prensus in undisonis procellis,
Turbante Santonica æquora Circio;
Quàm libereris turbine adóbrutus
Bacchantum oborto, gurgitumque
Ingluvie violentiorum.
Probrosa labes hæc, sceleris rea,
Pro liberali se mihi venditet
Virtute, POSTHI; nobilisque
Nomen Amicitiæ tuendum

Ementiatur? Mitto Académias,
Quas ceu popinas visere publicas
Plerosque cernis combibones:
Mitto, licent quibus omnia, aulas
Culpatiores. nam mihi nulla adhuc
Censura morum credita, nec fides
Commissa legum sanctionis.
Queis studium est veteres Poëtas
Velle æmulari, carminaque inclitis
Jugare nervis; hos ego crebrius
(Proh crimen!) insanâ furentes
Ebrietate madere miror,
His vulgus applausum & nova gloriæ
Pratonia addit, sint quasi nónnihil,
Totamque tales Hippocrénen
Imbiberint gumiæ atque ventres.
Fontes Camenarum, ubere limpidum
Venâ scatentes, jugiter irrigant
Bonis Poëtis sobriisque
Corda animumque vigentiorem,
Non ructuosis hisce gulonibus,
Siccare natis dolia, & infimas
Valenter exanclare fæces,
Non sine pernicie juventæ.
Ne forsan horum par alicui puter,
Existimanti Téutonas ebrios
Audire ad unum omnes vel esse;
Plurima pars ut opinionem
Hanc (exterarum intellige gentium
Cives honestos) mente ita fixit, ut
Vix credat aliter: provideto
Mi Pylade, & mea vindicato

A criminosis nomina vocibus.
Quippe ebriosos exsecror oppidó, &
Quos nunquam amavi, semper odi;
Quique odio mihi, nunquam amabo.

AD FONTES FRANCIÆ.

LIMPIDI *fontes, & amœna pulchris*
Fontium rivis loca, vosque Nymphæ,
Queis decem totos mihi nunc carendum
Amplius annos:
Ah siti vestros quoties anhelâ
Pressus optavi gelidos liquores,
Obviis possem quibus aridas re-
Stinguere fauces!
Jam sed heu multo magis acriusque
Tam salutares avidis petisso
Haustibus lymphas, peregrinus Hunnûm
Miles in oris:
Cæsarem Thracas meditantem in hostes
Arma, dum Martis studio sequutus,
Igneos sævi tolerare cogor
Sideris æstûs.
Quàm velim molli recubare in umbrâ,
Quâ citis STRÆON *sonat uber undis,*
Frundeas inter corylos, virentes
Inter & alnos!
Consitos lætis patrios viderem
Vitibus colles, Cererisque campos
Fertiles, hortosque sacros, & antrum
Fontis aviti.
Heic egó evitans medio sub æstu

Fervidos Solis radios & ignes,
Amne mersarem gelido calentes
Corporis artûs.
Interim (nam vos mihi denegatur
Cernere) o fontes, o amœna pulchris
Fontium rivis loca, vosque castô
Pectore Nymphæ
Millies salvete mihi. Perennes
Sint aquæ vobis, viridesque semper
Populi densâ corylique ripas
Frunde coronent.
Post gravis belli varios labores,
Post vices duras miseramque sortem,
Dulce post longos meminisse casûs
Ante malorum.

AD VICTORINVM STRIGELIVM.

QVI *primus a suävitate, ceu jocans,*
Gentem vocavit Suevicam,
Musis amicus hic comesque Gratiis,
Carusque Cypridi fuit:
Hoc nemo quisquam nec venustius, nec est
Locutus unquam verius.
Tacebo comes, melleas, adfabiles
Matrum puellas gaudia;
Quas aut Nicer formosus, aut pulcher Lycus
Nymphis creatas blandulis
Eduxit. unum te, STRIGELI *candide,*
Vel millium ponam loco:
Nil quippe suavius, nihil te mitius

Vidi, nihil jucundius.
Perennis instar fluminis facundia
Linguæ diserta profluit,
Quod fert Hymettus melle dulci dulcior,
Imbrique puro nectaris.
Suadæ medulla tu decusque gymnasI,
Tuæque flos es Sueviæ.
Quis me furorum submovens Phœbi choro
Ad arma concitat fera,
Tubas ut inter Martiumque classicum
Nudo rigescam sub Jove:
Quâ flavus Istri brachium latum Arrhabon
Subit recurvis flexibus?
Næ dulce te coram loquentem audire, næ
Vultûs identidem tuos
Spectare malim, & usque perfrui invicem
Consortione mutuâ;
Senique pariter deditus Camerario,
Tiliæ sub umbrosæ comis
Sedens in herbâ, musicis Elystrium
Mulcere flumen cantibus.
Frustra ah dolemus. Quod nequit mutarier
Fatum necesse est perferam.

AD RHENVM FL. GERMANIÆ.

RHENE, *Nympharum pater, amniumque*
Rex, quot Almanis dominantur oris;
Sic suas Mænus tibi, sic Mosella
Misceat undas:
Pone turgentes age pone fluctûs;

Mitte conceptas violenter iras,
Meque vectoresque bonos phaselo
Deveche salvo.
Mens Agrippinis avet appulisse
Finibus, cyclique modo secundùm
Litora extentam locupletis urbis
Visere molem.
Ipse fecundis gravidos racemis
Palmites, frugesque novas, & hortos
Fructibus fetos, nemorumque silvas
Carmine dicam.
Splendidas urbes quoque cum beatis
Villulis, arcesque jugis in altis,
Et juga & valles, scatebrasque vivo
Fonte fluentes
Concinam. DRVSI *veterem colossum, &*
Téutoni Mavortis & Æsculápi
Fana cum castris, Vbiorum & aram
Nullus omittam.
Hinc Palatinos proceres ducesque
Lesbiis pandet fidibus Thaleia,
Francicâ regum fuerint ut olim
Stirpe creati.
Audiat voces melici Melißi
Colloquens antro genitiva Diva:
Aura tangendas resono sonore
Verberet aures.
Te sed in primis cano, RHENE *felix,*
Quemque, curarum gravium levamen,
Educas ripâ laticem Lyæum
Dives utrâque.
Bacchus hos montes amat, hosce colles;

Bacchus has valles colit, has e ripas:
Bacchus heic Aram sibi consecravit
Perpete ritu.
Subjicit versûs liquor hic poëtis,
Musicis cantûs. Cereris valete
Cocta. tu vatis memor, i perenni
RHENE *meatu.*

AD IOAN. POSTHIVM.

MAGNVM *iter emensi nuper ab ultimis*
Bellicosorum finibus Hungarûm,
Vbi prima militando
Rudimenta peregimus;
Pannoniâ a tergo, & Bavariæ plagis,
Et Lyco pulchræ flumine Sueviæ,
Nemetumque agris relictis,
Sublabente Coloniam
Cum sociis privâ nave tetendimus.
Inde per munita oppida Belgicæ
Iter institutum agentes,
Cæruli vada Sequanæ
Contigimus, lætamque amne Lutetiam.
Heic salutares accidit invicem,
Fideique pectorisque
Testes, jungere dexteras.
Jamque animus, POSTHI, *fert Ligerim prope*
Spumeum cursûs vertere, & Auream
Citò patriam AVDEBERTI
FLORENTIS*que avibus bonis*
Visere: queis vatum sacra recentium
Turba divinos pro meritis litans

Memor, ut pium est, honores
Dextrâ Pallade deferet.
At mala quas cornix augur ab æsculo
Dictitat voces? scava ea non bona est.
Viden' ut ferens ab aris
Spinturnix amet ádsitum
Tollere carbonem? Quàm metuo, brevi
Ne per adversas urbibus heu manûs
Furiosa portet atrox
Mars incendia Galliæ:
Ipsa ruent bello fana, ruent domûs:
Occident fortes, òccidet inclitus
Vtriusque flos cohortis,
Multis non sine cladibus.
Ah potius causam pacis, & otium
Posce tranquillum turbida natio,
Et ab inquiete turmâ
Dehortare salubribus
Consiliis regem. Nulla salus, fides
Nulla Gradivo. Tu pete Belgium,
Et ibi morare POSTHI.
Antuerpia jam tibi
Hospitium certum præparat. Inde erit
Vt pedem Eoæ Francidi creduas:
Tibi quippe destinatos
Illic MÆNVS *habet Lares.*

AD GEORGIVM BVCHANANVM SCOTVM.

TE *sive chordas Pindaricæ lyræ, aut*
Horatianum tendere barbiton

Miratur Euterpe, canoram
Scita movere chelyn sororum;
Seu te Maronis grandisonâ tubâ
Laudes canendo cælicolæ patris
Stupet triumphantem, grauicisque
Mæonidæ numeros tonantem:
Palmam, virorum præmia fortium
Contentiosis digna laboribus,
Concedat ultro jam necesse est
Emerito tibi, BVCHANANE.
Quàm VIDA *docti lumina sæculi*
Vicit poëtas carminibus piis;
Tam plectra VIDÆ *ceterosque*
Tam potis es superare vates.
Quòd si Camenis inferior tuis
Est nostra Clio, debilis assequi
Sublimitates, verticosi
Cui minitant juga celsa Pindi;
Musæ memento dona bifariam
Divisa. nam me multiplici sono
Natura pangendos ab arte
Harmonicâ docuit canores.
His Rhenus, his & pérstrepit Ister; his
Et Albis, his & tu reboas Sala:
Hos Mænus audit, Nicrus audit:
Hos & amant mea cura Nymphæ.
Compacta virtus fortior in tuâ
Exsistit unâ. tu decus orbis es,
Vatumque princeps, BVCHANANE, &
Sol SCOTIÆ, *genitalis oræ.*
Certare Soli sidera nulla sint
Ausura, quamvis splendida maximè;

Nedum verecundæ Melissus
Franciados nigricans ocellus.

AD FRANCISCVM PORTVM ET THEODORVM CYSSAM.

ANNVAM *quisquis revolutionem*
Siderum, cursûsque notat perennes
Solis, & Lunæ vaga menstruali
Cornua motu:
Tempus ut metis eat ordinatâ
Lege præscriptis, vicibusque certis
Mutui norint & hiems & æstas
Fœdera pacti:
Nonne divinum sapientis æquum est
Mentis admiretur opus, simulque
Cogitet, quàm sit brevis imminuti
Terminus ævi?
Vita casuro similis ligustro;
Vita labentis fugit instar undæ:
Mors rapax, horam properans, ahenâ
Falce propinquat.
Dum tamen leti memor adfuturi
Rite natalem celebrabo lucem,
Debitor vitæ, Jove quam volente,
Cælitus hausi:
Huc ades quæso Theodore CYSSA,
Tristibusque ægris animum solutus,
Mitte commisso tibi mitte paullum
Pro grege curas.
Tuque non frontem tetricam Catonis
More, sed vultûs hilares resumens

PORTE, *Graiorum tragicum severos*
Linque cothurnos.
Haud quidem vobis dubia est parata
Cœna, frugali sed opima victu:
Multa si deerunt, tamen acquiescet
Æqua voluntas.

AD HIERONYMVM WOLFIVM.

HIEMS *recedit algida;*
Ver appropinquat, ora
Dulci tepore proferens,
Optata floribusque
Volucribusque blandulis:
Et tu severe VOLFI
Nondum senectæ pondere
Eo gravatus usque,
Vt occubantem tristibus
Mors obruat tenebris;
Vitale lumen nuncias
Jam iamque deserendum?
Quin vive, vive, donicum
Tuo prius Melisso
Incidat Atropi manus
Abrupta fila, cumque
Filis colum. Non, non tibi
Vmbras nigras timendum
Atrasve Tartari domos;
Convexa sed Tonantis
Rotatili volumina
Speres videre motu
Post fata. Ceterum prius

Quàm te locet supremo
Perennis immortalitas
Cælo; fac o bibendos
Fontes olori des meo,
Quos Pegasi refódit
Subcalcitrantis ungula;
Iisdemque, dum nitet ver,
Junonias riges rosas.
Sic te meüs volatu
Pernice sevectum CYGNVS
In alta (quâ fluente
Iter renidet lacteüm
Liquore) tollat astra:
Sic usque lirino comæ
Tibi fragrent inunctæ.

AD PERVM ENOCVM.

SI *certamina Marte singulari*
PETRE *vis inire mecum;*
Fac congrediare, quandocumque
Tibi collibebit.
Vtrumcumque probâris eligendum,
Neque velitationes
Leves, neque dimicationum
Gravium recusem
Pugnam. sed vereor, Latina ne non
Satis apta Gallicanis
Sint arma. pares utrumque sanè
Melius decerent
Instructûs. tamen experire quidquid
Potes, aleâque jactâ

Sortis geminæ, reduplicatas
Age prome vires:
Nervos tende, manûs pedesque firma,
Animosque semigraces
Fortis simula, quibus resistas
Equiti Latino.
Vt bis, ter, PETRE *Celticis ovatus*
Potiare victor armis:
Plures mihi Teutona arma tandem
Parient triumphos.

AD IOAN. CRATONEM CRAFTHEMIVM.

AMABO, *mi dulcis* CRATO,
Cur insignia nolim
Mea decorari carmine,
Aut præconia nostro
Doctißimorum sæculo
Acceptare virorum?
Si Ferdinandus Caroli
Frater Cæsaris, & iam
Tum Cæsar ipse, laureâ
Me donare coronâ
Equestribusque censuit
Claræ nobilitatis
Insignibus, dignum suâ
Maiestate futurum
Opus; probante Cæsaris
Mentem consiliumque
Toto senatu judicum:
Non est quod sibi turpe

Quisquam putet, vel se & suis
Indignum, celebrare
Cygnum meüm cum liliis,
Munus Cæsaris ingens.
Ferunt Alexandrum ducem
A solo nisi pingi
Apelle, & a solo nisi
Lysippo sua fingi
Simulacra noluisse: sic
(Nam Cres me quoque Portus
Regem poëtarum facit)
Non hæc lilia cuivis,
Nec hic olor meüs volo
Describatur, at illis
Solùm viris, qui temporis
Nostri sunt decus. Inter
Hos quum locarim te CRATO,
Aegrè ferre videris:
Quod dum facis, non jam meo
Adversaris honori,
Tuis sed obstas laudibus.
Nam ponique legique
Doctißimos inter viros,
Certè maxima laus est.

AD OBERTVM GIPHANIVM IC.

IMPROVISA *Ducum fata cadentium,*
Insontesque animas immerito truci
Lethatas nece flentem
Multis non sine questulus,

Cur OBERTE *iubes* [illegible] *chelyn*
Me suspendere? [illegible] *lacrimis?*
Non me caute Niphates,
Nec Tauri juga saxea,
Horrens nec genuit vertice Caucasus;
Sed mater, Salici filia fluminis,
Quæ Germanida Francen
Agnoscit patriæ sinum.
Heu! plenos oculis fudimus uvidis
Fontes, tot scatebris largiter uberes,
Vt te MÆNE *fluentis*
Exundantibus auxerint.
Mirans alluviem Rhenus & impetum
Horret: Neccharicæ Naïades stupent,
Et quas ripa Mosellæ
Tristeis elicit alveo
Nymphas. Haud erit, ut mens hilari joco
Frontem mæstitiæ nubibus obsitam
Exporrecta serenet:
Vultum fingere Protei est.
Lætos læta juvant. cur aloë favos,
Cur absinthia (vah!) loton amáricent!
Dic FALCONIS *habenti*
Nomen, Cecropiis fides
Aptet carminibus, tam citharæ sciens,
Ipsæ Mæoniæ quàm bene virgines.
Quo dicente, GIPHANI,
Dulcis gaudia lectuli,
Ad cælum lepido sponsa vocabitur
Versu, suave animæ delicium tuæ:
Totam se quia gaudet
Consecrare Thalasio.

Mater tediferùm dia Cupidinum,
Trino dispositis ordine Gratiis,
Myrtatæque Napææ
Ductabunt agileis choros.
Applaudet Dryadum gyrus amabilis,
Et quanta est juvenum turba procantium.
Ipse expers Hymenæi
Abstrusos recolam specûs,
Deplorans miseræ funera Galliæ.
Nam nec nobilium me fieri puto
Vatum, nec mea cedris
Insculpent metra posteri.
At vobis subolem sufficiat novam
Heredem patrij Cypria nominis:
Forsan me sine prole
Sors vult luctibus immori.
Vt CHRISTO *placitum; sic volupe est mihi,*
Pressum cura licet tundat acerbior.
Illo dulce volente est
Vitæ claudere terminum.

AD HVGONEM DONELLVM IC.

RERVM *universi dædalus artifex,*
Quum ceterorum gens animantium
Demissa terram spectet imam,
Os homini dedit elevatum
DONELLE. *Rectos hinc oculos jubet*
Illum, sequaces luminis, arduam
Fidenter arrecto' in æthram
Tollere cæli olæ parentis.
Mortalium pars ah quota lucidas

Sphæræ

Sphæra petivit stelliferæ vias?
Plures sequendi praviores
Triste chaos Stygiamve lamiam.
Tellure fibras ipse quidem satas
Compagis in te corporeæ geris;
Mentem propagatam supernè
Spiritus ad superos reducit.
Idem soporis noctè pigerrimi
Claræ fugatâ sidere lampadis,
Spissis ab umbrarum tenebris
Me residem vigil excitavit,
Dias aperturum ætheris orbitas;
Prægestientes queis animæ piæ
Vehantur, ad sedes beatas
Vranie duce destinatæ.
Astræa justi propositi tenax
Solam relictam Spem viduæ modo
Orbæve pupillæ revisens,
Cardine lapsa poli supremo
Jus, æquitatem, consilium, fidem
Secum faventi numine rettulit:
Regnis gubernandis forensi
Cum trutinâ Themis alma præsto est.
Sanctas Jehovæ quis modò filias
Suspectat, ut par est? quis amabiles
Divas honorat? quis receptis
Hospitium sociale præbet?
Supiniores ad bona ceu sumus
Tutanda, prisci quàm fuerant avi;
Sic nequiores invenimur
Ad mala quæque (nefas) patrandum.
Virtutis altæ degeneres patrum,

DONELLE, *fraudem fraude, dolis dolos,*
Et criminosis probra probris,
Et scelere scelus aggeramus:
Quondam bimembres sic, genus impium,
Montem feruntur monte, jugis juga
Imposta moliti Gigantes
Accumulare, Jovem perosi.
Binis Cyclopum turba sororibus
Genas cruentis, & laceris comas,
Non lumen exorbare tantum est
Ausa furens, animam sed ipsam.
Germana tellus exsilij memor,
Nec plurimarum nescia cædium,
Amanter extorres benigno
Auxilio juvat indigenteis.
In te recumbens Spes, HVGO, *firmiter*
Fiduciam non exiguam fovet,
Astræan adsertam patrono
Atque Themin fore vindicatam.
Macte ergo votis: adsere vindicans
Exterminatas. Te mihi præmio
Illæ remactaßint, ut inter
Astra recens oriaris astrum.

AD OBERTVM GIPHANIVM.

ATTICAS *noctes nimis arcta furvis*
Jam diu sub Cimmeriam tenebris
Arca detentas rigido, GIPHANI,
Carcere clausit.
Credulam frustra per opinionem
Foveram spes, ambiguus futuri:

Libera frustra fore destinatam
Compede vinctæ.
Qualis, astrorum duce noctilucâ
Menstruos gyrante globos, eburnâ
Futilis párens fore somniorum
Ludit imago:
Haud secus vanis taciti involúcri
Hactenus mentes avidas figuris
Noctium Phœbo gravis Atticarum
Vmbra fefellit.
Non eas Aristophanis lucernæ,
Non eas pernox oleüm Cleanthis,
Non eas privâ pote luce quisquam
Reddere claras.
Allaborandum fuit, expetitum
Ne jubar fixis radiis abesset,
Cuius obscuræ nitor atra nubis
Vela fugaret.
Ecce prælustris face luminosâ
Blanditer fulget tibi viva Lampas,
Invidæ Lethes metuens Avernis
Stinguier undis:
Lampas, Auroræ similis rubenti,
Vt serenati reserans Olympi
Limen, Eoos micat antè Solis
Pulchra jugales.
Illa nimirum thalamis pudicis
Defuit, quâ tûte carens, carere &
Nos coëgisti tot Agellianis
Noctibus annos.
Lucubra cum Luce tuâ GIPHANI;
Roscidum liba mel, apicularum

Rore tam præstans mage, quam liquenti
Sacchara mulso.
Hanc dehinc Zonas cupidè solutam,
Carceris longi forulis reclusis,
Ire cernemus gravidæ solutum
Vincula capsæ.
Protinus nuptæque tibîque lætum
Hunc favens Lucina diem videndi
Copiam, nobisque tuis, precamur
Rite ministret.
Vnico partu simul Atticarum
Noctium dici pater atque prolis
Masculæ condignus (io!) merebis,
Non sine plausu.

AD IOAN. LAVTERBA-CHIVM P. L.

SVAVIAM *tuam suavißimam,*
Suaviam tuam dulcißimam,
Suaviam tuam castißimam
Pro salute nunciatâ
Suaviarer uno suavio,
Oscularer obvio osculo,
Basiarem amico basio;
Mos sed ista, lex sed ista
Improbat vetatque: nec licent
Quæ libent: nec hercle tu sinis;
Quin nec ipsa, ut id sinas, sinit.
M[illegible]a fictitet necesse est.
[illegible] *hoc Musa mea,*
[illegible] *hoc & Suavia;*
[illegible] *negas, & uxor quod negat,*

Ipse [illegible] oportet.
Ergo quapoeta suavior,
Quo poeta IANE *es dulcior*
Castiorque, eo tu suavius
Osculisque basiisque
Suaviare suavioribus,
Osculare dulcioribus,
Basiaque castioribus
Pro salute nunciatâ
Suaviam tuam castißimam,
Suaviam tuam dulcißimam,
Suaviam tuam suavißimam.
Hoc erit satis Melisso.

AD IANVM IACOBVM BOISSARDVM, VESONTINVM.

ANTIQVITATES, *quas peramplâ Romuli*
In urbe miramur, tuâ
BOISSARDE *pridem dexterâ, haud gravi sine*
Labore pictas, tam diu
Latére privis ecquid ab in scriniis;
Ecquid tot annis obsitas
Senére persers? ede tandem, amabo te,
Et has tuosque Cæsares
Spirante factos e metallo vividos.
Prodesse nati, plurimis
Prosimus, haud amiculis solummodo.
Non Imperator hic recens
(Vt liberalis est) vetustis cesserit
Pensans labores Regibus.
Auro coronet ille, justis præmiis,

Tuam remunerans manum:
Lauro decoras ipse (namque hac dignus es)
Tibi renodabo comas.
Addam corymbos myrteasque bacculas;
Auctorque posteris ero,
Laudes ut æternante versûs hos tuo
Scalpant honori in marmore.
VATIQVE PICTORIQVE SOLLERTISSIMO,
MVSIS AMICO ET GRATIIS,
PERENNE BOISSARDO SVPERSTITI, DATVM
VIX QVALE CONSTAT MORTVIS,
MERCEDIS ERGO COLLOCANDVM MARMOR HOC
ÆTERNA FAMA CENSVIT.

AD IOACHIMVM CAMERARIVM PABEPERGENSEM.

LAVDIBVS *merces alij Sabæas*
Aut Erythræos celebrent lapillos,
Quidquid & mittunt pretiosioris
Seres & Indi.
Hi Phrygum mirentur opes, at illis
Aureæ mentes hilarent arenæ,
Quas Tagus Gangesve suo beati
Flumine volvunt.
Scilicet cordi mihi sunt eruntque,
Quàm diu terris mea vita duret,
Rara Thesauri monumenta Graci,
Gaza perennis.

Bis, ter, o lucem IOACHIME *faustam,*
Tale quâ primùm STEPHANI *Minerva*
Mente complexum dare cogitavit
Provida donum!
At diem multo cano faustiorem,
Quo cothurnatis dedit ecce magnas
Has opes Musis Academiarum
Vsque fruendas.
Illius (seu lux foret orta, seu nox)
Queislibet prodesse simul studentis
Nec manus nec mens operâ, nec ullo
Victa labore est:
Donec indagata modò heic, modò illic,
Mille Graiorum loca pervagando,
Quæque lustrarit radio sagaci
Florida Tempe.
Vnde selectos genuinum ad unguem
Surculos, stirpesque feraciores,
Et seri plantas dociles, ad istos
Transtulit usûs.
Ceu vigil gnavis operatus agris,
Arborum natâ serie, colonus
Educaturas bona ponit almas
Cretica vites:
Aut Aristæos veluti per hortos
Chloris, herbarum studiosa cultrix,
Areis parcit nisi fructuosum
Condere semen.
Sic nec heic lappæ tribulive surgunt;
Non filix aut ruscus iners, & aspri
Pullulant vepres, sterilis nec usquam

Rrenat avena.
Cardui runcata seges. videre est
Heic nihil senti, lolio resecto:
Vlla nec caulem scit originemve
Barbara radix:
Si qua laus tætrâ caruisse labe;
Si decus nullis scatuisse mendis,
Qualium libros prope constat omneis
Esse refertos.
Tûte quod cernens, IOACHIME, *nosti*
Millibus longê melius trecentis,
Atticê doctis simul & Latinê,
Arte magistrâ.
Ecquis ah, tantas quibus auctor hasce
Consecrat gazas, minus esse gratus
Certet? ut par est, sua non negentur
Præmia doctis.

AD SEBASTIANVM SCHEFFERVM.

QVAM *diu tuam*
Agnellulam
SCHEFFERE *deseres,*
Expositam rabidis luporum
Dentibus? velut
Ocelluli
Pupilla lucida
Tegmine protegitur reducto;
Non secus tibi
Carißimam
(Ni forsan oderis)

Debueras manibus tueri
Pastor impigris.
Sed hanc puto
Curæ parentium,
Dum redeas, bene credidisti.
Quin recurre, quin
Retro vola,
Et cum misellulâ
Turturis instar agente vitam
Solitariam,
Ingratiis
Osorum & hostium
Lætus ini thalamum jugalem.
Namque te suum
ESTRE *manet*
Pudica comparem,
Sub tiliæ viridante ramo:
Quâ canens, piis
Musis sacer,
STRASBVRGVS *invidas*
Carmine sistit aquas Elystri.
Det tibi Deüs,
Quod expetis:
Idemque det tuæ,
Ipsa quod ante alias meretur
Virgines. Satis
In exteris
Moratus es locis:
I, patriam pede vise fausto.

IN NVPTIAS STEPHANI NEVDORFERI NORIBERGENSIS.

SI QVIS *venustam conjugem vir nactus est,*
Et dote castâ divitem;
Huic margaritas & lapillos Indicos,
Rubrique baccas æquoris
Præferre nolim, nec Midæ magnas opes,
Gazasve Crœsi Lydias.
Talis benignè dexteri solo Dei
Donatur uxor munere
Deûm verenti. quippe casus haud eam
Nec fortuita sors dabit.
Certè supremus omnium multâ viro
Orandus est pater prece,
Quicumque fidam vult apisci conjugem,
Pudore casto præditam.
O te beatum ter quaterque & amplius
STEPHANE, *sacratarum decus*
Legum; pudico quem BEATRIX *pectore,*
Fidelis & decens tori
Consors, amoris æstuantem mutuo
Flagrans maritum diligit
Igni; nec (unum præter) ullos discupit
Lusûs Dionæ noscere.
Ætatis hæc in flore, vitis in modum
Plenis racemis turgidæ,
Fecunda similem compari prolem sui
Progignat, aucta fetibus.
Quales in auras hortus educit ferax
Novos olivæ termites;

Mensam coronent pulchra lecti pignora,
Mater decore ornet domum.
Lis sæva, turpis ira, & acre jurgium
Procul fugata hinc exsulent.
Pax mitis, æqua mens, soror Concordiæ
Regnent timore liberæ;
Timore vano, qui sinistri vel mali
Quid suspicetur perperam.
Auras Cythéris entheas adflet, meros
Spirent amores Gratiæ.
Adversitatum si tamen quid óbstrepat,
Quas fert procellosus Notus,
Alisve rigidis Eurus, has lenes statim
Remolliant Favonij.
Tranquilliore sic amantes Cypriam
Sistatis in portu ratem.

AD PETRVM RONSARDVM VINDOCINVM.

NON *Galla tantùm, scita gravis soni,*
Te patriorum litora fluminum,
RONSARDE, *claræ personantem*
Pectinibus citharæ stupescunt:
MÆNVS *refusis Franciacus vadis,*
Me musico, odas cornibus ad tuas
Sollerter elatis serenam
Attonitâ bibit aure vocem.
Ipsos videres Tubaron & Salim
Mæno influentes, hunc pede dextero,
Illum sinistro, vitrearum
Sistere curriculum sororum.

Sic ad sonores Ismariæ fidis
Hebrum reflexis amne ferunt aquis
Stetisse, miratosque voces
Strymona Threïciumque Nestum
Symphoniarum. Quàm fuerant prius
Nymphæ poëtas indigenæ sacros
Et Celtin Huttenumque, & ipsum
Lotichium quoque prosequutæ
Philtris amantes; tam philotesiis
Te demereri dulcibus exterâ
Quamvis in orâ procreatum,
Francigenam tamen, usque quærunt:
Matuta pulchrò seu rubra Phosphoro,
Seu Vesperugo Solis equis comes,
Lucem diebus, noctibusve
Invehat umbriferas tenébras.
Tuum cavarum margine vallium,
Et frundeorum vertice collium
Nomen susurrantes, adurunt
Tura tibi, tibi vota solvunt.
Te præter omnes, inclite, principem
Solum poëtarum indigitant: ad hæc
Patrem Camenarum fatentur;
Stirpis & Hectoreæ architectum
Gaudens salutat FRANCIA *nobilis,*
Secura clausis Hercyniÿ jugiÿ
Silvis: honorem saltuosus
Pinifer ingeminat triumphi.
Quid multa? cantor Franca per oppida
Oblivionem carminibus tuis
Defendo, Germanos docere
Callidus insolitum canorem.

Non usitatis dum ferimur viis
Prisci sequentum tramitis orbitas,
Vestigiorum me recentum
Indiciis juvat immorari.
Tecum perennis jam Genij PETRE
Pleno, futurum est, plenus ut ipsemet
Fortaßis æternem per ævum
Teutonicam fidicen Camenam.

AD NATHANEM CHYTRÆVM MENZINGIVM.

MELLE *& nectare dulcioribus*
Respondisse nostris litteris,
Tui fratris Epistola Austrium ad
Quemdam rarior præ se tulit,
Mi CHYTRÆE, *thalaßini lacûs*
Quom forem propinquus accola;
Heic ubi Rhodanus Valesiis
Limphas congregans e vallibus
Restagnante celerrimus ruit
Vado. sed cupitis me frui
Responsis hodierna adhuc vetat
Hora, felle longê amarior;
Hora, alumine multo acerbior;
Hora, bile virulentior.
Ergo tutemet entheis sacrum
NATHAN *dotibus cor incitus,*
Aut frater tuus ille grandior,
Qui roseta carpitis mera
Cultos Varniadum per hortulos;
Aut ambo simul rependite

Vices, aut potius remittite
Exemplum papyri perditæ:
Dum me Neccharicis Sionios
Hymnos accinentem ripulis
MYRTILLETVS *amana detinet*
Palatina propter culmina.
Ni fiat, mihi creditote, quæ
Mel & nectar esse remini,
Vobis tam citò dulcitudinem
Amissura, desitúraque
Alvearia sive Hymettios
Favos, seu placentas Atticas,
Seu thymum redolere; quàm citò
Versum iri, CHYTRÆE, *inaudies*
Ob desideriorum anhelitûs
Et suspiriûm frequentiam,
Liquescentem animam ipsius meam
In salsas amaritudines.

AD IOANNEM HORTINVM.

HORTINE *pulchri consitor hortuli,*
Talaßionum flos juvenilium;
Quasnam corollas nuptiales,
Quæ tibi serta parat capillos
Vinctura, cordis fibra tui trahax
Jahel, puellarum eximium decus?
Ecquem geremus fronte ramum
Participes nemoris sodales?
Baccata silvæ filia Cypriæ
Castis honori est myrtus amantibus.
Myrtum Dionæis Cupido

Coniugibus sacras assimilandam.
Exoticorum [illegible] vice termitum
Herbas fragrantes nectite virgines.
Vernis amictum me sub antris
Tinpta rore velim marino
Aut Nerviorum stella MASVRIVS,
Aut BVCHANANVS *lux Scotiæ queat*
Spectare, Veronæque ocellus
SCALIGERO *patre procreatus.*
Succincta suras, nuda sinum, Dea
Subter beatis Arabiæ jugis
Acclinis illibata quondam
Tura legens LIBANOTIS *ibat.*
Manabat udo ros pede vitreus:
Salúbris adflans aura Favonij
Mulcebat herbarum comantum
Summa, levi tremefacta caule.
Hanc irretorto lumine Capripes
Vix conspicatus, fervidior calet
Flammis inardescentis Ætnæ;
Fervidiorque focis Cyclopum.
Prendenda Nymphe diffugit ocyor
Euro: citatis insequitur furens
Plantis petitor: seminati
Estur humo pia mica turis.
Enata post hinc est fruticis seges,
Puris virentis semper odoribus,
Seu bruma sive æstas recurrat;
Virgineamque notam tenentis.
Salve perenni germine praénitens
Radix, vigescentum æmula frundium
Cedri: ter o salve quaterque,

Suavior arboribus Cythéres.
En hortulorum te CEVALERIAS
Cultrix amœnis inferet areïs,
E semigermanis Britannis
Ad vada glauca redux Lemanni.
Non te nives, non horrificum gelu
Ladet, nec acer tristibus Africus
Immane dum stridet procellis,
Nec grave flamen Apeliótæ.
Nec supplicabis, cum sities, Jovi,
Torrente prati gramina Sirio:
Quippe est suâpte sponte Juno
Irriguum appluitura nimbum.
Protuberatus mille decentius
Gemmante prægnas cortice surculis
Vestibit apricos, nec absque
Deliciis, tua virga campos:
Sero creatis unde nepotibus
Vtroque longum sospite, gestiant
HORTINVS *& formosa* IAHEL
Texere perpetuas coronas.

AD CHRISTIANVM EGENOLPHVM.

INFERIAS, EGENOLPHE, *Christianus*
Manibus emeritis tui parentis
Persoluturus manibus profanis,
Spe sine si lacrimas cies profusas,
Grande puta scelus & nefas. Litandum
Mente purgatâ domino IEHOVÆ.
Cetera turba, quibus cor atque mentem

Tatra

Tatra superstitio voraginosos
Inter errores male fascinavit,
Præcipitem pariter ruunt ad Orcum.
Æthera tu nitidum, pios alentem
Cælites, fixis oculis tuendo,
Linque solo grave corpus expiandum
Per cineres; tibi conscius salutis,
Nescius sanctos violare Manes.
Vmbra beata loci capax quieti est.
O anima optima, quæ piè emerendo
Abrahæ felice sinu quiescit:

AD IO. BAPTISTAM HAINZELIVM, SEPTEMVIRVM AVGVSTANVM.

TAM *dulce, tamque suave, tamque jucundum*
Filius ille tuus scribit Epistolium
HENRICVS *ad me; Gratiis*
Quod Atticis leporibusque Musais
Plenum, & cui nihil ipsis in Amoribus est
Æquê refertum amoribus:
Vt huic Minervæ temperare non possim,
Nobilis HÆNZELI; *quin nova carmina, quin*
Versûs novos illa, & novas
Extrudat artes; queis vetusta, cum vestris
Icta mihi Laribus, fœdera amicitiæ
Firmata constent publicê.
Namque in recenti memoriâ recordantem,
Qualibus (humanus sicut es) alloquiis
Conviva abiverim satur;
Plus adficit me cogitatio vivax,

Tinnula quam duplici nablia versa manu.
Tantum valet vis insita!
Huic excitatæ rursus addidit robur
Cecropio gnati littera tincta sale,
Et comitate plurimâ:
Quâ delibutum reddidit mihi pectus
Largiter, humectans ut solet imber humum
Ardente Sole torridam;
Pulcherrimâque matre pulchrior mentem
Filia tum subiit nubilis EVPHROSYNE,
Adscripta Musarum choro
Jampridem, & insigni puella donata
Carmine, quod ferro firmius & chalybe
Durabit ipso perpetim.
Puella, dico, cui vel omnium unâ omnes
Invideant nuruum Sueviadum pueræ,
Perennis ob famæ decus.
Sed gloriâ adplaudo mihi ipse. collaudet
VOLFIVS *orator maximus, & Latij*
Graiique sermonis sciens.
Dictabit idem, fonte quo vel adsensus,
Mutua vel pietas, vótaque sancta fluant,
Judex amicorum optimus.
Ad me quod attinet, stat (en manum!) sanctas
Æternare per arrhas in amore ratam
Vestrate cum domo fidem.
Rara est fides ætatis huius. hacpropter
Deligere ante juvat, quàm (puto) diligere,
Amare quod quis ambiat.

AD VENEREM.

Cum Io. Hainrichus Hainzelius uxorem esset ducturus.

MATER *venusti pulchra Cupidinis,*
Nutrix amorum, si dare quæ peto
Spondebis, haud pro me quidem ipso
Dona, sed ingenuo sodale:
Tibi sacellum quâ lubet aureum,
Sculptis dicabo cum laquearibus,
In quo triumphabunda prisco
More tuæ stet imago formæ,
Curru duabus vecta volucribus,
Quondam Caystri fluminis incolis.
Ambit NITHARTÆA *puellam*
Gente satam meus ille Theseus,
Decus Suëvorum, HÆNZELIDES. *Eam*
Fac impetratu des facilem viro,
Musis amicam Gratiisque,
Non sine consilio parentum.
Æquum est, ut utrinque irrevocabilis
Præstò voluntas, mutuus & pari
Consensus adsit Diva nutu,
Omnia legitimêque fiant.
Postquam illa fidi conjugis in manum
Convenerit, spem ne subolis nega.
Nascatur heres matre fetâ,
Indolis ingeniique patris
Avique morum nempe simillimus:
Nascatur exin, deliciæ tuæ,

Formosa VERONILLA, *rubras*
Tincta genas, oculis nigellis,
Et crine flavo: fax juvenilium
Futura flammarum, & jecur haud procis
Tostura paucis. Haecce nostrae
Summa precis, licitique voti est.
Sponso roganti tu Dea tu velim
Plura his petitis largiter annuas:
Nam dignus est, quem continenter
Multiplici cumules honore.

AD CLAVDIVM MAILLARDVM AVRELIANVM.

SICCINE *cum monstris in aperto (lúgubre) campo*
Semineces iterare duelli
Pugnas? siccine
Debacchantis oportuit
Oenomanis furiasque pati, saevamque Pyrenei
Vim dirasque minas, & atrocis
Incussum metûs
Horrorem quasi Panicum?
Quid spolia ablatae memorem crudelia praedae
Ingenuis? quos regia, clarûm
Natos principum,
Nec tutos via praestitit;
Vranium cum Nassobiis, genus antiquorum
Semideûm; veterique nepotes
Cretos Bérgiáe,
Burenumque juvenculum.
Dextra magistratûs venit imploranda supremi;
Quae facinus nisi puniat istud,

Vltorem reis
O promittite posteri.
At cave tu MAILLARDE, *patens ne rus vel inermem*
Postmodò te culpet, vel inertem
Damnet. Crapulæ
(Eheu) omnia plena sunt.
Circe etiamnum homines transformes mutat in ursos:
Induit hic porci, ille leonis
Mores. Ebrius
Numquam est dissimilis sui.

AD SIMONEM STENIVM.

CARMINA *me saturum tua lectitare*
STENI *jubebas serio:*
Sed tribus ante manûs in avariores
Festina signis venerant,
Quàm mihi prandioli Sapientialis
Jejunus accessus foret.
Esuriens, veluti leo, devoravi
Et litteras & carmina:
Ventriculo saties tamen hinc replendo
Non ulla compescit famem.
Post iterum atque iterum bene ruminatis
Et litteris & versibus;
Tanta sitis mihi guttur inæstuando
Accendit, ut nec Tantali
Tanta sit, ERIDANVM *sitientis amnem;*
Nec Hippocrene, quamlibet
Vber aquis, potis ipsa levare flammam.
Transmitte quæso crebrius
Ambrosiæque tuæ, SIMO, *nectarisque*

Succos salutares, quibus
(Omnis abesto mihi mora) degulatus
Satuller atque recreer,
Quòd nisi sufficiant avido palato,
Æquo petenti largius;
Congerat ipse, rei memor amplianda,
Omne huc penum SYLBVRGIVS:
Promus & esse velit potius, monebis,
Quàm condus Attici favi;
Cuius amore tenemur, amore cuius
Absentis infremens apum
Bombilat anniculus populus mearum,
Rauco susurrans murmure.
Proin fac, ut ambo famique sitique nostra
Sitis resedanda pares;
Carmina quo saturi mea lectitare
STENI *vicißim gestias.*
Sic bene convenient (mihi crede) lector
Jejunus, & scriptor satur.

AD IACOBVM KIMEDONCIVM.

CVSTOS *meorum crastine turturum,*
Nymphas petentis Cocchidas, & salis
Vrbem Suëvi, proximamque,
Quæ renovata supra stat, arcem;
Salve, & piarum curam age sedulus
Altor volucrum: quas ego suavius
Amplector hercle exosculorque,
Quàm Venus alma suas columbas.
Apes Matinæ vix ita fertulæ

Flores amabunt, vix casiam aut crocum
Thymumve, cerinthæque gramen:
Vnde avidæ bona mella sugant,
Cerisque figant. Quis rogo turtures
Servare sancti conjugij fidem
Binumque propagare fetum
Fœdere perdocuit marito?
Vt mutuo ardens alter in alterum
Amore flagrat! Discite conjuges
Prudenter exemplo fideli
Plumigerum genus æmulari:
Et tu beatæ transige cum tuo
Æquæva vitæ tempora corculo.
Porró & beanto me ROSINÆ
Consimiles, IACOBE, *tedæ.*
Discors ad æquum differitas solet
Res subruendo perdere maximas:
Concors voluntas servat urbes,
Servat item requieta gentes.

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER QVINCTVS.

AD ELISABETHAM ANGLIÆ REGINAM.

Si vacat, sueto placidos ulterius canori
Virgo decens ELYSA
Admove sensûs, animoque imbibe liberali
Nostra mele, loquaces
Psittacos raucasque sonis æmula fabulosis
Æquiparare picas.
Attamen linguam fatui ne reprehende vatis,
Qui taciturnus olim
Verba ceu mutis labiis dévoro, tinnulumque
Pariete ab otioso
Pectinem suspendo silens. Quod simul atque factum est,
Mercurium videres
Ilicet plectris requiem segnibus invidere.
Nec mora, feriatam
Accipit taxim citharam, claviculosque chordæ
Corrigit obstrepentis,
Mutuos vibrans digitos, atque fritinientes
Eliciens sonores.
Stat Venus juxta; & roseo præradians amictu

Cynthius aureo ore
Dictitat suaves numeros, qualibus ex Averno
Ætherias in auras
Thracius caram fidicen dicitur evocasse
Eurydices figuram;
Cum rotam saxumque lyræ flexanimo quiesset
Obstupefacta cantu,
Nec jecur rostro Tityi tunderet uncus ales,
Nec latices sitiret
Tantalus, nec Peirithoo dura forent catenæ
Sarcina, nec repleri
Hiscerent pertusa cavum dolia, nec retortum
Dens asinæ rudentis
Roderet funem; sed nec prodigiosus adla-
traret Anúbis umbras.
O mihi tales Clarij numina docta cœtûs
Annuite oro vires,
Ex nigris Orci tenebris ut CHARITVSAN *illam,*
Myrtileos ad ocres
Conditam tristi tumulo, rursus in hancce vitam
Carmina nostra sistant,
Si pote est: si non pote, mens talia somniare
Visa, animæ vigorem
Integrum, pacto Genij, restituisse credat
Tam capiti amato.

AD PHILIPPVM SYDNEVM, ELISABETHÆ REGINÆ ANGLIÆ AD ROM. IMP. LEGATVM.

SYDNEE *Musarum inclite cultibus,*
Prorex Hybernes cui pater insulæ,

Vtrique nostrum Dij secundent
Quæ petimus loca, prosperentque
Optata. Londinum in patrio sinu
Te mox receptet, splendidus urbium
Ocellus: at mi septicollis
Vaquerio duce Roma plaudat.

AD IOAN. SECCERVITIVM SILESIVM.

ACTOS *Pannonij propter aquas fluminis hospit*[illegible]
Sub FERDINANDO *Cæsare, crebrius*
Mecum recordanti juventæ
Purpureos genialis annos;
Nunc jucunda subit Slesiadûm cura sodalium,
Laudis flagrantem nunc animum prior
Virtus lacessit, pristinisque
Æstuat ardor agens medullis:
Qualis Thessalium fervor equum vividus incitat
Eléa metæ currere classicæ
Protéla, pernicumque raptos
Anticipare pedum labores.
Luctantes memini (gymnasium quum tibi quum mihi
Latam Viennæ panderet aream)
Inter Camenas Palladisque
Sæpe choros nitidas palæstras
Exercere senes & juvenes, non sine plausibus.
Sparten honestans quisque suæ teres
Non deerat arti: quisque gnavus
Hymniferas inhiare palmas.
Nam seu curriculum grata Jovi pulvis Olympicum
Sparsisset, aut se Pythius ipsemet

Certamen in nostrum dedisset;
Seu Nemeæa alacres in ausus
Essent Archemoro, aut Isthmia condicta Palæmoni:
Olivæ nunquam cástaque laureæ
Corona victores reliquit;
Non apium viridisque pinus.
Tu ceu Diagoras, aut Hieron, aut Telesicrates,
Aut Timodemus, fortia pectora
Cælos in ipsos vecta quondam
Alite Pindarici sonoris;
Et luctæ & stadij & caßidis & turbinis arbiter
Annis minores & Thrasydæon &
Agesidamum, Sogenemque
Alcimidenque doces aliptes.
Merces pancratio nempe sua est, est sua cæstui.
Athleta partos vel pede vel manu
Aufert honores: præmiumque
Dat pila, dat trochus, atque discus.
Certatim variis sic studiis, árteque nobili,
SECCERVITI *dux Herculei gregis,*
Juvabat antiquum recentes
Per chlamydas decus æmulari.
Ah quo proripuit se foliis inclita Deliis
Ornata victorum ingenuûm cohors?
Quasnam penitrarunt in oras
Gorgoneo volucres celéte?
Pars Celtas adiit, pars Italos, pars & Iberiam,
Pars & Britannos. te Pomeraniæ
Fines remotæ separarunt
(Vt procul!) Istriacis ab undis.
Divulsum patrij me nemoris collibus, advenam
Desideratus Thybris, & urbium

Princeps videbit Roma, primis
Cum Zephyris querulâque Progne.
Jam vectoris equi, sub medium frigus, adhinniens
Pectus vigescit, jam pedibus meis
Alpesque & Apenninus ingens
Culmina subjiciunt volentes.
Tu dic CASELIO, *flos hederæ cui decorat comam;*
Dic & CHYTRÆO, *cui labor improbus*
Et cura Fastorum recursat
Annua: pro reditu Jehovam
Votivis onerent suppliciis. numqua dolentior
(Quod abnuo) vis ingrueret patri,
Quàm filium non inde salvum
Sistier incolumi senectæ?

AD IOAN. LVCIENBERGIVM IVRISC.

NVNQVAMNE *prodis, care* LVCIÆBERGI;
Domi sed oblitescis, ut cavo talpa
Defossa cubili?
Noctes diesque transigis laborando
Honesti in otij quiete, capturus
Bona præmia victor.
Felix, in alio quem sua ipsius mundo
Virentem arena præliarier secum
Videt, absque timore!
Si Diis amicum est, in foro peregrino
Me dimicantem proximus sub Astreâ
Mirabitur annus:
Alterque legum scrinia & sacri cistas
Juris, fragrantum Aprile sidus ut florum

Tunicas, reserabit.
Velis equisque tentat arduum miles.
Virtus in alta scandit, ocyor vento,
Et Bellerophontis
Velocior celéte: sed cavet cristas
Attollere ante tempus, omnium rerum
Bene próvida custos.

AD HIERONYMVM WOLFIVM.

ILLE *fons, fons ille sacer Camenis,*
Quem (velint, nolint) ego torrefactus
Æstibus tantis Venetâ appetisco
Hospes in urbe;
O foret salsis Hadriæ propinquus
Fluctibus VOLFI*: celeri carinâ*
Protinus vecto mihi quæreretur,
Non sine Baccho,
Osculaturo gelidam Lycrenen.
Ille fons, inquam, tibi quo beatum
Ad Lyci se flumen aprica Landes-
Pergia jactat.
Frigidos Augusta bibit liquores,
Sirio fervente: bibunt eosdem
Norici & Boii, genialis Vlma, &
Lipsia dives:
Hungari terrâ glaciem refossam
Admovent plenis Bromio lagenis.
Nescit arenti Venetus palato
Stinguere flammam.
Os tibi Rhenéa rigant, vel oris
Pánnonum lætis generata vina?

Æstifer nobis Canis invidendam
Submovet undam.
Dulcis heic venalis aqua est, tepensque
Liber exsiccante siti fatiscit.
Ipse quin malim laticis Tyrolò
Monte ruentis,
Aut recens quavis aliâ scatentis
Rupe fontanæ cyathum vel unum;
Quam tepefacti radiis Falerni
Mille diotas.
Candiæ præsens generosiorum
Palmitum nectar puer ut ministres,
Quodque depromit Cypriana Græcum
Testa merácum;
Fontis arcanum tamen expetiti
Numen in limphis mediis adoro.
Antè nam potus memorem salúber
Recreat haustus.

AD PETRVM MONAVIVM SILESIVM.

IAM *te, relictis Euganeûm plagis,*
Germanicarum dura per Alpium
Reducet anfractus tremendos
Vngula ferripedis caballi.
O quot ruentes montibus óbstrepent
Torrentium undæ! Quanta prius tuas
Raucum susurrantis protervo
Turbine vis animæ Boreæ
Obtundet aures, quàm Basileïo
Propinqua Rheno tangere collium

Vineta concedatur! At te,
Patricium decus o MONAVI,
Valente fultum pectora robore
Non ventus horrens, non aqua fluminum,
Nec tesqua terrent, cautibusque
Rhætigenûm juga verticosis.
Tu regna Nympharum Acronium lacum,
Et ZYNDELINI *nobile patriam*
Constante, VACCHERI*que, tortis*
Flexibus anteferes viarum:
Constante, quondam (Teutones integri
Dum permanebant) imperij urbium
Stellantem ocellum, nunc Tyróli
Principis arbitrio subactum.
Lustrabis illic plurima cognitu
Jucunda, visu grata: nec abnues
Ambage quavis hospitales
Helvetiûm didicisse mores.
Te Berna dives, te Tigurum manet:
Te sospes ulnis incolumem obviis
ZVINGERVS *amplectetur; ipsâ*
Quo Basiléa viro superbit,
Sollersque Phœbus nil patientius
Novit laborum. Cernere ibi (reor)
Et ora BOISSARDI *licebit*
Imparibus numeris decóri,
Pictisque formis. En erit, ut mihi is
Tandem morarum desinat, huc brevi
Ad nos revisurus, tenaci
Poplitibus pedicâ solutis?
Heic namque propter glauca binominis
Fluenta Brentæ mellificas tuor

Apes;

Apes; coronatoque gaudet
Frunde virens nemus inquilino.
Jam plena meßis copia torridæ
Distendit almis horrea frugibus;
Jam plenus Auctumnus recenti
Dolia vasta mero replevit:
Sed quotquot heic vestigia Sequanorum
Indagat ultro cernuus hospitum
Sagax odòratu Melampus;
Nulla mei subolent amici.
Menses per octo, sed vacuos spei,
Redire nil aut vix memorem frequens
Suspirat ANCANTHERVS *illum*
Vnicum; & illum ego præter omnes
Vnum, quiescam seu cubitu lever,
Sub nocte serâ subque meridie
Desideratum mille votis,
Dulce adeó caput, ingemisco.
Testis locúples Bacchilio mihi est;
Testes reclini Medoaci pede
Limfæque, limfarumque ripæ,
Quæque humiles tegit umbra ripas.
Amica Musis scit PATAVI *schola*
Vndasque & herbas reddere & arbores
Gratas. redux sit ille, multo
Hæ fuerint mihi gratiores.
At sive Rhenus, seu patrius Dubis,
Mosellave illum distineat placens;
Non sponte nostris, sed coactum
Absfore deliciis opinor.
Edic, amabo te PETRE, *tam diu*
Hinc emanenti; quorsus iter paret

Differre suspensum, negetve
Stare fide solidisque pactis?
Sed perge ventis ocyor, ocyus
Vt (quo repertus cumque locorum erit)
Procrastinator mox reverti in
Ausonias meditetur oras.

AD IANVM MATTHÆVM VAQVERIVM, CONSTANTINVM.

ALTERA *jam morantem*
Italis me litoribus te sine cernit æstas.
Tam diu quid heu moras
Trahis Tybingæ? tam diu carere
Lente potes Melisso?
SPIRA *ni longâ tenuit compede deligatum,*
Suevicis in urbibus
Numella collo rursus induatur.
Sed Bavaris in oris
Forsan & boias teretes callidus aucuparis
Cum tuo REDINGERO,
Juvenculorum flore Slesiorum.
Interea calentes
Claudianorum peponum nos avido palato
Succulenta lingimus,
Pullæque ficûs vescimur medullis.
Jam precias edules
Vitis ornamenta, meam quæ decorant fenestram,
Delicata carpere
Manus suëvit, pensilesque baccæ
Purpureæ racemos.
Jam [illegible] furtivâ properant & reliqui per æstuin

Nos fugâ relinquere
Fructus feraci stirpe germinantes.
Quin hodierna narro
Somnij sub mane novum spectra? Venire tandem
Penulatus hanc mihi
Es visus urbem, LIVIO *paternam*
Historico. lacernam
Sparserat pulvis. ibi tu me celer evocare;
Obvios ego tibi
Conferre gressûs, in tuumque collum
Irruere, osculoque
Et genas comesque oculos illico suaviari,
Septies & ultra have
O Gratiarum corculum (inquiebam)
Pieridumque dulcis
Lingua CONSTANTINE. *venis? an me imago ludit?*
Sospes o mihi simul
REDINGER *adsit, optimus sodalis.*
Nonne age conspicaris
Quantum amem te, quãque tuos expetam amice vultûs?
Jam neque ipse Gallicê
Ibericêve, nec loqui Etruscê,
Quando tui carendum est
Gestio. jam nec Clarios incino rite cantûs,
Nec poëma versibus
Absolvo dignis. quidquid hoc sonori est,
Nos apium susurros
Floridæ videre ederæ sic temere æmulari;
Sub quibus jacens, caput
Desideratum mille anhelo votis.
Care veni, veni di-
Lecte; nec frustrare meam tarde citationem:

Quippe solitarium
Migrans & hinc me ZOPYRUS *reliquit.*

IN ITER ALPINUM NICOLAI RHEDINGERI ET IANI MATTHÆI VAQUERII.

SICCI *sub ortum Solstitij, graves*
Vbi calores brachia Cárcini
Succensa mortalique sexui
Ingeminant pecudumque sæclis;
Bini sodales, alta cacumina
Longê eminentum scandere montium
Vnâ parati, cis Tridentum
Ingrediuntur iter molestum,
Amnis relicto Necre tui vado;
VACCHERUS *annis integer ac virens*
RHEDINGER *ævo quadrilustri,*
Nobilis Elysiis ab oris.
Supposta cælo saxa crêpidinum,
Rupesque vasto præcipites specu,
Numquam nec alboris nivalis
Nec glaciei inopes gelatæ;
Planas ituris scrupea per loca
Quæso, nec ultro difficiles vias
Ostenditote, & pertinacem
Verticibus premitote paullum
Verrucam adesis. sic abies jugis,
Sic ornus antris plurima frundeat
Vestris, supernascensque pinus
Coniferis obamicta ramis.

Quod si frementes Æole carceri
Ventos paterno præter Etesias
Obstringis, Alpinique nimbos
Rubra Jovis cohibet ruentes
Oblita sævi dextera fulminis;
Tanti ipse nunquam muneris immemor,
Vires potestatemque vestram
Æoliâ fide sempiternum
Sonare sanctê spondeo. Sat prius
Anfractuosis faucibus instrepunt
Vndæque torrentesque, latê
Ferre sonos crepitûsque raucos
Procliviores, quàm moderatior
Auris ferendo sit. stupet externus
Viator horrendos fragore
Spumiferarum animos aquarum.
Frustrane votis flagito, quod pium est?
Ecquæ procellæ, quis rogo turbinum
Ad occidentem conglobatorum
Impetus in mea verba surgit?
Austri furentes, cumque Aquilonibus
Euri protervo flamine sæviunt.
Quantis rotatur fluctuantum
Verberibus coma fraxinorum!
Atris nigrescunt omnia nubibus
Circum, & crepantum turma tonitruum
Querceta diffissis cavernis
Rumpere amat, solidasque cautes.
Num terreat vos, optima pectora,
Fulgur coruscans grándoque saxea?
Justi, verecundæque semper
(Vt merito!) fidei tenaces

Nil expaveſcunt. Qui cumulant nefas,
Luduntque fractis fœderibus palam
Ruptisque pactis, ut ſolebant
Aſtragalis pueri; timorem
His ſenticeti vel folium incutit,
Spirante venti leniter halitu.
At tota tempeſtas in hoſtes
Vergat ad Heſperij cubile
Solis. luunto ſupplicium rei,
Qui Belgium, qui Franciæ regna dant
Bello decennali, implicatæque
Otia Teutoniæ inquietant.
Sed jam propinquos arcibus Hadriæ
Salvos ſodales obvius intuor
Cælo ſereno: Juppiter nam
Detonuit ſemel, abſtititque
Flammantis iræ filius Hippotæ.
Rident Napææ, ridet Oreadum
Chorus, reſedatâque glaucum
Cymothoë mare mulcet algâ.

AD ROMAM.

VRBS *ſepticolli vertice prominens,*
Antiquiorum patria Cæſarum,
Regumque ſedes conſulumque,
ROMA, *bonis mihi conſpicandam*
Des age te auſpiciis hoſpiti novo:
Sic Mantuani ſint tibi propriæ
Laudes Maronis; ſic & Horatij
Numquam obtiteſcat ſæculare
Cum Latiis numeris poëma,

Quæque Elego pede Naso tener canit.
Jam pæne confectum est iter arduum,
Mulâque Tuscâ Flaminiam tero.
O prima salve porta; salve
Pons Tiberi propior secundo:
Tuque adeò mihi salve scatentibus
Perenne lymphis Virgineus liquor,
Sacer Camenis. I puer, ocyus
Hauri. Falerno Maßicove
Gratior hæc mihi aqua est bibenti.
Quis Genius veterum protinus meis
Se sponte fibris insinuaverit,
Ut Vaticani montis imaginem
Captare, Aventinique felix
Augurium; Capitoliumque
Visere Justitiæ debitum queam?
Rectâ Palatinum inde sequar latus,
Dein Exquilinum non sine Cælij
Curuo Quirinalisque dorso,
Post medij juga Viminalis.
Janiculus mihi monstrabit insulam
Longi figurâ navigij. dehinc
Spectare longê exstantia gestiam
Theatra & arcûs & colossos,
Fánaque prisca, frequentibusque
Ruderibus sola paßim rigentia.
Lustrabo campi jugera Martij,
Circosque vastos cum penitralibus
Thermarum, aquæductûsque ruptos,
Pyramidesque polo minantes,
Ac veteres obeliscos, simul suis
Insculpta signis celsa palatia.

Euœ levatum Pegaſe Pegaſe
Tuis fer alis me ſub alta
Compita, quâ Phidiæ ſtupendum
Praxitelisque opus ipſam ferire equi
Cernuntur auram calcibus arduis.
Vterque montis præriget inſtar; at
Iuxta Gigantéi ſtatores
Laxa feris tereti capeſſunt
Frena manu, prior huic, alter alteri.
Cui non placerent Itala marmora?
Quem non hiantem conſpiciet tuum
Auguſte Mauſoléon? & non
Pantheon, aut vetus Hadriani
Attonito prope reddet parem rigens
Moles? Hebræus mæſtior inclito
Titi triumpho principis aureum
Ceßiſſe candelábrum, & arcam
Fœderis heu tabulasque legis,
Fornice ſub Pario ringitur tuens,
Vaſisque viſis ſæpius ag gemit,
Prædura ſortis fata querens ſua
Nequicquam, & extorres fatigans
Vsque pedes. Age, ceterorum
Quid monumenta ducum barbito levi
Cantare ſumis Calliope? Dies
Vnusque & alter, ſi dubitas, parum eſt
Cunctis reducendis in orbem
Carminis. Interea diſerti
Prendere amem venerandas SIGONII
Manûs, ad urbem quei veniam modò
Vix credituri: nec fugiam ſenis
MVRETI *in amplexum ruentis*

Brachia, meque diu retentum
Irresolubilibus vinculis sibi
Redalligantis fortius. Ecqua te
BARGÆE *docto carmine nobilem,*
Neque erubescendis Camenis,
Invideat mihi læva cornix,
Quo minus alloquiis labra dulcibus
Festiva justo tempore sentiam?
An non benignum se quoque Fulvius
Præstaret VRSINVS, *Latino*
Eloquio teres atque Graio?
Tu quoque docte, quater vicies recens
Auctumnus ortus cui senio graves
Maturat annos, GAMBARA *lucidos*
Præbebis adspectûs Melisso;
Qualibus antè duas nitere
Visus olympiadas POSTHIO *meo.*
Te litterarum denique vindicem
STATI, *poëtarum eximium decus,*
Non insalutatum relinquam,
LOTICHII *socium; neque ipsi*
Abnuam amicitiæ jus CIOFANO.
Salvete quotquot ROMA *viros alit*
Musis amicos. o ter & amplius
Beate grex, cui prompta gazam
Bibliotheca aperit vetustam!
Nos procul hinc Alemanno sub æthere
Tantis caremus sepositi bonis:
Vos pleno in horto delicias meras
Fructûsque, nos extra relictas
Quisquilias, legimusque fungos.
Fontem Itali bibitis, Teuto rivulum.

Vobis disertis esse dedit locus ;
Infantia nos arguit. attamen
Quidquid Latini possidemus
Nominis, id populis remotis
R O M A *potens feret heredio datum.*

AD LVDOVICVM CASTANÆVM RVPIPOZÆVM, REGIS FRANC. AD P. M. ORATOREM.

I N T E R *æquales facile est conseruisse verba*
Rebus apta, nec pudor
Propinquus obstat C A S T A N Æ E *lapsis*
Absque timore dictis.
Alloqui magnosque viros, & quibus optimates
Credidere maximam
Negotiorum temperare molem;
Hoc opus, hic labos est.
Os verecundum fugitat se graviora semper,
Ardui metum sibi
Exasperando; viribusque dispar
Haud tetigisse pondus
Audet. herois adeo vultibus emicare
Singulare quid, Deis
Par, intuemur. sic faces minores
Fax radiosa Phœbi
Luce præstinguit nimiâ. Vidi ego, præter omnes
Optimo Arioni
Plenas ad aures Cæsaris sonoris
Tum fidibus canenti
Et manûs ipsas tremere, & pallidiora cerâ
Labra verberarier

Terrore. quid me quid futurum in Vrbe est,
Si trepidare cernar
Ante pangendum numeros? scilicet erubescit
Musa nostra futiles
Hiare nugas, tædij refertas.
Tu potius disertus
Subministratum calamis aurâ alacri memento
Spiritum indere uberem
Verborum egeno, dives ipse rerum,
Copia quas abundans
E locupleti variè fundere larga cornu
Gestit, usibus tuis
Vbique præsens. Ni tibi est amicum
Hoc facere, aridumque
O Periclei labij nectare CASTANÆE
Adfluentior, tuo
Rigare vatis guttur amne: saltem
Quas steriles avenas
Conspicis, ne temne. Ferax sæpe suis agellus
Herbam inutilem fovet
Alitque sulcis, nil satis benignè
Frugibus invidendam.

AD MARCVM ANTONIVM MVRETVM.

VLTERIVS *Romam mulo vectandus Etrusco,*
Parabam iter Neapolim;
Cum mihi nescio quis
Seu Genius seu Numen ait: Quo tendis alumne
Cyllenij, dum sordidis
Omnia plena madent

Imbribus ac nebulis; nec Juppiter Apenninas
Tonitruorum fallitur;
Plus nimioque feri
Prodigus Hippotades venti, furiare amat Euros
Austrosque nil lætabiles?
Quantum age congreditur
Discrimen Caurus cum Threïcio Aquilone!
Quantis adauctus amnibus
Se Tiberis superat
Ipse, vagoque procul planguntur litora fluctu!
Roma manere tutius,
Ausoniamque fide
Lesboâ tentare chelyn, quam compositâ aure
MVRETVS *arbiter chori*
Pieriÿ bibat, &
Postmodo, si placeas, non abspernabile docti
Sub CASTANÆI *segregem*
Judicium referat.
Tempus erit, Gallis iterum cum redditus oris,
Et hunc & illum concines
Pluribus in numerum
Aptis carminibus. præclarior illa probarit
Clarißimi gnatus patris
SCALIGER. *hinc liquidus*
Sequana cum Ligeri, Rhodanusque celerque Garumna,
Amnes, quibus nil dulcius
Oceanumque senem &
Nerea degustasse ferunt; tibi, non sine plausu
Nympharum & ulnis obviis,
Sustulerint pariter
Cornua læta, novum decus ilicet imperitantes.
Sic admonebar. parüi.

Fessus eram antè viæ.
Quid potui melius? Frugi non ulla putandum
MVRETE, *ni morem bonis*
Gessero consiliis.

AD PETRVM VICTORIVM FLORENTINVM.

O CVI *quaterni fila Deæ neünt*
Ævi, tenaces staminis arbitræ,
Dilecte VICTORI *Camenis,*
Vellere candidior cycnéo;
Vt degis, annis obsitus? ut vales?
Satisne bellè te tuus excipit
ARNVS *senescentem? satisne*
Pro meritis tibi suaviatur
Albi capillos patria verticis,
Flos oppidorum ditis Hetruriæ?
Næ dignus es, cui magnus ille
Plurima (namque merere) Tuscûm
Dux liberali munera præmio
Dilargiatur; qualia nec tibi
Super jugandis defuisse
Neptibus antè, nec absutura
Posthac ovanti novimus. En parat
Formosa NICE *palmiferâ manu*
Currum triumphalem, decóris
Textilibusque tapetibusque
Instratum, & albis rite jugalibus
Præsignem; in amplas ætheris orbitas
Quo proveharis per serenum,
Arduus inter opes eburnas,

Interque lætum plausibilis chori
Pæana, quem non invideant tuo
Clari Megistánes trophæo,
Barbaricæ domitor cohortis.
Omnis juventus Oenotriæ plagæ
Instincta sancto pectora numine,
Non absque plausu semidivûm,
Ætherios meditatur hymnos,
Nulli virorum pangere promptior
Laudes honoras, quàm tibi. quem licet
Tot lustra nunc emensa trudarit,
Tántaque congeries laborum
Exhausta presset; nulla tamen suis
Te subjugatum dura molestiæ
Nervis dedérunt, nulla fractum,
Nulla sub excipulis recussum.
Sic pertinaci cedere nesciam
Virtute palmam nobilitat vigor,
Vrgente quamvis ponderosâ
Mole comas subigi rebelles.
Tu quippe cunctam (quod tibi proprium
Sit, opto) verno robore præditam,
Vtcumque gnavi glorientur,
Antevenis juvenum catervam
Languere tardus, sed celer obvias
Ad res agendas. Audin' ut alterum
Te Lælium clamore dextro
Indigitent patrij Penates?
Sunt, qui suum te Néstora nuncupant,
Linguam referctum mellis Hymettij.
Vindex salutare & Latini
Nominis, eloquiique Graij.

Tarpeia ſedes ut Capitolio
Te poſcit alto ſiſtere; ſic tuos
Antiqua (ſi ſtarent) Athenarum
Expeterent Prytanéa vultûs.
Jam nunc ſed axem ſcandis Olympium;
Jam cana vinctum tympora nobili
Semper virentis frunde laurûs
Ipſa vocat trabeata NICE,
Pulcherrimarum mater & Arnidum,
Pulchrique Tiberis filia pulchrior.
Conſcende, conſcende o amati
Pierii gregis alme cultor.
Verùm oro, ſi non aſper in exteros
Vnquam exſtitiſti, præcipuè meos
In Teutonas, ſed comis usque,
Sed facilis, placidusque cerni;
Des hoc, amabo te, manibus meis,
Plantis ut æquê ſuppoſitas tuis
Feras, levatum more Franco,
Muneris & pietatis ergo,
Victorioſi corpus in aureos
Sellæ curulis purpureum toros,
Clangore feſtivis ad aſtra
Carminibus patiens vocari.
Euax. ſonoris ut ſibi geſtuum
Congratulantes ictibus hæ volæ
Apprima complaudent, honorum
Inſimul officiique lætæ!
Vt te ſolutis ilicet oribus
Melodiarumque & fidium ſciens
Mecum celebrabit corona
Delia; non ſine fiſtularum

Canore dulci, nec ſine nablis
Vtroque verſis pollice! ſic tuæ,
Præclare VICTORI, *juvabit*
Ducere nos Latiare pompam
Sollenne. Vivat, vivat io ſenex
VICTORIVS: *vox una erit omnium.*
VICTORIVS, *dicemus omnes,*
Vivat io, ſine fine viuat.

AD CAROLVM SIGONIVM.

EXTREMI *prope jam temporis exitum*
Effeta mundi canities ſenis
Sperat: jam prope fractis
Longo curriculo jugum
Titan ſollicitum demet equis. Viden'
Vt ponderoſum tollere verticem
Laſſo, & molis iniquæ
Pertæſo, poples Herculi
Succumbat? viden' ut præ ſenio gravi
Lentum Booten Arcadiæ ſequi
Heu veſtigia matris,
Invitum trahat ipſamet
Annoſo & fragili corpore tardior?
Vix hæc, SIGONI, *machina cardines*
Totos quaſſa caducum
Suſtentare poteſt onus.
Jam bis deficitur pallida luminum
Phœbe; bis umbris abdidit horridis
Vultum, non ſine diro
Præſagi (reor) ominis
Eventu. Sed enim conſpicuus tibi

Pr[illegible] exhibet
Flavo crine cometa [illegible]
Magnis principibus metum.
Indaga veteres historicos sagax,
Scrutare quidquid traditur uspiam
Prisci; non nisi Martis
Tristes invenies minas.
Regnis exitium Mars ferus intulit,
Reges & ipsos sedibus éxtudit.
En, prænuncia cladis
Fato quæ caruit suo
Lævis stella micans ignibus? heic draco,
Heic anguis, illic hydra nocentior,
Pus utrumque venenum
Latè spargere callidi
Obsedere vias. Ingruet, ingruet
Fatale terris (ac merito) malum,
Nec pœnam nec amicum
Passuris vadimonium:
Audax usque adeo est temnere cælites
Mortale pectus. ne tibi, ne mihi
Sit censerier inter
Tales, queis odio est Deus.
Quòd si præteritis forte parem viris
Heróa præstantem annuerint dehinc
Terris numina; qualem
Ausis fortibus aut duci
Hebræo, Pharias qui domuit manûs;
Aut Josuæ, quo milite corpora
Et Sichónis & Ogi
Leto sunt data, praferas
Vel saltem æquipares: fas erit, ut novi

Sceptrum monarchæ sis memor aureâ
Conscriptum dare pennâ,
Gratum postgenitis opus.
Nam ceu per vacuum sidere lucido
Junonium lac puriter enitet;
Quod dum stillat in hortos
Quondam, primula liliis
Nascendis genuit semina candidis:
Sermone manans haud aliter fluit
(Plures unde creentur
Flores) lactea puritas,
Ornatuque nitens multa recondito
Sigoniani gemma micat styli;
Cui vel Lucifer ipse
Clarus invideat faces.
Tellus intereat, témplaque cónflagrent
(Vt conflagrabunt) ætheris ardui;
Nec casus neque flammæ
Libris officient tuis.
Læsos pone tamen; num Genius simul
Vanescat? æterna huic data mens, ut &
Immortale Supremus
Nobis donum animi dedit.

AD CLAVDIVM
ANCANTHERVM.

CERTAMÈN *ingens est amor æmulus*
Honestiorum. cesserit alteri
Raro, quisquis amarit
(Vt decebit) honestius.
Occulta quiddam mentibus insitum

Natura miri prodere gestiens,
ANCANTHERE, figuræ
Exserit specimen suæ.
Hinc congregatos cum paribus pares,
Doctisque doctos, cumque bonis bonos
Adspectare decorum est:
Quippe laurea laureæ,
Myrtusque myrto, & pampine pampino;
Itemque flori flos, frutici frutex,
Herbæque obvia gaudet
Herba consociarier.
Dic, ecquid horum est, quàm minimum licet,
Ex se quod ipso gignere non amet
Aut optabile tactu,
Aut amabile visui?
Flumen coërce supposità strue,
Fontem impeditâ coge retro viâ;
An non ille vel illud
Obseramina & aggeres
Rumpet? vetabo fulgere Solis aut
Lunæ, aut micantum lampada siderum?
Frustra. sed neque fumus
Separarier igne quit.
Quanto minus tu stinguere calleas
Incensa primi semina fomitis,
Queis BOISSARDVS *inarsit*
Impotente calentibus
Flammâ? FAINI *corda superstitis*
Queis prosequutus nuper amoribus
Est, defleta sine iisdem
Prosequatur amoribus.
Laudent FAINVM *carmina sospitem,*

Laudent Fainum carmina mortuum :
Collaudanto Fainum
Ceteri quoque versibus ,
Boissardum & ipsum. Si ter & amplius ,
O umbra , felix ilicet audies
Talem nacta poëtam ,
Qui perapposito canat
Laudes Faini carmine sospitis ;
Laudes Faini carmine mortui :
O VERONA *parens , tu*
Tu beatior omnibus
Ferere punctis , quæ potuit bono
Talem Fainum sideris omine
Produxisse sub auras ;
Cui neque inferias neget
BOISSARDVS *oris hospes in Italis ,*
Et cui parentent rite tot exteri ,
Ignoto licet. At me
Teque , Pieriis diu
Exculte CLAVDI *pectus ab artibus ,*
Verona numquam jure dehinc , suo
Civi funeris ergo
Defuisse , queat queri .
Jam persolutum est Manibus inferis ,
Quidquid rogali nomine Manium
Debebatur amico
Optimis ab amiculis .
Tu dege salvus , nec treme forficem
Vitæ imminentem , stamina serior
Dum centesima nerit
Funebri Lachesis colu .

AD IACOBVM STRADAM MANTVANVM.

STRADA, *florentes prope Mantuani*
Mincij ripas sate, Romulæque
Vrbis ornandæ studio per annos
Dedite multos:
Quale tu quantumque, per universi
Terminos orbis, tibi comparabis
Et decus nomenque; in apertiores
Luminis auras
Cum sines exire libros, vetustis
Litteris priscisque notis refertos!
Quàm bene & sanctê meritus fereris
De grege docto,
Qui charactéra studet æmulari
Moris antiqui, Latiæque linguæ!
Quid per Europam Libyamve, quid per
Asida terram
Restat, inventum tua cura quod non
Jam vel excusum graphicê adfabrêque,
Laude cum magnâ dedit, inclitoque
Artis honore?
Obruor tantis ego totque rerum
Copiis, mirorque magis magisque;
Tot recensendis, quibus arca abundat,
Millibus impar.
Ecquis heic STRADÆ *cupidus laborum*
Non videt præstare favere linguâ,
Quamdè conatu strepitantem inani
Paucula fari?

IN ITER ROMANVM CAROLI SIGONII.

BONONIÆ valedicens,
Matri ſtudiorum
Liberalium, SIGONIVS
Vrbium principem
Romam petit, additurus
Iubar aureum
Apollini Palatino,
Doctisque Camenis
Gloriæ futurus. En abit
Enſe præcinctus! A-
PENNINE, cacuminum rex,
Quot in Auſonum
Plagis jugoſa præruptos
Obtendere cælo
Vertices videntur extimo:
Sterne mollem viam
Hinnis facilemque vecto-
ribus, integrum
Vt artubusque membrisque
Cunctis, ſine quavis
Læſione, tam pium caput,
Vls eat, quo velit
Deſiderij Cupido
Iter exſequi
Alácre. ſic tibi nimbus
Non exedat anfra-
ctum procellifer, nec uda vo-
raginoſi ſpecûs

Vestigia ninguido sub
Jove lubricet
Bene est. jugis superjectis
FLORENTIA *bella*
Hospitem lubente suscipit
Sede. VICTORIVS,
Victorius ille Petrus,
Pyly senis
Comas & ora cygnéa
Blandis referens ob-
tutibus, seni benigniter
Gratulatur. ducis
Tusci favet aulicus grex
Meritißimo.
At ille, multicolles qui
SENAS *venienti*
Obvius fit, ac salutifer
Dexteram prensitat
Testem fidei, quis est? quis
Dabit hunc mihi
Virum vel antè Septembrem
Nosse propius, VI-
CTORII SIGONII*que ami-*
cum vetustißimum?
Hornos prius o racemos
Metere abstine
Bacchi minister Autumne,
Quàm mœnia Brenno
Structa quondam aprico in aëre
Læter indugredi.
O quæ manus eruditorum
Animis bene-

Volis Quiritium præstò
Canos venerabi-
tur tuos, feretque laude vel
Septimæ celsius
Sphæræ ordinibus, SIGONI
Celeberrime!
Ibi videre MVRETVM *est*
Civem Tiberinum,
GAMBARAMQVE *Brixiæ decus*
Grande, BARGÆVM *item*
Cynegeticωn parentem
Tibi surgere in
Amplexum & osculum. Fallor,
An ipse Podarces
Vatis ANGELI *catellulus*
Flexilem codulam
Vibrans, itidemque læto
Pede saltitans,
Tuo quiritat occursu
Loquax, genibusque
Accidit subinde, & indidem
Quamlibet serio
Cum verbere vix recedit?
Animalculum,
Quo virgines novem ludo ho-
ras fallere, nec non
Pallas ipsa, & ipsa Cynthia
Rite possent. Age,
Num Fulvius absit VRSI-
NVS, *Hymettios*
Favos Maronis illectu
Prælambere cuppes?

Num tot alta quæso nomina
Plura, multo quidem
Maiora meæ pusillis
Citharæ modis,
Probare gratiosis ab-
sint nutibus opta-
tam tui, favente cælitum
Rege, præsentiam?
Altos ut avebis attin-
gere cardines!
Revertere o citato mox
Revertere passu,
Adferens ab urbe Thybridis
Huc tabellarie
Jucunda nova audienti;
Nova protinus
Ut sospitato avi dextrâ
Melismata pangam,
Grata, ceu prius, SIGONIO.
Res gravis longum iter:
Contra volupe est amici in-
columis salus.

AD HERCVLEM CIOFANVM SVLMONENSEM.

NASONEM *ab imâ valle silentium*
Vidi reversum, crede CIOFANE;
Primamque Musarum loquentem
(Nam lateri comes ibat) hausi.
Mens insolenti percita numine,
Dulcisque somni munere lætior

Gestit triumphans. Euge Cleio!
Euge redux Ovidi Latinis!
Ille & virenti purpuream comam
Vinctus corollâ, & qualis imaginem
Incisus affabrè decoro
Vultus in ære refert, eâdem
Stabat relúcens. quippe Jugarium
Paullo antè vicum nosse cupiveram;
In cuius orâ quondam amœnos
Ipse Lares habuisse fertur;
Quin lucubratas tum quoque videram,
Non absque navâ Pallade, paginas
Laboris immensi refertas,
Carminibus sibi restitutis
Mutata formæ corpora fantibus;
Itemque captos haud male Tristium
Te corrigi censore libros,
Incolumes ope Vaticanâ.
Sic ergo præsens me soror alloqui
Suavis Thaleia. Vindice quo stetit
Divina Romanis poësis,
Quoque obeunte, columna templi
Nostras ad aras intima concidit,
Naso est hic; hic est Naso, tenerrimi
Auctor reformatorque versûs,
Lacteolæque pater loquellæ:
Quem præferendum te puero, o sacer
Alumne, cunctis haud dubitaverat
Æqualis ætas; idque tute
Ob fluidæ facilisque venæ
Rivos perennes mente ita fixeras,
Vt nemini plus annueres, neque

Magis faveres. illiusque
Vsque Elegos adeò probabas,
Vt huic studeres esse simillimus
Vni; licet nunc aptior arduis,
Sic negligenter sic supinè
Molliculos tetigisse cures.
Is te monenti voce rogat, roges,
Quei corrigendo patrius Hercules
Ne defetiscatur, sed instet
Pergere, quoad reliquum examußim
Ad umbilícos duxerit integros
Opus renatum, post sibi maximæ,
Quam fama, quam præses noveni
Spondet Apollo chori benignê,
Laudi futurum. sic Erato pudens
Illum ante cunctos, non sine Gratiis,
Complexa sis, Antonijque
Casta flagres in amore fratris:
Antonij, cui limpidioribus
Felix scatébris ungula Pegasi
Beatiorem proma fontem
Aoniæ reseravit undæ.
Quòd si retardans protrahet inm dies
Præoccupati munia pulpiti,
Causatus, aut leges forenses
Aut veteris puteal Libonis
Tenere primas, ac potioribus
Esse incubandum: dic age, mensium
Triumve saltem quattuorve
Præripere spatium laboret,
Dandum relictis sponte clientulis.
Nam cur minori quæso, Quiritium

Fastis recensendis, opellæ
Parceret, arduiora multo
Adorsus antehac? cur neque nobilis
Heroidum postliminio cohors
Juris potiretur recepti,
Herculeo duce vindicata?
Fas est, ut altæ fortia mœnia
Qui cepit urbis, seu validissimas
Subegit arces, oppidorum
Claustra parum metuat minorum.
V cumque victor se penitrat locos
In subjugatos, laudis adoreâ
Lactante mentes; dextra nunquam
Strenua promeritu carebit.
Hæc illa. vates annuit, & leves
Fugit sub umbras. tu temeraria
Amice faxis dixerisve
Spectra cave cave somniosi.

AD FVLVIVM VRSINVM, CIVEM ROMANVM.

ANTIQVITATIS *cum Latiæ*
Tum Graiæ simul, VRSINE *Fulvi,*
Indagator sagacissime;
Idemque pater omnium
Elegantissime elegantiarum,
Venustatumque lepórumque:
Si vera fandum est; emoriar,
Jucundè nisi tecum perennes
Optem vitæ, quot irent, dies
Traducere, modò hoc sinat

Destinatum meæ profectioni
Remetis curriculum meti.
Saltem o liceret, per specua & [illegible]
Abstrusas penetrandi latebras,
Ferri compendiosâ viâ;
Saltem & celerioribus
Tortuosas reciprocique flexûs
Equis divertier ambages!
Occasionem negligere
Damno est. damna resarcire nullum, aut
Vix serum, lata tempus valet.
Quæ me remora lentior
Tardat? Horas it hora comprehensum,
Suos & consequitur fines:
Fini negatâ, quam peto, me
Fors & Lubricitas, ludibundæ
Nutrices nempe mortalium,
Lactare vacuis amant
Speribus. sic & arborem protervam,
Petulcis fructibus offerctam,
Procaxque raptis flumen aquis,
Ori illudere dexteræque curtæ
Diis invisi ferunt Tantali,
Frustra capere, quod cupit,
Appetentis. Renitor, at recello;
Reluctaturque recellitque
Contrariarum temo volun-
tatum. sed ratio judicare
Non semper provido sensuum
Futura moderamine
Callet eventa; nec statim, gemellæ
Viæ divergia Lynceis

Objecta perlustrans oculis,
Indicare potest, utra fixis
Sit degrumanda calcaneis:
At sæpe numero, sine
Callis electione, rectiorem
Pedes ipsimet apiscuntur.
O dexteræ nec sortis egens
Nec lævæ metuens, une raro
De felicißimorum grege
VRSINE; *tibi patriam*
Vrbs vetus Romuli neque invidere
Quietem, nec potis est partam
Livoris ater lædere dens
Famam, perpetuis consecratam
Ætatum sæculis. Me sine;
Me quæso sine dißitos
(Quo lubens cumque proripit cupído)
Ab oris Teutoniæ tractûs,
Terramque nondum luminibus
Visam invadere; ByZantiumque
Trajectis æquoris fluctibus,
Et pervetera Græciæ
Vrbium claustra, & insulas, ocellos
Marinæ Thetyos, ardenter
Lustrare aventem tunc revoca
Demum, quum malè pertæsa longi
Erroris membra jam jam quasi
Fracto, genua non virent
Amplius; fronte contrahente rugas,
Et albos crine nivis floccos,
Ne, multa secum incommoda fert
Inquies animi corporisque

Externis heu labos in locis.
Quid tum? mulieres domi
Vitam agant desidem: viris in orbe
Voluptas sit peregrinari.

AD LAVRENTIVM GAMBARAM BRIXIANVM.

QVI *puer viridißimo flore timpora vernans,*
Misnici propter vada nota Moldæ,
Vbi se Cycnéa vallis
Induit arbore multâ;
Gnaviter studui sacros imbibisse poëtas,
Docta quos prisci tulit urbs Quirini:
Itidem recentiorum
Gustum ego semper amabam
Experirier obvium; quippe cui bona cupes
Cum bonis condire sapor palatum
Alacerrimâ incitarat
Prolecebrâ. Ibi præter
Ceterorum, etiam satur Zanchiana, tuæque
Mulsa festivæ memini Camenæ
Ita nostra delicato
Imbuere ora liquore,
Vt, semel quòd inhauserat mollicella refertum
Nectaris grati mea lingua succum,
Inhiaret usque dulci
Tinguier hinc meliloto.
Sic Hymettia nunquam apes abstinebit odorum,
Involans nunc arboreos vigores,
Modò prata, nunc & horti
Culta, nemusve Matinum.

Vndecumque avidæ libet, libat. Vlla Napææ
Furta nequicquam sibi facta flebunt;
Nec Hamadryas queretur
Indigenæ thyma silvæ
Devorata; tenerrimus nec dicam volucellis
Chloris impinget graviore mulctâ,
Apud arbitras luendam
Lite superstite Divas.
Idem amor juvenem tenet candidißime vatum,
GAMBARA, spretas Heliconis artes
Studiosius colendi,
Aonidumque latébras
Sicubi fruar otij laxitate, sequendi:
Sive nascenti hoc genitalis horo-
scopus, alba cui supini
Tum comes ivit Oloris
Stella cælitis, inserit; seu Fidicula clarans
Vatem, amicorumque gregi refulgens,
Domui facem benignam
Vndecimæ indidit, ultro
Juncta Cyprigenæ Deæ, Solis inter aprici
Arcadisque ignem radiantiorem.
Juvat, ac dehinc juvabit
Luxuriare gulosi
Suavitate cupidinis, Musicique lepóris
Gratiâ. Sanè, quota quæque vatum est
Gula, cui sit Hippocrene
Vna siti relevandæ;
Quamve consatiet lepos unus? ardor in omnes
Omnium promiscuus illecébras
Laticum dapumque sævit,
Pierio sale tinctas.

His frui

His frui mihi commodis, hac senescere vitâ
Donet o Fati stabilis potestas,
Domito feri Gradivi
Falciferique furore
Noxio senis, & venenum acre subtus alente
Sibili caudâ vetitâ Draconis
Referire: quanta quotque
Intemerata voluptas
Possidere sinet bonorum aggregata recentum
Augmina, extento sine clade cursu!
Patrius amœna MÆNI
Brachia cognita Nymphis
Naidumque choro, meis forte cognitiora
Næniis fient, fluviique Tusci
Tiberina dispari vir-
tute lacessere quærent
Cornua. ast ego suaserim continere lacerti
Robur; infirmasque valentiorem
Petere, in gracillimorum
Vertere corpora vires.
Siverit malè sanus hanc barbiton mediocri
Livor intactam fide, dentiumque
Acuisse differat vim;
Cycnum imitabor ovantem.

AD ACHILLEM STATIVM LVSITANVM.

NON *queo non amare*
Ac quidem supra, juveni quàm licet expeditve,
Illa ficta numina,
Favore quorum candido poëta

Nitimur, incitati
Sive naturæ rapidis exſtimulantis œſtris
Corda, ſive ſiderum
In ima agentum, nosque provocantum
Vi tacitâ, ſilentis
Spiritûs auras animare: & rediviva chordæ
Barbitis novæ dare
Quondam ſepultis plectra; pectinemque
Inſolitis hebentem, &
Tam diu mutum vacuis non cohibere filis.
Senſit ardor hoc tuus,
STATI, *virentem fervidus juventam*
Ad teneras amandum
Gratias Muſasque, ſuis ſollicitaſſe flammis.
Scit Tagus, ſcit aureo
Anas fluento, quàm celer ſub alta
Se tuus æſtuoſo
Impetus curſu tulerit culmina virginalis
Montis. haud avere ſic
Eléa palmæ victor expeditæ
Præmia viſus olim,
Fortior ſuetis ſociorum agmina præterire
Calcibus: nec alites
Pernice diverſum obvios volatu
Sic ſuperaſſe fertur
Acer Auroræ ſonipes, Bellerophonte ſævam
Perdomante triplicis
Frontem Chimæræ. Cernis o ACHILLE,
Dirius ut Chimærâ
Atticas monſtrum pueras Barbaries rapacum
Impetiſcat unguium
Injurioſâ trux aduncitate?

Pectus & os leænam
Induit, partes mediæ tergus olentis hirci:
Bestia ipsa noxiam
Intorta caudam postumo dracone est.
Mutua gloriabor
Tela Pythonis domitor quum dederit, futurum
Vt necanda sub pedes
Si non (ut hirta est) concidat repentè;
Attamen ictuum vi
Plurimâ, circa jecinus, sic dabo vulneratam
Sauciamque, ne citò
Atræ resídant ab tumore plagæ.
Tu veterane miles
Præveni tironem avidis (quid remoraris?) armis.
Debitam præoccupet
Laudem hasta Francæ Pelias sarissæ.

AD PETRVM ANGELIVM BARGÆVM.

ANGELI, *Graiæ columen Romuleæque linguæ,*
Sidus Etrusci geniale cæli;
Aliusne te videberis,
Ac prius exstitisti?
Aut meus planêve tuus subdubitabis esse,
Deditus totus mihi, debitusque?
Fuit, ut vel oris arbitrâ
Flexanimi loquellâ;
Dum forem præsens, traherere usque adeó; vel exin
Arte mutarere meæ potenti
Zygiæ, sonisve nuperis
Illice melle plenis,

Pristinum exutans hominem? pol, tibi si qua, suavi
Rore pocillum bene temperando,
Labra delibuta reddidit
Nectare succulento;
Nec manus Circæa fuit, nec mea, cui madet vix
Vnguis extremi digiti; sed ipsa
Eratûs fuit tenerrimæ
Candidior ligustris
Palma, & intactis nivibus purior. Vnde norim,
Quæritas? Mensis puerum sacrarum
Adhibere me viraginum
Phœbus Atlantidesque,
Præsides veris studiis ingeniisque rectis
Ambo, convivam voluére quondam;
Voluitque liberalium
Pallas idem patrona
Artium, nec Pegaseæ Atthides abnuérunt.
Cernuas stans ante genas propinquus
Timor ora subrubescere
Mi pudibunda ridet.
Haud mora est. limphas manibus dăt simul, accubătque
Doctus in gyrum chorus eminentem.
Aderant & alba Gratiæ
Timpora flore cinctæ
Myrteo; sed Castalidas laurea condecebant
Serta. Quid lauti memorem apparatûs
Bona vesca? fungimur dape
Cælite, cælitumque
Nectar haurimus. medij namque ferê sub horam
Prandij Latous, Et huic alumno
Erato o venusta, fatur; &
Ambrosiæ placentam

Porge gustandam, & Clario cymbia nostra potu
Ore delibanda. sacrum poëta
Laticem futurus imbibat,
Nec nisi suavitatem
Spiret. O qui tunc numeri, qualia verba, junctu
Invicem linguis fidibusque miris
Resonare! quantus entheâ
Vi furor excitare
Pectus! ah solum memini dulcia. nunc acerbum est
Imbui fauces acidas amaris,
Neque talibus potirier
Haustibus, ac Deorum
Ferculis ultra. Sed ego te, PETRE, *somniorum*
Tæniis vinctum retinere tendo,
Vigilacibus tot in libros
Exsoluïsse curis
Gestiens defixum animum. Pone age, pone fesso
Pectori magnoque modum labori;
Sapientiaque non nisi
Seria cogitantis
Rite consultus, fatuas insipientis ohe
Ferre sis nugas memor haud molestè.
Fuerint & ipsa regibus
Ludicra sæpe cordi.

AD M. ANT. MVRETVM IC. ET CIVEM ROM.

QVALEM *messe novâ raucisoni carminis oscinẽ*
Plus nimio desidiæ prodigitas cicadam
Integrare cavæ stridula fistula
Allectat crepitacula,

Frundes inter amœnas;
Contra frugilegam multijugis trita recursibus
Semita gnavo studio distinet occupatam
Formicam, memorem sideris ultimi,
Et brumam referentis, &
Annum farris inanem:
Haud MVRETE *secus nos (aliis Mygdonias opes*
Sic coacervantibus, ut sint tribus hæ sat ævis)
Oblitos cumulis æra minoribus
Gazam auctura nepotium
Privis addere curis,
Adblandita meis cantibus ignobilis otij
Vere novo sollicitat mirificê voluptas
Post vortam sterili fallere barbito,
Albos inter amygdalæ
Flores, purpureosque
Persarum frutices. hoc remedI nescio quis Jubal,
Aut Jubalis progenie natus, amariores
Ad luctûs adhibens, ægra retinnulo
Imbellis citharæ sono
Cordis vulnera sanat.
Atqui credideram cónsore, quo me (sed opinio
Fallere plerumque homines suevit) ab usitatis
Maturê vacuum seria næniis
Ætas sponte suâ pigro
Obtorpescere somno
Ad lusûs pateretur lyricos. quid fit? ineptius
Nunc adolescenturio, cereum agens ephebum;
Cui, præter veteris propositi modum,
Imponit variabile
Scribendi cacoëthes,
Verborum neque parcum, neque rerum locuples satis;

At satis, ob præteriti temporis æstimatam
Jacturam, venienti irreparabilem
Ævo, scilicet & super
Spretâ lege profusum.
Tempus virgineo par decori: quod malè si loces
Disperit, in prociduas heu metuens reverti
Horas; ut tenerum flos Hymeneïus
Vernans, post violente de-
cerptus marcuit ungui.
Occludas vigilem cortis avem, quæ breviore ni
Fauce foret, cycnus erat; quid nisi raucitatem
Gingritu strepero prodere amat gravem?
Qualem, aut horridulam magis,
Olim ingrata sonore
Strumosæ volucris colla rudunt, falsê imitantia &
Ipsa cycnum; dum sub aquas mergere rostra suetæ,
Spirantique vago crebrius impetu
A pulmone refracta vox
Inconcinnius exit.
Da mi guttur alaudæ & merulæ, daque Canaridos
Alitis, & Dauliados; da mihi carduelis
Frigillæque modos, quidquid & uspiam
Assorum est modulaminum
Concentûsve rotundi:
Adfer præterea compositos icere Lydios,
Et Phrygiæ plectra lyræ consona Doriæque,
Et quæ mixta cient harmonicùm melos:
Numne æquatus oloribus
Illis, quos Arar hærens,
Quos præceps Rhodanus, quos viridis Sequana, quos Liger,
Quosque Garumna strepitans dulce suis canentes
Haurit quisque capax auribus, ac stupens

Diductis hiat auribus ;
Vates Ausonas excors
Musæosve animos impare certamine provocem ,
In grave crimenque mei ludibriumque fati ?
Quamvis ellogij me locupletibus
Punctis , præco gravißime ,
Pollens calculus ornet ;
Hei , cur hoc tamen errore tua est lapsa novißime
Lingua , Melißo variis posse metris eorum
Queis indultum hodie vivere , neminem
Conferri ? fuit , ut genas
Improvisa pudoris
Adspersi mihi rubrica notans , insimul obvio
Auriculam nescio utram verbere tinnientem ,
Perculsumque animum redderet ? At tuis
Instincta artibus , illicis
Haud pellacia famæ
Tanti est , ut minus illi dubitem credere quàm mihi ,
Qui liquidò , quàm tenui spiritus ore pressus
Arctetur , videam ; meque (quod
Aiunt) intus & in cute
Norim . næ tuus ultra
Aurigantis amor te Rationis (viden') orbitas
Abripuit : summus amor nam sibi prælicenter
Sumit multa , sui cæcus , in alterum
Se Lynceus oculatior .
Sensi , sensi ego vestro
Complexu , manuum o dextra , toris subtrepidantibus ,
Pectora constrictus , uti nec simulata verans ,
Nec verum simulans , is nihilo minus
Naturæ indicio bonæ
Coram , judicioque

Non lævo, numeris ingenuê candidus arbiter,
Nec sine justâ trutinâ censor adesset æquus.
Quo factum est, ut eo te vehementius,
Facundissime Tullij
HortensIque sequacum,
Deinceps diligerem MARCE; *licet pluris & antea*
Mi fueris, ac fieri quis pote rhetor umquam,
Et porrò fatear te fore plurimi,
Supra quàm (quis enim vetet?)
Di sirint homini jus.
Jus usurpo meum, te venerans ac similes tui;
Largus amicorum avidas immodicê susurris
Aures carminibus pascere, & hoc tibi
Muni vertere gratiæ
Infantis melos oris.
Verùm garrio prolixa loquax; & siticen mei
Funeris, extra modulos deferor elevorque,
Mensuræ medium tangere nescius.
Vitam quin tamen artis ars
Ignorata lucratur,
MVRETO *veniam dante: nisi fors magis audiam*
Et merito, nugigeras ob blaterationes,
Picæ, dicier, huic o Taciturnitas
Os compesce. Silentium
Semper laus sua mansit.

AD FVLVIVM VRSINVM.

TANTI *scilicet æstimas*
O VRSINE *mea ludicra tibiæ,*
Illis inter ut intimos
Thesauri loculo des spatium? Novum est,

Antiquis specimen recens
Æquare, & gravibus par leve quidpiam
Reri; si neque vilitas
Pensanda pretio stat, neque granditas
Vincenda est humili stylo.
En lances! inibi pone sequestrium
Censuram Cato ponderum,
Fascis pondus item pone vicarij.
Momentum residis jugi
Ansarumque vides? vergat utrum in latus
Examen, patet, arbitri
Index judicij. deprimar, elever,
Non est ambiguum; neque
Si mantissa dari poscitur, ecquibus
Quærendum. tenuis sibi
Res ut semper opem flagitat addier!
Vt plerumque labantibus
Tibicen solet aut cervus in obvium
Figi subsidium casis!
Rerum nos inopes scruta sequi putat
Vulgus, bellua centiceps;
Obscurumque loqui, se quoties iners
Non intelligere est pote:
FVLVI, *tu secus ex pectore judicas*
Edocto sapientius
Moliri trutinam. nam neque Barbaros
Laudas, nec Latiæ lyræ
Culpas harmoniam; gemmea vitreis
Lynceus, aureaque æneis,
Et quæ differitas sit fidis ac tubæ,
Internoscere callidus.
At seu parvus onyx paucave baccula

Nostris lucet in ectypis,
Seu torni facilis mucro toreumati
Errorem tulit inscium;
Seu quæcumque meis versibus abfuit
Incus: haud tamen abfuit
Et desiderium & mentis alacritas
Fingendi Geniis opus
Dignum perpetuis, ac celebres viros
Clarandi; quibus optimè
Excultis variæ dote peritiæ;
Ad nostri est patefactum iter
Sæcli notitiam, fámaque celsior
Adspirat. Sed in arduis
Rebus velle, sat est, posse ubi non datur:
Contra difficile est nihil,
Vires ingenuæ cui bene suppetunt.

AD HERCVLEM CIOFANVM.

SIC *sum, non alius; nisi forsan erro,*
Mi CIOFANE, *dum reor iis honorem*
Habitum meis ab odis,
Quorum nomina dulcibus
Exornata modis placuit canendo
Auditoris ad astra vocare cæli.
Juvenem suërat olim
Pangendis STEPHANVS *metris*
Arguisse metûs nimij; sed audax
Nunc feliciter audio; quod disertim
Probat eloquentiore
Os linguâ teretissimum
MVRETI *senis. Haud ego servituti*

Natus; quam triviale, necesʃitate
Famulâ jugi ferendi,
Vulgus ponere rhetorum
Præſcriptis memini. juvat evagari
Per liberrima Theſpiadum vireta,
Hominumque doctiorum
Quantum eſt devenerarier.
Hunc ſi poſteriore loco repoſtum,
Illum forte priore legas; at iſtum
Medio. quid intereſt? Non
Hoc ipſum (mihi crede) non
Cenſuræ eſt, neque judicij ſiniſtri.
Sic natura, rei genitrix, vel ordo
Genitricis æmulator,
Juſtæ vel ratio ſtrophes
Repoſciſſe feretur. Api Matinæ
Saltûs floriferos, & apricitatem
Sine nube, nemo quisquam
Ut defendere cognitus
Uſpiam eſt; ita cui Philomela dulci
Vernans gutture, cui reſonans Acanthis
Siluiſſe juſſa, dumos
Inter, quâ volat, hiſpidos?
Fas eſto mihi, quæ volo, cantitare;
Tamen quæ volo, non queo poſſe. Poſſe
Aliquid Dei eſt, parisve
Divis: velle hominum, ſui eſt
Impos. Artem adhibe generoſitate
Nativâ novies generoſiorem;
Adhibe peculiarem
Linguam, non ſine viribus
Ac nervis. fac item mihi ſingularis

Adspiret Dea, quæ Charitas vel ipsam
Venerem suæ antecellat
Vi pellace decentiæ:
Adfer denique cuncta, quibus juventam
Hanc Pandora lacessere millemunis
Potis est, ut inter omnes
Præstantißima polleat
Donis innumeris. age sicne, frustra
Heu persuase CIOFANE, *sicne reris*
Mea posse luculentê
Per præconia quidpiam
SIRLETO, *quod eüm juvet, arrogari*
Laudis? næ, tua me jubeat Minerva
Radiis superna cincto
Æternis Hyperioni
Obscurâ face lampada fenerari.
Nos scintilla sumus, modicæque lucis;
Cinefacta quam favilla
Mox funebribus obruet
Vmbratum tenebris. Oculos minutos
(Immo vix oculos) hebetatus, ausim
Adeò micante vultu
Solem velle Calabriæ
Intuerier? O aliis liceto
Oratoribus, atque aliis poëtis,
Graviterque dexterêque
SIRLETI *memorabilem*
Laudum dicere congeriem. Cicutæ
Hoc infantius est & inanius, quàm
Vt ad eloquutionem
Quidquam sit sonere efficax,
Tanti quod faciat decori evehendo

Viri; nedum aliquâ sibi Tullianos
Lyra quei pusilla sumat
Aut Lesboâ agiles fide
Adæquare, vel ante quibus jam abunde
Tam clarum caput eximiis sacratum est
Numeris, dehinc vel altis
Sacrandum veniet modis:
Tantum abest, ut in arduiora avenam
Sperem rusticulam mage ceterorum
Penetrabilem futuram.
Curto me pede metior.

AD M. ANT. MVRETVM.

AMICE *Gratiis,*
Amicior Camenis,
Amicissime Phœbo
MVRETE; *quid tuum melismata*
Poscis Melissum,
Sonante cui lyrâ
Quaterna vix in anno
Restant cóndita toto?
In rebus aliis occupatior
Indiligentem
Musis, ut adsolet,
Navasse mente curam
Remissâ fateor: sed
Neque illa, quæ priore lusimus
Ætate, præstó
Adsunt, & hæc meis
Cum versibus sub urbis
Reliqui Patavinæ

Custodiâ. nunc mutio. Simul
Vt suggerente
Novos Apolline
Cantûs, alácre guttur
Hæc silentia rumpet;
Symphoniarum compotem tuum
Non reddem olorem?
Pennis Caystriæ,
Avis tui capilli
Albent: ipsa corallis
Rubentiora labra vivido
Florent honore.
Reclusa fontium
Tibi scatúrit unda
Limpidißima: nec te
Perennis Arpinate deserit
Vox tincta mulso.
Tu digna Gratiis,
Tu digniora Musis,
Tu dignißima Phœbo
Cantas. ab ipso te quod optimum est
Posce & reposce.
At interim tibi
Grates agam necesse est,
Haud indigna typorum
Quòd arbitrare nostra carmina,
Eisque docti
Paras MANVTII,
Tanquam alteram parentem,
Nixu conciliare
Pulchro officinam. Fungitur tuo
Jam MARCE *suasu*

Minerva sedulæ
Vicem obses obstetricis,
Lucinaque levamen
Implorat, atram deprecata vim
Abortiendi.
Venus venusta adest;
Favoniique mollem
Favorabilis auram,
Vitamque Genium liberam petit:
Se liberalem
Vterque præstat. O
Si quid patrem refertis
Vel dulcedine linguæ,
Vel suavitate, vel poëtica
Artis decóro;
Aut (quod caput rei est)
Si vatibus vetustis
Nemo degenerasse
Culpabit; usque & usque vivite, &
Diu placete
Fetûs tenerrimi:
Diu placete Francis
Francæ pignora mentis;
Sentire nec vobis sit invidam
Sortem novercam.
Si vos adoptat Vrbs,
Et civitate donat,
MVRETVS*que disertim*
Probat: vel inter Barbaros mori
Patrem juvabit.

AD CAROLVM SIGONIVM.

FECVNDA rerum perveterum Dea
Nobis historicas rursus opes, recens
Æternitati consecrandas,
Protulit e pluteis Minerva
Sigonianis. Quæ nurus obsecro
Seu Romana fuat seu Patavina, seu
Bononiensis, tot virenti
Pignera progenuisse callet
Vernans ab ævo; quot tua, candidas
Ledeorum imitans scilicet alitum
Plumas, inexspectata fetûs
Canities peperit, SIGONI,
Aut parturibit postmodo? Ceu solum
Felix sponte suâ, nemine semina
Credente, fruges atque fructûs
Purpureas inaratum in auras
Priscis colonis reddidit: haud secus
Per se cultus ager pectoris en tui
Humectus ultro, floridoque
Germine luxuriare suetus,
Messem metenti fenerat uberem,
Quam non falce frequens imminuet manus;
Nam lætus augescit; nec umquam
Indecore sterilescit arvo
Novalis. at ne, dum rapidis furit
Flammis Icarij lingua protervior
Canis, Cleonæique sævit
Insolitum cor atrox leonis,

Conduplicatis sideris æstibus
Fundus præ nimio fors capiat calore
Enorme detrimentum, & ustas
In cinerem redigat medullas
Ardor, cave sis. Res tenera est pij
Compages cerebri. læditur illico,
Postquam vel Arctoas pruinas
Vimque frementis Apeliotæ
Sensit, vel ignes Hesperij Noti;
Ætnæasque faces flamine follium
Auram adhibentum fortiorem
Acmonidæ grave ventilatas
Tentavit. atqui pol nisi Juppiter
Prægnatis gravidum verticis ut tulit
Fetis Minervalis puellæ
Seminiis uterum, sibi ipse
Tum temperasset, fulminis ardui
Vitans tela trisulca atque tonitruum
Crebros fragores: noctilúca
Extimuisset abortionem
Tam delicati sincipitis. vides,
Ipsis ut noceat sæpe Deis sui
Neglectus; humanasque mentes
Sæpe diuque fefellit error.
Quin Herculanis functe laboribus,
O pulchrum caput, o pectus idoneum,
Captas honoratam quietem?
Quin rudis arbitrío fruendæ
Donaris? Eccos, qui tua CAROLE
Optant, si liceat, tecta frequentius
Invisere! eccum me, petentem
Vt minus & minus occupato

Tecum loquendi vel per epistolam
Detur copia, vel carmine; si neque
Gratum mel abscedit palato
Suavidico, neque apum strepentes
Aurem susurris immodicis greges
Obturbant. Equidem quidquid erit favi,
Quo stillat imbutum Melissi
Alvear, opto tuos in usus
Vergat, SIGONI. quin & apricitas
Libantum thyma, per roribus uvidam
Herbam, sereni filiarum
Ætheris haud inamœna vestris
Sit commodis: at nec senij vigor
Sublestam meritis exhibeat fidem.
Jam lampas æthræ concitatis
Sol medium prope tangit axem
Raptus quadrigis. quantus ab igneis
Candet flammipedum Mulciber ungulis!
Suspendo sub lauru chelyn: nam
Quod requie caret, obsolescit.

AD ACHILLEM STATIVM.

STATI, *Socratico prædite pectore,*
Ambrosiæ libis dulciculis satur;
Ecquid pascis inanes
Suavitate famelicos?
Ecquid rorifluo nectare permadens,
Arida siccatis pectora faucibus
Aut promulside tinguis,
Aut madoribus imbuis?
Me desiderium principis urbium

Tangere si Romæ, sive tui calor
Accendisse timeret
Impotens; avidis ego
Nepenthes liquidum combiberem labris,
Immodicos æstûs diluere efficax.
Sed nec limpida SENAS
Irrigans aqua fontium
Venis innumeris, nec potis ipsemet
Arnus, Ilisséo flumine gratior,
Restinxisse calorem
Fervidamque cupidinem.
O quantis jecur hoc torreor ignibus!
Hic animus quantis vapulat ictibus,
Dum vestigia nostri
Thybris adrevocat pedis,
Mentem deliciis proliciens meris,
Ac fore promittens, ut fruar ádfatim
Queis tot pulpita libris
Vaticana superbiunt!
At non tam reditum pollicitus tibi
Sentio, quàm spectris ob memorabilem,
Virtus quam tua præ se
Fert, amicitiam trahor.
Hæc pol spectra levi timpora somnio
Suaviter evinctum sub requiem jubent,
Quei jucundum iter istuc
O ACHILLE redhostiam.
Festivæ Dryades, quas nemorum colit
Tusca Deas tellus; vos & Oreades,
Quas Florentia adorat,
Collium cata numina,
Me (quid differo?) me quæso remittite

Leniter offlexæ Janiculi viæ ;
Hortos unde salubres ,
Aureisque virens citris
Inspectare nemus detur ; & Italos
Carmina Lesbóo pangere barbito
Scitos , non sine doctis
Æmularier artibus .
Nymphæ blandisonis Thybrides audient
Vocibus hiscentem ; nótaque vatibus
Priscis antra cupitum
Impetrabilis otij
Stratum sufficient , bacchare & herbido
Floris odorati germine consitum ;
Floris , quo Meletusa
Fascinum fugat , & meis
Defendit strepęrum cantibus oscinem .
Fallimur , an linguis óreque jam favet
Grex optatus olorum
Candidissimus Ausonum ?
Inter quos senior , non humili sono
Stridulus , argutum sed similis tuo
Clangorem Venusino ,
LVSITANE *volas cycne ,*
Fingens dulce melos. Quòd tua si meum
Temperet os mulso Gratia , non ego
Non aut anseris instar
Aut onocrotali crepem .

AD M. ANT. MVRETVM.

Cum mitteret ei cantionem quinque vocum, cuius initium NYMPHA.

VIRGINE pro Musâ Nympham tibi mitto MARCE:
Exosculari virginem pudenter [Nympham
Memento, suavitatis auceps:
Nam facere hoc impune licet, licet ille virginalis
Chorus Camenarum adsit, adsit augur
Apollo, Gratiaeque castae.
Et Phoebus Musas amplectier atque suaviari
Solet pudicê, Gratiasque castê;
Ipsamque Cypriam decenter.
Mutua si lentus retrahes labra; te novena turba,
Te basiabit terna, & ipsa Cypris;
Colloque de tuo gravatim
Sarcina pendebunt oneraria; nec, licet reluctans,
Excussa quibis tot dare obviorum
Centena millia osculorum.
Lassula desierint ubi numina, basiorum abunde
Rorem fluentem grex novenus, ipsae
Mulsum omne Gratiae osculorum
In latices manante meros tibi semper ore linquent,
Venusque nectar omne saviorum.
Dignam o rebellione poenam!

AD PETRVM VICTORIVM.

VT CERVA cursu fessa, sub Canicula
Flagrantis ortu fervido,

Alsæ scatebræ, quâ gravem levet sitim,
Rivos salubres quæritat:
Sic Musa nostra, siccitate siccior,
Morâque longi temporis
Jam fracta, lympha pura VICTORI *tua*
Toto petessit pectore
Fluenta; lymphæ, quæ tuis haud secius
Manat perenne ab oribus,
Ac fontis unda limpidi, quam perculit
Divina virga Amramidæ
Ex rupis antro. sicne jam cogar mori?
Sic heu sub Orci pallidam
Mittar lacunam? non ibi me Tantali
Exspectet amnis: non ibi
Lethes amara feculenta pocula,
Nigrumve Cocyti bibam
Sulphur, picisve luridæ carchesia.
Non hac pianda mors mea est
Pœnâ. luant hæc improbi, infortunio
Adversa quos mactet Dea:
Bonos sequatur sors bona. at mi lucidis
Cæli recepto sedibus,
Candente quâ liquore flumen lacteum
Irrorat igneas faces,
Fauces rigentur aridæ. Præ lacteo
Illo Deorum flumine
Fons Hippocrénes sordet, & sordent aquæ
Mentitæ aquæ Permessides.
Tum cor refectus, debilique alacrior
Prendam vel Orphéa lyræ
Sonora plectra; concinens, ut vividos
Dei ministret filius

Amnes catervæ segregi fidelium;
Quos qui sit ubertim potis
Hausisse, nullos is pol unquam sentiat
Siticulosæ anhelitus
Linguæ; sed eiusdem scatente fontium
De ventre manent ádfatim
Latices beati. Da precor, precor PETRE
Tales ab undante èxcitos
Potûs canali: Musa nullam postmodum
Te poscet arens hydriam.

AD HERCVLEM CIOFANVM.

INTER *præcipui valoris*
Monumenta, CIOFANE,
Romæ visa mihi, nil equidem meos
Plus oculos animumque pavit,
Quam Vaticanæ prisca volumina
Bibliothecæ.
Debetur memor, ob librorum
Avido exhibitam dapem,
RANALDIS *merito gratia fratribus;*
Quos volo perpetuum vigenti
Humaniores ornet in exterum
SVLMO *coronâ.*
Antiquas alij stupebunt
Statuas, vel imagines
Truncâ nare, situs quas veter obruit.
Sunt, quibus effigiata miris
Oscilla monstris còmplaceant, opus
Non sine sumptu.
Nos contra, simulacra viva

Charitum atque Aganippidum,
Miramur studiis corda reconditis
Apta operisque laboriosis,
Nullis tacendos temporibus viros;
Qualibus ætas
Ad Thybrim neque doctiores
Hodierna, neque adspicit
Ornatos magis, aut ingenij bonis
Pluribus eximios. Creatus
VRSORVM *alumno stemmate Fulvius,*
ANGELIVS*que*
Bargæus, columen Pelasgæ
Latiaque poëseos,
Haud postrema tenent; tu neque Marce, cui
Barbara MVRVS *ahenus arcet;*
Nec Lusitani nomen ACHILLEI
Vltima cludit.
At cui te memorem secundum,
Calabri patris Ennij
O SIRLETE *sagax & popularis, &*
In veterum penetrare chartas
Nec lentus hospes, nec Genios catax
Quærere priscos?
O quis me reducem sub alti
Adytum Capitolij,
Seu Laurentia delubra, Penatibus
Sistere rite tuis; quis intra
Conchiliati quit propylæa sub-
mittere tecti?
Ad palatia ductitatum
Tua me voluit quidem
Pelígni digitus promptior Herculis;

Sed (liceat mihi vera fari)
Aurora tantæ splendida purpuræ
Tam radioso
Fulgetro radiantis abster-
ruit. Ecquis enim jubar
Solis flammivomâ lampade fulgidum,
Impavidus licet, irretortis
Obnixè ocellis adspicere est potis?
Adde pudorem
Musis ingenitum. vetabat
Pudor ille sub aureos
SIRLETI *insolitum ferre pedem Lares:*
Advena namque potentiorum
Sæpe erubescit tangere limina,
Moris inaudax.

AD ACHILLEM STATIVM.

VT *vivis, ut vales* STATI,
Fervidos æstûs
Magis magisque
Accendente Sirio?
Leo protervus ignitam
Ventilat caudam,
Jubæque villi
Scintillas vibratiles
Torquent. vides, ut ex limis
Flammeum fulgur
Prosultet hirquis?
Arescunt malâ siti
Herbæ; fatiscit omnis flos;
Languet heu thyrsus:

Hiant Napææ
Exsucca est Hamadryas.
Pales Ceresque cum Baccho
Humidum implorant
Vix semivivi
Præ calore Vejovem.
Aura o beata, mi paullo
Alsius spira,
Geluque miti
Sidus acre tempera.
Vt cera liquitur pallens,
Sive Vulcani
Seu Solis igne
Infestata torrido:
Sic ustulata, væ, sensim
Diffluit nostri
Medulla cordis,
Ad binæ faces feræ.
Maligna monstra, terrarum
Annuæ pestes,
Parumne saltem
Aut nihil remittitis?
Ceu teda, flagro; ceu fornax,
Ardeo; fornax
Bituminosum
Pingue avara lambere.
O (namque diffugit vita)
Si qua te cura
Tui Melißi
LVSITANE *nunc habet;*
Hauri (quid ambiges?) hauri
Mox caballini

Fontis liquorem,
Corque adspergınis sacræ
Refrigerans riga lymphis.
Res pia est, ultro
Restinguere atrum
Ardentis casæ rogum.

AD PICCOLOMINIOS.

SI QVA est adeptæ laudis adoreâ
Præsignis urbs aut gens, in Hetruriæ
Educta verrucis amœnis,
Comis alumna novem Dearum:
Pol vestra gens est, o genialium
Sanguis parentum PICCOLOMONIDÆ,
Vestraque SENÆ, *Gratiarum*
Deliciæ, decorisque Tusci
Vernans voluptas. Quot celebres viros,
Quotque erudito pectore præditos,
Virtute & illustres avitâ,
Vtraque sæpe tulit feretque!
Hos inter insignem exseruisse se
Fulgentiori vertice SILVIUM
Quis nescit Ænéan, ut astris
In reliquis oriens Orion
Solet, micantis tegmine baltei
Coruscus? at (ne commemorem morans
Omnes) ALEXANDRO *Patrarum*
Præsule, quod decus arrogatum est
Vobis, & orbæ sidere patriæ?
Quæ canna dignê scripserit illius
Laudes? quis orator diserte

Fabitu. eloquio potentem?
Quisnam ore vates mellifluo canet
Vatem, ut meretur? Vos, quibus áffatim
Assueta inexhausto labori
Pieris ora canora dulci
Liquore fontis Castalij rigat,
Suavisque Peitho flexanimâ dedit
Mulcere dias voce mentes;
Dicite docta cohors, ut illum
Secundiori Pallade prósatum,
Farique Tuscis eximium sonis
Interpretem clararit almæ
Judicium Sophiæ, stylique
Purus character. scilicet ex sui
Stagira civis fontibus hæc ait
Perenne derivata ductu
Flumina limpidioris undæ
Manare, numquam destituentia
Cursum; sed ultro prona, fugâ sui,
Indefatigatus ab antris
Prolicere scatebras Achivis.
Tantum potest vis ingenij sagax,
Quod vivido Horme traxerit impetu:
Horme docendorum magistra,
Atque eadem bona disciplinæ
Ministra, Technes filia candidæ.
Hæc nuptui quondam Encephalo data
Fratri Minervæ lucidentæ,
Omnivolam peperisse fertur
Intaminato sub cerebri tholo
Noësin unis partubus, & suam
Gemellam Epistémen; utramque

Artibus ingenuis politam,
Vtramque linguâ plus quoque simplici
Loqui peritam. cognitio omnium
Hereditatis jure privo
Post utique ad facilem repertu
Lata est Alexandrum. O caput, artium
Penu bonarum, morte quid occubas,
Manes profundos atque furvæ
Regna petens taciturna Noctis?
An comitatem, quâ nituisse te
Videre Musæque & Charites bonæ,
Sentiscet Vmbrarum severis
Turba pedes religata uinclis?
Ah, non mihi sit credere eatenus,
Tam lucis altæ nuper imaginem
Ivisse sub terras caducam:
Ni per inane prius levatum
Te Vespertugo transtulit ad domos
Secum aut Sabæas aut Nabatheïas.
Tu quippe, Tithoni vieto
Corpore inutilibus senectæ
Marcente ab annis, iamque diu suæ
Obire gnarum munia regiæ
Quærente præfectum, modò audis
Memnoniæ moderator aulæ.
Quo purpuratis cumque gradum rotis
Pudenter Eos fert Hyperionis,
Sectare (nam fas est) ad ipsum
Aureoli penetral cubilis.
Princeps eidem candidulas manûs
Exosculatus, dum roseis labris
Mandata Phœbo, seu Jovi, seu

Mercurio Dea perferenda
Iubens, amicè te capit arbitrum
In consulendo. Nunc age victita,
Divis propinquus, mustulento
Nectaris ambrosiæque dono;
Novisque cælestum indigitarier
Consuesce vocum nominibus senex.
O si vel hæc haurire saltem
Aure levi cupido liceret;
In codicillis singula cédrinis
Scalpro notarem fixa adamántino,
Haud in palimpsestum scabratum,
Aut bibulum philyræ cucullum
Relata. verùm tu mihi cælitus
Imbrem canenti nectareum applue,
Guttis ut adspersum minutim
Mollibus hoc melos, euge, melli
Gentilibus sit PICCOLOMO *tuis;*
Serosque tecum perpetuet dies
Vivente semper, fama vestræ
Laudis ut omne viget per ævum.

AD M. ANT. MVRETVM.

ABSTRVSAS *specubus feras*
In saltu viridi, vidi ego somnians
Circùm dispositis plagis
Captantem, catuli non sine naribus
Vmbri. parte aliâ, tenax
In viscum volucres oscine simplices
Illectante, latusculum
Auceps frundiferis, insidiarum amans,

Involvebat amictibus.
Illum bestiolæ suffugere, hunc sequi
Sudi filiolæ aëris.
Hæc cernens, Dubium me & creperæ vicis,
Inquam, qui fugio procul
Quæ sectanda; sequor quæ fugitanda sunt!
Frustra venor honorum inops
Præsignes titulos, quos mihi forsitan
Spes obtingere posse sit
Nulla usquam, nisi Fors obtulerit bona
Nembrodi similem manum;
Quâ venante cadant singula prosperê, &
Casses advena præda non
Frustret. Ludibrio est occipiti levis
Divæ, quisquis iners comas
Prensare explicitâ fronte volubiles
Sic neglexerit. interim
Errans illa, globumque instabilem rotans,
Vertit vela retro, bonis
(Quamvis cæca volat) invidiosior:
At demens nihilo minus
Fortunare malos ocyus occupat.
Tu (nam deseruit fretum,
Et terras habitat, te propius) lubens
Mi MVRETE *rape o rape,*
Quos Occasio fert obvia, mutuo
Cum molimine CASTANÆI,
Opportuna dierum, & celerem fugam
Imperterrite lubricæ
Interclude Deæ. retia perticis
Tendens fulta fidelibus.
Stent juxta calami glutine viscido;
Queis

Queis implexa vibratiles
Cincinnos, tremulis motibus hæreat,
Alas concutiens vagas
Nequicquam, & miserê deproperans viam,
Quâ festina protervitas
Expertem innocui consilij trahit.
Captæ quo minus imperes
Quantumcumque velis, quis vetat? Annuet
Vltro scilicet, & tuo
Me voti faciet nomine compotem.
O quâ tum celebrem lyrâ
Cum Faunis Satyros, quidquid & Antias
Lucus gignere numinum
Antiquo potuit rite sacrario!
In primis memorabilem
Præbebit tibi se Pan Tiberinus, &
Antistes, Laterana cui
Parent Romulei jura palatij.
Si quid scitis haruspices
Veri, quod lateat; si quid & augures
Non falsi; in medium precor
Huc adducite. nam Cres quoque perperam
Quæ præsagia dixerat,
Eventûs, minimê vana, dabant suos.

AD CAROLVM SIGONIVM

SENIS *relictis, quam lubens urbem incolo,*
Pulchræ smaragdum Tusciæ,
Quum me rogassent optimi juvenes duo,
Amœnam ituri Felsinam,
Vt aliquid ad te litterarum tempori

Docte o SIGONI *scriberem:*
Manus papyrum læva, pennam dextera
Vt sumpsit, hocce quod vides
Visa exarare est. nam salutabunt mea
Te plurimum illi nomine,
Simulque (commodo quod o fiat tuo)
Vel quattuor per otium
Tribusve saltem versibus respondeas,
Tuam obsecrabunt Gratiam.
Tu singulari comis amplexaberis
Humanitate, quâ soles,
Musis amicos, ac dehinc HÆNZELLIOS,
Suevorum in urbe prósatos,
Vlyßis ALDROVANDI *in argutos Lares*
Duci jubebis, tot feras
Pisces avesque, genus & omne denique
Visum, quod illius sacrum
Muséon ornat, cum metallorum strue,
Plantisque & aliis plurimis,
Quæ diligens vir ille non deperditâ
Collegit operâ tam diu,
Tamque eleganti servat istac ordine;
Scriptis & illustrat suis.
Hoc impetrato, mi SIGONI, *tot tibi*
Debebo grates reddere,
Quot ALDROVANDI *continent vivaria*
Avesque piscesque & feras.
Parum est? omissorum usquequaque suppleant
Faxo Melißónes vicem.

AD REINHOLDVM HEIDENSTENIVM REGIOMONTANVM.

RHENOLDE *montis laus nova Regij,*
Guttæ beati glutine succinæ
Glessoque odoro; quâ profundis
Stagnat aquis pelagus Borussum:
Quid lentus algas Hadriacas teris,
Post visa Romæ tot monumenta, post
Lustrata pridem semiberæ
Mœnia Parthenopes; & illis,
Vtrumque littus quas habet, urbibus
Felice tactis calce? Vocat, vocat
Te pulcher undis Abduanis
Larius, indigenisque pulcher
Nymphis Lemannus; non ut ibi diu
Morére (quamquam, si libeat morari,
Ecquis vetabit?) sed per urbem,
Quâ Rhodanusque rapax, Ararque
Miscetur undans, Gallide nobilem
Merce, expeditis cursibus impiger
Ad jure consultißimorum
Principem iter generose pergas.
CVIATE *linguâ gnaviter audies*
Fas explicantem? quâ laqueos manu
Griphosque reddentem abditarum
Legum (opus acre) citò exsolutos
Cernes? Aper non sic Calydonius
Rupisse tentas dente ferox plagas
Narratur, Ætolâ severam

Cuspide præmeditante plagam;
Vt casca turbæ retia Barbaræ
CVIACII *vis mascula discidit*
Immane adurgens, bestiamque
Barbariem dedit interemptam.
Olli recentem jam Biturix sacrat
Aram, trophæo fultam adamántino,
Diæ sacerdoti Themistos,
Non sine odoriferis acerris.
Quis propter adstat, tura adolens focis
Flammâ coruscis? SCALIGER *an meus?*
Flos ille vernans doctiorum
Scaliger, Aonidumque ocellus?
Hic est, hic alto ab sanguine principum,
Verona queis & Sirmio paruit,
Suavemque Benácus recessum
Præbuit, atque Athesis receptum.
Ito, & coævo nunc age nuncium
Portato, treis ut jam tenear, licet
Invitus, æstates petulcis
Hospes in Italiæ Lycéis.
Desideranti visere Celticam
Terram secundo, si pote, in otio,
Et somnianti nox diuque
SCALIGERI *simulacra vultûs,*
Ostenta miris effigiem modis
Subdunt amicam. contuitu fruor
Illíus, ac sermone, grati
Nectaris ambrosiæque pleno.
Tantisper o si fata superstitent
Frontem eruditam; dum mihi sospites
Coram tueri fas sit ambos,

Nobile par socium Minervæ;
Dextramque dextris jungere mutuis:
Quâ delibutus lætitiâ jecur,
Quâ rite vinctus candicantes
Frunde comas, agerem triumphum?
Quod hora præsens abnegat, id (modò
Durare poßis) sponte suâ dare
Futura suevit; temporique
Semper, ait mora, serviendum.

AD PETRVM ANGELIVM, BARGÆVM.

DOCTORVM *studio flagrans virorum,*
Atticæ parasitus escæ
Scire ex te cupio, cupitque mecum
O BARGÆE *Minerva nosse*
(Si me scire modò, aut meam, quod ipsa
Rogat, nosse velis Minervam)
Quos Oenotria vestra nunc poëtas
Graiis éducet aut Latinis
Decoros numeris. Senex (amabo)
Peritißime non peritum
Informare libens minoris ævi
Sustine juvenem. Negares
Hospitem indigena hospes inquilinum
Edocere, quibus vigeret
Tellus Itala floribus, vigori
Prisco juppiter invidendis?
Sed & Pieriæ decus catervæ
Feminas memini erudito
Adscribi solitas gregi: quid istæc
Ætas fert, quod ad absolutum

Accedit Latiaris artis unguem?
O mihi liceat poëmata
Admirarier extero, Maronem
Exprimentia Mantuanum
Heros pedis altiore versu,
Argutæque fides Horati!
Tu veró quid habes, amice Musis
ANGELI, *Genio approbatum*
Æterno, quod in hoc & alterum exstet
Vivax, ulteriusque sæclum?
Si non abnueres, ego hercle navê
Curarem tua cuncta bellis
Excudenda typis, domum reversus
Ad Franci vada læta Mæni;
Id quod nempe bonâ tibi ipse coram
Recepisse fide recordor:
Germanos tibi maximê faventes
Hac in parte etiam beares.
At cur non faciles mihi repertu
Lux serena tuos, sub horam
Discessus, dedit expetita gressûs?
Valedicere nam volebam
Tam docto capiti, Remi relictâ
In Tuscos abiturus urbe:
Quamquam spero brevi dehinc futurum,
Rursus ut Tiberinus amnis
Istic me tibi jungat, optimarum
Artium ingenuo parenti.
Ah! brevi fore dixerim? quot Arnus
Tyrrhenum in mare volvet undas
Prius quàm celebres amœna SENÆ
Diversoria commorandi,

Aut FLORENTIA *pulchrior retrorſum*
Ire me patiatur? Adde
Quòd PISAS *veteres, quòd his propinqua*
LVCÆ *mœnia geſtio cum*
Primæ cernere hirundinis volatu.
Interim tua fac legamus
Aut epiſtolia, aut recentiores
(Ad quas te volo provocatum)
Odas, aut Epigrammatum venuſtos
Attico ſale mille luſûs.
Tam gratas mihi colloquutiones
Scito proinde tuas futuras,
Ac ſi me Clarius ſuis amicê
Compellaret Apollo dictis:
Immo, nec dubitato, gratiores
Multo, quàm Siculis fuiſſe
Methymneïa plectra, quos amorem
In ſui fidicen canoris
Ille traxerat oribus, putandum eſt:
Ille inquam fidicen, repando
Piſcis tergore poſtmodum marini
Vectus Tænariam ſub actam.
Quare ſi quid amas meos ſonores;
Senti prolubiumque grande
Ac deſiderium tui emerendi
Ingens, quod mihi flamma verax
Subjicit penitiſſimis medullis.
Hoc certê (mihi crede) tanto
Te flagrantius ardet acriusque,
Quanto tu melior poëta
Omnium nitidiſſimê politum
Linguâ carmen utrâque condis.

AD MARC. ANTON. MVRETVM.

VIDES, ut audax in temerarium
Ruam pudorem, ſpernere fortior
Siniſtra ſi quid MARCE *portet*
Sors, comitata gravi procellâ.
Repulſa durum, quo nec acerbius
Nec ulla peius res tulit uſpiam
Feretve. tam crudis amari
Morſibus exſtimulant acóres
Cor altâ adactum cuſpide. Saucia
Mihi cruento vulnere verticem,
Novemque trux inflige plagas
Tergore, pertolerare neutrum
Iniquiori ſuſtineam vice
Malum. cicatrix Æmoniâ manu
Salúbre ſentit: ſola morbi
Non amat artificem repulſa.
Simul memordit lingua nocentior
Vel immerentes, aſpidis æmula;
Virus nigri ilicet veneni
Occupat omnem animæ medullam.
Tuum, tuum eſt o, ſi quid amas, uti
Amas, Meliſſum, fortiter hoſticam
Recellere Aten, obviando
Et manibus pedibusque contra.
Bene advocatus, numinis inſtar, ac
Dehinc colendus, ceu pietas jubet,
Feret reluctantes miniſtrâ
Suppetias ope CASTANÆVS,

Sagax rebellem viribus ingeni
Domare turbam, non tacitus pugil:
Vti nec athletam silentem,
Nec timidi arguerit lacerti
Virile gnavi te decus arbitri,
Vel acre robur militis integri,
Capeßis en MVRETE *docta*
Intrepidus Latia arma lingua,
Ducumque regumque oribus imperans,
Labrumque Panos Romulei sono
Regens diserto, procitatum
In mea vota precesque vestras.
Vt hæreo! o quem nunc mihi nuncium
Rei bene actæ sidere prospero
Remittis aut tu læte præco,
Aut hilaris tuba CASTANÆI?
Petita telis caprea Gnoßiis,
Opis benignæ non ita gestiet
Egena, Dictamni repertis
Frundiferâ foliis in Idâ;
Vt ipse vestris auxiliis humo
Levatus, ægri quidquid habet lien
Dolore pæne exulceratus,
Quem generat tumor, immederi
Amabo. sed quid læva præominer
Procax haruspex? Omine dextero,
Secus quod in Fatis veremur
Esse, Jehova potens secundat.

AD CHRISTOPHORVM SCHILLINGVM SILESIVM.

TANTANE te cupido, &
Ardor inceßit vehemens, ut thalami venustâ
Inter antra compare,
Suavißimisque liberis relictis,
Hesperios adires
Limites; ſpretorque Laris lentior emaneres
Patrio procul foco
SCHILLINGE? *nil pol improbo labori*
Parcere pluri, isve
Sumptibus curisque memor, nil metuens pericli;
Quod vel angue vafrior
Qui forte vitat, inſcius ruendo
Sæpius experitur:
Nauta ceu Syrtes fugiens Danubij ſtrepentes,
In voraginem incidit
Gyris rotatâ puppe verticoſis.
Mi quoque calcar acri
Exteras gentes ſtimulo mirificum videndi
Concitarat impetum.
Prurigo fervens involantis œſtri
In Latium meâpte
Sponte currenti celeres addere viſa pennas,
Deque lenis Albulæ
Rigare guttur uvidis aventi
Roribus, unde priſcos
Muſici ſedaſſe chori crede ſitim poëtas;
Non remiſit ante, quàm
Plenis ad auguſtum exſoluta Thybrim

Reddiderit diotis
Vota: me propter licet haud lugeat ulla Nymphe,
Devius in orbitis
Errantem, & ora lustra pervagantem
Oenotriæ, tametsi
Sortis immunem rigidæ, servitiique duri.
Ast habemus & domi,
Vltra quod Alpes quærimus molesti:
Si bona noverimus
Nostra Germani. Perit heu tempus, inutilesque
Fors & ipse perdidi
Horas, adhuc nil optimo CRATONE
DVDITHIO*que dignum*
Lesbiis pangens numeris; quos hic, amiciorum
Vnus, ore perlegat
Aut ille docto, qui tibi auguratæ
Nobilitatis arma,
Cæsaris gestanda sacri nomine, contulisse
Prædicatur. At tuis
Vtrique metris nomen arrogatum
Vivere tunc putabo
Desitum, quom Graia mori tot monumenta, chartis
Subter alta pulpiti
Scißis malignê fulcra, sustinebunt.
Tot monumenta, dico,
Queis Nicer, queis Albis ovans, queis Viadrus superbit
Te canente, & hinc trium
Sistente pressos amnium meatûs.
Quodnam age cultiores
Litteris doctis animos gymnasium educavit,
Id nisi est, quod ab viro
Illo perennis hausit orsa famæ,

Cui nigra terra nomen
Fecerat? sub quo varius pectora disciplinis
Eruditus, usque eo
Sollerte cursu progredi laboras,
Vt tua mox alumnis
Presla, post Hirsberga suis accierit magistrum.
Dein quoque in novam scholam
Ambærga legit; inde Myrtiletus,
Florida Myrtiletus:
Heic ubi septem (memini) continuos per annos
Strenuus adultior
Hippocratéo dans manûs ERASTO,
Pæonias ad artes
Tam ferebaris cupidê, nullus ut æstus unquam,
Nulla bruma frangeret
Cuppedinem istam. sic calente quondam
Cursor equus statutos
Fertur ad metæ scopulos poplite, nec quiescit,
Donec adlucrarier
Certarit ipsa dona præmiorum,
Post sua terga longê
Vngulis frustra sociis quadrupedum relictis.
Sed nec hoc satis, nisi
Et præbuisses Italis propinquus
Perstudiosus aures:
In quibus famâ celeber MERCVRIALIS *ille,*
Alter Æsculapius,
Locum tenere principem meretur;
PICCOLOMONIDES*que*
Ille, cui totam Sophiæ Pallas haruspicinam
Ceteris sagacius
Callere donat, intimæque vesci

Notitiæ medullâ:
Quâ situ plano PatavI lambere prisca secto
Gaudet amne mœnia
Brentana Nais; quâque Teuto plantas
Floriferi sub anni
Vere GVILANDINE *seris, delicias Napæis;*
Stirpiumque millia
Tot obviarum cœtui recenses,
Auctor idonearum
Vocum, & erroris dubij regula, veritatis
Norma. quâ probê nisi
Rem metiamur, hæsitans quis inter-
Noscere vera falsis,
Certa ab incertis poterit, ambiguisque justa
Separare? Quàm diu
Multumque sæpe rebus in pusillis
Mens animi vacillat!
Quàm diu multumque fugax, in varios trahendo
Ambitûs, scientia
Eludit ore sciscitantem inani!
Crebrius ah (quod usu
Vênit & summis) alias reddimur, ac putamus,
Multo ob infrequentiam
Incertiores. Proin tenoris ergo,
Quem tibi persequendum
Duxeras SCHILLINGE, *viros in medicâ peritos*
Arte, quâ secas iter,
Et præter omnes dædalam catervam
Partheniis in hortis
Alloqui festinus amas. inde reversus, urbe
In Quiritium moram
Facis secundam, cumque pluribus quam-

Plurima voce vivâ
Sedulus confers. itidem Félsina factitantem
Vidit, artium parens;
Videre Senæ, Gratiarum alumnæ:
Audiit Arnus ipse, &
Fluminum rex Eridanus; scilicet audierunt
Hadriæque & æquoris
Tusci Deorum quisquis humet undis.
Jamque (quod o bonum sit)
Galliam versans animo, quos Podaleiriosque
Et Machaonas tulit
Benigna montis aura Pessulani,
Consuluisse gestis.
Vt per Insubres, Genio non renuente, doctus
Cum peritioribus
Ticinus ipse colloquutiones
Texier obstupescet!
Ast ubi gratum sibi te non Basiléa frugi
Invidebit hospitem,
Aut nil, quod obstet, ingruet sinistri;
Vix erit, ut politus
Ante nectendæ capiti laureolæ decórem
Vsquam abire te sinat
ZVINGERVS. *Ecquis alter ille, cuius*
Munere tu Lycéi
Nobilem exsultans hilaris auspiciis cathédram
Et premes, & indidem
Oratione te tuoque dignâ
Ordine, Microcosmi
Entheas florentis opes splendidus explicabis?
Fallor, an Valentia
Te reddet ultro compotem supremæ

Æmula dignitatis?
Ecce te vultu Rhodanus liberiore poscit!
Ecce Rhenus aurifer
Ad gratulantum plena labra, plausum
Lætior evidentem
Tollit arrectis strepitans cornibus! Ecce colles
Sibilante personant
Aurâ, tributa conscij corona!
Protinus & vireti
Fama pervadens aditûs Elysij, sepultæ
Vela nigra conjugi
Demet, stolæque candidos amictûs
Induet. Euge noster
Euge vir, desiderium dum licuit maritæ;
Gratulor tibi, inquiet,
Novos honores. Spiritu propinquans
Ecce patri sub ædes
Ire in amplexum reduci pignora cara cerno!
Tu viæ, o Apollini
Dilecte, quidquid restat inchoatæ;
Confice mente sanâ,
Sospitans orbas animas. vos at hero recepto
Limina o Penatium
Gaudete, tuque Lar Genique gaude.

AD IANVM IACOBVM BOISSARDVM.

BOISSARDE, *tanti est nulla propinquitas,*
Nullusque fratrum seu patruelium
Cognationis sanguis, inter
Sese animo propiore junctus:

Quanti bonorum est inter idoneam
Consortionem mutua pectorum
Dilectio , & constans fidesque &
Mens Boreæ temeranda nulli ,
Nullis procellis. Mobile dum vides
In factiones ambiguas rapi
Mirere vulgus , disparive
Alterum in alterius propinqui
Sævire fato viscera ? Pronior
Plerumque nunc ad pessima pessimos
Concordia armat , optimosque
Improbitas premit , invidusque
Livor cruento fœdere proximus .
Vbi locorum pectora & ora (dic)
Sincera quærendum atque aperta ?
Aut ubi fraudis inops , dolique
Dicatur expers furva Calumnia ?
Domos migremus suadeo ad inferum
Antichthonum orbem. sed profecto
Illa novos prior occupabit
Lues Penatès. ni prius occupet ,
Tamen sequetur tam subito hospitem ,
Quàm Solis occasum remoti
Nocte ruente sequuntur umbræ .

PAVLI

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER SEXTVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

CVM *peregrinator poteram trieteridas antè*
Quattuor, ex Brabantidos orâ
Finibus aut Gallûm solvens, & trans mare vectus
Oceanum, lustrare Britannos;
Ac vultûs Hera magna tuos aulæque decórem
Mirari, simul Oxoniumque
Et Cantabrigiam, vestri duo lumina regni,
Visere, Pieriæque catervæ
Junctior esse, tuasque unâ celebrare perenni
Commodulans testudine laudes:
Cursibus invidit nostris Fortuna locorum
Et varia & mutabilis usque,
Et temere inconstans, Casu comitata sinistro

Fratre Vicis, Proteique sorore.
Nec non insanâ rabie furiare Gradivus
Pectora atrox, hostilibus armis
Atque inimicitiis intestinoque tumultu
Degrassatus in omnia paßim
Obstruxitque vias, aditumque occlusit ituro.
Vidimus in cinerem isse cremando
Oppidaque pagosque, & contemerata Deorum
Fana ruisse, Deosque fugatos.
Vidimus undantes profuso sanguine campos,
Immeritosque ferocibus ausis
Supplicio addictos, atram (miserabile) sortem
Et creperi discrimina belli
Civibus in cassum deflentibus. An mihi sana
Per gemitûs tristesque querellas
Vulnera reddiderit dolor? an liquor udus ocellis
Nympharum qui plurimus exit
Fluminis in morem, cum femineo ululatu
Et rigido præcordia sæpe
Percutiente ictu, vesanæ incendia flammæ
Vberibus restinxerit undis?
Iampridem elapsi metuenda pericla latronum,
Portuno sacravimus aram.
Nunc Veneto fruimur cælo, magnamque Quirini
Senensemque reliquimus urbem,
Euganeûm ad colles Aponique calentia lutra
Cum POLEMO *sociisque reversi:*
Et modò Braiani, modò delicias Arquati
Vere novo gustare solemus.
At desiderium, quo litore longius absum
Angliaco, hoc vehementius urget
Ac coquit internas accenso corde medullas;

Speque animum meliore serenat,
Adfore tempus, uti cernam tua regna, tuique
Nominis, HEROINA, *frequentem*
Ellogia & laudes, semperque manentis honorem.
O utinam Thamesinum apud amnem,
Post reparata novæ paucißima cornua Lunæ,
Insula me tua corpore salvo
Spectantem videat orientia lumina Solis,
Auroræque tuam adsimilantem
Divinam faciem: quid me felicius uno,
Teque foret celebratius unâ?

AD FERRANDVM AMADIM, COMITEM PALATINVM, EQVITEM AVRATVM.

CLARIS *perenni laude nepotibus*
Si qua est, adepti nominis ob decus,
Avos recordandi voluptas;
Nempe tibi est, AMADINE *sanguis*
FERRANDE, *maiorum eximiis eques*
Prognate factis, cum grege liberûm
Toto, Palatinique juxta
Indigitate Comes theatri.
Hunc summa quarti gratia CAROLI
Vobis honorem, cum titulis simul
Vsque recto detulisse
Nomine Cæsareo gerendum
Abhinc duobus scilicet amplius
Sæclis, sigillo & pollice proditur,
Fideque dignis ac probatis
Testibus, imperij columnis.

At non, ut istis vos frueremini
Soli, tributum Cæsaris incliti
Donum; sed impertire posse
Fas aliis foret usque, vestri
Nutu favoris, munia; debito
Nimirum, ut æquum est, imperij in fidem
Illis sacramento obligatis,
Quorum alacris meruisse virtus
Existimatur præmia, non sine
Morum decoro, seu nitido virûm
Splendore. Vobis quippe, vobis
Jus proprium Comites creandi
Regalis (ut res magna!) Palatij,
Et privilegI viribus additis
Supremæ jurisdictionis
Consilio duce conferendi
Magmenta numquam deficientia.
Vobis potestas calcar equestribus
Plantis inauratum induendi,
Nobilium & vice militares
Heroas altæ stirpis in ordinem
Inaugurandi; & libera perpetim
Dandi, secundum qualitatem
Muneris officiive pacti,
Vtenda justo insignia tramite,
Ceu vera suevit nobilitas. Adhæc
Vobis facultas, aureorum
Jus, quibus est opus, annulorum
Donare; nec non municipes recepto
Adscribere albo rite Quiritium,
De more prisco civitatis.
Quin etiam, o Venetûm peramplæ

Vrbis vetustâ civis origine
FERRANDE, summo palmiferæ gradu
Ornare sumpsti dignitatis,
Quos studium vigil eruditos
Fecitque claros, arsque probè dedit
Examinatos, quosque peritia
Scientiarum multiformi
Diis similes, super ipsa cæli
Convexa raptos Pegasus aliger
Invexit astris; seu Themidi sacræ
Illi, aut profanæ, sive longum
Pæoniis operata curis,
Aut disciplinæ, quam Sophia docet
Magistra sollers, regna capacia
Virtutis æternare fuerint,
Regna cerebrigenæ Minervæ.
Non tantum in armis vis sita roboris,
Nec sola Martis pugna duellici
Clarabit athletam, labosve
Dexter Achillis agens lacertos:
Doctrina præsidium est sine milite;
Doctrina quovis pectora fortius
Stipat cataphracto, disertæ
Eloquio comitata linguæ.
Vtrumque jungas, qui sapies, decus:
Vtrique solvit laurea debitrix.
Hinc Imperatores sibimet
Deliciis pretioque doctos
Habere non unquam immemores, viam
Remunerandis sæpe molestiis
Vltro patefecere; non tam
Divitis accumulante quæstu

Fomentum acervos grande pecuniæ,
Cui maior hominum pars inhiat, lucri
Spe capta (nam nusquam repleri
Quit malesuada fames habendi)
Quàm sorte partis commodum honoribus
Gaudente. Reges non alio modo
Tabellionum judicumque
Constituisse leguntur actum.
Iidem manûs pro lege vicarias
Adesse jussere omnibus omnium
Contractibus sollemnitatum,
Justitio vadimonioque
Patrocinantes, nec nisi Cæsarum
Fixis agentes congrua legibus.
Iidem vel incestis nothisve
Seminibus malè procreato,
Vel ter nefando concubitu patris,
Auctoritatem legitimi status
Clementer indulgent, in undam
Dedecus opprobriumque nati
Mersare lenes. vah! pereat scelus,
Contaminatis si quis amoribus
Illustre nomen turpat amens,
Progeniemque domûs avitæ.
Sancire porrò littera præpotens
(Nam quid Monarchæ non valeat manus?)
Permittit infami notatos
Labe potesse redintegrari;
Durisque vinclis annuit eximi
Devota morti corpora proximæ,
Læsaque maiestatis atro
Crimine dissoluïsse sontes:

Servosque mutatis miseri statûs
Scisci bearı conditionibus,
Et liberali rite causâ
Adseruisse manu redemptos,
Non abrogandis vindiciis. Item
Emancipandi pagina liberos,
Et jus adoptandi viritim
Attribuit, veniamque dandi
Minoris ævi. Sunt alia insuper
Complura vestro scita diplomate,
Ad Vuldavam quod publicatis
Regia PRAGA *notis liniri*
Vidit, Bohemarum caput urbium,
Latê superbis conspicuum arcibus.
Parum est, quod unicuique vestrum
Signiferis Aquilæ birostris
Apponere alas stemmatibus licet,
Gestamen augustum; ac nitidum obviam
Præferre Romano dynastæ,
Arva per Italicas & urbes,
Ensem? parumne est, quòd creperi licet
Luctâ duelli pancratiove rem
Sub Marte controversam aperto
Cernere, vindicibusque plagis?
Omitto demum singula persequi,
Relate summatum o AMADI *in chorum:*
Quippe his recensendis ad unguem
Musa supersedeam monendo
Pervellit aurem. Cetera postmodum
Cantabis, inquit, quum Jovis alitem
Dextro volatu Paule supra
Laurigerum caput adstitisse

Cernes, & aequis numinibus tua
Illustris heros annuerit preci,
Quodcumque votis expetisces
Sponte suâ tribuisse largus.
Haec illa. quin mox sub penetral novum
Stactê fragrantis suave sacrarij
Ducendus, argutamque dulcis
Melpomenae citharam docendus,
Jam melle linguam tinguor, Ionicâ
Lustratus undâ; & bacchare Deliâ
Frontem renódor, ne poëtae
Sit melico mala lingua noxae.

AD IOANNEM ET ADRIANVM AMADIOS, FERRANDI FF.

MAGNE *minorque fratres,*
AMADINI *generosissima*
Stemmatis propago,
Columen futuri domûs;
Ecquid in utriusque
Studium rhetoris incumbere
Pertinace curâ
Teneris ab annis juvat?
Ecquid in optimorum
Sophiae tramitibus dogmatum
Sub bono magistro
Adolescitis? Vos quidem
Sponte suâpte raptos
Alacris semper honestissimas
Indoles ad artes
[illegible]ulat, capessendaque

Vtilium reperta:
Magis œstro tamen insignium
Pruriente quædam
Documenta rerum cient
Carpere tritiorem
Ad honores, & in aulas, viam.
Prisca namque virtus
Generis, sereno quasi
E speculo refulgens,
Solita est postgenitûm valdius
Excitare quondam
Animos. sed & non minus
Strenua vis parentum
Propiorumque potis masculum
Pectus acriori
Animare laudis face.
Vt mihi nunc amicum est,
Reminisci bene concredita
Signa Melchióri
SCHEDIO, *meo patruo!*
Signa, quibus ferendis
Validos sæpe lacertos lubens
Prædicavit ipsa,
Rigidissimis Thracibus
Obsidium, Vienna.
Vt amicum est, reminisci insimul
Patrueliumque
Et avunculi, quem Thunes
Africa militandi
Cupidum vidit, at illos Livo,
Heu rapina sævis
Inhiata Moschis; item

Hunnus atrox in armis,
Itidem Celtica gens asperas
Trux inire pugnas.
F 5 *Sed alîus hæc sunt loci.*
Vos ego facta patrum
Atavorumque, trecentos adhinc
Evidenter annos
Bene gesta, producere
In medium nepotes
Jubeo, non sine præconiis;
Facta digna sanê
Trabe cedrinâ scalpier,
Nec malè sentiente
Cariem, nec latitantes genus
Infidele blattas,
Tineasve rodentulas.
Adspicitisne circùm
Vetere in vestibulo stantia
Liminis paterni
Simulacra, vobis uti
Ingenium politê
Acuant, & tacito numine
Vividum sequendi
Clarios choros impetum
Insinuent? vel unum
Imitari modò sit, cui sacer
Imperator olim
Meritos honores dedit
CAROLUS *ille quartus;*
Pol is exemplar aviti recens
Exhibet decôris,
Specimenque virtutium,

Quas animosita e
Genuinâ sapientißimi
Quique metiuntur.
Etenim velut candidis
Oebalidûm gemellæ
Radiis sidera purißimo
Emicant Olympo;
Ita vestra se claritas
Ex vegetis coruscans
Oculorum igniculis exserit.
Macte IANE, *macte*
ADRIANE *virtute. sic*
Itur ad astra, sic mens
Genios participat cælitum.
Eia gliscitote
Superare lauru novâ
Pervetерem corollam;
Heliconisque apices, alitis
Instar ocyoris,
Pedibus citis tangere.
Auguror. en futurum est,
Aquilæ Cæsareæ plausibus
Mutuis ut ambo
Pariter, nec inglorij,
Excipiantur; ambo
Vigeant, haud inopes maximæ
Dignitatis, atque
Meritissimi muneris.
Eia agite o alumni
Charitum, fortiter insistite
Atticæ Minervæ
Latiæque vestigiis,

Castalidumque grande
Peramarote decus, si modò
Gloriam decórum est
Sibi transdere in posteros.

AD PHILIPPVM RIDESELLVM CAMBERGIVM, EQVITEM MELITÆVM.

NVLLVM *meretur nec sapientiæ*
Præconium, nec magnanimæ indolis,
Domi sedendo semper, horas
Segnitie terere otiosas.
Virtus in actum mascula ducier
Ardet, sopori non nimium aut m ro
Aut luxui indulgere sueta.
Luxus opes, sopor ille nervos,
Bacchus Minervam perdit. Inutilis
Ad res agendas fiat oportet, &
Cui temulento nutat impos
Vertice sensus, hebetque acumen;
Et quem veternus corripuit gravis;
Et cui medullas insidiosior
Incessit omnino voluptas,
Heu juvenum capitale virus.
Non hisce ventum est moribus Inacho,
Eiusque delecto ordine posteris,
Virtutis ad laudem obtinendam,
Justitiæque decus parandum.
Non hisce parta est moribus Æaco
Pyrrhisque magni gloria nominis;
Non Ausonum augustis Tyrannis;

Non Salius: neque Godefrido,
Bellator urbem qui Solymam addidit
Sceptris superbis. Tum viguit tenax
Recti cupido, non libido:
Sobria mens, & imago honoris,
Non ebriosi pectoris impetus
Aut fæculentum prævaluit nefas:
Chalybs virentem claßicumque,
Non choreæ, neque pluma mollis
Pubem excitavit, fortia pectora.
Compar ut illis tu fieres viris,
Quid non secundo Marte pulchris
Es RIDESELLE *periclitandum*
Aggressus ausis? quod facinus tibi
Præclarum omissum est, dum Melitensia
Contra latrones Thracas armis
Mœnia, flos equitum inclitorum,
Defensitasti strenuus; & maris
Secura vestri tútaque navitis
Vltro citroque præstitisti
Æquora, non sine clade Thracum?
Qualis ferocem in Marmaricas feras
Fremens leonem vis truculentius
Armat, leonem (inquam (tremendis
Vnguibus horribilique rictu;
Aut qualis urso pro subole hispido
Trux ira surgit: talis in hosticas
Flammatus ardor te catervas
Egit agetque animosiorem.
Servata vestris insula dexteris
Feliciorem se veteri Rhodo
Cyproque si jactat; favori

Numinis attribuenda laus est.
Vos estis obliquê oppositi fero
Ceu murus hosti. vos remoramini
Pernicis alas quippe fati,
Quoad fieri pote: & ingruentes
Nudo procellas undique vertici
Ingente opum vi frangere pervicax
Durat lacertus, Colchicasque
Persequitur ratibus triremes.
Dij te secundent, o MELITE *ferax*
Heroum, & ad classem expedientium
Sese, & triumphum ex hoste victo
Laurigerum spoliisque captis
Lætê reportantum. O liceat diu
Vobis fruisci tot bona, tántaque
Magmenta consecrare Marti,
Perpete nobilitata famâ!

AD FERRANDVM AMADIM.

FONTIS *ut vivi liquidum fluentis*
Vena, prománans penitus ab oris,
Vsum in humanum scatebras perennes
Ejaculatur:
Non aquas illi Canis æstuosus
Siccat, aut frigens Caper algefactas
Cóngelat, ventusque fragore subter-
raneus arctat:
Illa sic nullis operum impedita
Sublicis, aut obicibus repandis,
Cæsarum recto bona principumque
Gratia cursu

Tendit exsertas animare vires,
Nec propagatum sine honore munus
Sera derivare per eminentum
Sæcla nepotum.
Vnde quæ, FERRANDE *comes tribúlis,*
CAROLI *justâ bonitate quarti*
Vestra gens in perpetuum statuto
Possidet æquo,
Ceu per extentos laticum canales
Ducta, non cuivis homini, sed arte
Prædito rarâ, bene sed merenti
Munera confert.
Hinc fit, ut gustare tuos liquores
Sit potis, justique capax honoris,
Quisquis accessit PatavI inquilinum
Teuto Lycéum.
Te penes donum quasi humi sepultum
Haud sinis; nil invidiâ laboras:
Nam nec obtúras latices, nec aversam
Obstruis aurem
Cynthio, totique choro sororum;
Quin nec his, quos præ reliquis alumnis
Cynthius totusque chorus sororum
Censet amandos.
En Palatinum comitem Melissum
Tu creas lubens, equitemque, qualem
Arma deposcunt veteris Quiritum
Militiai.
Addis incrementa, quibus tributim
Olim adornari merito suopte
Semper illustres animæ solebant
Vrbe Latinâ.

Hunc & in prolem mihi nascituram
Mittis (ut rarum!) generis decórem:
Haud secus propago resex vigorem
Vitis adultæ
Induit. Jam nec galeam secundam
Clathra, nec junctæ diadema gemmæ,
Nec fluens vexillum agilesq; in alto
Dedecet auras,
Liliis conforme suis. In imo
Cycnus argutans clypeo susurras
Ruminat voces, quàdrifariamque
Dividit oras.
Euge, quàm gratum est animo, laboris
Præmium captare molestiæque!
Euge, quàm dulce est titulorum adeptâ
Laude potiri!
Hoc ob augmentum tibi quid dehinc non
Ipse debebit Genius Melissi,
Sponsor æterno captus arrogandi
Nomine famam?
Maximis certè benefacta pensat
Gratiis condignè habitis & actis.
Nam quid aut maius gravis auctor aut præ-
Clarius unquam
Edet in lucem, nisi laude dignis
Nomen immortale viris nepotes
Gignat in seros, celebrisque donet
Munera famæ?

AD

AD IACOBVM ANTONIVM GROMIM, EQVITEM AVRATVM.

Qvemnam repentè factum
Me cerno? quèmnam mutor in Quiritem,
Indutus chlamydem cóccinam,
Bracteolis Phrygiis striatam?
Cui fulgeo monili
Splendente vinctus? cui corusco fulvum
Ensem? cui gero calcaria,
Luteolo lita circùm obryzo?
En quanta Teutonum me
Stipat corona! quantus Italorum
Grex confluxit ad encomium,
Quod mihi lux hodierna sanxit!
Læti reor Camillum
Videre talem Romuli nepotes,
Captis o GROMI *Veientibus*
Vrbis ab obsidio decenni,
Diis patriis Lyæum
Libantem, & aris victimas litantem.
Bellatum mihi contra feram
Barbariem, & Lapithas atroces
Quàm fortiter tot annos:
Nec Arrhabónis ripa adorta solùm
Scit tirocinij debitum
Pannoniis specimen sub oris,
Cum MAXIMILLIANI
Armis secundi regia Alba carptim
Tentaretur, atrocißimi
Præside capto obiter tyranni.

Antiquus ecce mos est
Notis quibusdam dexteras viriles
Exornare: sed & præter id
Cum Telamoniade est Vlysses
Discrimen ille magnum.
Distincta cerni rem statu graduque
Vult natura. Senatorij
Ordinis, Hostiliique regis
Post Romulum Numamque,
Insigne latus clavus, ac rotundum
Lunati tegimen calcei:
Aureus hinc equitum Latinorum
Anellus alligator,
Vertente sæclo ferreis abusis:
Certê non secus argenteis
Militum vetus illa primum,
Dein aureis caterva est
Donata jure fibulis. Omitto
Armillas, phaleras, bracteas,
Balteaque & meritas coronas,
Hastasque puriores,
Et cetera arma, roboris decórem, &
Virtutis dare tergum inscia.
Quid procerum referam inclitorum
Torquata colla? quidve
Sicinnianæ præmia acritatis;
TRAIANIque paraZonium,
Munere quo bonus ille Cæsar
Suram remuneravit?
Præclara sanê & digna LVDOVICO
Istæc undecimo res fuit
Auctor, ut Ambasiana rito

Magmenta conchulati
Sancire torquis, laude posterorum
Lætus, rex animum induxerit,
Armigeris coryphæus adstans.
Stellata, rege IANO,
Sequuta post turma est domûs Odæna,
Cuius diruta moles jacet.
Adde periscelidem OEDOARDI,
Qui tertius Britannas
Opes adauxit. adde chrysomallon
Illud Sequanici principis;
Vellus Iasonium PHILIPPI
Dico; eius, unde quincto
Per abnepotes lineam sequacem
Stirps materna trahit CAROLO,
Munere cuius eques crearis;
Fratrique FERDINANDO;
Quo dante, puber laureâ coronâ
Præcinctus caput, ornatius
Ilicet Austriacum Lycéum
Feci, neque indecorê;
Vatesque provocans adultiores,
Divinumque genus Musicos
Cæsareæ decus illud aulæ,
Quid ex utrâque Musâ
Haurire fructûs gnavior juventa
Posset; non dubio gestÿ
Edere judiciÿ senatu.
Nam quidquid ars, vel ipsa
Natura menti non pigræ sed acri
Insevit, studiis dædalis
Exserere hoc generosa tendit

Virtus, amica famæ,
Hostisque probro. Quin & hac videre est
Tempestate, quibus per manûs
Sæpe ducum titulos equestres
Novasque dignitatum
Fas indipisci laureas; eosdem
Evectos aliis utier
Atque aliis in honore signis.
Te Cæsarum potentum
Regumque versatum arduis in aulis,
A primis adolescentiæ
Curriculis, GROMI; *te subinde*
Legatione functum
Multas per oras; teque dimicatis
Et terrâ & pelago prœliis
Fortem animi, teretisque palmæ,
Quis nescit? unde Cæsar
Remunerare debito labores
Non ingratus honorario,
Te gregis ipse sui merentem
Scripsit, pedumque talis
Auro coruscum jußit applicari
Calcar, strenuitatis tuæ
Indicium, gladiique cinctum.
Id quod ratum atque firmum
HENRICVS *alter ille, Galliarum*
Regnator, habet ultro, memor
Ingenij validique Martis.
Idem ipse contributor
Jam canus in me grandiore natu
Ornando facis, ac te exhibes
Dulcis adoreale ministrum,

Inserviens honori
Pompæque, nullum mussitanti in ævum
Collatos AMADINA *manu*
In Schedium, Schediique prolem,
Cui noctilúca nondum
Maturat horas, munerum maniplos.
Quis me lætior est? quid mihi
Gratius, o veterane miles,
Acceptiusve, quàm te,
Quem scita rerum per tot obviarum
Annos experientissimum
Cognitio diuturna fecit,
Coram meis videre
Anteambulonem gressibus, sarissâ
Nixum Palladiâ? quo modo
Se pater ipse tulit Quirinus,
Aut armiger Quirini,
Reddente jura civibus Latinis
Ipsomet, Tyriæ splendidè
Conspicuo trabeæ nitore.
At mensa jam vocat nos;
Jam porriguntur melle saccharoque
Cretæo lita condimina,
Libaque Mosopiis placentis
Electiora: jamque
Cratére pleno, Gnossium meracum
Exspumante, salutarier
Appeto. prosit utrique; prosit
Et tertio bibenti;
Prosit tribunis, ceterisque nostri
Actûs nomine præsentibus.
Cernis, ut huic nitidè sereno

Sol faverit diei,
Obscuriore nubium fugato
Velo? cernis, ut acto die
Hesperus irradians amœnum
Claros vibret capillos,
Dissaviator purioris æthræ?
Sed jam te nimium forsitan
Detineo GROMI *garriendo,*
Manumque de papyro
Nugace tolli nesciam fatigo
Frustra. frustra, age, ne sis tamen
Tu quoque; polliciti reum me
Spera dehinc, ut orsûs
Laudum retextos inchoëm tuarum,
Successu modò me prospero
Invida non spoliabit Ate.
Næ, si cani meretur
Quisquam decenter, tu cani mereris:
Vt pulchrê memori gratiâ
Stent veteris monumenta facti.

AD IMMANVELEM ALLIVM, VICEDOMINVM AMBIANVM.

PRIVABORNE *iterum luminibus tuis,*
Musarum & Charitum o IMMANVEL *decus;*
Quem per tot reducem tædia mensium
Cum desiderio anxio
Mansi? Non Veneti stagna tibi maris,
Non urbs Euganeis proxima collibus,
Nec thermarum Aponi vivida sulphura

Lentas injicient moras;
Quando te Genius Larque Piquigniæ
Arcis, te revocant Sumonis uvidi
Nymphæ; te genitrix, optima feminarum
Aulæ ad munia principum;
Cui Regina sui mascula debitum
Commisit regimen corporis & status,
Navarræus amor. Fallimur, an domum
Salvus cum repedaveris,
Incesset tibi mox ardor inæstuans
Lustrandæ cupido protenus Angliæ?
Non me tam celebris Candia, non Cyprus,
Non Phæacia divitis
Hortis Alcinoi regia traxerit
Visendi studio; quàm rapior volens
Londinum, ad solij fulcra Britannici,
Puris qua Thamesis lavit
Altor gratus aquis: heic ubi mitium
Regnatrix populorum arbitrio sui
Leges consilij sancit idoneas
Heroina, Deûm genus;
Quam nec dedecuit nosse reconditas
Artes, nec piguit lactea rhetorum
Græcorum Latiis reddere vocibus
Verso scripta probè stylo.
Summo nata loco promovet altius
Virtutis meritum strenua; sed neque
Doctrinæ pretium deminuit manus
Tanta celsa viraginis,
Nec vestigia detrudit ad infima,
Quos sors inferior invidet arduis.
Magnos magna decent. at mediocribus

Rebus laus ſua non abeſt.
Tu, qui non generis ſanguine proximi,
Sed virtute magis nitier, ad patris
Exemplum, properas; rectius optima
Quæque intelligere es ſagax
ALLI. Macte igitur, macte tuis bonis,
Et donis animi: dumque vigorem alit
Ætas purpureum; vincere te ſtude
Ipſum, & Francigenas tuos,
Quâ re cumque potes, quo calor ingenI
Aut induſtria fert. Non minor eſt labos
Acquirenda bono digerere ordine,
Quàm poſſeſſa tuerier.

AD REINHOLDVM HEIDENSTENIVM.

VIDES, ut aura obryZi,
Indaque gemmæ lucidi colores,
Et quidquid ſapit exoticum,
In pretium cadat auctionis.
Merx unaquæque tanti,
REINOLDE, quanti cenſet æſtimator.
Illic vilius, heic carius
Venditur aut emitur cylindrus.
At principum monetas
...que eſſe conſtat únius valoris,
Nec formæ ſimiles únius:
Par quota quæque ducum eſt imago?
... ubique rerum,
... que nominum poteſtas.
... in titulos impares,

Dißimilesque per universum
Invitus experiris
Gràdùs. An obscurum est, Britanna si quos
Illustres Academeia vult
Adficere ante alios honore;
His artium magistri
Donare nomen erudita fuerit?
Sicut laus ea nuperrimè
Helvetio juveni tributa est,
Cui celsa saxa gentem
Produnt vetustam. Quid, quòd & magistri
Doctoresque salutarier,
Nil adeò erubuisse nostris
Annalibus leguntur
Ex principali stirpe procreati?
HENRICVM *loquar octavum item*
Signa magisterij tulisse
In Angliæ Lyceó;
Heres ELISA *cui relicta regni.*
FRANCISCVS *quoque rex Galliæ,*
Plurima cui merito bonarum
Renata litterarum
Debet seges, quid ille? nonne ab ipso
BAIARDO, *minor acsi foret,*
Sese equitem voluit creari,
Post Marte concitatam
Pugnam, reclivis fronte sub MELIGNÆ;
Ornamenta simul splendida
Magnificæ sibi dignitatis
Gavisus exhiberi
Gestanda? Nonne & Teutonum dynastæ
Auratum Solymis inclitis

Et gladium & petiere calcar?
Quorsum ista? maximi pol
Fecere, quæ jam vix pili putantur.
Pulchrum cuique suum scilicet:
Strenuitas sua cuique cordi est.
Tu, qualecumque & ipsi
Virtute partum strenuo tuemur.
Conatu decus, o ne malis
Arbiter auspiciis amabo
Interpretare. Nescis,
Nescis, quid ævo spondeat futuro
Æther, quodve sequenti vehat
Luce dies revoluta fatum.
Oblitus an Jehova est
Arcana, quorum pervetusta Graij
Oracli meminit dignitas,
Et meminere piæ Sibyllæ?
ROMANVS *Imperator*
Cerâ fideli muniat diploma;
Vix dici pote, quantum mei
Feneris amplificarit auctûs.
Dum calcar addit heros,
Heros & addit robur atque vires.
Vires illicium sentiunt;
Illicio vegetatur ardor.
Innatus ardor audet
Tentare famam; fama laudem apisci;
Laus se vincere: se vincere
Cuncta trophæa sibi triumphat.
At nemo puber unquam
Rerum feretur attigisse summam,

Virtutis nisi fastigia
Scanderit a teneris gradatim.

AD IO. MICHAELE MBRVTVM.

VTRAMQVE *doctum Palladiâ in scholâ*
Linguam, & scientem gnaviter artium
Sublimiorum, quæ beare
Corda polo genuina callent,
BRVTVM *saluto. qui licet extimis*
In Sarmatarum limitibus, procul
Ab Hadrianæ separatus
Illecebris agat Amphitrites,
Jucundioris non tamen immemor
Nunc creditur mi colloquij fore,
Quod ad vadosi regna Mæni
Comiter in STEPHANI *tabernâ,*
Præsente ibidem tum CAMERARIO,
Sermone grato texere amavimus:
Cum Teutonas exsul per oras
Finibus Allobrogum relictis
Ad subjugatos BATTORIDÆ *tuus*
Se, BRVTE, *cursus ferret Iäzygas:*
Quâ pisculento fetus amne
Lambit humum patriam Tibiscus.
Multas ab illo tempore me plagâs
Seu causa Fati, seu variabilis
Fortuna casûs, inquietis
Ambitibus peragrare adegit,
Salutis incertum. haud secus æquoris
Sulcans arenas navita lubricus
Jactatur undosis procellis,

Vi furialis Apeliotæ.
Hos inter errorum & creperæ fugæ
Fluctûs vaganti nil mihi suavius,
Quàm sempiternum vatis ultro
ANGELII *meruisse amorem;*
Tarpeia quom me sub Capitolij
Saxo viderent limina consulum
Fastos, & antiquo paratu
Nobile marmor, imaginesque
Vetustiorum quærere Cæsarum,
Ex Marte partis non sine laureis.
Quid ille? nequaquam profecto
Erubuit mihi credidisse
Recens suorum nata poëmatum
Typisque nondum scripta volumina.
Idem reversuros ab Vrbe
Franciacum poplites in orbem
Pereleganti munere carminis
Est prosequutus: munere, publicis
Quod exstat exstabitque libris
Semper ad innumeros nepotes.
At tu, POLONI *regia cui patet*
Herois, auctor magne, quid exigis?
Quæ condis, æternis (ut æquum est)
Digna lini monumenta cedris?
Rex bellicosus materiem suæ
Virtutis amplam, non sine fomite
Sui celebrandi ministrat
Vatibus historicisque doctis.
Idem eruditus judicat aptius
Prudentiusque, e re quid, & ad statûs
Sit publici non obfuturum

Emolumenta, bonasque leges.
Audita nobis cor fodiunt ducis
Præclara tanti dictaque fáctaque:
Cur non & istic Marte duro
Visa geri feriunt ocellos?
Longê sed absum. certê ego Pindari
Vel Dithyrambos, vel numeros graves
Molirer Alcæi, minaxve
Stesichori genus æmulari;
Nihil moratus, queis ferar avius
Pennis in altas ætheris orbitas,
Novum Melissæi daturus
Nominis ellogium profundo.
Almâ triumphus laudis adoreâ
Ridere gestit; perpetuam & sitim
Accendit in fibris alumno
Pota avido semel Hippocréne.
Atqui futurum rebor, ut unus &
Alter perennem dehinc aquilex novæ
Vestiget undæ forte venam:
Quam nisi reppererit palato
Gratis placendam; pol tamen, inquiet,
Hic celsa celsis gesta poëmatis
Æquare sumpsit, rege quondam
BATTORIO, *domitore Moschûm.*

IN NVPTIAS IACOBI MONAVII SILESII.

BELLAM *& pudicam, dotis & uberem*
Cur non amico Musa MONAVIO
Optemus, integroque vitæ

(Scis etenim) sceleris que puro:
Vnde elegantum pignora liberûm
Producat horti, lætifico satu
Repullulantis, dulce fenus,
Augificans genus atque sexum?
Mites genuntur mitibus; & probo
A patre gnatus, fert ab avo nepos
Laudem; nec incesti pudicam
Conjugij parit ulcus Æglen.
SVSANNA *adesdum. jam datus annulus;*
Jam dextra dextræ juncta, fidêque jus
Pactum est. adesdum, & luculentê
Fac nova nupta novo marito
Permissa dones gaudia. nunc tener
Amplexus ambos legitimê decet;
Nunc & columbatim vibratis
Basiolis locus & cachinnis,
Et quæ volenti deliciæ placent.
Vt implicatâ claviculi manu
Circùm, maritatæ racemis
Palmes onustus adhæret ulmo,
Et separari non amat invicem:
Sic delicati brachia conjugis
SVSANNA, *Nympharum Viádri*
Mitis alumna, suis lacertis
Innectit urgens, a genialium
Castis voluptatum illecebris procul
Ignara divelli. sed ipsum
Hocce licet, licuitque semper,
Et post licebit. Mutuus hoc amor,
Hoc insitorum causa Cupidinum, &
Naturæ demum suadet ipsa,

Se subolemque bene educandam
Servare pernix. Ut mihi nunc foret
Melli, vocatorum agmina civium,
Quos PRESLA *nutrit, teque coram*
Elysiasque nurûs tueri!
Fortaßis hospes non ego (ut arbitror)
Ingratus essem: sed procul absumus
Vestris MONAVI *segregati*
Finibus, Hadriacæ propinqui
Actæ, reclivem quâ viridi sinum
Obducta musco terra sub insulis
Humescit, alternoque conchæ
Murice summa salis lacúnant.
Tecum eruditum CORASII *caput,*
Tecum & sagaci fronte RHEDINGERVM
Habes; quibus nec cariores
Ulla tulit, nec amiciores
Ætas sodales ulla feret. Via est
Picena testis, testis & Umbria;
Albusque Nar, Thybrisque flavus,
OEnotriæque vadosus amnis:
Quibus relictis cum valedicerent,
Raptum abstulérunt me mihi, nec palam
Non involatum jure privo
Hunc Genium sibi vindicarunt.
Quin carmen amborum Ausoniis modis
Attemperatum legerit aureus
Hymen, tuarum nuptiarum
Sponsor; an ambigerem, MONAVI*?*
Tu præter illos, instar & omnium
Sentis amici DUDITHII *labra*
Tam culta, tam fecunda, tamque

Nectareo lita rore; qui te
Metris venustis concelebrarit, ac
Tuam Dionen. cetera patrij
Canent olores. pauca mi sat
Est humili sonuisse plectro.

AD ADEODATVM MARIVORDAM BRVGENSEM.

SAXOSAM Meliten, aut Lilybcïum
Montem, & Pelóri Trinacrij juga,
Cum verticoso prominentis
In pelagum scopulo Pachyni,
Si non vidi ego; si nec malè fumidam
Ætnam, & Cyclopum sulfureos specûs;
Scyllamve latrantem Molossis,
Vorticibusque avidis Charybdim:
At terrâ & pelago triste periculum
Fugi. necessum non erat ingredi
Hamata piratarum atrocum
Brachia, non Calabros latrones.
Thraces heu quoties volturij ratem, &
Vectorem inermum cum rate, & omnibus
Cepere gazis! heu quot ultro
Et quoties cecidere cæsi!
Multo tutius est, in patrio sinu
Lustrare pictos luminibus vagis
Mundos, & auctorum bónorum
Historias iterare priscas;
Nunc hos, nunc alios ordine debíto
Raptim legendo, sed neque inutiles
Hinc inde carpendo, laborum

Præmia

Præmia pensiculata, fructûs:
Quales ingenio SCALIGER *entheo, &*
Diviniori pectore LIPSIVS
Promit, salutares fruentum
Vsque bonis studiorum in usûs.
Ceu gnavê socias mellilegarum apum
Vides c tervas ambrosium thymi
Libare succum baccharisque,
Non sine floridulo anéthe.
Prædatricum operi grex inhiat volans
Furuncularum. gustus opum gulam
Prorítat, & ceram innocentem
Semper amant vigiles lucernæ.
Nos jam curriculum penè (quis autumet?)
Prædestinatum absolvimus impigri:
Viæ tametsi fessus hauddum,
Nil magis ò MARIVORDA, *porrò*
In votis habeo; quàm regionibus
Claræ videndis annua Græciæ
Donare momenta, atque mores
Indigenûm bene nosse & urbes.
Cives ah utinam non Othomannicus
Hausisset ensis, nec Mahometicæ
Profanus olim fascinasset
Corda superstitionis error:
Melli res ut erat, nave per Hadriam
Vehi quietum, perque tot insulas
Portûsque secessûsque Graios
Oppida cum populis tueri!
Atqui tempus erit (vaticinor) neque
Abesse longinquum auguro, quum novus
Regnator Europæ, Deûm vi,

Ionio mare transfretato,
Excisi veteres imperij domos
Fascesque fractos Threicio jugo
Redintegrabit, ferreumque
In meliora reducet ævum.
Leges ille pias scilicet a Deo
Datus theatris condet, & hostico
Ædes profanatas furore,
Æditues que ruet nefandos.
Suspirat venientem Isthmia faux ducem;
Exspectat altis hunc Marathonius
Campus decorandum trophæis;
Spe laciunt hilares Athenæ.
Felix, cui dabitur scandere nobilem
Parnassum, & evantem hoc duce liberum
Festi Cithæronis receptum,
Atque sacras Heliconis arces!
Qui fontes biberint, unde novem Deæ
Cum fratre potant, præside fontium;
Feliciores æstimandi, &
Terque quaterque beatiores.
O (nam stella micans Caßiopæ novi
Prænunciavit regis idoneos
Ortûs) secundis auspicantem
Ominibus sua bella dexter
Pugnando sequitor, quisquis ad ardua
Rerum atque virtutum ilicet applicas
Mentem, supinatimque ducta
Brachia tollis ovans in altum.
Hinc, hinc perpetuæ laudis adoream
Sperare fas est. Mox age Bosphori
Sævo tyranno, fortis heros,

Incute fronte metum propinquâ.
Te Bellona, ſoror Martis alacrior
Ducat per hoſtes, te bona Fauſtitas
Beetque fortunetque: tecum &
Signa acie rata ſoſpitentur,
Tecum & Franciacæ milite copiæ
Salvo triumphent, non ſine numinis
Favore. ſic o ſic juvabit
Barbaricas peragrare terras.

IN ACTVM SOLLEMNEM ANDREÆ CHRISTIANI ET FRANCISCI HILDENSÆMI, NEOMARCHICORVM.

ASTRÆA *legum recta jubentium*
Patrona, cæli ſidus inhoſpitans;
Tuque o medendi carminisque
Auctor Apollo, favete cœptis:
Cœptis favete, & numine dextero
Pæana dulcem commodulamini:
Sic jura ſemper firma conſtent;
Sit medicina chelysque ſalva.
En CHRISTIANO, *quem Neomarchiæ*
Tulere montis mœnia Regij,
Vatique FRANCISCO, *ſagacis*
Hippolyti meritas alumno
Antiquus aulæ Cæſareæ comes
Confert tiaras; dans nova caßidis
Magmenta, geſtandæque in ævum
Nobilitatis honora ſigna.
Vtrumque dignum duplice præmio

Remunerari scilicet arguunt
Virtusque doctrinæque pondus;
Cui rata consiliis probatis
Corona Nervarum atque Trebatiûm,
Chirone cum docto & Podaliriis
Adsentit. O ulvosé RORIX,
Cornua tolle, senique Thomæ
Hæc candidati læta refer patri,
Seu, rerum habenas dum regit arduas,
Alto in Senatu considenti,
Sive domi vigiles agenti
Sub corde curas, in patriæ bonum
Intentiores. tuque adeó celer
VIADRE, *seu mavis vocari*
Odera; ió mere pisculentæ
Stagnator undæ, non sine congrege
VARTA, *repandis plaude age brachiis.*
Sollemne CVSTRINI *triumphet*
Vrbs, validis operosá muris.
Vox læta Manes Hippolyti ciat,
Manesque materni indigetes avi
Naumánis, HILDENSÆMI. *Fratrum*
Cœtus ovans Genium frequentet,
Libo & placentis dum facit annuis,
Partæque laudi & mutua gloria
Reponit hostimenta gratus.
Fallor, an & GROMIDIS *fenestram*
Quæ Laurus ornat, carmine nobilis
Nostrum duorum, jám tibi vinciet
Frontem beatá fronde? Lætor,
Lætor ego, & niveam lapillis
Signare lucem gestio candidis.

O par meorum dulce sodalium,
O quæ repens nos separatis
Dividet hora viis, amici?
Excelsa Romæ vos Capitolia
Visetis, exin Parthenopes juga:
Me Celta rursus, me paluster
In sua regna vocat Batávus.
Hinc insulares spero Britanniæ
Portûs & urbes, atque viraginem
Videre ELISSAM; *cui neque illa*
Par hera, quæ Tyriis in oris
Regnavit, at nec pulchra Semíramis;
Neque illa, summæ quæ sapientiæ
Consulta, tostis a Sabæis
Sponte adiit Salomona regem.
Quo Fata ducunt, quisque sequamur, ac
Bonique & æqui, prospera seu mala
Fuant, necesse est consulamus,
Dum reduces stata meta sistat.

AD IO. HAINRICVM HAINZELIVM.

DORMIO; *sed meum cor*
Semper HÆNZELI *vigilat. mens cata somnulentum*
Excitare veternum,
Fata ruminat abdita,
Consilio potenti
Cælitis firmata Dei. Quis tua fortis heros,
Facta pangere dignê
Possit, aut generis tui
Condere glorioso

Ore per fastos memores stemma? nites, ut albus
Lucifer radiis, ab
Vsque Memnonia domo
Hesperium ad cubile
Vectus: illustratque solum Mars tuus ille puris
Candefactus ab armis,
Qualiter rutilâ faces
Luce micant Olympo
Splendidæ. Te constituent ecce novum monarcham
Consentis in orbis
Astra duplicibus plagis.
Te metuent Eoi
Principes, atque occidui: te Boreas & Auster
Obstupescet. Iô dux,
Magne dux age maximos
Ex domitis triumphos
Hostibus, servâque vices in statione firmas.
Militat tibi Mavors
Ipse; militat & poli
Sors utriusque. Fractas
Cerno jam ruptasque acies, & populata castra;
Vrbiumque labores
Ac metûs, in Hymettiæ
Gaudia tuta versos
Pacis. Euphrátes mediis aridus in fluentis
Se requirere visus,
Vt paretur iter novis
Regibus. Eia natos
Rite, natorumque genus rite creans dynastas
Orbis; hosce Magogos,
Hasce plebis hirudines
Exige victor, inque

Aureum corrupta reduc tempora mitis ævum.
Perge, perge; vir esto.
Quanta copia & acidum
Heic jacet, & dolonum
Et cateiarum, veruumque insuper hosticorum!
O quies, o amœnum
Otium; quis erit tuis
Vsque bonis fruisci
Dignus, IGNOTI *gremio sub ducis? Vna bello*
Instat, altera paci
Satrapæ manus integri.
Isque caput coronâ
Cinctus ex auro solido, purpureisque gemmis;
Ad tuenda piorum
Agmina, auxilio Dei
Se fore jurat acrem
Vindicem. Felix regio, quæ tulit hoc in auras
Pectus! at mage felix,
Signa qui ducis optimi
Fixerit, & trophæa!
Spem fove hanc mecum vigili pectore dormiendo:
Si quid huius & olim
Fiet, esto mei memor
Vaticinantis, atque
Posteros HENRICE *mone, prospera sobriorum*
Sæpe non caruisse
Fine somnia debito.

AD IANVM DOVSAM NORDOVICEM.

PROCVL *remotas a patrio solô.*

Terras, & urbes visere plurimas
Primis ab annis, DOVSA, curæ
Mi fuit, & creperas senecti
Cognoscere ævi sollicito vices
Casu ruentis. Quem juvet heu domi
Sedere segnem, nesciumque in
Tam variis quid agatur oris?
Fastidiosæ lenta solent moræ
Momenta curis exitialibus
Exesse torpentes medullas:
Atque animi tenuat vigorem
Iners veternus; quo nihil uspiam
Nocentius, nil perditius pigras
Culpatur insedisse mentes,
Et stupido caput obruisse
Fumo: cavernis qualis ab humidis
Vaporat olim, cum silices aquâ
Frigente perfusos caloris
Stridere vis peniti coëgit
Contraria urgens. sed quid in exteris
Consumpse privas res Academiis
Prodest, & orbem tot per annos
Sole alio peragrasse tostum?
Quid usque virtutem, & pretiosius
Virtute nomen, non sine gloriâ,
Gnavê requisivisse, & altas
Pieridum penitrasse in arces?
Quid fluxa vitæ tempora puriter
Egisse, & obsceno a grege turpium
Semper meretricum pudicos
Abstinuisse oculos manûsque:
Si regna frigent cælibis heic tori,

Et destinatam conjugij in fidem
Fatum puellam quinquelustri
Sortilegum spatio retardat?
Si nullus errorum est modus, & meum
Dempto fatigant fine graves equum
Calcarium ictûs? cumque metæ
Sperat ovans aliquem attigisse
Evicta per discrimina terminum,
Præstó est labori mox alius labor:
Ceu prona Phœbéos jugales
Continuo rapit aura cursu.
Ollis quietem Temporis invident
Flagella, tortos dantis ad impetum
Sonos, & aurigantis hornorum
Arbitrio celeri dierum.
Ac pol labantem prociduis statim
Fessum videres poplitibus, nisi
Natura nervum firmiorem
Æthereisque parem indidisset.
Europa nostræ conscia tum fugæ
Tum sortis ;I nunc, atque Asiam pete
Festinus, inquit, Africamque.
Forsan in Americæ, quod optas,
Plagis repertum sera dabit Venus:
Vbi inquilinum scilicet incola
Virago præstolatur, ardens
Prorsus amore tui virago.
Hæc illa. at illi non ego credulus.
Laxâne sulcarem Oceanum trabe?
Tot hercle pertæsum est viarum.
Se sibi quisquis amat marinæ
Demersum in undæ quærere gurgite,

Se credat Austris naufragus imbricis.
Satis pericli est, me bis Istri
Damna subisse, semelque Rheni.
At tu cliuntum DOVSA *Cupidinum*
Tutela præsens, eia age, de meâ
Si quid ROSINA, *de fideli*
Si quid inaudieris Rosinâ;
Amabo te, fac (si mereor) sciam.
Nam tute fando quidpiam, ut arbitror,
Fatale percepsti, sagacis
Consilio monitus Minervæ,
Cum sanctiori te superûm domo.,
Lectum in senatum, non homini datis
Inferret alis; ac futuri
Præteritique per omne prudens
Nepos Atlantis coram ibi callidos
Præsagiorum versiculos libro
Sensim ex Sibyllino retectos
Panderet, Vranie magistrâ
Oraculorum interprete. Mysticos
Probè explicatos si numeros dabis,
Quantâ cor ærumnale reddes
Lætitiâ mihi delibutum!

AD FR. MODIVM.

QVO *se proripuit,* MODI,
Marivorda vester ille;
Brugensis Marivorda, flos
Iuvenum eruditiorum?
Liquit in Patavi sinu
Gemitûs sui sodalis:

Nec quisquam quid inaudiit,
An adhuc agat Cremonæ
Ad fluentisonas Padi
Genio trahente ripas;
An veró reditum suam
Properarit ad Melænam.
Vbicumque morabitur
Marivorda vester ille;
Nostro nomine plurimum
Age salveat, meosque
Meo nomine plurimum
Jubeat bonos amicos
Salvere, & sibi rem bene
Gerere ad bicorne Rheni
Flumen: præcipuê quibus
Uada Belgici plagæque
Scaldis hospitium danunt,
Typographicumque prælum
Immortalibus annuit
Fieri, edito sub auras
Fetu divitis ingenI.
Ueneror coloque amoque
Tam doctas animas, MODI,
Adeôque planê adoro.
Nam cui non cata Lipsij
Acies, vigorque Dousæ, &
Canteri vigilantia
Animum excitet supinum?
Cui Lernutia suavitas,
Variusque Giselini
Non mentem adficiat lepos,
Neque raptum adurat ardor

Cor Vulcanius? Hæc dum ego
Meditorque ruminorque,
Pertæsum Italiæ est. Brevi
Alemanniæ revisam
Fines. hoc volui, Vale,
Et ama tuorum amantem.

AD IOANNEM LAVTERBACHIVM.

COLLES *aprico palmite consitos*
Ad pura amœni flumina Néccharis,
Quâ fons salutari fluento
Irrigat imperii sodalem
Perennis urbem; dum memorabili
Cantare versu ruminor, & loci
Beatioris sospitalem
Mane novo Genium saluto,
Absente quamvis corpore: ter quater
Felicem oportet te merito vocem
O LAVTREBACHI; *qui nitentes*
Aoniâ redimitus usque
Lauru capillos, sub nemore herbido
Nunc Christianæ te citharæ modis
Diurnus oblectas, fidique
Ausoniam chelyn Allemannæ
Componis, auctor carminis enthei;
Nunc & quieto lætior otio
Pulchris in hortorum viretis
Deliciare, tuamque laudans
Non invenusto pectine SVAVIAM,
Nymphis propinquis invidiam creas

Haud pænitendam. Te canentem
Ad numeros modulata verba
Mirantur ipsæ Necchariides Deæ,
Mirantur ALTI *culmen Oréades*
LVCI *incolentes, cum Napæis,*
Cumque hilari Dryadum catervâ.
Te nemo non vatum ecce recentium,
Queis sancta cordi Psaltria, Teutono
In orbe novit: nemo in urbe
Non veneratur, amat, colitque
Summatum, & imi de populi grege.
Nec quisquam Alastor advena Baltico
Movere de glesso tibi audet
Exstimulante furore litem.
Securus ævum degis, amans Dei.
Cui dedicanddos, fare age, principi
Credam tot annorum labores?
Tene dehinc via LVDOVICI
Præclaram in aulam ducet idonea,
Cui Virtebergen Tecciaque arva avus
Paterque liquit possidenda?
Doctus enim est pol & eruditus,
Et liberali munificus manu;
Nec non amator nobilium artium
Cluet Minervæ, quæque sacris
Dia reperta dedit Poëtis
Callere Riphæi pater Orphei,
Silvas trahentis, célsaque montium
Acumina, ad vocale plectrum,
Threïciæque lyræ sonores:
Quos tu novellâ dum fide temperas,
Scitus sacrorum, IANE; *Heliconides*

Templo in Deorum consecrarunt
Aureolam citharam merenti.

AD SIMONEM FABRICIVM FRANCVM.

VIRGINIS *spicam gravidâ refertam*
Fruge, Sextileis referentis eidûs,
Ecce dum puri radiosa torrent
Lumina Phœbi;
Post graves ævi dubij labores
VOLFII *cano senio gravati*
Quarta natalem videt atque sexa-
gesima messis.
Vix foret tantum sibi polliceri
Ausus extentæ spatium senectæ;
Vix eo duci stata credidisset
Momina posse,
Calculi mordace dolore pressus,
Inque se tortos male fractus artûs.
Vt genus perfert hominum malis ob-
noxia terga.
Nunc satis vixisse sibi superque
Judicans, libris quibus incubabat
Rite perfectis, & ad umbilicum
Non sine summâ
Laude perductis, poplite expedito
Se viæ accingit, FABRICI, *terendæ*
Omnibus, quicumque brevem caduci
Carpimus auram.
Quòd nisi cælebs juvenem senemque
Lectus excepset, vigilesque totum

Improbus immersum operis lucernæ
Nocte silente
Prorsus insomnem studio occupassent;
Quei tot e Graiis monumenta chartis
Vrbe donasset Latiâ, stylumque
Teuto bilinguem
In scholas traduxet iners Suëvas?
O labos, invicte labos; quid, acri
Persicâ adjutrice, tibi molestum est
Aut grave? quid non
Elaborato graphicê expolitum
Destinas fini? quid inabsolutum
Linquis? aut cuiæ tua dextra limæ
Parcere suevit?
Ad capessendum varium laborem
Scilicet nati sumus. hic minores,
Ille maiores onerum ingruentum
Sustinet ultro
Sarcinas. est cui mediocre tantum
Pondus incumbit tolerare. quosdam
Otij perdit neque liberalis
Nec sat honesti
Torpor, & socors animi veternus.
At Deæ, Phœbi comites, volentem
FABRICI *tranquilla sequi beatæ*
Commoda vitæ,
Me jubent (adsint utinamque vires)
Acta Francorum proavita regum
Dicere, & res non humili graves in-
cludere torno.
Conditor tantis numeris quid optem
Mi dari, doctum nisi & eruditum

Principem; cui tam placeant recentis
Carmina Musæ,
Quàm viris prisci placuere sæcli?
Sed jacent artes, jacet ipsa Pallas
Spreta cum Musis; nec amat potentum
Aula poëtas.

AD FRANCISCVM HILDENSÆMVM, HIPPOLYTI F.

QVO *quo rapit te fervida vis animi*
HILDENSÆME? *agedum, non radio tibi*
Sollerte descripsisse terras
Sat fuerat, regionibusque
Et insularum portubus artifices
Designasse typos; quin etiam polum
Vtrumque felici dioptrâ
Ætheriosque globos pererrans,
In tam remotas te penitrare vias
Molirere sagax? Ecce Platonici
Jam Pandochéi nexiones
PROMNITIVS *mihi comprehensas*
Tenet fideli pectore, easque tenet
SALGASTVS *veteri nobilis a domo.*
Edisne maturas in auras,
An latebris sepelire mavis
Conscripta dextro quæ tibi sunt Genio?
Edis nempe, neque his lævus (uti solent
Plerique) prælivore blattas
Aut tineas alis invidendas.
Te STVRMIANÆ *vox lita melle mero*
Suada commonuit: tu bene prouidus

Pares

Pares momenti. nam quis usquam
Tam capiti neget erudito
Obtemperare, & canitiem nivei
Amplecti senis? ut qui sapientius
Quam Zoilorum judicare
Turba furens, meliusque multo
De rebus ipsis elicienda bona
Vestigare oculis atque animo queat,
Complura longo doctus usu, &
Pluribus experiens ab annis.
O qui tot astrorum, & variabilium
Ambagum facili lubrica tramite
Æquare calles, totque vasto
Conciliare plagas in orbe;
FRANCISCE dic, queis (sic mihi Phœbus eris)
Insistant poplites hice recessibus,
Vbi det inventam, atque demum
Fixa RHODEN mihi meta jungat.
Aut ipse mundi memet in avia duc
Tecum, conspicui verticis alite:
Nam Dædaléis spero in æthram
Remigiis fore sublevatum.
Hinc conspicatus fertilis Eutopiæ
Fines, corda gravi libera pondere
RHODES peroptato reponam
Endo sinu, requiem potitus.

Da

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER SEPTIMVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

AMOENITATEM *marginis Benacij*
Mente meâ quoties
Absens recordor, o Dea,
Recordor autem sæpius: præsens ibi
Degere mi videor,
Totâque nocte somnio
Colles apricos. Jam Salon, jam visui
Garda jugosa subit;
Jam Tusculanum, ad dexteram
Lacûs serent ripulas legentibus
Inter odora situm
Vireta: jam ridens subit
Peninsularum & insularum SIRMIO
Pulcher ocellus; ubi
Quondam Catullus post iter
Bithynum onusti pectoris curam exuit,
SCALIGERVM*que genus*
Agri Tyróli principes
Tutos recessûs quæsierunt, arduis

Rebus ab imperij
Omißiores. Quàm virent
Frundentque cuncta amœniter! quàm pectora
Mirificè rapiunt
Ad se comantes hortuli!
Montes opacâ vestiuntur Pallade:
Uitifera in mediis
Clivis Lyæus regna amat.
Imum occupavit Citrij nemusculi
Fulgor, & aureola
Poma, & frutex Lemonius,
Et Punicarum silva densa frundium;
Non sine lauricomæ
Vigore Daphnes, nec sine
Myrto Diones. Limpidas ut Mincius
Volvit herilis aquas
Ad arcta claustra faucium!
Salvete quotquot hæc Oreades loca,
Et quot Hamadryades,
Nymphæque formosissimæ
Stagni tenetis lætioris ambitum.
Tuque venusta meo
Infixa cordi millies
Napæa salve. Tale cælum in Angliâ,
Talis & aura tuis
Contingat hortis apprecor,
Flos virginalis castimoniæ Dea.
Rideat arboreæ
Stirpis propago: rideant
Et viva sepimenta, & omnis seminum
Progenies, Zephyri
Demulsa leni flamine.

Tuque o ELISA *mascula in Lauri modum*
Germine perpetuo
Floresce sospes, & vige.

AD IO. CHRISTOPHORVM FVCHSIVM, NOB. FRANCVM.

VER *adest, anni geniale tempus,*
Et serenatus rediens Olympo
Mitius spirat Zephyrorum apricæ
Halitus auræ.
Quis domi invitum teneat Melissum?
Quo mihi lentos remorante gressûs,
Noricâ (brumam sub ut acriorem)
Claudar in urbe?
Liber excurram, socio viator
Vnico stipatus, ad usque notas
VILSII *ripas, & ad his propinquam*
Principis arcem;
Te salutatum generose FVCHSI,
Qui Palatinæ præes altus oræ,
Grande Musarum columen, decusque
Nobile vatum:
Cui neque ex voti digito pudori est
Sobrium vixisse, neque indecorum
Sæculi nostri temere usitatos
Spernere mores.
Fallor, an pacti melioris ergo,
Januas vestras mihi jam patentes
Sponte, & interni penitrale cernam
Cordis apertum?

Næ, receptatus Lare luculento
(Quæ tua est virtus, niveæque candor
Mentis) haud vani tacita experibor
Signa favoris.
Nam nec aversum tua pectus a me
MVRACHIS, *matrona gravis decensque,*
Spero gestabit; mea nec Sabino
Lumina vultu
Intuebuntur tua cura natæ:
Gratias blandê magis æmulantes,
Vt quibus linguæ studium Latinæ
Corda polivit;
Ob tui, sincere, faces amoris
Mutuas in me, patrius & ipsæ
(Quâ licet) nolent patienter in se
Stinguier ignes.
Quin & ALBERTVS, *minimusque natus*
Frater, heredes animi paterni,
Me probê adscitum sibi copulabunt
Duplice nexu.
O ibi Maias hilarus calendas
Exigam, quo me meus urget ardor!
O ibi, quo me tacitas per umbras
Dulcis imago
Ducit immissâ requie soporum,
Sistar insomnis; vigilique tandem
Fronte perlustrem loca FVCHSIANIS
Grata Camenis!
Hanc ubi invectus niveo jugali
Phosphorus lucem mihi portet almam,
Quâ tuos præsens venerer decoro
Poplite vultûs:

Ilicet faustas ego deputabo
Annuus stellas utriusque fastis.
Hora natali veniet mihi illa
Carior astro.

AD IACOBVM MONAVIVM.

NON *semper aptum est ingenium ad bonos*
IACOBE *versûs, nec digitis lyram*
Quamcumque in omni re locove
Attigeris, eademque plectra.
Diversa euntum momina temporum, &
Eventa rerum atque ambiguæ vices,
Frequenter in diversa mentem
Propositoque aliena raptant.
Cum sæpe sumpsi materiam meis
Modisque & ipsis rebus idoneam,
Psallensque concinno sonora
Pollice fila movere cœpi:
Non id, quod arguto ore, & eburneo
Præmoliebar pectine, me melos
Camena inaudit cantitantem;
Verum alia immeditata sese
Labore nullo subjiciunt, & in
Aptos ligato carmine gestiunt
Venire nervos. jamque Chloris,
Jam Dryades, nemorumque Fauni
Tutela frundentum; & Satyri leves
In antra seductum obsita cæspite
Muscoque vivo, me redurgent
Nescio quâ fide murmurare
Agreste carmen, Pánaque montium

Custodem, & alias, robora fortia,
Sonare quercûs ilicesque,
Abietibusque nigris cupressos
Conferre pullas. Sola sub aviis
Clangilla ramis accinit: accinunt
Aves peregrinæ Latinis
Auribus, insolitusque grillus.
His nempe silvæ deliciis fruor,
Curis solutus: præ quibus aulicas
Sordere pompas comperibis,
Frete opibus modicùm MONAVI.
Has ipse porró delicias canam,
Meamque lentis corticibus RHODEN
Insculptam olorino trecentos
Carmine perpetuabo in annos.

IN MAIVM.

MENSIVM *flos intemerate, seu tu*
Verna maiorum genuinus audis,
Sive Cylleni tibi matris aptum
Nomen inhæsit;
O tuis salvo mihi sit Calendis
Lesbias vivis animare chordas
Vocibus, seramque hilari canore
Ducere noctem.
Te patrem florum, nemorumque dicam
Principem: te purpureæ maritum
Chloridos prodam, Zephyrique adulto
Vere potentem.
Tu serenatum sine nube Solem,
Pendulisque umbras foliis reducis;

Tu Jovis grati vegetante gaudes
Spargier imbri.
Te sui cantant homines avesque;
Te soli salique greges adorant:
Cuncta cunctarum te elementa rerum
Læta salutant.
Cras tuas festis itidem triumphis
Ferias, sollemne sacrum, secundis
Plausibus jucundus agam, solutus
Duplice curâ:
Namque me dignum fore judicavit
Hoc die, cui perpetuum virente
Cæsar ornaret cava FERDINANDVS
Timpora lauru.
Tertiam dehinc niveis sacrabo
Gratius lucem, Venerique pulchræ
Septimam; nonamque novem Camenis,
Non sine voto;
Floribus postes redimire largus,
Et sacris libare focis odores.
Moris hoc servabo memor quotannis.
Nunc mihi suave
Súsinum, stillansque liquor rosarum
Imbuat crines volo; nunc sodales
(Si velint) tincti balano nitescant
Malobathroque:
SCALIGER *Juli generosa proles,*
DOVSA*que & puri* GISELINVS *oris,*
Et vetustatis catus æmulator
LIPSIVS *acer:*
Tuque LERNVTI, *prope sideratus*
Ictibus crebris oculorum Hyellæ;

Tu MODI, *tuque o* MARIVORDA, *tuque*
Sedule COLVI.
Adsit huc dulcis Iocus & Cupido;
Adsit & sacer Genius, Leposque
Comis, argutusque nepos Atlantis,
Cum duce Phœbo.
Lis, & infestæ rabiosa litis
Auctor exesto mala lingua. nemo
Lividum spiret, careatque dignis
Nemo corollis.

AD IVSTVM LIPSIVM.

DISERTE LIPSI, *Romulidûm decus,*
Et litterati gloria sæculi;
Quem lectitantem seu docentem
Pieridum chorus obstupescit;
Quem scriptitantem luxurians viris
Europa doctis ob veterem stylum
Miratur, in summisque ponit
Præcipuum mihi sidus astris:
Quid me Poëtarum (ah pudet) optimum
Non erubescis dicere, in aureâ,
Quam nuper huc misti, papyro?
Hæc potius tribuenda magno
Laus magna DOVSÆ; *vertice cui sedet*
Capace Pallas dædala, candidæ
Linguæ repertrix, artiumque
Nobiliore loco vigentum.
Ille entheato spirat Apollinem
(At quem Deum?) de pectore, callidus
Antiquitatem, & prisca nostrum

Verba perappositasque lexes
Reduxe in ævum, barbaraque extimas
Vltra relegasse Orcadas, & novem
Suum Camenis, haud sine æquo
Numine, restituisse honorem.
In quo laborum IVSTE *quis est modus?*
Quæ meta cursûs? quæve remissio?
Quæ finis? Vt quondam Tyrannum,
Civibus exitium luemque,
Ex urbe depulsum & solio, solum
Mutare cogit jure potentior
Virtus, & extremas abactum
Persequitur fremebunda in oras,
Vinci aut domari nescia: non secus
Vos æstuoso tenditis impetu
Ex arce profligare Phœbi
Barbariem, furiale monstrum;
Plenisque velis huic & equis citis
Vterque victor terga premit, fugæ
Commissa turpi. Proinde macti
Este vigore, animoque forti:
Sic laurea alter serta merebitur,
Alterque palmam; materiem bonis
Dignam (modò ipsimet sinatis)
Vatibus, Aonioque cœtu.

AD IANVM DOVSAM.

RIDENTEM *amicâ fronte Cupidinem,*
Et ore blando; crinibus aureis
Insignem, & aurato monili
Conspicuum, nitidisque gemmis:

Myrrhâ calentem qui volitans super
Aram Diones, ignicoloribus
Libratus alis, tendit arcum
Idalium, & nova tela vibrat,
Cinctus pharetrâ, cetera nudus. Hunc
Jam consecratum rite Cupidinem
Cuinam sacerdos dedicabo?
DOVSA tibi, tibi Dousa mitis,
Alumne Musarum, & Charitum comes,
Queis albicantes cumque pedes choris
Inferre gaudent. namque vatem,
Cui lepidorum Elegos Amorum
Vni inter omnes haud dubitaveris
Inscribere, & dignam Aonio grege
Sexcenta propagare in ævi
Sæcula non moriture famam;
Honore, de te nil meritum prius,
Ornare tanto, quantus Apollinem
Deceret ipsum, maluisti;
Quàm tacitas sepelire flammas,
Queis Ida raptum, queis Charitella, fax
Secunda, & Ælis proxima detinet.
O si per Europæa longê
Dißita regna diu ROSINAM
Multumque quæsitam innumeris locis,
Tantumque amatam, quantum adamabitur
Nulli puella, aut unquam amata est,
Tandem aliquando mei misertus
Daret fruendam his luminibus Pudor,
Vultu retecto, & corpore vivido:
Qualem per obscuram quietem
Noctis (Olympiades ter ex quo

Inauſpicatarum a Remorum oſcine
Fluxere binæ) Morphea ſenſibus
Conſtanter objeciſſe noſtris
Perſpicuâ memini figurâ:
Tu muneratus, præter amabiles
Vultûs, abires inſuper aureâ
Joci venuſti & liberalis
Effigie. ſimulacra quippe
Formæ, poëtarum ilicet intimis
Dios vigores inſinuant fibris,
Oeſtroque & inſtinctu ciere
Magnanimum jecur efficaces.
Quin & juberem ceſtiferæ manum
Præſtó maritalem eſſe Lubentiæ,
Exoſculandam, non ſine almæ
Cypridos eximiâ ſtaturâ,
Pomum tenentis. ſed quid ineptio
Nugarum amator? te potius tui
(Nam dignus es) perenne honorent
Aureolâ ſtatuâ Batâvi.

AD IO. CHRISTOPHORVM FVCHSIVM.

SICCINE *Diis amicum,*
Tam diu, FVCHSI, *nitidæ frontis eſſe carendum,*
Quam videre geſtij;
Oriſque, queicum colloqui diſertim?
Illius oris, inquam,
Quod Camenarum liquidis imbuêre fluentis
Gratiæ & Libentiæ,
Phœbi voluptas: illiuſque frontis,

Enthea cuius arcem
Mens, Deo par, continuis occupavit habendam
Sedibus. Quis invidet
Livor Melisso, quo minus tagace
Stringere comprehensam
Dexterâ dextram liceat, purpurans Amethystus
Quam tenace vinculo
Cinxit, modestæ vota nuncupantem
Nephaliæ, sorori
Eúphrones? Hac consiliis nec sagacior ulla est,
Nec salubrior fuit
Dandis, ubi stet lance ponderandus
Calculus æquitatis,
Aut quid in primis ratio vera, caúsaque poscat
Arbitris idonea
Dyudicatu, nec nisi acriore &
Vividiore sensu
Præditis cernenda: vigor qualis enitet in te
In tuique similibus,
Beate FVCHSI*; quem nec ebriosa*
Turba dedére pessum,
Nec Pholûm nati sceleri immiscuere nefando,
Nec putrentis ulcera
Squarosa terræ polluère fungi.
Heu quibus implicatos
Et quot immersos vitiis fœda colluviei
Lama Mérmeros tenet!
Sic multus olim, depluente nimbo
Plus nimio, superque
Alveum exundante Sali, quâ via est data, latê
Limus óblutans agros,
Obducta prata quercuumque silvam

Et decus hortulorum
Fine deformat misero. Flora mæsta Ceresque
Et dolens Hamadryas
Cælum omne replent anxiis querellis.
Non aliter Lyæi
Vim ferens flet Nephalia, sobrio comitata
Vix sodalium grege,
Quandoque bacchans cœtus abstinentes
Ludibrioque risuque
Excipit, damnoque gravi mulctat, utpote fæcis
Crapulantium unicos
Hostes, meraci ruminisque parcos.
Næ, malè sana potæ
Nil boni fert Ebrietas, nil boni tulit unquam,
Nil boni dehinc feret
Germaniæ. quin crimen ob probrosum
Pœna peculiaris,
Pœna vix seris studio moris inveterati
Expianda posteris,
Vltore Jovâ has belluas manebit.
Quòd nisi tute quondam,
O sacer vates, aliam prorsus a genere istoc
Incitus Dei metu
Mentem induisses temperantiorem;
Quei voluisset illud,
Integris sese insinuans cordibus, penitrare
Numen in fibras mero
Vino tumentes? ast Hebræa sancta
Plectra lyræ, piosque
DAVIDIS psalmos, numeris mente non alienis
Redditos, Penatibus
Teuto Latinis rite consecrasti.

Nomine quo tua pol
Plurimum debet pietas restituta Minervæ,
Plurimumque familiæ
Nepos avitæ; plus honor perennis.

AD MATTHIAM ANOMOEUM VARISCUM.

SENAS, *ocellum dulcis Etruriæ,*
Rivis amœnas & variis jugis,
Musisque amicas, incolenti
Cum lepidis generosioris
Sexûs alumnis, me tibi nuptias
Prædicere olim commemini; fore
Verans, Gynacéum ut modestam
Suppeditaret herile Nympham,
Formâ elegantem, stirpeque nobilem,
Tuoque dignam, quâ caleas, toro.
Evénit. omen namque vati
Præcinuit cycnus auspicatum:
Cycnus poëtarum ingeniis favens,
Idemque candorem antè alias amans
Phœbi volúcres. quippe fati
Consilio tibi destinavit
Hymen pudico pectore CANDIDAM;
Queicum quietæ tempora transigas
Vitæ, recensitamque sospes
Conspicias ANOMOEE *prolem,*
Ritu virentis mitibus editam
Ramis olivæ: quæ sacra Palladi,
Tranquilla pacalis trophæi
Signa det Idaliis columbis.

Quam lætor, euæ, consimilem tuis
Tandem puellam moribus, & parem
Votis anhelis obtigisse,
Non sine matre, domûs regundæ
Gnarâ! Quid aptam quærere conjugem
Præcogitabas ad vada Neccharis
Obliqua? an ingentem jugales
Danubium tibi nesciebas
Spondere tedas? scilicet incliti
Paßi fuissent POLEMIDÆ, *foris*
Te post tot annorum labores,
Post iter Ausoniis in oris,
Post Galliarum atque ipsa Britanniæ
Lustrata demum regna, sine arbitro
Quasi exsulantem sciscitari
Nescio quos tripodas Melanthûs?
Næ singulari nomine siderum
Non unius te per maris insulas
Terræque tractûs divagatum
CANDIDA *in Austriacas retraxit*
Plagas, vel invitum, ut liquet. at lubens
Obtemperasti suasibus optimis
Prudentiorum; queis piaclum est
Auriculas negitare lenes.
Vive ergo lætus, vive age cum tuâ
Concors maritâ: quas & Apollinis
Artes, & hortenses Napæas,
Et studia excoluisse sana
Gaudes; in illis sic, animo medens,
Versator, ut ne spes Aganippidum
Frustrere, neu te ipsum quiete,
Abjiciens meliora, fraudes.

AD IANVM DOVSAM NORDOVICEM, ET IVSTVM LIPSIVM ISCANIVM.

DOVSA *Musarum lepor ac voluptas,*
Poßidens alti Genium SECVNDI;
Tuque delicata medulla Suadæ
Candide LIPSI,
Qui Menippææ satyræ jocosum
In modum oblectas sale somniato
Corda: quid rerum geritis, Batávæ
Gentis ocelli?
Ecquid in vestro memores Lycéo
Estis ardentis studio Melißi,
In sacræ sodalitium cohortis
Sponte recepti?
Aureos vultûs quoties anhelo
Cernere, & vivas iterare voces,
Queis repercussas tenor irreprensus
Mulceat aures;
Næ mori sensim videor, tot ictus
Anxiis desideriis: & extra
Se migrans heu mens animi dolentis
Ægra fatiscit,
More limacis calido perusti
Sole; dum, Phœbo capitis sacrati,
Ferreas capti manicas ROGERSI
Dúraque vincla
Cogor invitâ procul abdicatus
Aure inaudire, & tacitas per auras
Surda Pegneßi vada lacrimoso
Frangere questu:

Ec

Ilicet faustas ego deputabo
Annuis stellas utriusque fastis.
Hora natali veniet mihi illa
Carior astro.

AD IACOBVM MONAVIVM.

NON *semper aptum est ingenium ad bonos*
IACOBE *versûs, nec digitis lyram*
Quamcumque in omni re locove
Attigeris, eademque plectra.
Diversa euntum momina temporum, &
Eventa rerum atque ambiguæ vices,
Frequenter in diversa mentem
Propositoque aliena raptant.
Cum sæpe sumpsi materiam meis
Modisque & ipsis rebus idoneam,
Psallensque concinno sonora
Pollice fila movere cœpi:
Non id, quod arguto ore, & eburneo
Præmoliebar pectine, me melos
Camena inaudit cantitantem;
Verùm alia immeditata sese
Labore nullo subjiciunt, & in
Aptos ligato carmine gestiunt
Venire nervos. jamque Chloris,
Jam Dryades, nemorumque Fauni
Tutela frundentum; & Satyri leves
In antra seductum obsita cæspite
Muscoque vivo, me redurgent
Nescio quâ fide murmurare
Agreste carmen, Pánaque montium

Custodem, & alias, robora fortia,
Sonare quercûs ilicesque,
Abietibusque nigris cupressos
Conferre pullas. Sola sub aviis
Clangilla ramis accinit: accinunt
Aves peregrinæ Latinis
Auribus, insolitusque grillus.
His nempe silvæ deliciis fruor,
Curis solutus: præ quibus aulicas
Sordere pompas comperibis,
Frete opibus modicum MONAVI.
Has ipse porrò delicias canam,
Meamque lentis corticibus RHODEN
Insculptam olorino trecentos
Carmine perpetuabo in annos.

IN MAIVM.

MENSIVM *flos intemerate, seu tu*
Verna maiorum genuinus audis,
Sive Cyllenl tibi matris aptum
Nomen inhæsit;
O tuis salvo mihi sit Calendis
Lesbias vivis animare chordas
Vocibus, seramque hilari canore
Ducere noctem.
Te patrem florum, nemorumque dicam
Principem: te purpureæ maritum
Chloridos prodam, Zephyrique adulto
Vere potentem.
Tu serenatum sine nube Solem,
Pendulisque umbras foliis reducis;

Tu Jovis grati vegetante gaudes
Spargier imbri.
Te sui cantant homines avesque;
Te soli salique greges adorant:
Cuncta cunctarum te elementa rerum
Læta salutant.
Cras tuas festis itidem triumphis
Ferias, sollemne sacrum, secundis
Plausibus jucundus agam, solutus
Duplice curâ:
Namque me dignum fore judicavit
Hoc die, cui perpetuum virente
Cæsar ornaret cava FERDINANDVS
Timpora lauru.
Tertiam dehinc niveis sacrabo
Gratiis lucem, Venerique pulchræ
Septimam; nonamque novem Camenis,
Non sine voto;
Floribus postes redimire largus,
Et sacris libare focis odores.
Moris hoc servabo memor quotannis.
Nunc mihi suave
Súsinum, stillansque liquor rosarum
Imbuat crines volo; nunc sodales
(Si velint) tincti balano nitescant
Malobathroque:
SCALIGER *Juli generosa proles,*
DOVSA*que & puri* GISELINVS *oris,*
Et vetustatis catus æmulator
LIPSIVS *acer:*
Tuque LERNVTI, *prope sideratus*
Ictibus crebris oculorum Hyellæ;

Tu MODI, *tuque o* MARIVORDA, *tuque*
Seduie COLVI.
Adsit huic dulcis Iocus & Cupido;
Adsit & sacer Genius, Leposque
Comus, argutusque nepos Atlantis,
Cum duce Phœbo.
Lis, & infestæ rabiosa litis
Auctor exesto mala lingua. nemo
Lividum spiret, careatque dignis
Nemo corollis.

AD IVSTVM LIPSIVM.

DISERTE LIPSI, *Romulidûm decus,*
Et litterati gloria sæculi;
Quem lectitantem seu docentem
Pieridum chorus obstupescit;
Quem scriptitantem luxurians viris
Europa doctis ob veterem stylum
Miratur, in summisque ponit
Præcipuum mihi sidus astris:
Quid me Poëtarum (ah pudet) optimum
Non erubescis dicere, in aureâ,
Quam nuper huc misti, papyro?
Hæc potius tribuenda magno
Laus magna DOVSÆ; *vertice cui sedet*
Capace Pallas dædala, candidæ
Linguæ repertrix, artiumque
Nobiliore loco vigentum.
Ille entheato spirat Apollinem
(At quem Deum?) de pectore, callidus
Antiquitatem, & prisca nostrum

Myrrhâ calentem qui volitans super
Aram Diones, ignicoloribus
Libratus alis, tendit arcum
Idalium, & nova tela vibrat,
Cinctus pharetrâ, cetera nudus. Hunc
Jam consecratum rite Cupidinem
Cuinam sacerdos dedicabo?
DOVSA tibi, tibi Dousa mitis,
Alumne Musarum, & Charitum comes,
Queis albicantes cumque pedes choris
Inferre gaudent. namque vatem,
Cui lepidorum Elegos Amorum
Vni inter omnes haud dubitaveris
Inscribere, & dignam Aonio grege
Sexceata propagare in ævi
Sæcula non moriture famam;
Honore, de te nil meritum prius,
Ornare tanto, quantus Apollinem
Deceret ipsum, maluisti;
Quàm tacitas sepelire flammas,
Queis Ida raptum, queis Charitella, fax
Secunda, & Ælis proxima detinet.
O si per Europæa longè
Dißita regna diu ROSINAM
Multumque quæsitam innumeris locis,
Tantumque amatam, quantum adamabitur
Nulli puella, aut unquam amata est,
Tandem aliquando mei misertus
Daret fruendam his luminibus Pudor,
Vultu retecto, & corpore vivido:
Qualem per obscuram quietem
Noctis (Olympiades ter ex quo

Inauspicatarum a Remorum oscine
Fluxere binæ) Morphea sensibus
Constanter objecisse nostris
Perspicuâ memini figurâ:
Tu muneratus, præter amabiles
Vultûs, abires insuper aureâ
Ioci venusti & liberalis
Effigie. simulacra quippe
Formæ, poëtarum ilicet intimis
Dios vigores insinuant fibris,
Oestroque & instinctu ciere
Magnanimum jecur efficaces.
Quin & juberem cestiferæ manum
Prætó maritalem esse Lubentiæ,
Exosculandam, non sine almæ
Cypridos eximiá staturâ,
Pomum tenentis. sed quid ineptio
Nugarum amator? te potius tui
(Nam dignus es) perenne honorent
Aureolâ statuâ Batávi.

AD IO. CHRISTOPHORVM FVCHSIVM.

SICCINE *Diis amicum,*
Tam diu, FVCHSI, *nitidæ frontis esse carendum,*
Quam videre gestij;
Orisque, queicum colloqui disertim?
Illius oris, inquam,
Quod Camenarum liquidis imbuêre fluentis
Gratiæ & Libentiæ,
Phœbi voluptas: illiusque frontis,

Enthea cuius arcem
Mens, Deo par, continuis occupavit habendam
Sedibus. Quis invidet
Livor Melisso, quo minus tagace
Stringere comprehensam
Dexterâ dextram liceat, purpurans Amethystus
Quam tenace vinculo
Cinxit, modestæ vota nuncupantem
Nephaliæ, sorori
Eúphrones? Hac consiliis nec sagacior ulla est,
Nec salubrior fuit
Dandis, ubi stet lance ponderandus
Calculus æquitatis,
Aut quid in primis ratio vera, caúsaque poscat
Arbitris idonea
Dijudicatu, nec nisi acriore &
Vividiore sensu
Præditis cernenda: vigor qualis enitet in te
In tuique similibus,
Beate FVCHSI*; quem nec ebriosa*
Turba dedére pessum,
Nec Pholûm nati sceleri immiscuere nefando,
Nec putrentis ulcera
Squarosa terræ polluére fungi.
Heu quibus implicatos
Et quot immersos vitiis fœda colluviei
Lama Mérmeros tenet!
Sic multus olim, depluente nimbo
Plus nimio, superque
Alveum exundante Sali, quâ via est data, latè
Limus óblutans agros,
Obducta prata quercuumque silvam

Et decus hortulorum
Fine deformat misero. Flora mæsta Ceresque
Et dolens Hamadryas
Cælum omne replent anxiis querellis.
Non aliter Lyæi
Vim ferens flet Nephalia, sobrio comitata
Vix sodalium grege,
Quandoque bacchans cœtus abstinentes
Ludibrioque risuque
Excipit, damnoque gravi mulctat, utpote fæcis
Crapulantium unicos
Hostes, meraci ruminisque parcos.
Næ, malè sana potæ
Nil boni fert Ebrietas, nil boni tulit unquam;
Nil boni dehinc feret
Germaniæ. quin crimen ob probrosum
Pœna peculiaris,
Pœna vix seris studio moris inveterati
Expianda posteris,
Vltore Jovâ has belluas manebit.
Quòd nisi tute quondam,
O sacer vates, aliam prorsus a genere istoc
Incitus Dei metu
Mentem induisses temperantiorem;
Quei voluisset illud,
Integris sese insinuans cordibus, penitrare
Numen in fibras mero
Vino tumentes? ast Hebræa sanctæ
Plectra lyræ, piosque
DAVIDIS *psalmos, numeris mente non alienis*
Redditos, Penatibus
Teuto Latinis rite consecrasti.

Nomine quo tuæ pol
Plurimum debet pietas restituta Minervæ,
Plurimumque familiæ
Nepos avitæ; plus honor perennis.

AD MATTHIAM ANOMOEVM VARISCVM.

SENAS, *ocellum dulcis Etruriæ,*
Rivis amœnas & variis jugis,
Musisque amicas, incolenti
Cum lepidis generosioris
Sexûs alumnis, me tibi nuptias
Prædicere olim commemini; fore
Verans, Gynæcéum ut modestam
Suppeditaret herile Nympham,
Formâ elegantem, stirpeque nobilem,
Tuoque dignam, quâ caleas, toro.
Evénit. omen namque vati
Præcinuit cycnus auspicatum:
Cycnus poëtarum ingeniis favens,
Idemque candorem antè alias amans
Phœbi volúcres. quippe fati
Consilio tibi destinavit
Hymen pudico pectore CANDIDAM;
Queicum quietæ tempora transigas
Vitæ, recensitamque sospes
Conspicias ANOMOEE *prolem,*
Ritu virentis mitibus editam
Ramis olivæ: quæ sacra Palladi,
Tranquilla pacalis trophæi
Signa det Idaliis columbis.

Quam lætor, cuæ, consimilem tuis
Tandem puellam moribus, & parem
Votis anhelis obtigisse,
Non sine matre, domûs regundæ
Gnarâ! Quid aptam quærere conjugem
Præcogitabas ad vada Néccharis
Obliqua? an ingentem jugales
Danubium tibi nesciebas
Spondere tedas? scilicet incliti
Paßi fuissent POLEMIDÆ, *foris*
Te post tot annorum labores,
Post iter Ausoniis in oris,
Post Galliarum atque ipsa Britanniæ
Lustrata demum regna, sine arbitro
Quasi exsulantem sciscitari
Nescio quos tripodas Melanthûs?
Næ singulari momine siderum
Non únius te per maris insulas
Terræque tractûs divagatum
CANDIDA *in Austriacas retraxit*
Plagas, vel invitum, ut liquet. at lubens
Obtemperasti suasibus optimis
Prudentiorum; queis piaclum est
Auriculas negitare lenes.
Vive ergo lætus, vive age cum tuâ
Concors maritâ: quas & Apollinis
Artes, & hortenses Napæas,
Et studia excoluisse sana
Gaudes; in illis sic, animo medens,
Versator, ut ne spes Aganippidum
Frustrere, neu te ipsum quiete,
Abjiciens meliora, fraudes.

AD IANVM DOVSAM NORDOVICEM, ET IVSTVM LIPSIVM ISCANIVM.

DOVSA *Musarum lepor ac voluptas,*
Possidens alti Genium SECVNDI;
Tuque delicata medulla Suadæ
Candide LIPSI,
Qui Menippææ satyræ jocosum
In modum oblectas sale somniato
Corda: quid rerum geritis, Batávæ
Gentis ocelli?
Ecquid in vestro memores Lycéo
Estis ardentis studio Melissi,
In sacræ sodalitium cohortis
Sponte recepti?
Aureos vultûs quoties anhelo
Cernere, & vivas iterare voces,
Queis repercussas tenor irreprensus
Mulceat aures;
Næ mori sensim videor, tot ictus
Anxiis desideriis: & extra
Se migrans heu mens animi dolentis
Ægra fatiscit,
More limacis calido perusti
Sole; dum, Phœbo capitis sacrati,
Ferreas capti manicas ROGERSI
Dúraque vincla
Cogor invitâ procul abdicatus
Aure inaudire, & tacitas per auras
Surda Pegnessi vada lacrimoso
Frangere questu:

Cur mihi (quando nequeunt retentum
Hæ manûs, ſeu vis mea liberare)
Theſſalas artes, magicosque rhombos
Dædala Solis
Nata, faſcini genitrix, negavit?
Cur poteſtates variarum ademit
Colchis herbarum, ſubolem tyrannûm
Perdere ſollers?
Certê ego auderem patrios in hoſtes
(Si licet) dignum facinus patrare,
Teque telluri reducem Britannæ
Siſtere vatem.
O quis, & quando, mihi nunciabit
Eſſe laxatas hilaris ROGERSI
Compedis, tandemque frui redemptum
Aëre aperto?
LIPSII DOVSÆque *mei tabellæ,*
Nuncias ſi vos tuleritis ipſæ
Protenus; quonam benefacta vobis
Munere penſem?

AD IO. POSTHIVM.

QVALIS *ſiniſtri Daulias aucupis*
Decepta ſub dio inſidiis, & hinc
Incluſa ſeptis, inquilino
Præda, ſilet taciturna, POSTHI,
Canora quondam: ſic ego retibus
Obſeptus arctis invidiæ gravis,
Adverſa Fortunæ haud libenti
Mente voro mala muſsitando.
At quanquam inani carmina gutture

Non ulla, mutâ cum fide, pérsonant,
Modosque consuetos maligna
Sors inhibet; tamen usquequaque
Ne crede, grati pro meritis tuis
Oblitteratas esse animi notas.
Agnosco curam, agnosco dextræ
In caput hoc bona POSTHIANÆ.
Heri reflatûs aut hodie malos
Expertus; haud cras atque perendie
Speres eosdem. mutat aura,
Mutat & ætherius volutos
Meatus orbes. Cernis, ut arduis
Anno futuro machina siderum
Minetur impendens tyrannis
Exitium, ducibusque magnis?
Nunquam trigónos vanus Olympios
Frustravit error. nunquam itidem vices,
Junctum planetarum fefellit
Agmen, inexplicitosve casûs.
Non semper altæ crista superbiæ
Ferocem amabit tollere verticem:
Non semper audebit ferire
Dis inopem, tumidus remissum.
Quondam & minori, patre Philémone
Et matre nato Baucide, regiam
(Vt latus amnis fonte surgit
Ex humili) diadema cingit
Frontem, aut (quod usu sæpe venit) sacer
Velat tiaras. Da spatium breve;
Da cursum, & invictos labores;
Da, quod habent dare Dij volentes:
Quid non vir ultro magnanimus queat

Præstare? quid non efficere impiger?
Punctum omne fert in hisce terris,
Cui mora non odio est Olympi.

ANDREÆ DVDITHIO, CÆS. CONSILIARIO.

PVLCHRIOR *gemmis & auro,*
Et quidquid uspiam nitet
Pulchrius gemmis & auro;
Antiquiore nobilis
Gente, linguâ, patriâque;
Petenda vel centum procis;
Squalidi captiva in antro
Sedet puella carceris,
Dura quam numella pridem
Manûs pedesque vinctam habet.
Vinculis ARCHÆA *abistis*
Quei liberanda mi foret,
Marte quum meo excitarer
Tentare, quantum qui pote
Plurimum tentare: quid fit?
Obstas puellæ DVDITHI,
Meque deterres amantem;
Anum subinde clamitans
Obsoletam rancidamque,
Pannis & annis obsitam;
Quodque deflendum est, Megæram
Appellitans Mephiticam.
Heu nefas! heu triste probrum!
Heu sempiternum dedecus!
Anne præstingues Melisso

Acutiores scilicet
Lyncum ocellis hos ocellos?
Vltorem in has injurias
Invocabo Nordovícem
DOVSAM, *Iscanenque* LIPSIVM,
Quique de SCALA *propáges*
Docto parente doctius
Nomen acquisivit, inter
Præclarā sæcli lumina.
Concitabo sævus in te
MODII *furores entheos.*
In tuam instigabo noxam
PALMERIVM *&* GVLIELMIVM,
Vindices Nymphæ Latinæ
Vnos & unicos. Dabis
Ah dabis pœnas, amice,
Non unius culpæ reus,
Ni retractes ante dicta,
Palinodiamque succinas,
Supplicique depreceris
Veniam ore, mente, pollice.
O nimis crudelis! hæcne
Moriens tuâ ex libidine
Carceri infami feretur
Auctore DVDITHIO (*malum*)
Mancipata? quin statim quin
Aut tradis hanc litem arbitris,
Aut Libónis ad severum
Puteal referri postulas?
Voce si recentiorum
Damnatus heic causâ cades;
Quid Cato Terentiusque

Varro superciliis velint,
Ac quid innuant Quirites,
Haud difficulter cernere est.
Causa jam præjudicata est
Communibus suffragiis.
At virago restituta
Per judices in integrum,
Ducet extempló triumphum,
Vnâque secum me vehet
Ora per Romana ovantem, &
Curru superbum eburneo
Candidos Phœbi jugales
Loris lacessentem aureis.
Illa, ceu regina Juno,
Florem Deabus omnibus
Præripit, suoque cultu
Plebeia vulgi suppara
Risui ludibrioque
Exponit, orarum tenus.
Jamque, sublimi ruinâ
Collapsa quondam, denuo
Romuli Remique & Anci
Instructa pandit atria.
Tum sacella dedicata
Phœbo, Camenis, Gratiis,
Palladi, Cyllenioque,
Et perpeti Victoriæ,
Jure sacrosancta prisco
Sollerter instaurare amat.
Cernis, ut redire pergat
Ætatis aureæ decus?
Vtque vilescant inani

Protrita plebi compita?
Ergo quid diu moraris?
Quid oſcitanter hæſitas?
Jam clienti dehinc patronos
Parandum, & omnibus modis
Id ſtudendum, ne cataſtæ,
Quam ſenſit inſons filia,
Tute mancipere, durâ
Talos revinctus compede:
Sed receptus obſecratu
In gratiam ſons ac fidem,
Judicum ſeveritatem
Sententiæque lenias,
Mitiore doctus uti
Sermone linguæ in poſterum.
Fallor, an (quod maximê opto)
Te pænitebit aſperæ
Juris olim dictionis,
Rigidæque cenſuræ in tuum
Hunc amicum, illamque Nympham?
Pro quâ mihi tot bella ſunt
Anxiê pugnata; pro quâ
Semper tuendâ ſtrenuê,
Nulla cura, nullus unquam
Labos, opusque nullum eo
Defatigavit gravatum,
Vt quidquam ab hac moleſtiâ
Mi remittendum putarim.
Quin, fine læto ut clauderet
Inchoatæ texta chartæ, &
Ad umbilicos duceret,
Sæpe Perſicam rogavi:

Rogata votis annuit.
Illa eodem te, precandum est,
Tenore deducat favens,
Vt (quod in primis avemus)
Præfracta contumaciæ
Vis retundatur, tibîque
ARCHÆA *concedat locum*
Mille votis expetitum.
Nam sæpe longa, ut adsolet,
Quos reluctantes diuque
Multumque conspexit dies;
Hice momento minuto
Perversa naturæ exuunt
Optimis obtemperantes,
Aliosque mores induunt.
At redempta tu Quirini
Propago vindiciis meis
Exsili læta, ac triumpha
Liberrimis in curribus:
Liberali namque causâ
Te litteræ manu adserunt.

AD IOSEPHVM SCALIGERVM, IVLII CÆSARIS F.

MVLTVM *est, Latinê scire loqui, & quidem*
Bene ac disertê. plus, propriê loqui,
Nullisque vulgi more nævis
Ausoniam vitiare linguam.
Per quinque jam me lustra vel amplius,
Imbutum amœnis pectora litteris,
Quas usque gusto, scriptitandi

Adsiduum cacoëthes urget,
Mentemque apertis illinere abditam
Cogit papyris: & tamen (heu pudet
Pigetque me vani laboris)
Sentio discipulus manere,
Rudisque tyro. nunquam etenim satis
Mihi ipse feci, nedum aliis; quibus
Pimplæa cordi est, quosque doctos
Præ reliquis amat ara Phœbi:
Phœbi sacrarum præsidis artium
Circùm implicatis ara comis Daphnes
Evincta, victurisque sertis,
SCALIGERO *ingenuo virorum,*
Haud abnuente id Numine, debitis.
Nam te (fatendum est) omnia ad omnium
Vnum unicumque inventa rerum,
Et variæ cata disciplinæ
Magmenta, IOSEPHE, *ingenij vigor*
Sic fecit aptum, fecit idoneum:
Vt nil sit in toto Minervæ
Vertice pectoribusque postum,
Quod non peræquê promere calleas,
Vt ipsa, quodcumque in cerebro Jovis
Rerumque naturâ retrusum
Aut latet, aut latuit, dehincque
Porrò latebit. Dona quis o tua
Æquare possit maxima Pallados?
Quis ampla linguarum tot inter
Munera, queis opulens abundas,
Edisserat, quonam ore potissimum,
Scitê exprimendo multiplices sonos,
Facundus antistes? Facessat

Ales Atlantiales, supernis
Deorum & imis lectus ad Arcadas
Interpres. Hic est hic meus ille amor
Ardorque, Suadelæ medulla,
SCALIGER, *Aonidumque mystes,*
Qui cuncta sermonum omnimodis tenet.
Talaria olli nectite, & auream
Donate virgam, quemque pennæ
Pileolum decorent volúcres.
Ne tu potestatem o fuge creditam,
Caducifer; neve imperij novi
Insigne detrecta repugnax
Cæsaride. Tibi cedet ensis,
Magnus tibi ensis cedet Oríonis,
Seu fortis harpe, sanguine adhuc madens
Argi cruento, & perpetratâ
Cæde colubriferæ Medusæ:
Vt hac vel illo fretus, hiantia
Tu colla diræ Barbariæ seces,
Monstro tremendo, purioris
Delicium geniale linguæ
Contaminare præcipiti; velut
Qui virginalis purpureum ruit
Florem pudoris vi recinctâ
(Grande nefas) temerare cesto.
Dignum inde tantis pro meritis tibi
Canam triumphum. Si moriar prius
Quàm detur effectum; fac orbos
Luce mihi hos oculos resignes,
Injurioso quippe animas sciens
Ciere ab Orco. Spem sine postumam

Hanc ferre ſaltem nos, amicorum
O Coryphæe, nigras ſub umbras.

AD IOANNEM POSTHIVM.

SEx *mihi poſt annos iterum cariſſime* POSTH·
A profectione viſe
Italicâ, o quantis mea pectora lætitiarum
Reddidiſti delibuta
Roribus! o quantâ cumulaſti cor mihi rerum
Spe repleto grandiorum!
Dij faciant, eventus eat felicibus orſis
Dexter, optatoque fine
Sol auri, Luna argenti perfecta metalla
Conflet: obſipatus ignis
Noctes atque dies vigilacia lumina ſervet,
Excoquens flavas arenas:
Vnde ſatur lucri ſilicem rimabitur Hermes,
Partis & quinctæ medullam
Eruet, antiquos inventa decentia Reges;
Par quibus Gebar feretur.
Imperveſtigata latent quàm plurima certê,
Merſa in obſcuris tenebris.
Quod ſi Dis locuples venas aperibit opimas,
Teque cauſam originemque
Naturæ edoctum ac rerum, ſic provehet altê
Culmen artis ad ſupremum:
Soli tu ſtatuas Lunæque locare memento
Aureas argenteasque.
Dignus hic ornari, digna eſt decorarier illa:
Nam Deos mens grata placat.

AD MATTHÆVM SCHORERVM.

EVGANEVS *collis, Nymphaque vallibus*
Sese habens Etruscis,
Persæpe nostros æmulando
Gestiit ingeminare cantûs.
Testis erit PatavI docta Acadêmia;
Testis inclitarum
Venusta Senarum corona,
Harmonico sale delibuta.
DVCA *potens illic virgineo melo*
Mulcet audientes:
FELICIANVS *heic sonore*
Organico ferit aptus aures.
Nunc eadem nobis Musa animum movet
Ad Lyci fluenta, &
Symphoniarum mirus ardor
Quottidie magis incalescit
Ac magis: optatas ut juvenum solet
Fervidê cupire
Amore captorum impotente
Ignis Acidalius puellas.
Adspicis, ut totis ad modulamina
Pruriat medullis
Vtrique COLBINGER *sodalis?*
Ecquis ei faculas, quis æstum
Leniet? En hæc est lux tibi propria,
Annuo meatu
SCHORERI *quam Solis reducunt*
Faustiter auricomi jugales.

Serta coronatas impediunt comas;
Teque Musicorum
Grex notus ambit. Pande sodes
Pande fores, & amœna pulchri
Limina cœnacli; liber in obvios
Quà sitûs & hortos
Silvasque prospectus, proculque
Aërias patet usque in Alpes.
Ipse Lycus nostrum, & Virdo minor Lyco
Audiat canorem;
Nymphæque festas explicatis
Plaudere ament pedibus choréas.
Fas mihi sit, tantùm pascere lumina, &
Dulce colloquentum
Et suave ridentum intueri
Labra, rosas imitata rubras,
Aut folium florens arbore Punicâ.
Tetrici Catones
Absint, & exactum perinde
Omnia censor agens ad unguem.
Læta decent lætos. tristitia intimas
Conficit medullas.
MATTHÆE *tu prolixiorem*
Materiam cape gestiendi.

AD IO. HAINRICHVM HAINZELIVM.

AVREOS *montes*
Aurei versûs
Si merentur,
Vt ais, fidemque

Tibi vis haberi:
Ecquid age o lucelli
Carmina nostra
HÆNZELI *sperent?*
Quæ nec argenti
Quæ nec auri
Speciem aut colorem
Referunt. sed ut sit
Aurea vena, sitve ar-
gentea forsan;
Ecquis hanc tanti
Esse ducendam
Æstimabit?
Tenues profecto
Tenuem videmur
Instar araneorum
Texere telam.
Hacce tu pulchra
Templa Musarum
Et cathédras
Redimire sumis?
Vel eam, tapetum
More modoque, circa
Parietis oram
Rite suspendis?
Næ moves bilem
Delioque &
Clariæ cohorti.
Cave enim, cave, ne
Præcipitem volutum
Ex Heliconis
Aureo me & te

Colle deeurbent
Numina. ah quàm
Gravibus ruinis
Caderemus! ah quod
Supplicium daremus
Plumbea moles!

AD LVNAM.

Cum Ioanni Posthio nasceretur Erasmus F.

NOCTIVM *dux alma, comes dierum*
Luna, quæ nixu teneras puellas
Solvis, & lætos facis absque luctu
Edere partûs;
O laboranti rudibus sub annis
Mitis adfulgens, uterum relaxa
POSTHIÆ, *patremque diu cupitâ*
Prole beatum
Redde: si vates medicusque sollers
Rite Phœbéis operatus aris,
Et dies noctesque tuo tuive
Fratris honori
Barbiton nervis habilem tetendit,
Teque verbenâ viridique nardo
Cinxit; aut frontem Clario Daphneâ
Frunde revinxit.
Cui torum conjux sterilem relinquit,
Orbus est eheu pater, ante funus
Liberûm, vivâque adolet rogalem
Matre cupressum;

Vota nequicquam geminans, precesque
Ad Deum frustra calidas refundens.
Nec dolor dispar, eademque Nympham
Cura remordet.
POSTHII *Blandina ferax canatur;*
Vt Rudingeri facilis Creüsa, &
Estere Leij, lepidumque ridens
Suavia vatis,
Pura cui nomen dedit amnis unda;
Vnda Musæo similis liquori;
Quo tuos persæpe soles DIANA
Tinguere vultûs.
Dum loquor, LVCINA *piis parentes*
Anxios votis hilarans, in auras
Mittis optatum thalami jugalis
Pignus ERASMVM.
Ferte sacratas citó ferte limphas
Mystici fontis, riguisque primum
Editi fetûs caput evolutum
Spargite guttis:
Mox & enixæ genitricis ori
Cinnamum costique boni fragrantem
Fumulum insuffite, piâ precati
Voce salutem.
Vivat extento diuturna vivat
Sæculo proles tua, clare POSTHI;
Donec in celso veneranda Phœbe
Lucet Olympo.
Eia sic dicamus, & usquequaque
Prosperam partûs referamus horam;
Menstruos Lunæ, memores, nihildum
Fallere metas.

DANIELI

DANIELI PRINZIO, ROM. CÆSARIS AD MOSCHVM LEGATO.

MVSIS *amico quæ nova* PRINZIO
Tedas paranti carmina sanciam?
Quidquid canemus, sive tritum
Cuilibet, e medio ve carptum,
Seu diligenti compositum morâ,
Limatioris testem operæ, boni
Facturus est æquique, censor
Optimus ingeniique & artis.
Sic spero sanè: nil habeo tamen
Promittere alti. Tendat in arduum
REVSNERVS, *& sollemne pangat*
Carmen, ut omnipotens Jehova
Quum condidisset Dædaleâ manu
Primæva mundi exordia; cælibem,
Manere, & expertem maritæ
Noluerit habitare Adamum;
Sed dormientis de latere intimo
Costam revulsam verterit ocyus
Fingens in humanæ figuræ
Membra, Deorum hominumque matrem:
Idem Philippus, cui patrio obtigit
De MONTE *nomen, concinat: aula quod*
Excelsa miretur RVDOLPHI
Cæsaris, Istricolæque Fauni
Frustra æmulari multiforâ invicem
Tentent avenâ. Nos popularium
Quod festa Nympharum, venustis

Sueta choris, sequerentur ora,
Psallendum amatæ limina ad VRSVLÆ,
PRINZI, *juvaret commodularier;*
Ipsaque Fescennina mallent
Ludicra, luxuriante versu,
Qua Diva Cypri, quæque Cupidines
Nudi probarent, quàm tetricissimas
Dignasque morosis Sabinarum
Ingeniis Patavinitates:
Verùm, ut jubet lex, auribus est honor
Castis habendus. Casta Deo placent,
Rerum satori: casta mentes
Præ pietatis amore puras
Reddunt, & obscenum agmen in ultimas
Terras relegant, cœtibus a probis
Exterminatum. sic Amyntas
Fidus oves scabie malignâ
Exulceratas de grege separat
Sano, bidentes incolumes putri
Contage ne læsas queratur
Postmodò, sollicitus salutis.
O Castitudo, quàm prope nullum habes
Locum ipsa postquam legitimas Pudor
Metas coactus transsilire
Capripedes apud impudicos,
Injuriosum persequitur nefas,
Tandem reponi dignus in integrum.
Abite turpes in malam rem
Illico; vosque pudiciores
Adeste ritùs. Tu quoque Puritas,
Ornata velo candidulo caput,
Præsens adesto, & cum sorore

Castificâ thalamos reserva
Intaminatos. VRSVLA *amet virum*
Ardore tanto, quantus amantium
Nusquam exstitisse scitur ardor:
Tuque pari vir ab igne flagres.
Sic conjugati vivite. Nil prius
Vestris, secundum nil sit amoribus.
Felicitatis in supremo
Cardine vos statuat benignis
Fortuna pollens divitiis. Ad hæc
Vestros amores turba Silesidum
Miretur omnis: vos beatis
Adnumeret LEORIS, *quot unquam*
Sunt aut fuerunt, conjugibus, quot aut
Erunt futuri tempore sæculi.
Nascantur hinc sperata vobis
Pignera cara tori, & nepotes
Virtutem avitam, quâ pote, fortiter
Manu adserentes atque animi bonis.
Quid multa? votis plura dona
Juppiter his superaddat æquus.

AD ELIAM PREVSSIVM, MATHEMATICVM.

INTER *innumeras conspicui* DEI
Virtutes, rutilis sideribus locum
Quisnam supremum, sive partes
Præcipuas neget attributas?
Sunt tamen, quibus hæc Democriti in modum
Irridere placet, sint quasi somnia;
MeZentiique more cælum

Temnere, opusque virile cæli.
Nil Dei digitus, nobilis artifex,
Frustra composuit; nil temere omnium
Rerum creavit. En Olympus,
Quanta patet spatia, hunc per orbem
Maxima loquitur regna potentiæ; &
Multo pluria, quàm sit ratio capax
Humana, divinæ reperta
Continet ingeniosa mentis.
Tu volubilium momina cardinum
Indagare sagax, signaque verticis,
Horoscopumque, scite PREVSSI,
Fátaque sortilegasque Parcas,
Quidquid & varios per positûs micat;
Seu quantum valeat lenis ab æthere
Seu torvus adspectus: quid ortu
Conveniat, quid in occidentem
Vergat, & medium quid deceat polum:
Quæ Fortuna aliquem divitiis beet,
Quis casus adfligat: quid illi
Exitium ferat atque mortem;
Huic statum innocuum, atque utibilem moram
Vitæ. scis itidem, quid premat óbrutum
Stellis sinistris, quidve tollat
Adque gradûs vehat altiores
Dexteris facibus. Certê equidem, ut lubet,
Mecum sic statuam, sic ratiociner
Mecum necesse est: Fata mundum
Dirigere, ipsa Deo subesse:
Astra posse ideó plurimum in infima.
In fatis fuerit, me fore sátrapam
Regemve; quis fatis repugnax

Gemmiferam impediet coronam?
Fata præcipiant, te fore præsulem
Seu Pappam; quid erit, quod redimicula
Negare portendat tiaræ?
Perpetuus adeo usque sortes
Meta signiferæ circumagit rotæ,
Nunc huic nunc alij prosperioribus
Amica rhombis. Sint licebit,
Queis pudor est eadem fateri;
Non tamen proprias exserere abnuunt
Vires astra. suum cuique negotium est
Igni; nec unquam in Microcosmum
Robore languet agens potestas.

AD FRANCISCVM WALSINGHAMVM, ELISABETHÆ REGINÆ ANGLIÆ A CONSILIIS.

VT *antè septem plus minus messes tuæ*
Misi legendam Heroidi
Rhapsodiarum dapsilem farraginem,
Satûs juventæ parvulos:
Sic nunc eidem grandiore mergites
Spicâ replentes horreum
Non extimesco missitare, exoticam
In Albionis insulam.
Hoc quidquid est aut qualecumque, se tuo
Commendat, o WALSINGHAME,
Dulci favori, gratiæque mutuæ.
Occasionem commodam
Nactus, fac istud ad manûs pulcherrimas
Venire Reginæ queat,

Oculosque ad ipsos siderum instar lucidos.
Non illa proprias sibi
Laudes, inexstinctaeque gloriae decus
Illustre dedignabitur;
Neque attributa honoris alta encomia
Dispernet ab sese procul,
Quanquam profecta vate ab externo, tamen
Illius haud certè minus
Amante, quàm si natus esset subditus
Sceptris Britanniae aureis,
Normaque legum aequabili vestratium;
Queis illa justitiae tenax
Pro singulari pectoris sapientiâ
Paci studens ante omnia, &
Tranquillitati, civium nutriculae,
Regnique tutrici, Themin
Conservat illibatam, & urbes floridas,
Populique corpus integrum.
Quid commoramur hisce sub plagis diu,
Lycumque frustra cantibus
Oneramus amnem? Fallor, an Thamesina aqua
Jampridem oloris Francij
Ad nota praestolatur adventum vada,
Gratum inter alites locum
Sedemque concessura candidissimas?
Ibo, & relicto Teutonum
Caelo, Britannas hospes Oceanum mare
Transvectus auras imbibam.
Fortassis istic, quod diu quaesivimus,
Tandem repertum se dabit.

AD ROBERTVM BEALVM, REGINÆ ANGLIÆ A SECRETIS IN CONSILIO.

TEVTONVM *mirus* BEALE *o amator;*
Ecquid ut Nicrum fueras ad amnem
In Palatini celebratiorem
Principis aulam
Mißus, ex illo memor es Melißi
Tempore, & nostri retines peren :em
Mente sincerâ, quasi in ære puro
Aut adamante
Candido scalptam graphicê, figuram;
Quam tot exoptata colunt amici
Turba, tot servant nivei irreflexo
Corde sodales?
Nos dies noctesque tuos avemus
Cernere Anglorum in regione vultûs,
Quamque præsignem tibi comparasti
Bibliothecam,
Oppidò ditem veterum librorum, &
Arte cusorum omne genus recentum.
Tam diu quid me fera bella tardant?
O mora, quid me
Tam diu differs? quid agor retrorsum?
Stat tamen mitem BEALVM *osculari*
Velle cum WALSINGAMIO *stat ipsum*
CÆCILIVM*que*
Posse BROMLEIVM*que videre, nec non*
Pectus HOVARDVM, *reliquosque in aulâ*
Nominis magni proceres, ab alto

Sanguine cretos.

Numen in primis venerandum ELISÆ
Versibus cultis amo demereri,
Grande laturis trifidum per orbem
Pondus honori.

Dij meos orsûs, mea Dij secundent
Cœpta. Quod dilatum aliquando, quis scit
An favor compenset iter mage amplo
Munere sortis?

AD GEORGIVM GILPINVM, REGINÆ ANGLIÆ AD COMITIA AVGVSTANA LEGATVM.

GILPINE, *cui fas nosse Britannicæ*
Secreta Divæ, quique repertus es
Vnus RVDOLPHI *dignus aulam*
Cæsaris, ad Lycij fluenti
Sequi recessûs, Vindelicûm procul
Findentis oras; quandoquidem nimis
Diu feri interceptum ab hostis
Sævitiâ gravis immerentem
Custodit arctè pœna ROGERSIVM,
Lumen Camenarum: annuis, an meos
Repellis obstando rogatûs?
Annuis hercle, meisque votis
Locum relinquis. Tu dabis entheæ
Mittesve Nymphæ Pindaricum melos,
Measque commendare perges
De meliore notâ Camenas.
Iam concitatis quindecies equi
Titânis acres Zodiacum ungulis

Percursitarunt, gnavus ex quo
Scribere, quæ faciant decóro
Latinitatis, nunquam ego destiti,
Politiorum scilicet æmulus
Rerum, elegantiæque tersæ.
Ecquid enim melius venustat,
Quàm lima, carmen? quid mage verba, quàm
Ars? Inter hæc & laudibus inclitam
HEROIDA *exornare sumpsi,*
Oceani dominam potentem
Et Albionis. quin etiam dehinc
Plenê absolutum versibus aggredi
Opus sonoris cogitarem,
Illius ellogiis refertum,
Præbente Divâ materiem, & modum
Præscriptum agendi. Tu precor interim
GILPINE, *quid Regina mandet,*
Quid jubeat mihi adordiendum,
Felice pennâ significaveris.
Me, quantus hic sum, devoveo illius
Famæ celebrandæ, Britannorum
Omnis ad obsequium paratus.

AD IACOBVM ZELINIVM NOB. POLONVM.

ERGO *ibis, & nos tam citò deseres*
IACOBE, *paucum vix tibi cognitos*
Ad tempus? ibis nempe, & oras
Ausonias tibi, sive Gallas
Lustrare mens est, sive Britanniam,
Subjecta ELISÆ *regna viragini.*

AVGVSTA non tanti est, ut ultra
Sustineat tuus heic manere
Vultus, Camenarum obsequio diu
Iam mancipatus? Vah, HELICONIO
Tecum quoque abducto, gregales
Colloquio meliore privas!
Iucundus eius sermo, itidem & tuus,
Mirum in modum nos exhilaravit, ac
Mensæ voluptatem serenam
Attulit, officiosus erga
Quosvis. Vt ægrum est, pectora dividi
Aut separari (proh dolor) invicem,
In mente quorum, ceu decorum est,
Vna fides, amor hæsit unus!
Ego heic RVDOLPHI Cæsaris exitum
Negotiorum, quidque boni ferat
Conventus, exspectare lento
Constitui pede; nec supinus
Nec curiosus præ nimis. Ilicet
Matura paullo post abitum & mihi
Suadebit Auctumni ingruentis
Hora, pari celeres diebus
Noctes adæquans nomine. Tu viam,
Quo fata ducunt alitibus bonis,
Ambage confectum brevi des,
ZELINI Æque Iacobe gentis
Virtutem adauctam, non sine gloriâ,
Et stemma avitum cum patrimonio
Seros propages ad nepotes,
Aonisin decorî futuros
Dehinc & ipsos. Quid magis inclitum, &
Famæ perennis nomine dignius,

Quàm si politorum Polonûm
Nobilitas cluet erudita?

AD ANDREAM DVDITHIVM.

De clade, quâ Turcæ a Persis in Mesopotamiâ profligati sunt. Anno CIↃ. IↃ. LXXXII.

NVNC *est ovandum, nunc lyra Lesbio*
Pangenda plectro: nunc popularibus
Laudes Idumæo Jehovæ
Dicere fas reverenter hymnis.
Dextræ potentis robora, DVDITHI,
Ostendit ille, & cladibus horridis
Adfecit infestos catervæ
Christiadûm, genus acre, Thracas.
Accepta Persis, ac socialibus
Georgiani viribus agminis
Ferenda palma est. Sævus Osman,
Quo rigidis truculentiorem
Vidisse in armis Massagetæ negant,
Tot copiarum ductor Amúrathis,
Hac strage bis vicena fertur
Millia sacrificasse Diti,
Suis ad unum scilicet omnibus
Fermê peremptis turbine bellico:
Magnamque Persarum maniplis
Typhlida vi subitâ occupatam,
Aurique onustos pondere maximo
Captos cámelos fama volans refert.
Audacis Euphrátes duelli

Testis, Achaeminiusque Tigris.
Quo te secundi numinis arbitrer
Favore tantas res gerere, ISMAEL
Sophi? dat exemplum supinis
Teutonibus tuus ille Mavors
Hostes ruendi. sed timidißimas
Silvarum in antris sternere bestias;
Cornuque venatoris uncum,
Quàm lituosque tubasque pugnam
Denunciantes, tutius est sequi:
Nec belluarum constat inermium
Tanti per hastas aut verúta
Fusus humi cruor, ac Gradivi
Fortes lacertos ense lacessere,
Ad sustinendas impare flictuum
Plagas, & arcendis minore
Impetibus, violentiaeque
Ferri retundendae haud sat idoneo.
Virtutis est, si Diis placet, imparem
Vitare congressum Gigantis,
Et fugere oppositas cohortes.
Ac praestat inter grandia Liberi
Deproeliari pocula, Rhaetico
Spumantia aut vino Caléno,
Rhenigenave liquore vitis;
Vt multus Hector sudat in Hectorem,
Vdoque Achilles udus Achillei
Contendit urgens: quàm sitisque
Impatiente famisque dirae,
Fatiscere aegro pectore languidum.
Porró quotusquisque est, Helenae in sinu
Tepente qui non malit ultro

Sic recubans, [illegible]ridus veterno
Torpere segni, deliciis fruens
Desideratis; quàm sibi claßico ob-
Strepente somnum turbulentê
Rumpier in mediâ quiete?
At pracavendum, ne vetuli mo lo
Canis Moloßi, pandiculantis ad
Fornaculæ æstum, nos meráco
Atque sopore gravi sepultos
Et oscitantes hosticus opprimat
Furor Tyranni, terribiles Scythas
Getasque Rhiphæosque secum
Odrysiosque truces trahentis
In nostra paßim damna. Volucribus
Sit, rete tracto (nescio quis Midas
Objectat) involvi capique;
Squamigeræ pecudi, sagenâ
Circumveniri. Quis sapientiam
Sero excitatos quærat apud Phrygas?
Hanc nationem non nisi ictûs
Verberaque & tudites malassant.

AD IOAN. MICHAELEM BRVTVM.

AIN' BRVTE *meæ chelyn Thaleiæ*
Spirare vivo carmine Pindarum;
Et quadrare mihi modestiori
Auram cycnéam vatis Horatij,
Præsentem ex humili solo, ut lubebit,
Tractûs in altos tollere nubium?
Ac te BRVTE *negas alacriorem*

Salluſtij mentem, ácreque Livij
Dulci cum Genio obtinere robur?
Næ tu diſertâ callidus invicem
Ambos conciliare quibis arte,
Alter licebit forſan iniquior
Manes alterius ciere amarit.
Mi molienti grandia, non quidem
Indéſes ſtudium & virilis ardor
Deſit: ſed atri dira malignitas
Obſtat temporis; obſtat ipſe vulgus,
Seſe eruditis qui putat auribus
Ferre judicium, ac nimis procacem
Agens Ariſtarchum, Auſonios modos
Damnat, & veteres Latinitatis
Voces. Dolendum eſt, usque adeó malam
Siniſtramque viros opinionem
Doctos tueri mordicus. Eſt, ubi
Nonnunquam, ad lapidem velut viator
Incautus, offenſum atterimus pedem;
Peccandi haud animo, ſed evehendi
Ad dignitatem, quæ cecidere nunc
Tot vocabula, ſi probaret uſus,
Fandi magiſter. Res alia eſt, ſtylo
Velle perſpicuê exarare quidquam
Vinclis ſoluto: res alia eſt item,
Cogere in numeros tibi obſequentes
Antiqua linguæ nomina Romulæ.
Famam, quâ pote quisque, conſequendi
Flagremus æſtu. Me mea FRANCIA
Vixiſſe incelebrem negare poſsit
Verſu canoro, & pectine Muſico.
Túte BATTORIDEN *perácer (at quem*

Heróa?) sumes BRVTE *pedestribus*
Dicere historiis. In his quid obstat
Crispum æmulande, non sine gloriâ,
Senemque Euganeum, ut minus feraris
Lecto repugnax cedere Cæsari?

AD IOANNEM LOESERVM PREZIVM, IO. F.

LOESERE, *clarâ nobilis a domo;*
Quem lætiorem, dic age, nuncium
Beatioremque ab secundo
Ferre mihi potuisset Albi
Ter auspicato sidere Atlantius?
Quæ gratiori dulcis epistolæ
Comprensa signaclo disertus
Gaudia, prolubio audiendi,
Portare quisset MEZIVS? *huc ubi*
Pegnessum ad amnem Noridos hospita,
Me delitescentem silenti
Numina Deiphobes in antro
Eventa rerum, atque innumerabiles
Casûs futuri temporis áddocent,
Regumque præsentes ruinas,
Imperijque novas secures.
Omen superbis triste Bimembribus;
Conjunctionem sidereâ in plagâ
Jovisque Saturnique magnam
Magna pericla sequi necesse est,
Vicesque miras. His ego dum vigil
Intendo mentem, quæque volubili
Dehinc Planetarum recursu

Fortior ad mala vis Trigóni
Portendat, acri lumine metior,
Perculsus imum cor gelido metu:
En fausta de te sparsa Fama
Conjugioque tuo, timorem
Frontisque nubem dispulit ocyus;
Ceu tædiosis nubila dividens
Opaca nimbis, sana cælum
Aura aperit Boreæ serenum.
Felicitatem non tibi gratuler?
Natura quanto dædala, & artium
Pallas repertrix te crearunt
Corporis atque animi venustis
Insigniorem dotibus; atque tu
Te castiorem usque & mage sobrium
LOESERE gessisti, probatis
Moribus, ingenuâque vitâ:
Tanto merenti pulchrior omnibus
Puella Nymphis, atque modestior
Oblata Fortunæ favore est,
Gente alacri sata PHLVGIORVM,
Virtute præstans VRSVLA; non sine
Amplo facultatum augmine, & uberi
Opum adfluentum copiâ. Tu
Dignus es hac, eademque digna est
Te conjuge. exin digna parentibus
Nascantur æquum est pignera, patriæ
Flos stirpis almus, MISNIÆque
Grande decus, columenque rerum
Cum laude partarum. O utinam mihi
Tantisper ævi ducere terminum
Concedat exorata Clotho,

Dum

Dum generi monumenta vestro
Adfinium quam-proxima gloriæ,
Queis VOMER *insigne est, sacer exigam*
Vates! Duorum nempe fratrum
(CÆSARIS *alter habere nomen,*
Alterque nomen nobile IVLII,
Olborna cura ad Sequanicum Dubim)
Recordor in primis; amicos,
Gallica Marte premente regna,
Expertus ambos. At tibi, candide
Amice, quid non debeo? Quàm meæ
Adesse præstó dignitati
Te nihil erubuisse lætor:
Præsente cum vel mille frequentiâ
Et Italorum & quos amo Teútonum,
Comes Palatinus crearer,
Atque eques, Ausoniusque civis!
Puram BOQVOLDVS *nam chlamydem Hólsatus,*
Et Francus ensem FVCHSIVS *aureum,*
Calcaria auro tincta LOESER
Misnius, empyriumque torquem
Mi præferebat GRYNIVS, *inclitum*
Cui terra Pallatina dedit genus.
Sed hoc parum aut nil fortè vestræ ad
Nobilitatis equestre lumen
Conferre quisquam dixerit: attamen
Grati relatum pectoris ergo sit,
Se nunc præbentis togato
Carmine. Tu tibi gratulantis
Vocem susurram, & Romuleum melos,
Inter canoros parvam aliquam cycnos,
Quos glaucus Albis, quos Elyster

Vitreus amne suo canentes
Arcere parcit, sponte tuâ sinas
Habere partem. Haud omnia possumus
Omnes. Tubarum inflare nervos
Inscius, hiscat oportet assam.

AD TYCHONEM BRAHAM, NOB. DANVM.

QVANTVM laboris, quantum operæ, dies
Noctesque fontanum adproperans opus,
Jussu senatûs oppidani,
POEMERIVS, meus ille Theseus,
Vir consularis, nomine regio
Exhauriendum sumpserit, exprimi
Verbis (opinor) vix potestur,
O TYCHO, nobilium columna,
Danoque Regi consiliantium
Statera. nam seu sculptilibus typis
Quid præfigurandum e pyrastro;
Sive polita, recente cerâ,
Fingenda Nymphæ forma venustula;
Seu candefacti pronus ab igneo
Fluens catino rivus æris
Subter humum, simulacra vênit
Obinduendus per nova: primitus
Id (ne quis error post remoræ foret)
Delineari rite fecit
Artificis sapiente dextrâ;
Antiquitati scilicet hunc catæ
Habens honorem, ceu decet, ut nihil
Non mutuandum dignê ab ipsâ

Duceret. inde cava ſcatentum
Lymphis ſuſurris ora canalium
Secrevit inter ſe variabili
Proportionis æquitate;
Eximiam ratus eſſe laudem
Excogitando res ſuperaddere
Eiusmodi, quæ tale opus incliti
Herois ad trecenta ſæcla
Poſtgenitis memorare pergant.
At longiori te, BRAHA, *ne morer*
Ambage; quid porrò eſt, quod omiſerit
Vir ille, & in quo non abunde
Omne ſuum ſtudium adprobarit?
Effecit hercle, ut non modò ego ipſemet
Conarer ad Regem inſuperabilem
Quiddam æmulari, ceu ſolemus,
Pindaricâ gravitate dignum;
Verùm & ſonoris harmonicus modis
Concinna cantor exprimeret mele,
Deleniendis apta veſtris
Auribus. Ergo bonas utrinque
Concepimus ſpes, haud ita nos malam
Iniſſe miſſo carmine gratiam
Ab liberali in eruditos
Principe, munificæque dextra.
Quapropter, etſi magnificentior
Per ſe futura eſt POEMERII *ſatis*
Superque commendata vobis
Sedulitas, animique noſtri
Ardens voluntas; quum tamen autumes:
Egere noſtram lampada, quam vides,
Illuſtriori Sole: tute

Splendidius patienter addes
Lumen, facemque ex te mage fulgidam.
Si magnus ipse es Phœbus, uti pol es;
Stellis minutis tute lucem
Conveniet (puto) feneceris.

AD NITHARDVM THYNGENVM, NOB. FRANCVM.

NVNCIVM o gratum mihi, Posthianus
Quem tulit cursu propero verédus;
Jam locum THYNGENE *tibi secundum a*
Præsule partum:
Heic ubi Pyrgos virides amœno
Mænus allábens patrius fluento
Radit, & pleno riguas Iaccho
Sufficit undas.
Suavior quænam mihi dulciorve
Icere adventu potuisset aures
Aura? quæ mentem mihi verberare
Fama secundo
Lætius rumore sonove quisset?
Gaudio exsultat cor, & ima crebro
Gestiunt, tentantque jecur fibrasque,
Viscera motu.
Testis ardorum locuples meorum
Ipse Pegnessus, socioque quamvis
Invidus Rhegnésus aquis remistis
Nomina tollens.
Euge, gratantem tibi perbenigno
Respice o vultu, patiens vocari
Numen, & vatum pater, & relictis
Cura Camenis.

AD IANVM GVLIELMIVM.

IAMDVDVM *omißis deliciis Rhodes,*
Plectrum sonori mobile barbiti
Abjeceramus, GVLIELMI
Æoliæ fidis æmulator:
Cum nescio quis me velut arbitrum
Vocans Camenarum, impulit ad graves
Modos, & heroos canores,
Historicis opus inchoandum
Sublime textis. Mentior, an tubæ
Clangore doctum Calliope gregem
Non solum ad ardorem canendi,
Verùm etiam manibusque & armis
Pugnam virilem fortiter aggredi
Excit lacessens? O mihi si dies
Tot prorogaret lentitudo
Fatiferæ resupina Clothûs,
Quot finiundæ sufficerent rei
Stato tenori: quantus ab arduis
Et ipse gestis, qualis alto
Carmine gesta sonans cluerem!
Suscepta nervis juppiter omnibus,
Totoque cunctarum impete virium,
Per elaboratos Dynastas
Sudor anhelus ad umbilicum
Extremum, ut aiunt, munera duceret,
Virtute partis non sine præmiis,
Seros beaturis nepotes:
Qualia promeruisse dignè
Miramur olim pulvere Olympico,
Heróas, acres quadrupedantium
Cursu caballorum citato

Palmiferam anticipare metam,
Gravisque luctæ flictibus impigros
Domare congressu oppositam manum.
Sed hacce tempestate frustra
I A N E *oculis inhiamus ægris*
Rerum potentes, queis veterem lyram
Audire amicum sit. quia desitum est
Laudanda patrari, pudori
Laudem alicui tribuisse habetur.
Ergo propinquum est, si sapimus, procul
Summatum ab aulis horridioribus
Secedere ad caulas, modosque
Bucolicos, humilesque avenas.
Campis apertis, rúreque libero
Libet vagari, & nunc tacitum in nemus
Reptare, nunc lenem prope amnem
Herbiferis recubare in antris:
Aut mane clivos scandere montium,
Et vespere undas visere fontium;
Atque inter errandum venustam
Æmyliam, Æmyliæque ocellos,
Et Sophroniscæ blandiloquentulam
Sonare linguam, púlchraque Myrtilæ
Labra, & Melissæam R O S I N A M
Candidulâ facie nitentem.
Heic nostra sunto regna, per avios
Silvæ recessûs; heic mea fistula
Faunis, verecundoque Pani,
Atque adeó Dryadum pudicis
Certet choréis. Ardua prænimis
Tentare durum est. In mediocribus
Citra indecorum sempiternam
Glorier obtinuisse palmam.

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER OCTAVVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

METAS *attigimus temporis ultimi,*
O REGINA. *Brevi momine machina*
Perfectißima mundi
Dissolvetur; & ignibus
Arsuram metuet, quisquis in hoc solo
Vitam maluerit degere perpetem,
Quàm sacraria mentis
Illuc, unde oriens suum
Duxit principium, dirigere in locos
Vulcani rapidis insuperabiles
Flammis. Adspice cæli
Convexa; adspice siderum
Lapsûs. curriculum polliciti sumus
Nobis pol nimio longius, ac vices
Parcæ ferre potes sunt.
Feßis interitum omnia
Præportant elementa, & gemitu gravi
Testantur subitos ponderis impetûs.
Vertentis tamen anni

Errorem melioribus
Emendare modis maxima Romulo
Cura est Pontifici. Quid juvat, orbitas
Phœbi & menstrua Lunæ
Heu vestigia sedulis
Observare oculis, & tamen interim
Indirecta sequi? Scinditur undique
In diversa popellus,
Ignorans rationis, &
Normæ legitimæ. IANE *bifrons, viam*
Fac rectam doceas, irremeabilem
Scrutantes seriemque
Annorum, & celerem poli
Gyrum: nam & veteris gnarus es, & novæ
Ætatis. Redeant tempora Julia
In fastos hodiernos,
Ne non æquidies, simul
Bino solstitio, certius ingruat:
Mensis quisque suis, ex memorabili
Vrbis more, Calendis,
Nonis constet & Eidibus:
Ortûs nec dubios astra habeant, neque
Incertos obitûs. Denique quos fidem
Christi & jura professos
Ipsum nomen ab Ethnicis
Non uno indicio separat, invicem
Ceu membra unanimi pectore ménteque
Juncti simus, ad usque
Lucis fata novissimæ.
At tu sive novi seu veteris libet
Ritûs picta sequi signa, ita vivito
Immortalis ELISA,

Vt quamvis tibi nemo sit
In terra similis, sic animum tamen
De vitæ fragili consolides statu,
Vt post pauca dierum
Intervalla sonum tubæ
Credas Angelicæ desuper auribus
Illapsurum hominum. Talia qui catâ
Secum mente volutat;
Faustis auspiciis novi
Anni per superos quotidie frui
Non hac in humo, sed Paradisiis
Sperans optat in hortis,
Dempto fine virentibus.

AD IVSTVM REVBERVM IVRISC.

TAM *docta, & artis scita, celebrium*
Scriptorum in oris TEVTONIÆ *manus,*
Qualem videmus cum Pelasgos
Tum Latios apud exstitisse,
Queis cura texendæ historiæ fuit,
Rerumque gestarum egregiè & domi
Forisque; si florens adæquè
Præteritâ viguisset olim
Ætate: quantum res ea commodi
Nostræ tulisset, quot bona, patriæ!
Quantis abundaremus actis!
Quot monumenta ducum potentum
Belloque & armis cernere, nec sine
Plausu, liceret! quot modò prælia
Commissa, pugnatæve pugnæ

Dispositâ in statione Martis,
Aures ferirent magnanimis viris!
Fragmenta solum, ac pléraque barbarè
Consuta nunc REVBERE *restant;*
Vix quoque digna legi, nisi auctor
Vnusque & alter vel tacitè insitâ
Quodammodo vi pectora pertrahat,
Fore adsevérans, inter istas
Vt paleas tenuesque glumas
Inventa dent se grana aliqua optimæ
Frugis. Dolendum est, usque adeó suæ
Vixisse famæ negligentes
Teutoniæ proceres vetustos.
Atqui sat illis tunc erat, inclitas
Gessisse res; ac strenua fortibus
Ausis rudimenta, ut decebat,
Militiæ posuisse quondam,
Laudis futuræ sollicitis parum,
Nec curiosis, post nigra funera
Quid scriptitaretur nepoti.
Quemque animo suus excitabat
Honos, & ingens mentibus indita
Virtutis ardor, non nisi in ardua
Scandentis, & præclara (quoad quis
Viveret) adsiduè minantis.
Vt quisque magnam fuderat hostium
Victor catervam, sic patriam ad dapem
Contentus in præsens vel uno
Saltem erat ille melo canentis.
An non supinos arguerim, & minus
Cautos Latinos, sicut & Atticos
Cives; nitorem ac puritatem,

Linguæ utriusque perire passos ?
Flos ille postquam concidit elegans
Sermonis, & lolium immedicabile
Insedit arvis; derepente heu
Finitimas Aquilonis urbes
Latè occupavit Barbaries ferox,
Hirsuta frontem, & dentibus aspera,
Induta villosam lacernam,
Oraque vincta gerens solœcis.
Agrestis instar hæc suis omnia
Vastare tendens, ac ruere impetu,
Quo non penitravit locorum ?
Quidnam age liquit atrox inausum ?
Ecquem fugit, quàm turpiter ipsamet
Jura atque leges collutulaverit ?
Quâ labe Celsi disciplinam
Polluerit ? Sophiæque in artes
Grassata cultas, mox etiam Jovis
Sacrum profanans contemeraverit
Impune ? Quantum exstat malorum,
IVSTE, *notam opprobrij merentum;*
Hæc sola eorum est causa. Quid attinet
Culpare nostros ? hanc satius feram
Illuc rèlegandam, malùm unde
Ipsa pedem tulit, arbitreris.
Quod corrigendum se patitur nefas,
Non corrigamus legitimè ac probè ?
Mutare si quid non valemus,
Ferre animo decet illud æquo.

AD IO. POSTHIVM ET FRANCISCVM MODIVM.

De obitu Iani Melleri Palmerij.

ARTIS *Pæoniæ ſcite & Hyantiæ*
POSTHI, *tuque catæ Juſtitiæ* MODI
Inculpate ſacerdos,
Vatum lumina dulcium:
Ecquonam exſequias carmine funebres,
Ecquæ juſta pius Manibus optimi
MELLERI *rear ambos*
Perſolviſſe, madentibus
In præsens oculis? Cernitis, ut ſuis
Nil quidquam lacrumis heu GVLIELMIVS
Demat? nil ſibi parcat,
Manans irriguis aquis,
Vel ſalſum Thetidis quæ ſuperent liquorem,
Ob fatum ſocij non reducis? Mihi
Pol rorantia largo
Fletu lumina adhuc rubent:
Nec ceſſo madidis PALMERIVM *genis,*
Phœbi delicium, & Pieridum decus,
Solis plangere in antris,
Illiusque abitum queri.
Hylen ah quoties Norida vocibus
Compello querulis! ah quoties ſono
Lugubri cava pulſo
Pegneſi vada cæruli!
Aut tu ſilva nigris abietibus virens,
Silveſtresque Deæ, reddite mi precor

Cultum reddite vatem;
Quercum sæpius integros
Contrivisse dies haud nimium fuit,
Et rerum variarum innumerabiles
Expendisse figuras:
Aut Pegnesse meum mihi
Redde o PALMERIVM, redde mihi meum
MELLERVM; ingenio cui prope neminem
Indagare licebit
Posthac aut similem aut parem.
Nymphæ vos memores estis adhuc, adhuc
Vos estis memores útraque ripa; vos
Flavæ denique arenæ,
Quas calcavimus hospitas,
Non quitis tacitê non reminiscier,
Quo candore animi, queis studiis simul
Conjuncti fuerimus
Cultores Clarij gregis.
Cur suavi careo pectore? cur nihil
Præter colloquium me penes est eo
Vivo, o Parca, relictum?
Doctæ cur egeo manûs?
Sic desiderium flebile ruminor
Absentis: sed enim sollicitus virum
Frustra luce reposco,
Frustra nocte reflagito.
Is vix Sequanicos liquerat angulos,
Rheno quum propior redditus, in tuum
ARGENTINA Tribossa
Se fessus gremium intulit.
Tum (nec longa mora est) Atropos hospiti
Vitalem immerito dißicit heu glomum;

Ceu falx mite virentis
Truncat Partheni caput.
Heu quantum occubuit præsidium novem
Musis! quale decus! Frigida quem semel
Vitæ pausa sequuta est,
Nunquam in has rediet plagas.
At tu funeream succine næniam
POSTHI, *quam numeros Mænus ad Orthios*
Factam ediscat; & udos
Te cantantem Elegos, MODI,
Auscultans Halius Cocchar in humidas
Solvatur lacrimas. Sentiat hos recens
Vmbra in sede piorum,
Gratumque officium probet.

AD IANVM GVLIELMVIM EVMOLPIVM.

EX QVO *sacrati filium Apollinis*
MELLERVM *acerbo lanificæ Deæ*
Fato nocentes sustulere, ex
Invidiâque odioque palmæ,
Quam consequendam ex artibus entheis
Atque elegantis fetibus ingenI
Restare cognorant, nisi olli
Forfice præproperâ scidissent
Abrupta vitæ stamina: te bono
Jam litterarum gaudeo vindicem
Sollerte successisse dextrâ,
Ingeniique alacris vigore,
O GVLIELMI, *nobile Teutonæ*
Decus Lubecæ. Non modò tu libros

Vertes Pelasgos diligenter
In Latiæ genuina linguæ,
Novosque apricans in bene consitis
Leges Dionæ puriter hortulis,
Apis Matinæ more, flores:
Verùm etiam studio irremisso
PLAVTI *vetustas, quà pote, fabulas*
Terso nitori restitues, locis
Opem ferendo IANE *marcis;*
Tum mutilis Ciceronis alti
Scripta heu lacunis plena resarcies,
Fretus sagacis viribus indolis,
Industriâque intentiore:
Quam reliqui quoque ceterorum
Auctorum oborti per vitia obvia
Nævi obligato vulnere sentient.
Quid dente obunco non vetustas
Rodere amat cariosa? quid non
Annosa turpat tristibus ævitas
Referta mendis? Macte vicariâ
Virtute, doctrinæque multæ
Congerie, o vitiûm resector.
Vt falce ramos demit inutiles,
Feracioresque inserit annuus
Frundator, & segnes recidit
Sirpiculâ reseces colonus:
Sic tu frequentum sphalmata codicum
Truncare, & errorem innumerum stylo
Auferre correctore tendens,
Æquius ac melius reponis.
Robigo per te rancida tollitur,
Quæ paginam exest: per te itidem rudis

Squales, scabresque inculta limam
Asperitate abeunte sentit.
Duris salebris induitur nova
Cultura, ruri mundicies decens.
Hunc tute campum litterarum
Adsiduê irpicibus fatigas.
Per te novali jam neque cardui
Surgunt, neque horrens ruscus, & hispidi
Vepres; neque hirsutis rubetis
Pullulat ægra seges per hortos.
Tu copiosæ per dociles agros
Frugis repertor, non sterilem sinis
Regnare lappam caricemve,
Non filicem, aut paliuron hirtum;
Ac si qua porró de genere hoc lues
Arva occupavit Romula. Fallor, an
Te pestis Averruncum iniquæ
SCALIGER *indigetabit, ille*
Europæ ocellus SCALIGER, *incliti*
Propago Juli Cæsaris, ortum habens
Ab urbe Veronâ indirempto
Ordine, principibusque claris?
O me beatum ter quater, huius in
Ætatis aurum qui satus incidi,
Cernoque florentes ubique
Gentium Apollineos alumnos!
Quos inter augens tu tibi maximam
Jam comparasti laudis adoream,
Insignis EVMOLPI, *tuumque*
Nomen in Aonidum perenni
Templo sacrasti. Jam Genius viget
Perpes, laborum lætus herilium,

Spernaxque

Spernaxque livoris. Quid ultra,
Dij Genio dare habent fruendum?

AD CHRISTOPHORVM HOMAGIVM DELICIANVM.

NON *in divitiis uberioribus*
Vita hominum, fluxis aut opibus, sita est
HOMAGI, *sed in modestâ*
Quæ deceant ratione agendi.
Virtuti pretium præ reliquis magis
Nobile debetur. Ne tibi sit Midam
Aliquem beatiorem, aut
Ducere Crœsum opulentiorem,
Vt sumunt operam lucrificabilem,
Millia ni centum poßidet aureûm,
Vel eo amplius. Quid ergo,
Cui minor est modicis facultas
Aut fortuna bonis, se petulantius
Prætumido Pluto jactitet ebrium?
Sapere illud est, honestâ
Posse modum mediocritate
Servare, atque suâ sorte per omnia
Vivere contentum, nec nihili auream
Facere eruditionem,
Innumeros superantem acervos
Gazarum Arabiæ, & divitis Indiæ.
Næ, locupletatum se sciat oppidô,
Et opimê inauguratum,
Cui pretiosa adeó supellex
Vbertim nitidarum adfluit artium,
Ipsaquè divinæ quem sapientiæ

Opulentat amplior dos,
Antè alias prior expetenda.
Hinc (ut nostra tulit semper opinio,
Conveniens rectis sensibus) admodum
Facili gradu venitur
Ad nova amicitiæ parandæ
Inter consimiles fœdera mutuo
Percutiendum, unamque ex geminis domum
Faciundum, amore sancto
Legitimis coëunte tedis.
Natas nobilium nobilis ambiat,
Patriciam ducat civis honestior:
Legat institricem avarus
Institor, & famulam minister.
Tu doctis, HOMAGI, cura sororibus;
Cui pater ipsismet carus & antea
Fuit, audiitque prætor
Delicianus, amans honesti:
Thomam FABRICIVM, non sine prosperis
Auspiciis, nactus consocerum es modò;
Qui & ipse litteratus
Ecce cluet, patriæque consul,
Nec non (ingenium quod teres arguit)
Musicus haud contemnendus: ut interim
Mihi temperem Pelasgæ
Prodere notitiam loquellæ.
Huius rara viri filia dum tuo
CHRISTOPHORO nubit, numine sic Dei
Statuente, cuius æquâ
Lance hominum stata ponderantur
Fata, & consilio subjacet unius
Conjugium amborum: non tibi gratuler

Soceroque filioque?
Atque adeò niveæ REBECCÆ,
Adfinique manu, quantulacumque erit,
Vel tenui sortis prædita munere?
Equidem haud puto invidebunt
Tigna superba potentiorum
Hanc vobis gracili carmine gloriam,
Laude lacessitam nominis incliti,
Etiam omne (livor absit)
Post mihi perpetuandam in ævum.
Non solum procerum florida verticem
Cingere amat laurus: verùm etiam boni
Popularium bonorum
Quondam hederas meruere nati:

AD FRANCISCVM MODIVM BRVGENSEM.

DIVERSA *vitæ negotia inter*
Et studia & mores, queis capimur, MODI,
Hæc grata cura est, posse doctis
Gnaviter invigilare Musis,
Rerumque causas originemque
Elicere abstrusam; & nunc penitrare se
In cælum, & astrorum meatûs
Mente animi; modò subter undas
Terræque centrum, modò extima ultra
Cælicolûm altorum templa reducere
Sensûs profundos, præsciæque
Fatidicâ ratione Sortis
Arcana rimari; & intimarum
Notitiam rerum prorsus apiscier.

Tu quid laborata Minervæ
Ingenio, aut operosiore
Molire conamine? In sacrati
Vertice Parnassi non puto somnias
FRANCISCE, *nec condormientem*
Endymiona sopore lento
In Latmij montis æmularis
Culminibus: Lynceis verùm oculis pigri
Sollers veterni vela & umbras
Discutis, & nebulas volantes
Circùm occupati labore magno
Palladij tectum numinis entheum.
Sic atra nubium notharum
Sol radiis fugat actuosis.
Tu lumen auctoribus vetustis
Ecce recens præfers, ac veteri novam
Splendoris adlucere tendis
Rite facem Latiæ loquellæ:
Quali tibi anteisse claret acer
LIPSIVS, *arguti præditus ingenI*
Acumine, oræ (quantacumque est)
Belgiacæ geniale sidus.
Atqui quiete otioque abundas;
Corda serenari queis liquido autumem,
Rixæ forensis litiumque
Et strepitûs viduæ insolentis.

GOTFRIDO LIMMERO.

VLLA *si parabili*
Mortalibus cor adficit voluptas
Gaudio, & Libentias

Omnes fruisci Gratiasque donat:
Veris hocce proprium est,
Apriciori flore pullulantis.
Vere nil amœnius
Natura comptrix elegantiusve
Protulisse creditur,
Opes tot inter divitesque cultûs.
Arbores regerminant;
Herbæ virescunt; pampinosque gemmæ
Hinc & inde trusitant,
Ridente Baccho: spem dat amplioris
Meßis altior Ceres.
Gaudent Napææ parturire prata,
Verna prata, & hortulos
Extra urbem & intra. Pérsonans Aëdon
Voce rumpit aëra,
Nullo dierum feriata, nullâ
Feriata noctium.
Alauda gyro se rotans in æthrâ
Crispulas amabili
Melo vibrissat cantitationes:
Scitulasque Acanthidos
Minurrientis ore flexilingui
Senticeta fistulas
Mirantur ipsa. Solis ardor, ardor
Solis ille pristinus
Amore Daphnes inclitæ puellæ
Rursus integrascere
Visus. Calorem pulcher entheatum
Sentit ipse Phosphorus;
Tam mane, sudo mane, quàm sereno
Vespere, igneâ flagrans

Cupidinum vi. Taure tu micantem
(Ut solet) protervius
Ocellum in Europæ obvios ocellos
Flecte, flecte quo libet:
SUSANNA *sannæ ne tibi esto, molli*
Delicatior rosâ, &
Comâ tenellâ candidi ligustri.
Nescin' hancce virginem
Desponsam in ulnas GOTFRIDI *mariti*
Alite haud malâ dari?
Sic cana virtus optimi parentis
Matre cum piissimâ,
Soteropégæ quos tenent renatæ,
Suasit: idque numine
Dextro adprobatum sancta matrimonI
Jus Fides habet ratum.
Quin ipse faustê lucidas pudicus
Ventilat faces Hymen:
Adspirat aura lenior FavonI.
Huc adeste, quos sacra
Vox copulavit. Præviam Dionen
Planiore semitâ
Sequi memento sponsa: tuque Amori
Tam bono comes duci
Morem gere ultro GOTFRIDE, *eque casto*
Carpe flosculos sinu.
Tibi, tibi ver hoc novum auspicatâ
Luce siderum nitet,
Tuæque nuptæ: Si bene ominatur
Grex jugalium oscinum;
Felice tedâ conjugem peribis.
Ergo age Herculis modo

Virile sexus LIMMERÛM *propaga:*
Macte; nec caduciter
Succumbe, quum te primulas ciebit
Sustinere gymnadas
Amans Cythéris mutui duelli.
Vt pater senex, anus
Vt mater hilari parvulos nepotes
Lumine intuebitur,
Nutrice mammâ pendulos, racemorum
Instar, e domesticâ
Exhuberantum vite! Sola restat
Finis hæc parentibus
Ævo solutis, hac quies senectæ.

AD IACOBVM SCHECCIVM.

SCHECCI, *retrusis in Sophia viis*
Versate multum, atque in penitralium
Secreta naturæ Minervâ
Et comite & duce, non inerti
Deducte curâ: tune etiam mei
Felicitatem (sic HELICONIVS
Non erubescit prædicare)
Et Genij ingenijque laudas
Amasque, nullo promeriti licet
Pellectus æstro? tune reconditas
In mentis hoc artes recessu
Plus aliis, o acute, sentis?
Amo vicißim judiciȷ tui
Sinceritatem. sed nimium, cave,
Nobis (quod ultro præmonemus)
Attribuas. Mora nostra quanquam

In elegantum pegmate carminum
Vsque occupata est; namque potissimas
Verbis struices aggeramus:
At vereor tamen, ut vetustas
Res æmulari sim sat idoneus,
Novisque fulgorem addere debitum;
Tam luculentê & tam poliiê
Quum niteat vetus illa vatum
Structura. verùm quo minus arduum
Quid moliaris, pondere virium
Probê ante consulto; quis ausum
Jure aliquo prohibere possit?
Regum est, ad astra educere grandium
Molem laborum vasta palatia,
Arcesque non unus minantes
Cælitibus. mediocris instar
Ego architecti, non sine Dædalo,
Parvi sacelli condere fórnices
Aggressus; ad quos, consecrata
Perpetuis IACOBE *sæclis,*
Suspensa amicorum inclita nomina
Post fata vivant ultima: nil magis
Pol adlaboro, quàm quod æquum
ÆdificI specimen quadratis
Adorno pilis, illud ut arcuum
Clausis supernê vel cuneûm angulis
Ne lapset, incumbis solutis
Parietibusve; sed usque firmo
Duret coagmento, & laterum bases
Stent irretortæ: nec tholus insuper
Nutet, nec adnixu gementes
Robora deficiant Atlantas.

Illud quotannis Phœbus, & agminis
Chorus noveni, non sine Pallade,
Precor frequentet; laureisque
Frundibus aureolisque sertis
Innexus ordo timpora Musicus
Pæana cantet. Tu simul heic tuum
Audire nomen ni recusas,
Báccare cinge virente frontem.

AD GEORGIVM LYTTICHIVM IOACHIMICVM.

LYTTICHI, *fratrum grege doctiorum*
Macte, & arctorum in numerum recepte
Pridem amicorum: quid habebo vestris
Scribere dignum
Auribus? quodnam rogo delicatis
Nobilis FVCHSI *specimen Camenis*
Venditem? cuius tua cura quondam
Pignora cultis
Litteris instruxit, & optimarum
Artium fontes liquidos recludens,
Cereæ ætati documenta primis
Tradidit orsis.
Tu quidem mansura putas in annos
Nostra longinquos. utinam manerent
Plusculum sæcli, neque tam perirent
Labe senectæ,
Quàm faba extremâ sata agelli in orâ:
Perpetes ausim tibi polliceri
Carminis luces, ibique caræ
Nomina nuptæ

Insimul comprensa, futuro ab ævo
Sæpe lectum iri. Tua dulcis ANNA,
ANNA, *quæstori face nuptiali*
Pérbreve tempus
Antea quæ Rœschelio jugata
Vixit, & jam nunc thalamum secundo
Tecum init; priscos sibi Reiseleutros
Sanguine junctos
Proxim. nunquam poterit negare.
SVABACVS *verax, ditioque tota*
SVABACO *vicina genus peræquê*
Laudat avitum.
Te sed in primis IOACHIMA VALLIS,
Et tuos fratres patrios alumnos
Jactat, argenti solidique dives
Vena metalli.
Quâque MONS ANNÆVS *in astra celsum*
Verticem tollit, Dryadum recessus;
Conscios sanê indigenas adepti
Constat honoris
De perhumanâ sibi gratulari
Stirpe: quòd non solùm animum geratis
Candidum, verique adeó tenacem,
Sed quoque Musas
Atque Musæi studij colatis
Numen in tantum; prope nemo vatum
Vt Deas, pulchrumque ducem Dearum
Aut amet æquê,
Aut colat maiore fide. Quid ultra?
Non tuos mirer digitos GEORGI?
Organi docto quoties pererrans
Pollice nervos,

Excitas suaves modulos; vel ipsis
Qui Deis cæli dape gratiores
Accidant multo, & roseo beati
Nectaris haustu:
Næ novum terris Linon arbitramur
Tum revixisse, aut Thamyræ melódi
Spiritum, aut Amphionium canorem,
Timotheive
Mobilem audiri strepitum canentis.
Vnicâ hac si tu celeber cluéres
Dote, nec virtute aliâ Minervæ
Præditus esses;
Maximâ pol laude fores ferendus,
Ac merereris modulatam ob artem
Inseri celso, pare cum venustâ,
Clarus Olympo.

AD FRANCISCVM MODIVM.

QVOS *Hippocrénes sitis bibendæ*
Vrit, ad hanc omni, quâ pote, conciti
Feruntur æstro. nil palato
Præ Clariâ sapit Hippocréne.
Hac ipse (nam sentio) parumper
Ebrius, ad cantûs nescio quos lyræ
Adspiro, & ingens ore quiddam
Hiscere posse humili, mihi ipse
Persuadeo, credulus Thaleiæ.
Túte animi fidens, haud timidè MODI
Maiora conaris, nec uno
Plena satur lavis ora fonte.

Jam te latebrosa Nympha MÆNI,
Liber & adjuncto cum Lare POSTHII
Miratur, haud potum, sed usque
Sobrium, & adsiduæ lucernæ
Adfixum: item te Dryas prope antra
COCCIA *miratur, non sine Oreadum*
Choro decenti, quâ superbas
STYRMERIVS *tenet usquequaque*
Apollo sedes, & elegantem
Congeriem doctorum in pluteis locat
Mille & trecentorum librorum
Amplius. Heic benefacta Franci
Laudas ERASMI, *illiusque cantas*
Lætus iter priscorum arva per Aúsonum,
Et regna Celtarum; suosque
Incolumem reditum ad Penates.
Natalis horam annuam diei
Carmine festivo dum celebrare amas;
Tibique & illi se favore
Insinuat Genius benigno.
Hæc inter oblitus haud es ipsum
FRANCIADOS *culto dicere principem*
Versu, peroptatum Camenis
Præsidiumque decusque, nullo
Tacendum ab ævo: neque es merentes
Immemor ECHTEROS *sidereis poli*
Æquare flammis. Pan quid autem,
Mænala Franciacis viretis
Mutasse dictus? quid ipse Daphnis?
Quid Beroë, nullo tacta Cupidine?
Neæra quorsus? Luciæque
Effigies quid, Amorque sanctus?

Hæc cuncta vivent, M ODI poëta,
Tuque in eis vives, ut mea, quâ flagro,
PALLANTIA æternum libellis
Nomen habebit inauguratis.
Matura enim scripta vestra, quæ non
Insubidè luci dat stylus, oppidò
Concinnius, ætatem necesse est
Ipsa ferant diuturniorem.
Macte esto virtute! jam coronam
Ipse tibi spondet Phœbus idoneam
Vivacis ex decòre lauri,
Sive oleæ, viridisve myrti.
Ex te (quod o utile & bonum sit)
Maxima quamvis est urbs aliàs, tamen
Grandescere hinc porrò paternæ
Occipient, tua vita, BRVGÆ.

GEORGIO SALMVTHO.

T ILIA *novum maritum*
Philyreïæ Camenæ
Cingite. nam tilias virentes,
Tiliæque florem
Quo nihil fragrantius,
Vt amavit ille semper;
Ita dignus hac capillos
Nectier, ante alios Diones
Et Adoniorum
Flosculos Cupidinum.
Tibi LIPSIS *invidère*
Tiliaceam corollam
Oderit, ad riguas Elystri

Sita jugis undas;
LIPSIS illa Misniæ
Pretiosior smaragdus,
Et ocellus oppidorum,
Quotquot Atlantiaden benignum
Charitumque blandam
Gratiam experimini.
Tibi nemo juniorum
SALMVTHE mensis huius
Delicias, & honesta festi
Joca, nuptiali
Delibuta nectare,
Temerare; nemo temptet
Aliquid toro sinistri
Inserere, aut malè nominatis
Onerata verbis
Fascinare limina.
Hera quin vocata nuptæ
Zygia exhibere honorem
Talem amet, ut niveis rotundum
Manibus per orbem
Spargat alba Lilia,
Tumidißimis (ut aiunt)
Generata de mamillis,
Lacte mero per humum profuso;
Vbi destinata
Parvuli Herculis labra
Sator ætheris solique
Admosset entheatis
Conjugis uberibus, perennes
Bibitura succos,
Queis liquet Deos geni.

CATHARINA *ades pudica, &*
Prece cælites adora:
Qui tibi (quid dubitas?) in urbem
Patriam reductum,
Matre adhuc superstite,
Caput hocce sospitarunt,
Et ab ingruente quondam
Naufragio, rapidâque venti
Rabie furentis,
Per Ligusticum mare,
Per & alta dorsa Tusci
Pelagi, metum inter ac spem,
Incolumem Latio stitérunt.
Vt opimiores
Posset ille ab utili
Studio referre fructûs;
Sibi monte Pessulano
Digrediundum, & in Italorum
Medicûm Lycéa
Maximê celebria
Statuit pedem inferendum:
Tulit unde non minorem,
Quàm nitidâ e regione Gallûm,
Titulum ac decórem,
Laudis incitabulum.
Age nunc adepte quidquid
Et erat super domandum
Viribus ingenij capacis,
Vigilique curâ,
Quidquid & propagini
Modò deerat educandæ;
Ita te geras, GEORGI

Mœnigenis oriunde Francis,
Vt ab omnium uno
Ore rarus audias:
Neque enim maligna sæcli
Patiere te (quod omen
Scævum in aquas abeat profundas)
Sibi mancipatum
Vindicet protervitas.
Bene res habet. Modestus
Animus, decensque candor
Non nisi quæ merito probentur
Agit: & decorum est,
Hac senére gloriâ.

AD IANVM IACOBVM BOISSARDVM.

O IANE, *ni te plus oculis meis*
Amem, atque in ipso pectore gestitem;
Non Phœbum & illustres Camenas
Amplius experiar benignas.
Mite & verecundum ingenium tibi est,
Suavisque sermo, qualis Apollinis
Decere cultores; fidesque
Rara animi, placidique mores.
Thaleia culti carminis addidit
Vsum, & venustas Zeuxis imaginum
In te profectus, sive Apelles,
Pingere posse dedit figuras.
Ne quasque faustæ commemorem indolis
Dotes; vel ipsa EMBLEMATA *sint satis*
Opinor exemplo futura,

Artificis

Artificis monumenta dextra
Perenne in ævum, nec minus ingeni
Sollertioris signa, per entheos
Deducta naturæ recessûs,
Et Sophiæ locuplétis artes.
Hæc ipsa pulchris si LEPIDI *tui*
Poësis ornat versibus, o bonum
Factum! sed ambarum sororum
NICOLEÆ *mihi* LOIDIS*que*
Intexta si sint nomina, id optimo
Quin sit secundatum auspice, quis neget?
Laurum meretur teste Phœbo
Clarum opus, Aoniusque vates.
Tu proinde Musis care, & Apollini
Dilecte, posthac percelebrem, Comes
Quem do Palatinus, POETÆ
O titulum gere LAVREATI.

AD MELCHIOREM LEVCORINVM.

QVID *me Poëtarum istiusce temporis*
Et Musicorum principem
Vocare sumis? istiusce temporis,
Quo cuncta sic vigescere
Cernuntur, in tantumque honorem litteræ
Passim bonæ efflorescere;
Vt quotquot usquequaque perdocti viri
Germaniæ illustrant scholas,
Quot inclitarum vividum exornant chorum
Musarum, & artes vindicant:
Tot nominare MELCHIOR *Reges queas,*

Ii

Tot nominare Cæsares.
Ad me quod attinere visum est; sic habe.
Priscos quidem æmularier
Tentare me, sed adsequi vix tantulum
Potesse. Pone me tamen
O LEVCORINE, *pone me inter Barbaros,*
At non ut omnem Barbarum:
Fortaße, cæcos inter ut luscus, tibi
Rex eminere censear.
An principatum, præter hunc, mihi arroges
Alieno ab arrogantiâ?

AD IVSTVM REVBERVM.

LIBERTATIS *amans, ac fidei tenax*
Semper IVSTE *fui. quæ duo si mihi*
Quisquam demere certet;
Certet non modò sanguinem,
In quo vita sita est, verùm etiam Jovis
Incrementum animam demere. Me quidem
(Stat sententia) ad usque
Extremum juvet halitum
Nil mutare; bonas sive malas ferat
Sortes ambiguæ lubrica frons Deæ,
Dispensantis iniquis
Cæcas arbitriis vices.
Tali me siquidem pectore præditum
Cognosti, melicam dum chelyn increpans
Te sermone morarer
Apto; grándeque Principis
Laudarem facinus, pro patriæ focis
Vltro Teutonicum proque fide caput

Objectantis acutis
Circumquaque periculis.
Gaudebam (neque adhuc in tacito sinu
Tempestiva redux occulo gaudia)
Heróa esse repertum,
Qui se sponte tyrannidi
Opponens, famulum belligerâ manu
Nostris excuteret servitij jugum
A cervicibus. Ipsum
Bifrontem, árctaque cardinum, &
Postes cum supero limine & infero
Testes laudo, adeóque ipsa Penatium
Inculpata tuorum
O frater penitralia;
Adversus patriam non nisi quod pium est
Sensisse hunc animum, nec nisi idoneum
Recto voce profatas
Has fauces. Age si sciens
Fallo, dispeream; aut me Xenius gravi
Mactet supplicio Juppiter, & malam
In rem sævus adaxit:
Verùm istoc precor hostibus
Nostris sit potius, fas violantibus,
Quod sanctum esse jubet pensior æquitas.
Contra, numen amicum
Tu mecum experiare, qui
Musas hospitio munifico meas
Accepsti, & residem plus nimio moram
Æquâ mente tulisti,
Idcirco Clariæ Deæ,
Quoad vivam, meriti haud immemores, mihi
REVBERVM *celebri nomine concinent,*

Æternoque rependent
Dignas munere gratias.

AD SIGEFRIDVM RIBISCVM.

SIC *constitutum est inter homunculos,*
Qui lucis usum carpimus irritæ,
Speremus ut RIBISCE *rebus*
Quottidie meliora lapsis:
Nec vota remur vana. sed in dies
Peiora certant deterioribus,
Atêque & infelix Enyo
Congeriem duplicat malorum.
Confusionem respice temporum,
Et obligatas relligionibus
Mentes, & obscurata passim
Fana superstitionis umbrâ.
Quàm discrepamus moribus invicem!
Crudele quantum pectora sanguinem
Haurire fervent! In quibusvis
Regnat atrox domibus tyrannis.
Quid multiformem perfidiam loquar?
Quid fraudis astûs & varios dolos?
Quid monstra? quid sævum Gradivum,
Aut furias memorem Gradivi?
Parum relictum cædis erat truci
Gallorum in orâ, & limite Belgico:
Diris amicum est Rhenum ad amnem
Finitimâ regione tristes
Produxe motûs. Vt bene victitat,
Tranquilla quem pax orbis in angulo

Latére tuto, nec latronum
Insidias sinit experiri
Periculosas; nec nece territat
Horrendus ensis, non minus imbibens
Fusum innocentis quamdè sontis
(Grande nefas) anima cruorem!
Horæ sed instant fata novissimæ,
Summumque nobis accelerant diem:
Mirumne, si diro furori
Eumenides fera frena laxant?

AD FR. MODIVM.

O MODI, *non est Genius locorum*
Vnus atque idem. sed idem Poëtas
Numen ad certos agit incitatâ
Mente furores.
Impetum nemo potis est ruentum
Frangere, aut strictis rapidum alligare
Vinculis, postquam calet entheato
Pectore fervor.
Nascimur vates, alimurque vivis
Siderum flammis. Inhibere currûs
Solis auratos temere ecquis ausit?
Ecquis Eoo
Tentet injectare moram, aut Phlegonti?
Mittar ut Moschûm rigidas in oras,
Aut iter carpam glacialis ultra
Æquoris undas,
Vltimæ vel me vada salsa Thules
Hospitem acceptent: tamen orta mecum
Vsque naturæ propriæ necesse est
Semina sector.

Hanc lyram, has artes (memini) decoras
Prorſus abjecturus eram, Themiſtos
Legibus jurique operam forenſi
Pollicitatus.
Jamque me plenis mare per profundum
Ire plorabat Galatéa velis,
Circij flatu. ſed ubi relinqui
Seque Deasque
Præſides quondam ſtudij ſacrati
Cerneret Phœbus: quid inepte cœptas?
Inquit. invitâne nihil Minervâ
Non facere audes?
Sicne te primis docuere ab annis
Juſſa ſuaſoris veneranda Flacci?
Non vides, quanto pelagus periclo
Fluctibus undans
Nare ames? ne Scylla tibi & Charybdis
Otium turbent, rabidæque Syrtes.
Noſter es, noſtrumque dehinc futurum
Spondeo Muſis.
Sic ait, tangitque oculos. Ab illo
Tempore ardentem magis has in artes
Cauſa naturæ, ratioque fati
Provida fecit.
Tu quoque inviſos ſcopulos peroſus
Barbarûm, FRANCISCE, *quietiores*
Provocans Muſas, tetricis valere ex
Tempore juſſis,
Ludis; & ſeu te PABEPERGA *amœno*
Detinet clivo, viridesque PYRGI,
Sive COMBERGI *trifido frequentas*
Calle receſſûs;

Nunc opus vivax Elegos recentans,
Nunc Maronæum genus aut LucretI
Æmulans, horarum obitûs perenni
Carmine fallis.
Nympha Rhegneßis tibi præbet aurem:
Proximant Mæni superi inferique
Accolæ, nec non sinuosus arcto
Gurgite Cocchar.
Quippe tres amnes sibi promereri
Vnius STYRMERIADÆ *favorem*
Gestiunt, digno tua prosequentis
Carmina dono.
Me Palæcóme putat esse quiddam,
Suspicit Noris, peramica fautrix
Omnibus, quotquot Clarias laborant
Scandere in arces.
Nil tamen magni cano: sed cicada
Quale paupertina sibi fritinnit,
Æthera & Solem medium fatigans;
Tale minutim
Carmen exili modulamur ore,
Et Poëtastris similes putamur.
Ast in hoc spretus placeo mihi ipse,
Grande quòd ultro
Sorte contentus modicâ potentum
Limen evito. Satis est, ubi olim
Me trium mirata legat nepotum
Serior ætas.

AD MARTINVM CRVSIVM.

NVSQVAM *locorum vivere dulcius*

Fore aio, CRVSI, quàm vel Achaïæ
In urbium excultis viretis,
Vel maris Ionij per actam:
Tutis liceret si modo in exteras
Contendere oras hospitibus. Sed heu
Sed hostis atrox Christiani
Nominis, e Stygij lacunis
Excítus Orci, vi superûm, loca
Longê atque latê (proh pudor!) Hellados
Impune grassans occupavit:
Nec modo in ulteriora regna
Sceptrum Otthomannum intrusit, & obvias
Quascumque gentes depopulatus est,
Deditque ferro pessum & igni;
Verùm etiam magis ac magis jam
Nunc prædo nostræ Teutoniæ imminet.
Sic vultur uncis impiger unguibus,
Rostroque inexpleto prehensum
Láncinat alituum minorum
Gregem, aut inertum quadrupedum genus
Imbelle raptat, dilaniare amans
Modò has, modò illas. sic cruentans
Caulam ovium lupus immerentum
Grassator audax, nil veritus cânum
Custodiam, adverso irruit impetu,
Faucesque præmorsit misellis
Dente fero, horribilique rictu
Eviisceravit vellera. Queis age
Queis nunc Athenis, quâ Lacedaémone
Aut quâ Corintho, queisve Thebis
Parca dabit mihi commorari,
Ne culta priscæ nomina Græciæ

Mandasse dignis non memorer cedris,
Gestasque res & clara facta
Historiamque locis in ipsis
Notasse veram, non sine testibus?
Ne quicquam aventes talia fortibus
Inquirere ausis, atque coram
Oppida cum populo intueri,
Deterret eheu triste periculum:
Thracum Tyrannus nec patitur ferox,
Humaniores ut per artes
Tigrides Odrysiæ imbuantur,
Adsuetæ in armis quærere gloriam, &
Cruore tinctis aclidibus. Domi
Sedetur ergo, totque tractûs
Cum fluviis, Asiaque pictæ
Errore tuto per varium ambitum
Lustrantur: & seu tempe Heliconia
Imaginamur, sive Pindi
Culmina, vel minitantem acuto
Parnassum Olympo stare biverticem;
Seu nunc Ilissi Cecropias aquas,
Nunc Hippocrénen somniamus,
Castalijve liquoris undas:
Felicis ævi tempora laudibus
Tollam nêcesse est, quo viguit fides
Sincera, maiestasque honosque
Constitit imperio Eóo;
Nec non & almarum entheus artium
Splendor refulsit, jam penitus (nefas)
Fuscatus obscuris tenébris,
Cimmeriisque sepultus umbris.
Quid? absque libris esse idoneis,

Ex queis vetustæ fax Sapientiæ
Elúcet: o quantâ Camenis
Vtilitate foret carendum!
Exstincta linguæ lumina Ionicæ,
Caliginosis óbruta noctibus,
Tu reddis auræ, clare CRVSI;
Relliquiasque atavûm Pelasgûm
Scitûque digna abscondita Teutonum
Refers in orbem. Quæ licet omnia
Jucunda lectu Christianis
Sint minimê, quod ad hostem amarum
Resque occupatas pertinet; attamen
Ob posterorum sæcula, cognitu
Insuave ne speres futurum,
Quidquid in historiæ maniplos
Multâ aggregavit laude vigil labor,
Messoris instar, torrida mergitum
Recolligentis, frugibusque
Horrea triticeis replentis.
Non his in athlis lumina pascitet
Germana pubes cum senioribus?
Non mentem abunde his institutis
Exsaturetur, Apitiasque
Pergræcitantum pontificum dapes
Rejectet his præ deliciis meris?
Sic nempe vivamus nepotes,
Ingluvie licitâ gulosi:
Vivamus, inquam, & quisque tuos libros
More heluonis luxuriosius
Voremus. Ecquænam appetitum
Esca animi potior satullet?

ARNOLDO SITTARTO ET DIONYSIÆ GAVELLATÆ.

DIONYSIAM *puellam*
Thalamo tuo jugandam
SITTARTE *cantatura Musa,*
Cui nomen est amabile,
Et amoribus juventæ
Peridoneum canendis;
Non Atticarum Achaidumve,
Nec Romularum virginum
Modulamina & sonores
Sibi poscit æmulandos:
Sed Belgicarum, Sequanæque
Nympharum amœna cantica,
Variabilesque voces;
Quibus ad choros vicißim
Festiva ducendos caterva
Sub Hesperi adspectum utitur,
Vbi sicca ridet æstas,
Rutilantiusque noctes
Splendent, sereno lapsæ Olympo,
Stellæque flammantes micant.
Memini, ac quidem libenter
Memini, recens in oris
Cum forte vestris hospes essem,
Quali voluptatis favo
Animum mihi irrigatum
Satiaverint Napææ,
Quali medullâ suavitatis
Aures mihi repleverint.

Ades huc canora turba,
Ades; & novo marito
Novæque nuptæ cantitato
Novum ad novi fulcrum tori
Hymenæon. Inde cunctas
Veneres, Cupidinesque
Salesque cum jocis venustis,
Omnesque Gratias simul
Memora; Deosque cunctos,
Quibus ignis iste cordi;
Deasque cunctas, queis jugalis
Probatur in primis fides.
Nihil heic inauspicatum,
Nihil heic sit ominosum;
Postquam CAVELLATÆ *pudica*
Jam matrimonium est ratum.
Amet hic suam maritam,
Amet hæc suum maritum:
Gignantque lecti pignera ex se
Fraterculos, sororculas.
Habeant bene ac beatê,
Videantque se renasci,
In filiabus ipsa mater,
In filiis ipsus pater.

AD REINERVM REINECCIVM.

STANTI *in superno vertice montium, &*
Rerum intuenti lumine flammeo
Subjecta, nativasque formas,
Obvia cuncta velut patescunt,
Quæ copiosus Dædaleâ manu

Mundi architectus condidit in bonum
Commune: sic per templa mentis
Enthea dispatianti in arvis
Campisque latis Historiæ novæ
Priscæve, nil non fit manifestius,
Quod scire fas est liberalis
Indolis ingeniique pectus.
Hæc nempe testis provida temporum est,
Lux veritatis, nuncia præpetis
Ævi, recordandique facti
Tanquam anima, atque magistra vitæ.
Exempla nos ex hoc speculo undique
Desumpta miris erudiunt modis,
Et ad capessendum laborem
Exstimulant animos, amore
Virtutis: unde & quid fugias habes,
Et quid sequaris. Te vigili ádsitum,
Dilecte REINECCI, *lucernæ*
Hoc studium sibi mancipavit
Totum, Cleanthis more. Quid uspiam est,
Latére quod te possit? In abdita
Momenta rerum temporumque
Sic penitras, ut & illa in auras
Et publicum usum promere, muneris
Tui esse ducas. Jamque, operæ tuæ
Conamen, in lucem recentem
It CHRONICON *Solymæon; in quo*
Se comprehensos (adspice) gestiunt
Manes Guëlphi: principe quo genus
Claros Atestinum nepotes
Saxonicæ in regionis oras
Cum laude summa transtulit, & ducum

Porró propagem ſevit, ab inclitâ
Brunonis urbe, & urbe Lunæ
Nomina cum titulis gerentem.
Quid prædicem, quæ tu bonus aurea
Vulgâris auctor ſcripta prius; quibus
Adplauſit exſultans Lycéum
Marchiacum, Viaderque flavus?
Aut quos dehinc te poſt Académia
Libros videbit IVLIA *publicis*
Mandare prelis; non modò uni,
Sed (quod aves) mage profuturos
Sæclis trecentis? Macte animi bonis,
REINERE. *Jam nunc ſe tibi Principum*
Commendat ortus ceterorum,
Et ſubolis genitalis annus,
Claſſes in aptas diſtribuendus, ac
Concinniori, quàm prius, ordini
Reddendus, argutos refulgens
Per numeros, memoresque faſtos.
O ſi meæ quis tam cuperet lyræ,
Nec concinendis laudibus impari,
Nec forſan imbelli, tetrarcha
Rexve potens, celeberque Achilles:
Sudore quanto qualia quántaque
Abſtruſa rerum emergere niterer,
Molemque ſuſcepti laboris
Non humeris tolerare iniquis!
Sed rarus iſtoc tempore fautor eſt
Muſarum, & arctarum ingenia premit
Opum ſupellex: hinc dynaſtis
Fama minor, minor & Poëtis.

AD IOAN. CRATONEM.

FELICITATIS *pars*, CRATO, *maxima est*
Stratis quietis in patriâ mori,
Partasque fortunas adulto
Linquere post sua fata nato.
Jam fine lætâ te superûm manet
Conclave: jam te regia cælitum
Stellata præstolatur. Heic tu
Seu maneas, abeasve civis
Supremo Olympi debitus ordini,
Seu more prisco pectora candidum
Mutatus in cygnum, beati
Flumina pura colas Phisónis,
Aut entheatos lacteolæ viæ
Petas liquores: te patrij Lares
Honore mactábunt; Viádrus
Suspiciet, referetque BRESLA.
Aulæ potentum nec modò Cæsarum
Regumque, florens quos tulit Austria,
Te sempiternis prædicabunt
Muneribus; sed & inclitorum
Cortina Phœbi præsidis artium
Responsa quondam de meritis tuis
Dabit roganti vera, teque
Persimilem veterum, pare nque
Sophis vetustis indigetabit, &
Extollet inter cælicolûm choros
Supra beatas eminentem
Elysiis animas in hortis.
Nos (si quid istæc carmina polleant)

Cum fecerimus te similem Deo
Vates, & immortale nomen
Aoniis titulosque templis
Inscripserimus: thure litabitur
Vmbris Sabæo. Filius audiet
Patri superstes consecrantum
Vota, animumque pium probabit,
Vocesque dignas, tuque adeó e poli
Tuos amicos vertice fulgido
Grandævus adspectabis, atque
Participes fieri bonorum
Optabis æterni ad solium Jovis,
Splendens smaragdo partim & iäspide,
Partim pyropo sardioque,
Nobilibusque aliis lapillis.
Atqui profecto jam videor tuos
Videre vultûs, o CRATO, *post quater*
Senos senatores sedentes,
Aureolis nitidos coronis:
Quâ flamma septem spirituum faces
Efflat flagrantes; quâque animalia
Bis bina TER-SANCTVM *vocando*
Ingeminant sine fine plausum.
Signatus o frontem inveniar typo
Sancti ministri, teque sequar stolâ
Candente velatum, & fideli
Palmea dona manu gerentem!

IVLIO CÆSARI VAQVERIO, IANI MATTHÆI F.

IVLILLE *mi Cæsarcule,*
Puelle matris scitulæ

Primum

Primum Silesij poli
Sub axe in auras edite
Ad fluenta Viádri:
O cresce cresce parvule,
Patris voluptas & lepor,
Vigens tenellâ ætatulâ,
Præbensque signa acuminis
Non sine indole rarâ.
Vt pulcher horti flosculus
Colore candidissimo
Propinquiores herbulas
Pudore suffundit, pari
Haud honore nitentes;
Aut qualis aura Phosphori
Quum mane se exserit novo,
Viciniores stellulas
Præstinguit ardentissimis
Solus æmula flammis:
Sic tu coævorum gregem
Candore fidi pectoris
IVLILLE *vinces; & viris*
Virtute claris splendidâ
Eminentior ibis.
Flos urbium Silesiæ
Te Preslà demirabitur:
Te diliget Constantia
Ocellus Acrony lacûs,
Cælum ubi pater hausit;
Pater Camenis deditus;
Ipsisque amatus Gratiis:
Astræa quem leges sacras
Et jura docuit, & bonis

Evidentibus auxit:
Cui præter Atticæ sonum
Linguæ, Latina trita ita est,
Primos ut æquet Aúsonas,
Queis parus eloquentiæ
Rivus imbuit ora.
Ad hæc Iberum & Gallicum
Sermonem, & Italum, teres
Sic & rotundus exprimit,
Illis ut in regionibus
Natus esse putetur.
Quid, quod sonoris cantibus
Quum perstrepit symphónia,
Pars audit ille eius chori,
Melosque vibrans tinnulâ
Voce dulce fritinnit?
Quapropter exemplo patris
Incumbe in hæc adultior
Studia, & laborum grandium
Adsuesce. Nil mortalibus
Arduum est, modò tentes.
Te CÆSAR *ille Julius*
Dictator ad laudem excitet;
Vel nomine æquo SCALIGER:
Hic dulcium tuba artium,
Ille bucina Martis.
Fortuna te felicitet;
Genius secundet; sospitet
Salus, pusille IANIPOR.
Sic perge. jam te fama, jam
Te manet nova laurus.

AD IO. BADEHORNVM.

OBLIVIONI qui veteres dare
Amat sodales, illum ego lividam
Bibisse Lethen, & cicutas
Cum bliteâ dape miscuisse
Reapse tester. Quæ tibi me dedit
Primum videndum culta Bononia,
Quæ deinde grato junxit usu
Vrbs Patavi BADEHORNE *utrumque;*
Nos vindicabunt a fatua Dea
Stupore, famam nótaque pectora
Oblitterantis, candidæque
Tesseram amicitiæ receptam
Stultê abnegantis. Vin' tibi, quas loquor,
Vocum ratarum jam velut arbitrum
Fratrem SIGISMVNDVM *reponam,*
Lipsiaci synedri dicasten?
Atqui involutam nominis in tui
Errore telam haud texet araneus;
Nec tætra robigo, metalli
Pernicies alioqui inertis,
Arrodet icti fœderis auream
Lamnam; aut honoris purpureum decus
Obáter obscurabit unquam
Nube nigrâ tenebrisve amictus.
Tu comis ore, & moribus integer,
Rebusque constans; tu gener audies
Amorque PEIFERI, *Poëtas*
Et studia ista favore magno

Vt prosequentis, sic celeberrimâ
AVGVSTI in aula Sáxonu omnibus
Juvantis, ut par est, modisque &
Viribus. O liceat recoctum
Tantisper ævum ducere, ut illius
Laudes, & altum nomen in ultimi
Latê patentes orbis oras,
Pegaseis speciosus alis
Eques, decoro carmine porrigam:
Tu victus albæ remigiis avis,
Quæ sacra Phœbo est, oscitantes
Antipodes BADEHORNE reddes.

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER NONVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

QVA *viridis flavas radens Pegneſſus arenas,*
Subintrat urbis anguloſa Noridos
Mœnia, & aggeribus per brachia bina diremptus
Amœniorem utrinque lambit inſulam:
Quattuor æſtates properis transegimus horis,
Latente ELISA *deſides in otio*
Pieridum; gratisque animos ſic pavimus eſcis
Amiculorum, ut impotentius ferant
Heu deſiderium cauſamque abeuntis in oras,
Iubente rege cælitum, remotius
Diſtantes patriæ a telluris limite amato.
Valete candidiſſima o ſodalium
Turba; valete, pari concordia fœdera mente.
Bono profectus ut viator omine
Gallica rura peto, memori vòs pectore ſervans,
Colensque amansque ſemper approbâ fide:
Omine ſic eodem bene vivite, meque canendo
Dediſſe ſingulare Noricis decus,
Eximiumque urbis merito celebraſſe ſenatum,

Dehinc futura ne silete nesciant
Tempora. Quin etiam studium reverenter amicum,
Et hospitale prædicate civium &
Patricij meritum generis: quibus ut mea primum
Placere Musa cœpit, antea minus
Cognita; complaudens ea liberioribus alis
In altiora se elevare gestiit,
Ausa graves aditus Perrhæba cacumina Pindi,
Diique sospitalis alma tangere
Munera, divinis nunquam abscedentia mystis.
Propinquior fit en mihi Lutetia:
Ardua præmonstrant celsæ fastigia turres,
Acuta pinna se exserit palatij.
Heic ego notitiam veterem (nisi desita vita est)
Novabo cum eruditioribus viris,
Perpetuæ quorum clarißima nomina famæ
Apollo consecravit auspicatior.
Hinc mihi post annum, si numina dextra favebunt,
Cupido certa navigare in Angliam
Dippano ex portu: teque o pulcherrima rerum
Videre virgo, cui potens Britannia,
Londinumque caput regni, cui paret Hyberne,
Marisque lata vastioris æquora
Cum grege Nereidum, & cum Teutonico Neptuno,
Citas libenter ad statuta gurgitis
Litora provolvente rates. Ast advena postquam
In Albionis appulisse marginem
Conspiciar tutam, nitidasque intravero portas,
Tuâque in aulâ ELISA *fixero pedes,*
SYDNEIS *comitatus, & egregiis* RVSSELLIS:
Quid est, tuis quod offeram Penatibus,
Emodulata nisi Schediæ syntagmata chartæ,

Recente cusa diligentius typo?
Optima tu cum sis, Regina, & maxima, nec non
Suprema feminarum, in orbe quotquot hoc
Auram hodie carpunt; habeant patieris apud te
Locum minuta, & ima, & haud nimis bona.

AD AVGERIVM GISLENIVM BVSBEQVIVM.

QVAM *sæpe nobis nec meditantibus*
Usu venire, o maxime BVSBEQVI,
Videmus; ut quos hac in orbis
Parte aliquando manens vel illâ
Nutu Minervæ conciliaveris
Benignê amicos, post aliâ in plagâ
Mundi det indulgens repertos
Sors tibi, non renuente fato.
Tu primum ad Istri litora fluminis
Mi visus es, quâ turrigerum caput
VIENNA *apertas fert in auras,*
Austriadûm procerum Vienna
Natalis ortus; tunc ubi Thraciis
Byzantiorum a mœnibus, inclitam
In FERDINANDI *lætus aulam*
Cæsaris incolumi fuisses
Statu reversus. junxi ego dexteram
Tecum, & paratis accubui toris
Mensisque, TANNERO *cupitæ*
Notitiæ reserante portam.
Longê remotam deinde in Iberiam
Cursus tulit te proximus, indeque

Salvum reduxit sospitemque:
Post alia atque alia viarum
Trita, peractis rite negotiis
Pro rege Francorum & dominâ tuâ,
Jussisque MAXIMILLIANI
Principis, ac juvenis RVDOLPHI;
Cui nunc labascens imperij status,
Et summa rerum in Teutoniæ solo
Commissa, vix ægrê cavere
Sustinet horribilem ruinam.
At me labore exercuit improbo
Saturnus atrox, florem hilarissimi
Depastus ævi, Marsque torvus,
Prædo rapax viridis juventæ.
Vis tanta, tantum nec tamen adfuit
His robur, ut mi visere Galliam
Truces negarint, Ausonumque
Oppida cum populo Latino.
Quin ecce rursus remige SEQVANAM
Veloce sulco: rursus in exteras
Profectus oras (quod bonum sit)
Moribus haud patriis vicissim
Adsuesco paullatim; atque iterum tua
(Quis credidisset?) lumina conspicor,
Illustris AVGERI, *tuosque*
Sex ab Olympiadum meatu
Lares saluto. Vix, puto, vix mei
Potes recordari: interea tamen
Monebar in mentem prioris
Acta tibi revocare vitæ,
Suadente Musâ: quam placidâ rogo
(Ut dia suesti numina Hyantidum)

Cum fronte, cum vultu sereno
Suscipias, veterique vatem
Favore dignere, immeritum licet,
Nulloque censum nomine. Quidquid est
In rebus immortale nostris,
Omne adeo hoc tibi pollicemur.

AD GVIDONEM LAVRINVM.

QVANTVM *est in orbis tractibus amnium,*
Obversa quoquo lumina flexeris,
Cursûs in æquor devolutos
Exonerant agitante fluctu.
Sic quotquot annos ducere contigit
Vivis, ad unum præcipite impetu
Tendunt baráthrum. Quàm minuto
Velificamus iter phasélo,
Mergendi in undis occidui maris!
Turbarum abunde est: nullibi nec quies,
Nec portus. Instant hac procellæ,
Et Boreæque Notique flatûs;
Illac tremendis effera rictibus
Monstra, atque vasto corpore belluæ,
Ac quidquid adversum est ituris
Horrida per pelagi sonora.
Hos inter æstûs occubuit tuus
LAVRINE *frater, Pieridum decus,*
Alterque Mæcenas, virisque
Præsidium Latiare doctis:
Paulloque post, qui traxit originem
Ab urbe nostrâ, GOLZIVS *occidit,*

Heri benigni pectore æquo
Interitum haud tolerare fortis.
Lugentur ambo Belgide in intimâ,
Romaque in ipsâ præcipuè. Tamen
Exstant, & exstabunt in ævum
Omne libris memorata claris
Antiqua priscorum æra nomismatum, &
Inscriptiones omne genus, ferè
Totam per Europam fideli
Et digito studioque, & acri
Labore quæsita undique & érutæ,
Typisque mandatæ auxiliaribus.
Fastosne porrò Consulares
Enumerem tibi, Cæsaresque
Duos priores, atque sequentium
Decem repostas ordine imagines?
Referre coner Græciamve
Sicaniamve, aliosve libros
Industriores, haud modicâ stipe
Parvisque in auras sumptibus editos?
Quod restat, o LAVRINE,
Parce simul sepelire MARCI
Cum fratris umbrâ; sed sine liberè
Missum evagari: qualis ab alveis
Tepore verno liber, inter
Floriferos spatiatur hortos,
Suave hinc & illinc grex apium imbibens
Nectar Napæarum. Hinc opibus tuis,
Sollerte curâ tamque longo
Tempore sollicitâque dextrâ
In unum acervum compositis, juvans
Rem litterarum provehe publicam:

A R C H Æ A princeps læta vestris
Vt Laribus, comes avitatis,
Dicatur heic non hospitium vetus
Mutasse, sed tantum, ut liquet, hospitem;
Et tu ipse venturis coronam
Perpetuam mereare saeclis.
Sic, cum probanda exordia feceris,
Opus secundatum auspiciis bonis
Succedat, inceptis & absint
(Quin capis omen?) aves Inébræ.

AD IAC. AVGVSTVM
THVANVM, ÆMERIVM.

A E M E R I, priscis nova quem poëtis
Æquat heroo tuba clara cantu,
Digna praeclari suboles T H V A N I;
Quid rogo causæ est,
Debitis nullo mihi quòd favore
Prævenis nostrum meritis amorem?
Quodque Germanum tibi Gallus ipse
Conciliare
Tendis inceptis Pyladen secundis?
Si valet tantum S T E P H A N I *diserti*
Lingua, si tantum valet æstuantis
Pectoris ardor:
Quei vices reddam taciturnus æquas?
Quei pari flammâ referam calorem?
Næ, peregrinos quòd amare vultûs
Hospitis audes,
Antè non visos tibi cognitosve;
Candidum ostendis sine labe pectus,

Atque sinceri manifesta prodis
Signa sodalis.
Fraudis expertem tibi contra habeto
Cum manu mentem, fidei sigillum,
Quod tibi cunctos maneat per annos
Inviolatum:
Ac, nisi exile est nimis aut minutum,
Pro dato grandi melos hoc vicißim
Sumito. Nullus foret indecorum
Reddere grates.

AD HENRICVM STEPHANVM.

QVIS *credidisset, mi* STEPHANE, *tria*
Post lustra, & annorum orbiculos duûm
Fore, ut relictus heu paternis
Sedibus, ingenuisque amicis,
Celtarum in oras longam iterum viam
Molirer hospes, nec regionibus
Contentus unis? Credo sanè,
Me mea fata trahunt, trahantque
Dehinc necesse est. Pegasus aliger,
Natalis horæ præcipuus comes,
Vltro peregrinos vagantem
Quærere sollicitat receßûs.
Frustra sodales o animæ integræ,
Frustra Napæarum agmina Noridum
Tentastis argutâ loquellâ
Me retinere penes Penates
Hortosque vestros. Ipsa LVTETIA,
Quâ nulla magno clarior urbs viget

In orbe (vestrâ pace dictum
Sit Veneti, veniâque Romæ)
Illa ipsa, doctorum hospitium virûm,
Suopte nutu plus potuit trahax,
Quàm verba promissis referta
Grandibus, illiciumve Pluti,
Rerum potentis. Fallor, an insitam
Natura vim per se facile exserit,
Et pectore innatos in ipso
Haud patitur sine fine certo
Latére motûs? Scilicet incitant
Ad hos vel illos astra virum impetûs,
Et sponte agentem sponte ducunt.
Vt volupe est mihi tecum amicos
HENRICE, *purgatæ o decus Hellados,*
Tuæque fulgens gloria Galliæ,
Miscere sermones, loquique
De Latiæ studiis Minervæ!
Vt lætor, ingens Noctibus Atticis
Ex CARRIONIS *lampade, & ex tuâ*
Accesse lumen, vividâque
Tot tenebras face dispulisse!
Sic plena quondam cornua Cynthiæ
Caligine atrâ mersa, gravissimo
Telluris objectu, receptant
Sole avidam irradiante lucem.
Macte esto GELLI, *macte agedum novo*
Splendore. Nox quòd Noctibus en tuis
Dempta est; lucernæ CARRIONIS
Pervigili STEPHANO*que debes.*

AD IANVM ANTONIVM BAIFIVM.

SIc fortuito cesserit [illegible] Deus,
Cui lucis almæ princip[illegible], & sacrum
Genus poëtarum, BAIFI,
Semina debet originemque;
Monstravit istanc ceu digito viam,
Redux ut in claram ecce LVTETIAM
Hortos suburbanæ Napææ
Incolerem, tibi Gratusque
Vicinus? Atqui sic animo prius
Mecum ipse Musarum ádsecla volvere:
Si cura me vestri, Camenæ,
Vnquam aliqua aut tenuit tenetve,
Aut post tenebit; perficit, ut dehinc,
Quando relictis Teutoniæ plagis
Gallorum in oras sum profectus;
Talem habitare locum Laremque
Contingat, ipsæ quem mihi maximè
Vnâque vobis nostis idoneum,
Aptumque Phœbo commodumque,
Aëre nempe salubriori.
Novem corollas quottidie novas
Dicabo vestris verticibus, Deæ,
Ex pullulanti frunde lauri,
Aut hederâ, viridive myrto,
Sertisve nunquam non metuentium
Marcere florum. Talia supplicem
Vixdum rogantem mente, voti
Participem cito reddidérunt.

Gratare vati. Vatibus hic locus
Jure est sacratus. hoc viridarium
RONSARDVS *implevit sonore,*
Grandiloquis numeris canorus.
AVRATVS *heic, vatum emeritus pater,*
Magnum sonaturam increpuit lyram,
Et numine adflatis benigno
Præbuit ingenium poëtis.
Ne quid, BAIFI, *cultibus abforet,*
Hortorum amator tu manibus tuis
Vmbrosa tempe densiori
Tegmine disposuisse gaudes.
Amœnitatem Teutones adpetunt.
Demas voluptatem hanc oculis meis,
Demas decórem: me renídens
Continuo Genius relinquet.

AD PHILIPPVM PORTÆVM.

ORPHEVS *si Rhodopes robora frigida;*
Amphíon potuit saxa sequacia,
Et delphinas Aríon
Mulcere Aoniâ chely;
Si vates alij sistere flumina, &
Devincire feras obsequio tigres:
An mi difficile esset,
Vnam carmine Januam
In præsens aperire? & faciles heri
Sic in vota mea atque arbitrium manûs
Aptis cogere nervis,
Vt tardantia postmodum

Vltro prendere amet brachia convenæ
PORTÆVS *celeber carmine Gallico?*
Næ, nullo obice clausæ,
Per se nempe fores patent
Musarum & Charitum. Sponte suâ tui
Me excepere Lares; sponte suâ tui
Me duxere Penates
Convivam in penitralia,
Mundo ornata suo, nec modicis recens
Instaurata tibi sumptibus. At foci
Quâ se margo PHILLIPE
Tollit recta per ambitum,
Inscriptum legitur marmore: GRANDE TOT
INTER RES HOMINVM NIL, ANIMVS NISI
RERVM GRANDIA TEMNENS.
Quid sententia vult sibi
Tam scita & sapiens? Pol mediocritas,
Quam Flaccus merito nuncupat auream,
Vt magnum, tibi cordi est;
Et melli est tibi Thesei
Vnius solida atque alterius fides.
Quin concors animis turba gregalium
PORTÆANA *frequentans*
Dextro limina poplite,
Tantum pectoribus diligitur tuis,
Quantus vix nec amor Cástore cum pio
Pollux exstitit olim,
Nec frâtres Siculi duo,
Atridæve graves, nec socium in suum
Vis ardens Pyladis, mutuave invicem
Nisique Euryalique
Cura in morte probatior.

O digna

O digna ingenuis corda sodalibus!
Tecum quisquis agit, pectore candidus
Et verax sit oportet,
Nec barros crepet Indicos.

IN OBITVM
HVLDERICHI FVGGERI,
KYRCHEBERGÆ ET WEISSENHORNI DOMINI.

CVI *jam parabam condere epos grave,*
Et FVGGERORVM *nobilium genus*
Illustre, REVBERO *monente,*
Perpetuis celebrare chartis:
Cui tot librorum congeriem, suis
Quosque ordinatos in pluteis locans,
Et distributos classe certâ
Compositurus eram, virilis
Instar tribuni, fortia in ordinem
Ad præliandum pectora militum
Cogentis, armatæque aperto
Marte aciei seriem instruentis:
Quei sæva Clotho tam properê tibi
HVLDRICHE, *fatis haud renuentibus,*
Vitale rupit stamen, atque
Iura sub imperiosa mortis
Misit cadentem? Proh subitas vices!
Hoc nempe casu spes mea concidit
Ferê omnis. hoc casu Camenis
Pernicies data quanta sacris!
Legante quanquam te Dionysias
Vbertim ad ædes tot redeunt bona, ut

Hæ rursus instaurentur, inque
Pieridum potiora alumnos
Æra erogentur: quâ Nicer aureus
Undis susurrans lenibus alluit
Arcem Palatinam, ac superba
Turrigeræ juga Myrtileti.
Frustra obstrepentem nunc ego Sequanam
Largê profusis irrigo lacrimis,
Frustra propinquis luctuosas
Collibus ingemino querellas.
Vicina ab antro flebilibus modis
Responsat Echo mæstior, & venit
Communis in partem doloris
Aura bibens querulum eiulatum.
Jaces, jaces ah optime FVGGERE, *&*
Tecum sepultum est, quidquid amaveram
Virtutis antiquæ, ipsiusque
Justitiæ, & pietatis almæ.
At (quæ reposta est gratia Manibus)
Heroas inter præcipuos cubas
Domus Palatinæ, piosque
Ipse cinis cineres humatus
Exosculâris; nec pote pristino ab
Amore quidquam deminui, inclitos
Quo prosequebaris tetrarchas
Vivus; amicitiam fidemque
Testatus umbris infragilem, ac supra
Quàm possit unquam dicier, integram
Firmamque & illæsam, per ævum
Omne, adeôque dehinc futura
Æternitatis sæcla perennia.
Mi proinde, qui te non minus, atque tu

Illos, & observare semper
Et colere studui; mihi inquam,
Quem carum habebas semper, have ac vale;
Have ac vale, mi FVGGERE. *Tangat hæc*
Extrema voti pars propinquos,
Temporibus peritura nullis.

AD SCÆVOLAM SAMMARTHANVM.

SAMMARTHANE *novem cura sororibus,*
Aureolæ quæstor splendide FRANCIÆ;
Quanto ardore flagrantem
Pertentasse mihi jecur
Censes lætitiam, cernere ubi tuos
Contigerat vultûs nuper, apud Lares
Festivosque Penates
PORTÆI *lepidißimi?*
Cum primum unanimes Bibliotheca nos
Doctior excepit: dein Saliaribus,
Irritamine mensæ
Grato, ditis heri coquus
Replevit dapibus viscera, & algidum
Cella merum, succendente sitim Cane,
Sicco præbuit ori,
Gratis non sine risibus?
Quid jucundius aut dulcius uspiam
Ingenuis credas esse sodalibus?
Nam seu seria forsan,
Seu ludicra loquentium
Sermones hilari pectore condiant,
Sive verecundo scommate per jocum

Tentet lingua remissos,
Cessantesque redincitet
Fari: legitimo quæque fluunt modo,
Nec seriæ trudunt illicitâ sales
Mendace óblita fuco
Dicta. at nec stomachum movet
Nec bilem Pyladi liberior sonus,
Ex animo citra morsum ab amiculo
Accumbente profectus.
Verùm antè omnia, quæ juvant,
Quantinam esse putas, SCÆVOLA, *mutuis*
De studiis conferre, inque sacris pedem
Confirmare Minervæ
Castris, atque Heliconidum
Divinis adytis haud removerier?
O nimium felix, cui licet ingredi
Templa arcana Deorum,
Nullo obstante, & Olympiæ
Scrutari Sophiæ sensa recondita!
Illa reor demum est vita, ubi Persicas
Tuto spernere gazas
Ausis, Mygdoniasque opes.
Regum nobilium splendor inutilis
I procul. En, longê est magnificentius
Fidos inter amicos
Musæum terere otium.

AD IANVM GVLIELMIVM EVMOLPIVM.

FERO *molestê, nos hodie invicem*
Sic separatos, quanquam itere brevi;

Vt non nisi eheu difficulter
Alter ad alterius Penates
Venire poßit. quòque molestius
Fero negatæ dißidium viæ,
Hoc ægriorem me subinde
Ipsa cupido tui videndi
O GVLIELMI *reddit. Inanibus*
Ardesco votis: forsan & ipsemet
Æquo cor adfectu, parique
Credo geres animum calore.
Non hercle Orestes sic Pyladem suum
Exemplum amoris; non ita Thesea
Ixione ortus expetivit
Euryalive cupido Nisum:
Vt ipse lentâ IANE *tui flagrans*
Absentiâ angor. Quando erit, ut tuam
Spectare frontem, candidamque
Nosse fidemque manumque detur?
Verùm intueri quid juvat obvios
Vultûs amici, nos eadem nisi
Vrbs inquilinos advenasve
Cernat, & hospitio fruentes
Conjunctim eodem? Non ego plurimis
Doctis refertam muto LVTETIAM
Istacce tempestate: vix te
Vix etiam Biturix avarus
Dimittet ab se longius. Interim
Tuo remotus non nisi commodo,
Ab ore CVIACI *diserto*
Quâ libeat liceatve pende
Auditor, & justam ad trutinam exige
Legum tenorem, non sine provido

Prudentis Astrææ ac Minervæ
Consilio, facilique ductu.

IN LAVRVM IANI ANTONII BAIFII.

LAVRE, *Laure virentibus*
Vsque florida ramulis,
Quæ boni sata dexterâ
Prosperante BAIFI,
Solis ad jubar aureum
Gestiens quasi, Punici
Proximê fruticis nemus
Crispulasque cupressos,
Æmulum caput exseris;
Cresce, & Aonio gregi
Serta suffice frundea,
Plexilesque corollas.
Te quidem vocitat meam
Silvulàm ipse BAIFIVS,
Grande Pieridum decus,
Teque postmodò laudi
Pollicetur, amans mei,
Hisce timporibus fore:
At meâ tibi gratiâ
Ne sit, optima Daphne,
Pulchra perdere brachia, &
Admodum juvenes comas,
Vt senentia vincias
Frunde virgine templa
Verticis. Meminit (scio)
Flosculûm pater aureus

Lustra jam sibi quattuor
Transiisse volutim,
Imperator ut inclitus
FERDINANDVS *in hoc caput*
Dona laurea contulit;
Non sine illice Divâ,
Liberalia præsidem
Quam vocant studia artium:
Vnde perpetuum sibi
Comparavit honorem
Cœtus entheus, ebria
Rore Castalio gerens
Corda. Cui quia tu comes
Aggregare BAIFI,
Gallicæ fidicen lyræ,
Romulos & Achaïcos
Docte præ reliquis sonos:
Impedire quis ausit,
Quo minus tibi propriam
Hancce carpere lauream
Debeas, manibus tuis
Consitam, velut ipsos
Separatim etiam hortulos,
Areas, seriem arborum,
Vitiumque propaginem,
Liberi patris augmen?
Quippe dignior est herus
Perfrui placitis bonis:
Extero satis, unicam
Posse tangere baccam.

AD MARC. ANTONIVM MVRETVM.

MEMOR NE Franci vatis adhuc manes,
Oblítus anne es ſuavis amiculi
MVRETE, longinquis remotum
Ambitibus peragrantis orbem?
En (quod, niſi erro, tu nihilominus
Mirere) caram viſere GALLIAM
Poſt quattuor me ſingularis
Rurſus Olympiadas coëgit,
Gentem in cupitam mens pia quo flagrat,
Amoris ardor. jamque LVTETIAM
Frequento magnam, Sequanæque
Mente recentem oculisque pontem
Contemplor, HENRICHI auſpicio bono
Pridem inchoatum regis, & ultimas
Deſiderantem tot laborum
Rite manûs opere exigendo.
Jam cum eruditis de variis loquor
Rebus, vetuſtatum oribus æmulis
Addictus, antiquumque ſervans
Obtineo, meritumque honorem.
Sed præter omnes me juvat angulos
Locus ſalúber, púlchraque amœnitas
Hortos ſuburbanos venùſtans,
Et patulis viridem comantum
Vmbram miniſtrans frundibus arborum:
Sub queis ſedenti, léntaque ad ulmeos
Subnixa truncos terga habenti,
Neſcio quæ mihi dictat augur

Apollo nugas carmina publicas,
Impune Romanum ad Capitolium
Itura, MVRETIque acutas
Haud tenui petulanter aures
Vibice læsura, & (quod abominor)
Pro laude ludum, proque notâ probâ
Latura probrum. Quidquid huius
Acciderit, malè num ferendum
Male occinenti tam bene idoneis
Et delicatis auribus? Attamen
Vt docta cantandi magistra,
Impatiens siluisse silvas
Sub nocte solâ, aut Cecropium nemus,
Vernans Aëdon nec levem acanthida,
Dulcemque frigillam, neque ipsam
Mane novo mihi vesperive
Alaudam ovantem gutture tinnulo
Fastidit unquam: sic mediocribus,
Sublime MVRETO sonante,
Nulla repulsa venit Poëtis.

AD PETRVM VICTORIVM.

IAM *copiosæ frugibus annuis*
Messes replerunt horrea quinquies,
Ceresque de plenis agrorum
Flava tulit toties aristis
Sertas corollas, vótaque rusticis
Soluta miti sensit adoreâ:
Florentiam ex quo, PETRE, vestrum
Nempe solum genitale liqui,

Splendentem ocellum dulcis Etruriæ;
Arnique Nymphis exhibui ferens
Extremum honorem, qualis a me
Cumque in eas potuit canendo
Manare eburno pectine. Vidi ego
Contra tuos in me placidissimos
Vultûs, perhumanæ integræque
Indicium geniale mentis;
Expertus omnem non modò gratiam,
Verum omne præsens officij genus,
Sed absque fuco, aut arte fictâ;
Vulgus uti solet improborum,
Nunquam ore sincero intima proferens,
Qui verba dulci nectare condiunt,
Merumque mel linguâ loquuntur
Suavidicâ: sed amariora
Heu felle amaro scrinia pectoris
Plerumque gestant. Candor inest tuo
Sermone, VICTORI, *fidesque*
Ceu decet intemerata, nulli
Obnoxia astu. quo merito optimus
Audis virorum, quotquot in Italis
Versantur oris: atque talem
Eripiet tibi nemo famam,
Nemo invidebit hanc tibi gloriam
Mortalium. laus hæc memorabilis
Cluebit. En unquamne rursus
Cernere te potero his ocellis?
Tuæque dextræ jungere dexteram?
Tecum & prius, quàm te supero inferat
Astræa cælo, mutitatas
Conferere, o PETRE *clare, voces?*

Vivas precamur sæculum in alterum,
Vivas: & annorum ad seriem, quibus
Grandescis, addat æviternus
Juppiter innumeram ævitatem.

AD IOANNEM AVRATVM.

AVRATE, *canos cum sene partiens*
VICTORIO *æquos, aéquaque tempora,*
Linguæ professor utriusque, &
Nobilium coryphæe vatum:
An erudito degis in otio
Suavem senectam, & mulsea candidæ
Per verba sentiscis THYMILLÆ
Primigenos nitidæ renasci
Ætatis annos, inque aquilæ modum
Fallentis ævum te juvenescere;
Interque donatos supremâ
Jam rude, & emeritos labores
Tibi omne punctum cedere? Quisnam age est
Gallorum in acri gente, Poëticis
Pellectus inventis, & illis,
Quarum hodie illecebras & ipsi
Sectamur, ultro deditus artibus;
Qui se cathédræ discipulum tuæ
Non erubescat non fateri?
Aut duce te solidas in arces
Scandisse Musarum infitias eat?
En tot tiaras, tot celeberrimos
Juris sacerdotes, chorosque
Adspice Pieriis sacratum

Crinem impeditos frundibus. Adspice
Per litteratam multa LVTETIAM
Lycéa, doctis destinata,
Nomine plena tuo, tuæque
Honore laudis: nescia nec tua est
Europa famæ. Suspicere Italis,
Amare Gallis atque Iberis,
Teutonibus colere & Britannis,
Et mansuefacto pectore Sarmatis.
Vnum est, quod abs te, si pateris, peto
AVRATE; *ne, quantum tuorum*
Est operumque poëmatumque,
Tam longo in arcis tempore supprimas;
Sed tandem in auræ lumina publicæ.
Prodire, te vivo ac vidente,
Nosque sinas veterum æmulantes
Tantis fruisci (quæso) laboribus.
Numne est, quòd intra scrinia tam diu
Servare, ceu minus polita,
Tot Genij monumenta cures?
Nil non venustum, nilque nisi aureum,
Planêque perfectum, ac numeris facis
(Vt debet) omnino absolutum,
Tam Latio pede quàm Pelasgo.
Quo me per altas usque tenes moras
Suspensum, & ingenium ipsius heu tuum
Tanquam refrenas, Palladique
Lactea difficili lupato
Constringis ora? Ah desine, desine
Cunctationum, non dubiam tuis
Spondens amicis spem fidemque,
Nempe brevi fore, quo fruamur

In luce apertâ fetibus integris.
Post fata si quis forte recenseat
Volumine uno comprehensos;
Ne labor arte vacet, timendum est.

AD IO. PASSERATIVM.

O PASSERATI, *censor exactißime*
Priscorum, item recentium;
Quotquot Poëtas Roma florens aureo
Produxit olim sæculo,
Et quot per Europæa paßim compita
Nunc gignit ævi ferrei
Propago: sicne cuncta quæ dicis, legis,
Scribis professor regius,
Ad normam amußimque, atque libellæ fidem
Refers, coæquas, pensitas?
Non est, quod inculces id ipsum crebrius
In eruditis pulpitis
Discentium audientiumve pectori,
Sollerter ad doctas sato
Pridem Camenas. Vnaquæque carminum
Lexis tuorum & exteris
Ostendit accuratioris ingenI
Satis superque industrium
Studium & laborem, & collocatam in litteris,
Cum laude summâ dædalæ
Mentem Minervæ. sed tamen curam improbam
Nimiamque diligentiam
Modum requirere arbitraris, optimum
Probè cohercendi styli
Magistrum, & artis multiformi segmine

Limatioris indicem.
Nostram libenter te sequuturam ducem
Proclinis aio Pallada,
Tuoque subscripturam amicê calculo;
Vt quæ fluenti, ceu dedit
Natura, venæ promptius morem gerat,
Quàm lege constrictam arctius
Cohibere vinculisque tentet. Adspicis,
Fontis scatébras uberes
Ex matris antro sponte lætioribus
Manare suesse rivulis:
Quos, ne evagentur laxius, certis viis
Deduxit aquilex. En pari
Modo hic canalis temperari per vices
Amat, liquoris prodigus.
At tu, bibendum sitne lympham extraneam
Musarum alumnis, judica.
Sapiat palato: hac pol ligurrítor putet
Nil carius, nil pensius.

AD PETRVM ANGELIVM BARGÆVM.

*A*STRIS *secundis atque ave dexterâ*
Suscepta, & argutê in tredecim libros
Divisa, læto jamne fini
Splendidum opus SYRIAS *propinquat?*
Opus, quod altas vel Colophonij
Vires Homeri debilitaret, aut
Succumbere exhaustum labore
Cogeret ingenium Maronis.

Macte esto, vates o sacer ANGELI:
Macte esto partâ laude. Prioribus
Famæ sat ex scriptis Poëtæ
Contigerát: cumulare famam
Honore maiore impetus æstuat,
Succensus acri in pectore? Qualibus
Videmus athletam lacertis,
Et gladio sociorum in armis
Vincente robur, quærere gloriam
Decusque & applausum ingenuæ manûs,
Rebusque quæsitis potiri:
Haud aliter calamo Cycnéo, &
Nullis secundo pollice maximam
BARGÆE *summæ laudis adoream,*
Et nomen es nactus perenne,
Semideisque pares honores.
Vtque ad Britannûm litora qui diu
Luctatam in undis æquoreis ratem
Compage salvâ, merciumque
Pondere, & innumeris paratis
Communem ad usum frugibus, appulit,
Gaudens triumphat: sic pelagi velut
Elapsus immensi procellis,
Dum Solymum PETRE *Bollionem*
Vocans ab umbris, alterum Iasona, &
Res Marte gestas orsus, ad ultimos
Duxti laborans umbilicos,
Gratum opus Aoniæ catervæ;
Tu lætus exsultim, ac merito quidem,
Gestis: & ipsi, queis operarier
Sacris Camenarum est voluptas,
Ex animo tibi gratulamur;

Cui sancta prestó Numinis adfuit
Aura, & beatorum ubere fontium
Rigare rivo labra dives
Musa dedit, veteremque Romam
Auctare dono SYRIADOS *novæ.*
Quæ vivat, opto; vivat, & annuo
Cum Solis ac Lunæ meatu
Perpetuas agat ipsa luces.

AD CAROLVM SIGONIVM.

NVNQVAMNE *de te, sive labor diem,*
Seu cura noctem continuam trahat,
Poßum SIGONI *cogitare;*
Quin tua Bibliotheca, doctis
Referta libris, mi veniat simul
In mentem, & ipsos ante oculos quasi
(Monstrata ut exstabat videnti)
Conspiciatur adhuc eorum
Redacta certum claßis in ordinem?
Nimirum id effectum est monitis tuis,
Dulcique linguâ, qua jubebat,
Ne, quoties meminiße amico
Tui luberet, quâ mihi cumque humo
Foret manendum, gaza libraria
Oblivioni traderetur.
Quinque recordor abisse messes,
Ex quo supremum pulchra Bononia
Nobis relicta est: quæ tibi commodum
Multos per annos prompta sedem
Præbet, & eximias per artes

Erecta, nomen nosse celebrius
Totam per Europam ingeniosa te
Scriptore gestit luculento,
Historias melioris ævi
Mersas tenébris, véraque tempora
Prodente in auras; non sine Romulæ
Splendore linguæ, propriĳque
Vindice laude adeó nitoris.
O te beatum terque quaterque, cui
Semper domi inter tanta voluminum
Consortia, & chartis repletos
Esse licet pluteos quieto!
Vt defatiges usque avidam manum,
Æterna condens; mentis acumini
Quid ægra noctis, quid diei
Forte queat rogo derogare
Molestia, illis juncta negotiis,
A queis honestum Palladis otium
Nequaquam abhorret? Me nec ætas
Heu stata jam niveo nigellos
Conspersa crines vellere, nec viæ
Longinquioris grande periculum,
Nec vota amicorúm precesque
Adsiduæ, genitalem in oram
Vt mox revertar, sollicito valent
Movere suasu. Sic mihi perditus
Vernans amatæ flos juventæ;
Sic abiit prope, dum vagantes
Eheu peregrino atterimur solo,
Decor virilis: nec licet aggredi,
Quod a nepotum ævo legatur,
Dignum opus ingenio, vel arte,

M m

Vel Marte nostro. Tempus inutili
Fugax Poëtarum in studio perit:
Merces, SIGONI, *tot laborum*
Carmina pauca aliis supersunt.

AD GEORGIVM AVERLIVM.

VLLA *si nostri tibi cura restat,*
Aut manet mens illa hodiêque, ut olim
Ad Palatini vada torta Nicri
Dulcis AVERII:
Mutuas tecum sociare dextras,
Tecum & alternas iterare voces
Quaero, Celtarum vagus erro magnae
Redditus urbi;
Quam saburratis sinuosus undis
Sequana stringit mediam, in novoque
Vasta miratur lapidum obstupescens
Pondera ponte.
Quid? satur nondum es gravium viarum?
Inquies: necdum requies modusque
Lubricum erranti varias per oras
Parcere canis
Suadet, ac tandem patrios reverti
Ad Lares, bellamque aliquando Nympham
Ducere, & tranquilla sequi beatae
Commoda vitae?
Nunc erat, justi pretium laboris
Cerneres, & te toties cupita
Somniis pulchrâ faceret ROSINA
Prole parentem.

Auguras vero ex animo, GEORGI:
Atque idem certè mihi Noricorum
Consulunt patrum pia corda. verùm
Vsque morantem
Fata me fata impediunt, & astra;
Astra fortunam venientis ævi
Tempus in longum seniumque protra-
hentia retro.
An repugnando superos lacessam
More Titánum, & caput in Tonantis
Moliar magnum superaggerare
Pelion Ossæ?
Ne mihi pœnæ sit idem experiri.
Ordinem natura Deusque certum
Servet, arcanæque neant tributa
Stamina Parcæ.

AD IOANNEM VVLCOBIVM, REGIS FRANC. CONSILIARIVM.

QVA *vorticosas Danubius pater*
Celsis Viennæ mœnibus Austriæ
Allidit undas, explicatque
Brachia tergeminis fluentis:
Tui videndi copia, VVLCOBI,
Mi facta primum est. Ilicet advenam
Complexus excepsti benignis
In Laribus, placidisque verbis
Adfatus, ut mos est tuus, ad dapes
Admotum opimas, non modò ferculis

Præsente LANGVETO *satullas;*
Verùm etiam potiore gemmis
Regumque gazis colloquio satis
Superque contentum, uberioribus
Subinde inescans provocatùm
Illiciis aliis appetitum.
Jam post aristas octo iterum tuos
Spectare vultûs contigit, & frui
Sermone grato mutuoque;
Heic ubi Francigenûm nepotes
Potant amœni flumina Sequanæ.
Non sic Hymetti saltibus, aut Atho,
Dulcive delectantur Hyblâ
Mellificarum apium catervæ,
Quum vere aprico lene Favonius
Spirans, odoræ flore flagrantiæ
Implevit auras: ipse quantâ
Lætitiâ adficior, bonorum
Cernens amicorum ingenuam fidem,
Pectusque apertum, & consona pectori
Verba. unde purus candor, unde
Suaviter harmonia educata
Concinnitatis vivum animat sonum;
Vivum sonum, inquam, candide VVLCOBI,
Qui pascat aures, pascat ipsa
Corda lubens, animique mentem.
Talis vicißim ex carminibus meis
Concentus ad te si redit, an rogo
Non me putabis Orpheoque
Esse Linoque beatiorem?

AD ANTONIVM CAVCIVM.

CAVCI, *quantum age quantum abest,*
Vt credas parili conjugium fide
Fatale esse, Deique
Solius astu conciliarier?
Vix olim hospes adiveras
Gentes Holsatiĳ limitis incolas,
Ignarusque loquellæ
Eras in ædes Christophori AVCVPIS
Ductus: cum tibi parvulæ
Infantis facies, quam genitrix erat
Primo enixa dolore,
Spectanda in ulnis lacte tumentulæ
Nutricis datur. Ilicet
Exsultim tacito cor tibi gaudio
Pertentasse Hymenæum
Non absque salsis credibile est jocis.
Hæc virguncula creverit,
Vxorem dabimus postmodo, sedecim
Exspectare volenti
Messes. peractum est tempus; & omina
Eventus bona comprobat,
Finem nacta suum. Non jocus abnegat
Semper, quod dare firmat;
Nec semper absunt seria ludicris.
En te sponsa manet decens,
O digna HOLSATIÆ *gloria principum,*
Spectatißime CAVCI.
Nam quod petisti, RANZOVII *probè*

Confectum est operâ : senis
Inquam RanZovij , cui dominatibus
Dani nomine Regis
Hæc ipsa dudum terra vicariis
Regnari meruit . Favet
Doctis ille viris , doctus & ipsemet ;
Musarumque fideles
Amore magno diligit ádseclas .
Tu magnas age gratias
De te sic merito : RanZoviumque fer
Alta ad sidera munus ,
Quo nemo nomen splendidius gerit ,
Nemo nobilioribus
Jam claret titulis . Cetera se tuis
Quàm prosperrima votis
Simulque nostris sic precor offerant ,
Vt de matre puerperâ
Post annum videas CAVCIOLVM pater
Caris ludere in ulnis ,
Lenique morsu sæpe papillulas
Tentare , & teneris patrem
Ridendo propiùs nosse labellulis .
O quàm rite fereris
CAVCI potitus Aucupio bono !

DE PHÆDROCRENE, FONTE AVGERII GISLENI BVSBEQVII.

MNEME perveterum gnara ab origine
Rerum , cui varias datum
Milleformis ævi

Indagare vices; si tibi non grave est,
Enarra mihi, amabo te,
Vnde PHÆDROCRENE,
Lætos BVSBEQVII *colliculos rigans,*
Prima exordia sumpserit.
Pande, pande causam
Eventumque rei. Sic ego; sic dea
Contra. Quas modò vineas
Pampinis amictas
Hoc in monte vides, quâ sacra verticem
Tollunt aëriam in plagam
Templa Clodoaldi;
Saltûs umbriferos apta cubilia
Scito montivagis feris
Frunduisse quondam,
Longê (nam recolo sensibus) ante quàm
VARMVNDVS *vada Sequanæ,*
Galliæque regnum
Tentasset, Saliis rex dominans agris,
Francorum addere viribus.
Acris heic solebat
Venatrix nemorum lustra per avia,
Fidis non sine vertagûm
Naribus, vagari,
Phædrorum suboles: cui medio die
Fessæ cum sitis aridas
Æstuosa fauces
Torreret nimium, seque profusius
Nymphe Sequaniis calens
Proluisset undis;
Distento heu gelidis ventre miserrima
Exspirans animam óccidit

In jugi sinistri
Clivo. Quid sit? Eam non Dryades modò
Fleverunt, & Oréades;
Verùm & ipse amator,
GISLENI *ingenuo stemmate nobilis,*
Tantis cum lacrimis dies
Flevit atque noctes,
Hinc ut perspicuis fons subitaneus
Emanarit aquis, fluens
Limpido liquore,
Compescensque sitim sub calidißimo
Rubri sidere Cárcini,
Siriaque flamma.
Hæc Mneme (memini si bene) rettulit
Tu GISLENIA *ter quater*
Lympha PHÆDROCRENE
Salve, & perpetuas BVSBEQVIO *seni*
Nunquam deficientibus
Suffice scatébras
Venis: unde bibens lætitiâ sibi
Totum sentiat imbui
Gaudioque pectus.

AD IVSTVM LIPSIVM.

INVICTA *priscæ regna Britanniæ*
DOVSAM *petentem nave reciprocâ,*
Quonam ore, LIPSI *docte, quonam*
Omine, quâve celebritate
Es prosequutus? queis comites viæ
Votis potenti Nereïdum patri

Impune mandasti, & profundis
Fluctibus Oceani tumentis?
De rebus illum non minimæ notæ
Consultum ELISÆ *sceptra viraginis,*
Ob publicæ augmentum salutis,
Patria fida subire jußit
Legationem. Quænam age gloria
Seu laus Gradivo, nil rabido nisi
Furore agenti? nil apertâ
Fronte, sed arte malâ patranti,
Technisque opertis? Occidit, óccidit
Heu grande fulcrum Belgiaci statûs,
Totius & commune causæ
Præsidium, columenque rerum.
Tantumne Fati sæva neceßitas,
Tantum latronis sacrilegi manus,
Tantumne Fors atroce casu
Evaluit? Malè agat necesse est,
Cui mente dirum propositum est nefas.
Divi Penates, vosque sacri Lares,
Tutela quorum servitutem
Letiferam capiti Batávo
Defendit, arctumque Hesperiæ jugum;
Adeste, & obnixê omnia tam pedum
Virtute constanti rebelles,
Quàm manuum facitote nervis;
Quo demum anhelis indigenis frui
Donetur almâ pace, & in otio
Dehinc, post tot exhaustos labores,
Degere posse redintegratam
Quiete vitam. Nulla etenim salus
Belloque & armis. His utinam bonus

Vertumnus obstet; quanta merces,
Quanta foret populis voluptas!

AD CAROLVM CLVSIVM ATREBATEM.

CLVSI, *pars animæ tui* SECVNDI,
Petri LOTICHII *illius Secundi,*
Cui tumulum consecravimus
Ad Nicri liquidas perstrepentis aquas:
Quid rerum geris? ut vales? valetne
Tecum AICHOLZIVS *urbe in Austrianâ?*
Quo duce quondam alta Cæcij,
Montis attigimus Styrijque juga
Verticis, nive semper obvoluti,
Et durâ glacie obsiti, sub ipsum
Solstitium. namque Apollinis
Deditus studiis, nosse Pæonias
Quærebat juvenilis ardor herbas,
Et terræ vario educata fetu
Germina. Quæ cura vos adhuc
Detinet, studioso obvias animo
Stirpesque & frutices, novasque plantas
Indagare per arva, perque silvas
Et nemora; aut in cacumine
Montium lapidosisve litoribus
Succrescentia caulium vireta,
Et quidquid medicos ferax in usûs
Gignit humus, persequi. Sua
Quemque nempe voluptas trahit, facili
Naturâ ingeniatum ad hæc amanda.
Nil non CAROLE *tu perambulasti*

Et pede tristi reciproco,
Si quid aut patriis, aut in exterius
Sitis forte locis fuit repertu
Dignum. non modò enim patente tractu
Quid ferat Europa, feminum
Fertilissima mater; sed ipsa etiam
Quid florens Asia Africæque tellus,
Promis: atque adeò novi quid orbis
In sinubusve insulisve sit
Rarum & eximium, scripta per varia
Ostendis Latio virisque doctis.
Vnde perpetuum decus parasti
Iam tibi, clarique nominis
Gloriam. Tua deprædicat merita
Frugum terra parens, & ipse pontus:
Certatimque tuis vient corollas
Crinibus, æterna munera,
Naidesque Napææque Hamadryadesque,
Et quantum est genitalium Dearum
Cum Nymphis & Oreadum catervâ.
Te quoque Fauni senes volunt
Regna per viridantes tenere toros.

AD IANVM DOVSAM.

GRATIIS *amice* DOVSA, *cœtuique Musico,*
Anne Teutonum fretum
Diis faventibus marinis
Es remensus, ad Penatium illices redux focos
Vltimâ ex Britanniâ?
Sospitisne membra & artûs
LIPSII *datum est videre? non ob illius caput*

Cura nos edit minor,
Quàm tui ipsius. Profectò
Intimis mihi sedetis in fibris amiculo.
Vos amo medullitus;
Vtque vos amem necesse est,
Simplici piâque mente candidâque præditos:
Quâ fuisse proditum est,
Queis Remive Cecropisve
Olim in urbe, pulpita inter ac voluminum strues
Læta ducere otia
Contigit, potente Crœso &
Aureo Midæ nitore pol beatioribus.
Proprium sit hoc tibi
Care DOVSA, *propriumque*
LIPSIO; *mihique, si nec absonum a fide integrâ,*
Nec piaculi reum
Culpa publicarit ulla.
Recta mens, tuique amore plena, nesciens doli,
Quin tibi probanda sit,
Ambigamne? quin probanda
Sint utrique aperta cordis, hæsitem? Prius polo
Cynthium, atque Cynthij
Dimovere tu sororem
Sis potis, gemelluli que fratris æqua sidera;
Quamdè separarier
His meis feram medullis
Igneas faces amoris. Vror, uror admodum,
Æstuoque praénimis,
Teda sulfurata qualis
Ardet, aut picata nocte lampas, alta flatibus
Mutuis Etesiûm.
Tu velim, sodalis, hæc ne

Sopiatur ipsa flamma, fomitem entheum super
Ingeras, perennibus
Vividum usque & usque flammis.

AD IANVM LERNVTIVM ET VICTOREM GISELINVM, BRVGENSES.

BRVGAS *ocellum visere Flandriæ,*
Laresque amatos COLVIVS *integer*
Ævi, Camenarumque sacris
A teneris operatus annis,
Dum cogitaret, certus iter die
Sibi institutum carpere crastino:
Tu Jane LERNVTI *poëta,*
Tuque adeò GISELINE *Victor,*
Mihi ex medullis (haud jocor) intimis
Globatim, & ipsis ex oculis, quasi
Facto resultastis sodales
Impete. Dulcis imago DOVSÆ, *&*
Imago Justi candida LIPSII
Simul subibat. Cur nimium breve
Me tempus arctat? cur minutis
Insolitum spatiis iniquæ
Concludit horæ terminus? Vt citis
Longè evagari cursibus, ut juvat
Laxis per immensos habenis,
Non sine laureolâ decenti,
Errare campos; instar equi dato
Signo soluti carcere, præmium
Partâ reportantis coronâ, &
Quadrupedum superantis agmen!

Sed me per angustam ire jubet viam
Amicus, immo heic sistere poplitem,
Excurrere in præsens aventem
Aonij per aperta prati.
Certare vobiscum est animus pari
Candore; si Francum esse putabitis
Dignum, vetustæ quem novæque
Vester honos pugilem palæstræ
Admittat æquis paßibus. Ast erit,
Vt, quando Taurus cornibus aureis,
Sub veris adventum benigni,
Purpureum reserarit annum, &
Me lene reflans aura Favonij
Viso Britannorum orbe reduxerit
Cis Teutonum æquor, sospitemque
Litoribus stiterit Batávis;
Tum non, uti nunc, pauca, sed admodum
Prolixa fundam verba; neque eminus
Bellem, sed (en dextram fidemque!)
Mutua congrediar per arma
Coram repugnax. Interea hunc locum
Tempusque vestri ne vacuum soni
Præstate; verùm LIPSIO*que*
Significate meoque DOVSÆ,
Vt doctiorum copia me virûm
In regna rursus Celtica traxerit,
Vrbemque Musis destinatam,
Quam liquidus mediam gemellis
Stringens fluentis Sequana dividit,
Bibens meorum serta carminum
Haud aure lævâ. vos canentis
Verba itidem bibite aure dextrâ.

AD CAROLVM VTENHOVIVM C. F.

VTENHOVI, *totam studiis amatis*
Lucem, tótaque opaca
Noctis fatigans: quisnam age te locus
Jam nunc, quod tenet oppidum;
Quandoquidem Mars sanguinolentus atro
Paßim cuncta cruore
Conspersit, & Rheni irriguas aquas
Infecit sanie horridâ?
Tutus agas, quocumque loco moréris
Securusque pericli;
Nec sint rapinæ quæ bona poßides
Heres ingenui patris.
Ecquid agunt fratres, patrueliumque
Indivisa propago?
Satisne rectê vestra valet domus,
Et vestrâ quibus in domo
Vivere privatim datur? Allemannis
Nos disceßimus oris,
Rursusque Celtarum innocuo hospitam
Tellurem premimus pede;
Quâ placidus sese indigenarum aquarum
Infert Sequana rector
Glauco per antiquam amne Lutetiam,
Septâ exceptus ab insulâ.
Ast ubi post brumam redeunte vere
(Adsit fors bona cœptis)
Almi secundans aura Favonij
Impellet cava lintea;

Oceanus gratâ vice temperatus
Me conspexerit unctâ
Celoce formosam ire Britanniam,
R E G I N Æ *celeberrimæ*
Proximius visurum oculos, & ora
Tot callentia linguas;
Queis comparari nulla reor queant,
Quàm latè patet Africa,
Aut Asiæ terra, aut novus orbis ille.
Namque Europa silescit,
Atque audit ultro muta. Libet, libet
Talem H E R O I D A *cernere,*
Delicias mundi: libet eius aulam
Perlustrare decóram;
Mitemque dextram, si licet, osculo
Porrectâque simul manu
Tangere. Confecto hoc, via nulla posthac,
Dum possim meus esse,
Me longiores ducet in ambitûs,
Erroresque volubiles.

AD IOSIAM MERCERVM.

M Æ R O R E *magno conficior dolens*
Tuo ex relatu, qui G V L I E L M I V M
Febri laborantem malignâ
Audieris, Alemannidûmque
M E R C E R E *plures, quos Biturix suâ*
In urbe cernit degere, nobiles.
Vix hercule exspectare possum,
Quin, simul ac fueris reversus
Illas in oras, certior illico

Fiam,

Fiam, quid illi fiat Hyantidum
Pullo sororum. Uæ Camenis,
Uæ Charisin, male si poëtæ est,
Anacreontis quâ lubet æmulo.
I quæso velox, i propero gradu
Uisum quid ægro rerum agatur.
O utinam meliusculê ipsum
Domi valentem tunc reperire sit,
Muséon eius cum reserabitur
Apertum amicis, verùm opertum
Quèis violare fidem haud pudori est.
I quæso velox, i propero gradu
MERCERE *noster, nec* GVLIELMII
Languentis aversare morbum,
Quo graviter cruciamur ipsi.
Te contuenti mox reducem precor
Reddatur ultro pristina sanitas,
Aut jam (quod impensê præoptat
Spes bona) convaluisse, pestis
Expertem acerbæ, conspicias. Mala
Cito verédo præcipitare amant
Cursum, sed abscessum immorando
Tardigrado pede moliuntur.

AD ERRICVM MEMMIVM.

ALLATVS *anne est nunctius ad tuas*
Nunc nuper aures extimâ ab Austriâ,
Errice MEMMI, *desiisse*
Uivere Pannonium tuum illum
SAMBVCVM: *&* *Istri funere flebili*
Turbasse Nymphas, ipsaque Cæcij

Jugosa luctu concitasse
Culmina, semideosque Faunos?
Magno redemptum Cæsar eum velit
RVDOLPHVS, *ut prima historiæ ordia,*
Felice jamdudum & Minervâ
Et Genio simul inchoata,
Pertexerentur. Nunc jacet ille humi,
Scriptis supremæ præsidio manûs
Sic destitutis: inque mentem
Mi revocatur, uti (ferêque
Fluxere abhinc jam sex trieterides)
Scriptas amicê me per epistolas
Tibîque LAMBINO*que commen-*
daverit, eximioque RAMO;
Tunc cum quietam visere Galliam
Vrgeret ardor corda flagrantior,
Mihîque doctorum virorum
Conciliaret amor favorem.
Vt multa ab illo tempore (proh dolor)
Mutata! quantis casibus óbrutos
Celtas Aquitanosque fortes,
Et creperos genus acre Belgas
Nec hercle siccis vidimus heu genis!
Hæc missa faxo. Quin GVLIELMIVM
Plorare defunctum necesse est,
Quo juvenem magis eruditum
Non educarat Teutona terra; nec
Lubeca dives. Fata SIGONIVS
Et ipse naturæ subivit
Jam senior, Mutinensis ille,
Nimis libello qui tribuit notho,
Vafrê diserti Tulliolâ super

Ex arte conficto technisque
Rhetoris, adsimilique formâ.
Sic usque, MEMMI, perdimus inclitos
Virtute, doctrinâ, eloquio viros;
Illis & orbamur perinde
Ac patulæ viduantur omni
Comis caducis, vis quoties Noti
Furens sub Auctumnum ingruit humidum,
Silvasque tempestas virentes
Frundifero spoliat honore.
O si, resarctæ ceu folia arbori,
Renasceretur flos juvenum integer;
Quàm non iniquo cerneremur
Ferre animo data damna Musis!

AD PETRVM DELBENIVM.

De obitu Iani Gulielmij Lubecensis.

MANES PALMERII *carmine flebili*
Musis fidelem vix GVLIELMIVM
Eluxisse putarim,
Tam multas quia nænias
Dictavit cytharæ Leucadius potens,
Queis sempiternæ, ceu merita expetunt,
Famæ nomen amici
Laude adscriberet inclitum.
Mutatis modo jam nominibus pari
Sonent eædem funeri næniæ,
DELBENI *Petre, fatis*
Exstincto GVLIELMIO;
Quo tellus juvenem Teutona nuspiam

Nec doctiorem nec magis integrum
Eduxisse feretur,
Scriptis seu Latiis opus
Concertare foret, sive opus Atticis;
Candore mentis rebus in omnibus
Prælucente, sodales
Erga & Pierium gregem.
O rarum caput, o dimidium mei,
Sic derepente heu te Biturix rapit?
Sic te funere acerbo
Vis letalior obruit?
Ah quantum immeritis morte tuâ datum est
Damni Camenis! quantum Academiis!
Quanta inflicta recenti
Clade heu vulnera Tullio,
Quem sanare manûs præsidio tuæ
Jam destinaras! O utinam plagas
Nunquam externus in istas
Venisses: obitu tuo
Nostris nec lacrimis Sequana cresceret,
Francóus amnis; nec graviter dolens
Te DELBENIVS *imis*
Suspiratibus e cavo
Exciret tumuli, nec querimoniis
LVBECA *alumnum mæsta frequentibus*
Fleret lumine cassum.
Qualis Hercynio in jugo
Enascens abies coniferum caput
Celsas in auras tollit, & invidâ
Suppernata securi
Procumbit moriens humi:
Talis laurigero vertice sidera

Parnasso ab alto tangere sueverat,
Succrescens venientis
Flos ævi GVLIELMIVS.
Trux non Parca tulit, non tulit hoc atrox
Mors, falcem aduncam in nobile moliens
Collum, non sine magno hor-
rore ipsius Apollinis.
Casum tam subitum docta Lutetia
Tremiscit. ac multo ære animam illius
Vellent posse redemptam
Hæc in membra revertier
Præstantes meritis eximiis viri,
BRISSONIVS*que &* MEMMIVS, *aurei*
Fulgens gloria sæcli:
Tum PIMPONTIVS, *arbiter*
Musarum, & Themidos tu PVTEANE *amor,*
Et cum THVANO *Nicoleus* FABER,
Et PITHOEVS *uterque.*
Vellent ac cuperent idem
Nostri præcipuè lumina temporis
CVIACIVS*que &* SCALIGERO *patre*
Natus, DOVSA*que, & ipsi*
Douzæ LIPSIVS *intimis*
Hærens pectoribus. quin aliis idem
Velle est, ad aures quorum iit ultima
Vitæ pausa gelatæ.
Sed frustra. Quid amiculo
DELBENI *superest, quàm gemitu queri*
Luctûs amaros, & cinerem alloqui?
Æternum mihi salve,
Æternumque cinis vale.

AD FRANCISCVM AVERLIVM MINÆVM.

QVÆ TE quieti sub vada Sequanæ
Fortuna Francis finibus appulit?
Quæ te per adversos labores
Incolumem, o mihi care AVERLI,
Huc misit æquo sidere Faustitas?
Vt te libenter cernimus! ut tuas
Ardenter haurimus loquellas!
Vt veterem renovamus ultro
Dextris prehensis notitiam, Nicrum
Firmatam ad amnem! cuius in arduo
Substructa clivo MYRTILETVS
Cæruleis ferit astra pinnis.
Nos interim, dum te peregrina gens
Versavit huc illuc, nive frigidas
Alpes & Apenninon altum
Trajicere, & remeare juvit,
Periculosas per Latium vias
Emetiendo. jamque iterum, ut vides,
Tellure natali relictâ,
Francigenas populos, & illam
Vrbem petivi, in quâ viget omnium
Sensim renascens nobilium artium
Et disciplinarum facultas,
Omnigenumque decus docentum:
Quales Athenis vix rear Atticis
Vixisse, clarâ nec Lacedæmone,
In flore cum summo hæc, at illæ
Numine Palladio vigerent.

Vt mente numen cuique ſuum ſedet,
Sic hoc vel illo pellicitur modo
Inſtinctus ad quemdam laborem
Sponte ſuâ, ut libuit, ferendum.
Me fama doctorum exciit en virûm,
Plagas laceſſens hoſpitem in exteras,
Domi ſolutus cum manere,
Ac ſolitos habitare quiſſem
Focos Penatum. quippe trahentia
Sequar neceſſe eſt fata. Vbicumque ſim,
Merebo ſub caſtris Minervæ, &
Aonidum in ſtudiis ſeneſcam.

AD THEODORVM ÇANTERVM.

NE TV *caducas ad* GVLIELMIVM
CANTERE *poſthac mittere litteras*
Curato. reſpondere amicus
Haud potis eſt, niſi vocem ab imis
Erumpat umbris. Elyſias domos
Petivit, uſtus continuâ febri.
Maligna febris, cur ocellum
Pieridum, patriæque lumen,
Citò abſtuliſti? vim rigidiſsimam
Feros in hoſtes mitis Apollinis
Decebat exercere, non in
Aonidum genialem alumnum.
Heu caſum acerbum! Quàm ſpatio brevi
Clauſit juventam! non modò quattuor
Septennia exegiſſe vitæ
Non poterat numero referre,

Sed examussim ne proprios quidem
Nobis recensere ante obitum libros,
Quorum prope adfectos labores
Adsiduis studiis habebat.
Ætatis in vere óccidit aureæ
Flos ille Musarum & Charitum tener:
Sic herba Teucri, sic repente
Lysimachi cadit herba florens,
Contacta aratri dente male invido.
Dic ergo DOVSÆ, *dic age* LIPSIO
CANTERE; *tam doctum, elegantem,*
Candidulum juvenem supremo
Vterque honestet munere næniæ,
Poscente fletum funere. Dic item
LERNVTIO*que &* GISELINO,
Ne solitâ pietate parcant
Morti invidendas fundere lacrimas.
Namque eius, ultro qui voluit litans
PALMERIANOS *flere Manes,*
Manibus est itidem litandum.

IVSTI LIPSII
vicem dolet ægrotantis.

QVIS (*malum*) *volaticus*
Rumor, alitis sinister haud bonæ famul, meas
Verberat frequenter aures,
Insolente LIPSIVM (*at*
Quem virum?) *obsitum dolore, multo habere pessimè?*
Noxioque membra morbo
Corripi gravissimè?
O decens salubritatis administra Sanitas,

Quid rei est, quod edomari
Vis ab improbâ lue,
Corporumque atroce peste? Sitne proh valentior
Te potentiorque; & artûs
In merentis, ut velit,
Vt tyrannum agat, furente vexet impetu, modum
Nescius tenere languor?
Vsquequaque sed caput,
Sed jecur, sed ilia ipsa, viriumque pertinax
Robur acre frangere? immo
Sic homunculos humi
Sternere anxios, ut inde nesciant resurgere,
Pristinasve opes apisci?
Nuper ut malignius
GVLIELMIVM *cremare febris illa quérquera*
Gratiarum adorta pullum,
Haud quidem ante destitit,
Quàm neci daret misellum, & inferis Proserpinæ
Victimam immolaret aris.
O & artium puer
Mille, & integrarum amator integer viraginum,
Templa lucida incôlentum
Thespij cacuminis;
Tam repentè te rapitque mors, humatque Biturix?
Sic SECVNDVS *Hagiensis*
Vix poëta viderat
Paucula peracta messis annua, ut diem suum
Heu coactus est obire,
Ditis ingenI bona
Dans fabrê absoluta, qualia ipse GVLIELMIVS,
Primulo vigentis ævi
Flore: qualia ipsemet

LIPSIVS *quoque æmulator Attici dedit favi*
Romulæque puritatis;
Post item daturus est,
Dispari licet profecta Marte. nam pedestribus
Hic amat loqui, sed illi
Syllabas ligantibus
Lege metricâ styloque discolore vocibus.
Ergo LIPSIVS *valeto*
Vivitoque longius;
Quem cave cave (monemus) infidelis Atropos
Præcipem sub Orcum adaxis.

AD LVD. CASTANÆVM RVPIPOZÆVM, EQV. TORQ.

IN VRBE *Româ præeüntibus*
Musis Latinis, præcipue tuo
Ducente MVRETO, *salutans*
Alloquiis ego versibusque
Aggressus olim sum citò conditis,
Expertus in me non variabilem
Tui favoris, CASTANÆE,
Et studij potioris auram.
Nunc intima intra viscera Galliæ
Hospes secundo, quæro itidem ducem;
Quo (nam verecundans mihi est frons)
Prægrediente, tuos Penates
Anteambulonis munere sentiam
Faventiores. Ite humilis lyræ
Modi strepentes, ite plectra
Garrula, deliciæ canentum;
Et CASTANÆO *carmina vesperi*
Sonate ad aurem tinnulâ dexteram,

Meque in propinquo nunctiate
Vivere. Mane virum cavete
Turbetis, aut sub postve meridiem.
Impendiosis aula negotiis
Francioi districtum per horas
Detinet implicitumque crebras,
Regis saluti consiliantium
Totique regno non serie ultimum,
Vnum sed ex primis dynastis,
Ordinis immo equitem utriusque,
Novi atque prisci. SCALIGER *interim,*
Clarissimarum sidus Hyantidum,
Quem planê adoro, quemque mecum
Deveneratur, amat, colitque
GERMANIA *ingens; huc feret obvios*
(Vt spero) gressûs. hocce parario
Te visam amicum. Sors negarit,
Haud alium peto proxenétam.

AD IOS. SCALIGERVM.

AN QVOD *susurrat Famæ domestica,*
Brevi futurum est, hospes ut hospitis
Desideratos ipse vultûs
SCALIGERI *videam, reversi*
Ad glauca jugis flumina Sequanæ;
Quâ grandia ingens culmina turrium
LVTETIA *ostentat, poloque*
Vertice cardinibus minatur?
Coramne præsentem alloquar? & manum
Exosculabor, cui monumenta tot
Æternitati consecrata
Condere præsidio Minervæ

Datum est? manum inquam, tam ſolidâ fide
Præſtantem, & auſis grandibus inclitam?
O ſive cœptum moliéris
Vaſconicis iter hoc ab agris,
Sive abdicato limite Pictonum,
Seu forte notis ab regionibus,
Rupes ubi illæ CASTANÆO
Prædiaque illa coluntur ampla:
Te cura Divûm, SCALIGER, *advenam*
Celtarum in oris incolumi pede
Siſtat precamur, ſoſpitemque
Mœnia ad álta Pariſiorum
Ovante geſtu ducat, itemque poſt
Quo vis reducat, quove cupis. Viæ
Longinqua ſint contractiora:
Si qua tibi veniet ſalébra,
Plano atque molli par ea tramiti
Resídat: & cum ventus inhorruit
Adverſus, aut imber lutoſam
Reddidit heu ſeriem orbitarum;
Te penna rapidis candida Pégaſi
Provectet alis, núllius obſitum
Madore nimbi, nulliusque
Turbinis implicitum procellis.
Quemcumque curſu pertigeris locum,
Iſtic ſodales invenias probos
Fidosque: qualis CHRISTIANVS
Ille tuus, tuus ille qualis
CVIACIVS*que est &* PVTEANVS, *&*
Vobis amicis quem nota lectior
Ceu Theſea adjunxit, THVANVS.
Ast ubi jam fueris receptus

Vrbis quieto SCALIGER *in sinu,*
Tot eruditis hospitio viris;
Europa cui se civitatem
Vix similemve paremve nosse
Adfirmat usquam: ne rogo ne citò
Digressum adorna; verùm aliquantulum
Morare nobiscum, tuâque
Luce frui sine litterarum
Bonarum amantes. vultus enim tuus
Clari renidet sideris in modum:
Viso hoc, serenum prædicarim
Ver mediâ nituisse brumâ.

AD IACOBVM CVIACIUM IVRISC.

RVMORNE *vera aut falsa renunctiat;*
Te velle caram linquere Galliam
Consulte CVIACI, *plagæque*
Ausoniæ salebras adire,
Illuc vocatum a nescio quo ducum,
Magno aut dynastâ? Siccine tu bonos
Fidosque amicos, & catervam
Desereres studiosiorem,
Ab ore pendentem adsiduè tuo,
Sacrasque leges juraque civica
Discentem, & æquatas ad unguem
Sidereæ sibi pollicentem
Divæ bilances? Siccine patriæ
Te ipsum negares; & meritum decus
Nomenque jam partum tibique
Invidus abstraheres & illi?
Vix credo tantis totque potentibus

Te posse donis in loca pellici
Ext rna ; promissisve magnis
(Quod nimis esse frequens videmus
Ætate nostrâ) sollicitarier,
Vt anteponas Italiæ solum
Solo paterno. Non profecto
Rex sinat hoc, proceresque regni;
Non hoc senatus, non Academicus
Permittat ordo; nec Biturix ferat;
Nec sors repugnax orbitarum
Millia tot patiatur uxor
Dimetiendo limite confici.
Magnum est, vocari principe ab extero:
Sed maius, adsueto vacare
Finibus in patriis labori.

AD AVGERIVM GISLENIVM BVSBEQVIVM.

ALGIDVM Sol Ægocerum coruscis
Cálfacit lustrator equis, & Arcto
Proximos tractûs violentiori
Frigore torret.
Bruma contractas breviore luces
Arctat includens spatio, vaporque
Densus obtendit nebulosa operto
Pallia cælo.
Tu focum præses cole luculentum
Magne GISLENI, Croniisque sacris
Lentus ad mites operare flammas
Mense Decembri.
Vesta tutelam sibi vindicavit

Ignis, excluso patre claudicante;
Qui tamen supplex calida ad verendæ
Limina custos
Adsidet Divæ, tremulo ore largam
Expetens regnantis opem, bacillo
Dexteram nixus, caput obvolutus
Bardocucullo.
Nam senem canum temere expulérunt
Lemnides gens pulchra nurûs avitis
Insulæ ex antris, & ad officinæ
Munia fabræ
Sponte legerunt nitidos ephebos,
Prima lanugo quibus ora vestit,
Et lacertosi bene roborarunt
Brachia nervi.
Fabulam narro. Salibus jocosis
Gaudet hic mensis. Rigidus facessat
Aut Cato aut Timon, aliquisve morum
Fronte severâ
Censor. In partem veniant cachinni
Jure concessi patrio, & serenum
Rideant. natalis enim mihi ista in
Tempora faustis
Ingruit stellis. Parit ova tuto
Litore Alcedo: maris ira ponit.
Tu meum AVGERI, *quasi dona Saturnalia, carmen*
Accipe; & post huius euntia anni
Fila, fac Jani toties calendas
Inchoës, ætas ut in absoluto
Stet tua sæclo.

AD IAN. ANT. BAIFIVM.

RVRSVS ecce terminos
Ad suos properat lubricus admodum
Fugacis anni pes; & ætas
Nostra labitur repens,
Vt celer rapido Sequana vortice,
Ligerve lymphis inquietis.
Te BAIFI candide
Intuor quoties, mi videor cycnum
Album intueri: tale canas
Vellus induit genas,
Timporumque sinûs inveterantium.
Ævo decórem si senectus
Addit; ævi nos quoque
Floridâ nive, nec non specie comæ
Superbiemus, albicantis
Ceu ligustra, vel color
Ille lacteolæ splendidior rosæ.
Prosit, juventam exercuisse
Liberalium hactenus
Artium in studiis, & numerarier
Partem eruditæ nos catervæ.
Sic fluant porrò dies,
Sic fluant Genio mella poëtica,
Phœbo ministrante Hippocrénen.
Hac licet senescere
Mente; & Aonidum præstat inémori
Amore, quàm curis avaris.
Sacra quos auri fames
Vsque vexat, opum ditia congerant:
Vatem satullat bacca Lauri.

PAVLI

PAVLI MELISSI MELOS

AD ACADEMIAM PARISIENSEM.

O ERVDITI *lumina sæculi,*
Parisiensis flos Académiæ,
Honor Camenarum & Minervæ,
Gloriaque intemerata Phœbi:
Si digna canto Pieriis choris,
Linguæ Latinæ si decus æmulor,
Virosque doctos & Poëtas
Suspicio venerorque amôque;
Permittite, inter vos ego uti legar
Vates modestus, sobrius, integer.
Me quippe censuræ bonorum,
Judicioque per omne punctum
Exactiori subjicio lubens.
Sententiam de carminibus meis
Feretis æquam. stābo vestris
Nutibus, ellogioque claro.
Quis ambigat, quin calculus omnium
Vestrum futurus sit generaliter
Vnusque & idem judicandò?
Quæ liquido semel approbarit
AVRATVS *ore, &* SCALIGER *optimus*
Censor, locúplesque ÆMERII *fides,*
PIMPONTIVM*quê acumen; & quæ*
MEMMIA *lanx bene ponderarit,*
Et PASSERATI *regula certior*
Examinarit, júst aque LIPSII

Amußis, & D o v s a n v s unguis;
Denique quæ ratio A v d e b e r t i
Et C h r i s t i a n i *florida veritas*
Digna æstimarit publicitus legi:
Vos hercule ipsi non potestis
Illa eadem reor improbare.
Quapropter hæc si quem sinitis locum
Mele tenere, & quæ dabo præter hæc;
Præbebit ansam vestra nobis
Gratia, non juvenile carmen
Plectris minutis, sed gravius dehinc
Quiddam sonandi: si neque me liquor
Musæus, aut Pallas, nec almæ
Destituent mea corda vires.

INDEX TITVLORVM
PRIMÆ PARTIS.